48 වන කාණ්ඩය
12 වන කලාපය

බදාදා
1962 සැප්තැම්බර් 12

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [තී. 3025]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63 [දහනවවන වෙන් කළ දිනය] [තී. 3054] :

95 වන ශීර්ෂය කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தொகுதி 48
இல. 12

புதன்கிழமை,
12 செப்ரெம்பர், 1962

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [பத்தி 3025]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1962–63 [ஒதுக்கப்பெற்ற 19 ஆம் நாள்] [பத்தி 3054] :
குழுவில் ஆராயப்பெற்றது
தலைப்பு 95

Volume 48
No. 12

Wednesday,
12th September, 1962

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [c. 3025]

APPROPRIATION BILL, 1962-63 [*Nineteenth Allotted Day*] [c. 3054] :
Considered in Committee
Head 95

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

1962 සැප්තැම්බර් 12 වන බදාදා

පූ. භා. 10 ට මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. කථානායකතුමා [ගරු ආර්. එස්. පැල්පොල] මූලාසනාරූඪ විය.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

1 වන ප්‍රශ්නය ?

වී. ටී. ජී. කරුණාරත්න මයා. (අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)
(திரு. வீ. ரி. ஜீ. கருணாரத்ன—கல்வி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)
(Mr. V. T. G. Karunaratne—Parliamentary Secretary to the Minister of Education)

ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු සැපයීම සඳහා ලබන මස 1 වැනිදා වනතුරු කල් වුවමනා කරනවා.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා. (ගාල්ල)
(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க—காலி)
(Mr. W. Dahanayake—Galle)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීමට කල් වුවමනා කරන්නෙ නැහැ. නියම පඩිය නොලැබෙන්නාවූත්, රක්ෂාවක් නැතිව සිටින්නාවූත් ශාරීරික අභ්‍යාස උපදේශකයින් ඕනෑ තරම් මේ රටේ සිටියදී ඇමෙරිකානු සාම මණ්ඩලයක් ගෙනැවිත් මේ වැඩ කටයුතු කරන්නෙ ඇයි කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා. ශාරීරික උපදේශකයින් හැටියට කටයුතු කරන්න පුළුවන් ලාංකිකයන් විශාල සංඛ්‍යාවක් අද රක්ෂා නැතිව සිටිනවා. ඔවුන්ගෙන් සමහරුන්ට නියම පඩියවත් ලැබෙන්නෙ නැහැ. මේක විහිළුවක්. මේ ප්‍රශ්නයට කල් ඉල්ලන්නෙ මොන කාරණාවක් නිසාද ?

වී. ටී. ජී. කරුණාරත්න මයා.
(திரு. வீ. ரி. ஜீ. கருணாரத்ன)
(Mr. V. T. G. Karunaratne)

මේ ප්‍රශ්න අසා තිබෙන්නෙ එක එක විද්‍යාල සම්බන්ධයෙනුයි. ඒ ඒ විද්‍යාලයාධිපතිවරුන්ට මේ ප්‍රශ්නය යවා තිබෙනවා. තවම පිළිතුරු ලැබුණේ නැහැ.

ප්‍රශ්නය පසුව ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

3 වන ප්‍රශ්නය ?

වී. ටී. ජී. කරුණාරත්න මයා.
(திரு. வீ. ரி. ஜீ. கருணாரத்ன)
(Mr. V. T. G. Karunaratne)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු සැපයීමට මාස තුනක පමණ කාලයක් වුවමනායි.

ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා. (බිබිලේ)
(திரு. டீ. எம். குணசேக்கர—பிபிலே)
(Mr. D. M. Gunasekere—Bibile)

ප්‍රශ්නයක් ඇහුවොත් කල් ඉල්ලීම තමයි හොඳම ක්‍රමය !

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

ජ්‍යෙෂ්ඨ සමත් ගුරුවරුන් : ගුරු විද්‍යාලවලට ඇතුළු කිරීම

எஸ். எஸ். ஸி. தராதரம் பெற்ற ஆசிரியர் : குரு வித்தியாலயத்துக்கு அனுமதி

S.S.C. QUALIFIED TEACHERS : ADMISSION TO GURU VIDYALAYAS

4. **ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා.** (දිවුලපිටිය)
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திவுலுபிட்டிய)
(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

අධ්‍යාපන ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ජ්‍යෙෂ්ඨය සමත් ගුරුවරුන් ගුරු විද්‍යාලවලට ඇතුළත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් එතුමා ගෙන ඇති තීරණය කුමක් ද? (ආ) 1961 හා 1962 දී විභාග දෙකක් පවත්වා ඇති හෙයින් ඔවුන් කුමන ක්‍රමයක් අනුව ගුරු විද්‍යාලවලට ඇතුළත් කිරීමට එතුමා බලාපොරොත්තු වන්නේද ?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා.]

கல்வி அமைச்சரைக் கேட்ட வினு: (அ) ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகளுக்கு அனுமதி பெறும் சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் சம்பந்தமாய் அவர் செய்துள்ள தீர்மானமென்ன? (ஆ) 1961, 1962 ஆகிய வருடங்களில் இரு பரீட்சைகள் நடைபெற்றிருப்பதால் அவர்களுக்கு எவ்வடிப்படையில் அனுமதிவழங்க உத்தேசிக்கின்றுர்?

asked the Minister of Education: (*a*) What decision has he taken regarding S. S. C. qualified teachers gaining entrance to Guru Vidyalayas? (*b*) On what basis does he hope to grant admission to them as two examinations have been held in 1961 and 1962?

වී. ටී. ජී. කරුණාරත්න මයා.
(*திரு. வி. ரி. ஜீ. கருணுரத்ன*)
(Mr. V. T. G. Karunaratne)

(අ) පෙර වර්ෂවල මෙන්, 1961 වර්ෂයේ පවත්වන ලද ගුරු විද්‍යාල ප්‍රවේශ පරීක්ෂණයට පෙනී සිටි, ජ්‍යෙෂ්ඨ සහතික ලත් ගුරුවරුන් නොවන අයගෙන් තෝරාගත් පිරිස 62.10.1 දින සිට ගුරුවරුන් වශයෙන් පත්වීම් දීමට කටයුතු කරනු ලැබේ. ඒ අය 1963 ජනවාරි සිට ගුරු විදුහල්වලට ඇතුළත් කරනු ලැබේ. (ආ) 1961 වර්ෂයේ මෙන්ම, 1962 වර්ෂයේද ප්‍රවේශ පරීක්ෂණවල ප්‍රතිඵල අනුව අයදුම්කරුවන් කොටසක් ගුරු විදුහල්වලට ඇතුල් කිරීමට බලාපොරොත්තු වනු ලැබේ. 1961 වර්ෂයේ පවත්වන ලද පරීක්ෂණයේ ප්‍රතිඵල අනුව තෝරනු ලබන අය, තුන්මාසයක් ගුරුවරුන් වශයෙන් සේවය කිරීමෙන් පසුව 1963 වර්ෂයේදී ගුරු විදුහල්වලට ඇතුල් කරනු ලැබේ. 1962 වර්ෂයේ පවත්වන ලද පරීක්ෂණයේ ප්‍රතිඵල අනුව තෝරනු ලබන අයට ලබන මුදල් වර්ෂයේදී ගුරුවරුන් ලෙස පත්වීම් දී 1964 වර්ෂයේදී ඔව්හු ගුරු විදුහල්වලට ඇතුල් කරනු ලැබෙත්.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා.
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

කී දෙනෙකුට පමණ පත්වීම් දෙන්න බලාපොරොත්තු වෙනවාද?

වී. ටී. ජී. කරුණාරත්න මයා.
(*திரு. வி. ரி. ஜீ. கருணுரத்ன*)
(Mr. V. T. G. Karunaratne)

ගණන හරියටම කියන්න අමාරුයි. මගේ හිතේ සමහර විට පන්සියයකට පමණ පත්වීම් ලැබෙයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (කොට්ටාව)
(*திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட்டாவ*)
(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

ගරු කථානායකතුමනි, මට අතුරු ප්‍රශ්නයක් අහන්න තිබෙනවා. ලබන ඔක්තෝබර් මාසයේ සිට පත්වීම් දෙනවා නම් සම්පූර්ණ වශයෙන්ම කී දෙනෙකුට පත්වීම් දෙනවාද කියා කියන්න බැරි ඇයි?

වී. ටී. ජී. කරුණාරත්න මයා.
(*திரு. வி. ரி. ஜீ. கருணுரத்ன*)
(Mr. V. T. G. Karunaratne)

කොපමණ ගණනකට පත්වීම් දෙනවාද කියා ප්‍රශ්නයක් අසා නැහැ. එබඳු ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා නම් මට පිළිතුරු ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්කම තිබුණා.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(*திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க*)
(Mr. W. Dahanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, 1961 වර්ෂයේ පැවැත්වූ ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාල ප්‍රවේශ පත්‍ර විභාගයෙන් සමත් වූවන්ගේ නාම ලේඛනය ප්‍රසිද්ධ කරනවාය කියා පොරොන්දුවක් දී තිබෙනවා. එහෙත් තවම එය ප්‍රසිද්ධ කර නැත්තෙ මන්ද කියා මහජනයා අසනවා.

වී. ටී. ජී. කරුණාරත්න මයා.
(*திரு. வி. ரி. ஜீ. கருணுரத்ன*)
(Mr. V. T. G. Karunaratne)

ඒ සම්බන්ධ සංඛ්‍යා ලේඛන දැන් පිළියෙළ කරගෙන යනවා.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(*திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க*)
(Mr. W. Dahanayake)

ඒ නාම ලේඛනය ප්‍රසිද්ධ කරනවාද?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වී. ටී. ජී. කරුණාරත්න මයා.
(திரு. வீ. ரி. ஜீ. கருணாரத்ன)
(Mr. V. T. G. Karunaratne)

ඔය ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මීට පෙරත් මම ගරු මන්ත්‍රීතුමාට පිළිතුරක් දී තිබෙනවා.

කේ. එල්. ජී. විමලසේන මහතා, ගාල්ලේ මහේස්ත්‍රාත් උසාවිය

காலி மாஜிஸ்திரேட் நீதிஸ்தலத்தைச் சேர்ந்த திரு. கே. எல். ஜீ. விமலசேன

MR. K. L. G. WIMALASENA, MAGISTRATE'S COURT, GALLE

5. **ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.**
(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) ගාල්ලේ මහේස්ත්‍රාත් උසාවියේ කේ. එල්. ජී. විමලසේන මහතා 1958 අප්‍රේල් මස 1 වැනි දින සිට 1962 මැයි මස 22 වැනි දින දක්වා සාමාන්‍යයෙන් පියන් කෙනෙකුට ගෙවනු ලබන වැටුප් හා සම්පූර්ණ දීමනා, නිවාඩු හා දුම්රිය අවසර පත්‍ර පහසුකම් සහිතව පියන් කෙනෙකු වශයෙන් සේවය කළ බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) විමලසේන මහතා පියන් කෙනෙකුගේ වැටුප් ලබන අතර පොත් බඳින්නෙකු වශයෙන් වැඩ කළ බව එතුමා දන්නවාද? (ඉ) මේ සම්බන්ධයෙන් ඔහුට ලැබිය යුතු වැටුප් හිඟ මුදල් නොගෙවන්නේ මන්ද? (ඊ) එතුමා මේ සේවකයාට යුක්තිය ඉටුකර දෙන්නේ කවදාද?

நீதியமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியைக் கேட்ட வினா: (அ) காலி, மாஜிஸ்திரேட் நீதிஸ்தலத்தைச்சேர்ந்த திரு. கே. எல். ஜீ. விமலசேன என்பவர் 1958, ஏப்ரில் முதலாந் தேதி தொடக்கம் 1962, மே 22 ஆம் தேதிவரை சேவகர்களுக்கு வழங்கப்படும் வழமையான சம்பளத்தில் முழுப் படிகளுடனும், விடுமுறை, புகையிரத ஆணைச்சீட்டுச் சலுகைகள் ஆகியனவற்றுடனும் சேவகராகக் கடமையாற்றினரென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) சேவகருக்கான சம்பளத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு திரு. விமலசேன புத்தகங்கட்டுபவராகக் கடமையாற்றினரென்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) இது சம்பந்தமாய் அவருக்குச் சேரவேண்டிய பாக்கித்தொகைகள் அவருக்குக் கொடுக்கப்படாததேன்? (ஈ) இவ்வூழியருக்கு அவர் எப்பொழுது நீதி வழங்குவார்?

asked the Parliamentary Secretary to the Minister of Justice: (*a*) Is he aware that Mr. K. L. G. Wimalasena of the Magistrate's Court, Galle, served from 1st April, 1958, to 22nd May, 1962, as peon, on the normal salary given to peons, with full allowances and leave facilities and railway warrants? (*b*) Is he aware that Mr. Wimalasena worked as binder while drawing the salary of a peon? (*c*) Why is he not paid the arrears of salary due on this account? (*d*) When will he mete out justice to this employee?

ගරු එම්. සමරවීර (පළාත් පාලනය හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමති—අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වෙනුවට)
(கௌரவ எம். சமரவீர—உள்ளூராட்சி, வீடமைப்பு அமைச்சர்) (நீதியமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி சார்பாக)
(The Hon. M. Samaraweera—Minister of Local Government and Housing—on behalf of the Parliamentary Secretary to the Minister of Justice):

(*a*) Mr. Wimalasena served from 1.4.58 to 22.5.62 as a temporary peon in the Magistrate's Court, Galle, and was given all the allowances, leave facilities and railway warrants to which the holder of such a post was eligible. (*b*) It was learnt subsequent to his appointment that Mr. Wimalasena had for some months been doing work normally done by a binder. (*c*) Because he was not appointed to the post of a binder but to that of a temporary peon. (*d*) Mr. Wimalasena has been given all the wages, allowances and privileges as set out in his letter of appointment. Mr. Wimalasena was appointed a temporary peon to act in the vacancy created by the appointment of a permanent peon to act for a binder who had been interdicted. The permanent binder was acquitted in proceedings taken against him and was reinstated. Mr. Wimalasena was appointed, at the first opportunity, to the post of a permanent peon.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனுயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

If a letter of appointment contains a mistake, should you penalize the worker on that account ? Is not the labourer worthy of his hire ? What is the justice in the Minister of Justice denying to a binder the salary due to him ?

ගරු සමරවීර

(கௌரவ சமரவீர)

(The Hon. Samaraweera)

I will convey the views of the hon. Member to the Hon. Minister.

ජී. ඩබ්ලිව්. ඒ. සුගතපාල මහතාට විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීම පමා වීම

திரு. ஜி. டப்ளியு. ஏ. சுகதபாலவுக்கு இளைப் பாற்றுச் சம்பளம் வழங்குவதில் தாமதம்

DELAY IN PAYMENT OF PENSION TO MR. G. W. A. SUGATHAPALA

6. ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனுயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

මුදල් ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවය කර විශ්‍රාම ගත් සැරයන් ජී. ඩබ්ලිව්. ඒ සුගත පාල මහතාට 1961 සැප්තැම්බර් මස සිට ඔහුගේ වැටුප් හා විශ්‍රාම වැටුප් නො ගෙවන්නේ මන්ද ? (ආ) මෙම ප්‍රමාදයට වගකිවයුතු අයට විරුඬව එතුමා විනයානු කූලව ක්‍රියා කරනවාද ?

நிதியமைச்சரைக் கேட்ட வினு : (அ) மது வரித்திணைக்களத்தில் சார்ஜனுயிருந்து இளைப் பாறிய திரு. ஜீ. டபிள்யு. ஏ. சுகதபாலவிற்கு 1961, செப்ரெம்பர் மாதம் முதல் சம்பளம், இளைப்பாற்றுச் சம்பளம் ஆதியவை வழங்கப் படாத தேன் ? (ஆ) இக்காலதாமதத்திற்குப் பொறுப்பானவர்களுக்கெதிராய் அவர் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பாரா ?

asked the Minister of Finance: (*a*) Why is Mr. G. W. A. Sugathapala, retired sergeant of the Excise Department, not paid his salary and pension as from September, 1961? (*b*) Will he take disciplinary action against those responsible for this delay?

ආර්. එස්. වී. පෝලියර් මයා. (පත් කරන ලද මන්ත්‍රී—මුදල් කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. ஆர். எஸ். வீ. போலியர்—நியமன அங்கத்தவர்—நிதியமைச்சரின் பாராளுமன் றக் காரியதரிசி)

(Mr. R. S. V. Poulier—Appointed Member—Parliamentary Secretary to the Minister of Finance)

(*a*) The Treasury has not been able to grant a provisional pension to Mr. Sugathapala as the Medical Board report on which he was retired from service has not been furnished by the department. (*b*) The Excise Department has been asked to furnish the Medical Board report without further delay. Explanation has also been called for from the department for the delay in the payment of the salary due and the delay in forwarding the Medical Board report, with a view to taking disciplinary action against the officers responsible for the delays.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.

(திரு. டப்ளியு. தகனுயக்க)

(Mr. W. Dahanayake)

This is a clear instance of how minor employees are harassed by top officials. Will he expedite the payment of the dues and also take the sternest disciplinary action against the officers of the Excise Department concerned ?

පෝලියර් මයා.

(திரு. போலியர்)

(Mr. Poulier)

I will bring it to the notice of the Hon. Minister.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වාචික පිළිතුරු

ලංකා බැංකුවේ සුළු සේවකයින්ට තිබෙන ණය පහසු කම්

இலங்கை வங்கி : கீழ்த்தர ஊழியர்க்குக் கடன் வசதி

BANK OF CEYLON : LOAN FACILITIES FOR MINOR EMPLOYEES

7. වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා (බොරැල්ල)
(டொக்டர் டப்ளியு. டீ. டி சில்வா—பொறளை)
(Dr. W. D. de Silva—Borella)

මුදල් ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) ලංකා බැංකුවේ සුළු සේවකයින්, ඔවුන් බැංකුවක සේවකයින් බැවින් මහජන බැංකුවෙන් ණය ලබා ගැනීමට සුදුස්සන් නොවන බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) එසේ නම්, එම සේවකයින්ට ලංකා බැංකුවෙන් හෝ මහජන බැංකුවෙන් හෝ ණය මුදල් ලබා ගැනීමට හැකිවන පරිදි එතුමා සුදුසු වැඩ පිළිවෙලක් යොදනවාද? (ඉ) ලංකා බැංකුවේ උසස් නිලධාරීන්ට ලංකා බැංකුවෙන් ණය මුදල් ලබා ගැනීමට පහසු ක්‍රම තිබේද? (ඊ) විදේශීය බැංකුවල වැඩ කරන උසස් නිලධාරීන්ට හා අනිකුත් සේවකයින්ට ඔවුන් වැඩ කරන බැංකුවලින් ණය මුදල් ලබා ගැනීමට ක්‍රම තිබේද?

நிதியமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) ஒரு வங்கியின் ஊழியர்கள் என்ற காரணத்தால் இலங்கை வங்கியைச் சேர்ந்த கீழ்த்தர ஊழியர்கள் மக்கள் வங்கியிற் கடன்பெறுவதற்கு உரித்தற்றவர்களாக இருக்கின்றனரென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) ஆமெனில், அத்தகைய ஊழியர்கள் இலங்கை வங்கியிலோ அல்லது மக்கள் வங்கியிலோ கடன்பெறுவதற்கு ஏற்ற ஒழுங்குகளை அவர் செய்வாரா? (இ) இலங்கை வங்கியைச் சேர்ந்த உயர்தர உத்தியோகத்தர்களுக்கு அவ்வங்கியில் கடன் பெறுவதற்கேற்ற இலகுவான வழிவகைகள் ஏதாவதுண்டா? (ஈ) அந்நிய வங்கிகளைச் சேர்ந்த உயர்தர உத்தியோகத்தர்கள் தாம் பணியாற்றும் வங்கிகளில் கடன்பெறுவதற் கேற்ற வழிவகைகளுண்டா?

asked the Minister of Finance: (*a*) Is he aware that the minor employees of the Bank of Ceylon are not eligible to take a loan from the People's Bank because they are employees of a Bank? (*b*) If so, will he make suitable arrangements to enable such employees to get loans either from the Bank of Ceylon or from the People's Bank? (*c*) Are there any convenient means for the higher officers of the Bank of Ceylon to obtain loans from the Bank of Ceylon? (*d*) Are there any means for the higher officers and other employees of foreign banks to obtain loans from the Banks in which they work?

පෝලියර් මයා.
(திரு. போலியர்)
(Mr. Poulier)

(*a*) The Bank of Ceylon discourages its minor employees as well as its other employees from borrowing not only from the People's Bank, but from any outside source whatsoever. (*b*) The present arrangements are considered adequate. The Bank of Ceylon provides financial assistance to its employees in the form of advances against Employees' Provident Fund Contributions, festival advances and mid-month advances. These are for the provision of short-term relief. In addition, full medical assistance is given within certain limits. Loans against security are also granted in addition to the above-mentioned facilities subject, however, to Section 3 (*e*) of Part II of the First Schedule of the Bank of Ceylon Ordinance, No. 53 of 1938, which states that no employee of the Bank may receive an advance from the bank in excess of Rs. 500 without appropriate banking security. (*c*) The same facilities as are available to minor employees of the bank are also available to higher officers. (*d*) The foreign banks also have arrangements for granting festival advances and advances against the Provident Fund balances of their staff.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා
(டொக்டர் டப்ளியு. டீ. டி சில்வா)
(Dr. W. D. de Silva)

The hon. Parliamentary Secretary stated that the Bank of Ceylon discourages employees of the bank from taking loans. The People's Bank is

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා]

there for people to obtain loans from it. Why are the bank employees alone discriminated against when Government servants and employees of corporations can get loans from the People's Bank ?

පෝලියර් මයා.
(திரு. போலியர்)
(Mr. Poulier)

It is rather a long reply, Sir. I will see the hon. Member and give him the reply. I shall be very glad to show him the reasons.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා
(டொக்டர் டப்ளியு. டீ. டி சில்வா)
(Dr. W. D. de Silva)

I only ask that there should be no discrimination against bank employees. I do not want a report.

පෝලියර් මයා.
(திரு. போலியர்)
(Mr. Poulier)

I shall give the reasons for it.

රජයේ හා සංයුක්ත මණ්ඩල සේවක යින්ට විවේක ස්ථාන

அரசாங்க, கூட்டுத்தாபன ஊழியர்களுக்கு விடுமுறைப் பொழுது போக்கிடங்கள்

HOLIDAY RESORTS FOR EMPLOYEES OF GOVERNMENT AND OF CORPORATIONS

8. **වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා**
(டொக்டர் டப்ளியு. டீ. டி சில்வா)
(Dr. W. D. de Silva)

මුදල් ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) රජයේ හා සංයුක්ත මණ්ඩලවල සේවය කරන සේවකයින්ට නිවාඩු ගතකිරීම සඳහා සුදුසු විවේක ස්ථාන නොමැති බව එතුමා දන්නවා ? (ආ) අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාටත්, අගමැතිටත්, ඇමතිවරුන්ට හා පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් නිවාඩු ගතකිරීම සඳහා විවේක ස්ථාන ඇති බැවින් ඉහත සඳහන් සේවකයින්ගේ වෘත්තීය සමිති සමග සාකච්ඡා කොට එම කාර්යය සඳහා නුවරඑළියෙන් බංගලා කීපයක් රජයට පවරා ගැනීමට එතුමා ක්‍රියා කරනවාද ?

நிதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) அரசாங்க, கூட்டுத்தாபன ஊழியர்களுக்குத் தகுந்த விடுமுறைப் பொழுது போக்கிடங்களில்லையென்பதை அவர் அறிவாரா ? (ஆ) மகா தேசாதிபதி, பிரதம அமைச்சர், அமைச்சர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆதியோருக்கு அவ்வித விடுமுறைப் பொழுது போக்கிடங்கள் இருப்பதை முன்னிட்டு இவ் ஊழியர்களின் தொழிற் சங்கங்களுடன் கலந்தாலோசித்து இத்தேவைக்கென நுவரெலியாவில் சில வங்களாக்களைக் கொள்வதற்கு அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா ?

asked the Minister of Finance: (*a*) Is he aware that there are no suitable holiday resorts for Government employees and those of Corporations ? (*b*) In view of the fact that there are holiday resorts for the Governor-General, the Prime Minister, the Ministers and the Members of Parliament, will he take action to acquire a few bungalows at Nuwara Eliya for this purpose in consultation with the trade unions of these employees ?

පෝලියර් මයා.
(திரு. போலியர்)
(Mr. Poulier)

(*a*) There are holiday resorts provided for Government employees, namely, one at Nuwara Eliya, two at Diyatalawa and two at Bandarawela under the control of the Treasury. Besides these, there are a few departmental holiday homes. There are also a number of departmental circuit bungalows available for holiday occupation by Government employees when they are not required by circuiting officers. Some of these circuit bungalows are also available to the public as well. The bungalows under the control of the Treasury are not allocated to employees of corporations, except to those public officers who are seconded for service in such corporations. (*b*) The provision of holiday bungalows for Government employees is considered adequate.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා
(டொக்டர் டப்ளியு. டீ. டி சில்வா)
(Dr. W. D. de Silva)

Are these bungalows available to minor employees also ?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

පෝලියර් මයා.
(திரு. போலியர்)
(Mr. Poulier)

I am afraid I will have to have notice of that Question.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා
(டொக்டர் டப்ளியு. டீ. டி சில்வா)
(Dr. W. D. de Silva)

Will the hon. Parliamentary Secretary arrange for these bungalows to be made available to minor employees and officers employed in corporations too ?

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(திரு. டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

Is the hon. Parliamentary Secretary aware that the Governor-General, the Prime Minister, Ministers and Members of Parliament do not need holiday resorts in Nuwara Eliya ? Will he, therefore, convert the bungalows used by them into holiday resorts for minor employees ? Hardly any Members of Parliament use these bungalows, and they are just kept vacant all the year round. Let hon. Members of Parliament make a gift of the bungalows to the workers of the world.

පෝලියර් මයා.
(திரு. போலியர்)
(Mr. Poulier)

I shall bring these matters to the notice of the Hon. Minister, but I venture to add that Nuwara Eliya requires warm clothes, which are rather expensive even for us.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

Question No. 10.

ජේ. පී. ඔබේසේකර මයා. (සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)
(திரு. ஜே. பீ. ஒபயசேக்கர—சுகாதார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)
(Mr. J. P. Obeysekere—Parliamentary Secretary to the Minister of Health)

I would like to have further time to answer this Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

1946 ට පෙර විශ්‍රාම ලැබූ පළාත් පාලන සේවා කොමිෂන් සභා සේවකයින්ට වැඩි කළ විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීම

1946 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் இளைப்பாறிய உள்ளூராட்சிச்சேவையைச் சேர்ந்த ஊழியர் களுக்குக் கூடிய இளைப்பாற்றுச் சம்பளம்

INCREASED PENSIONS FOR L.G.S.C. EMPLOYEES RETIRED PRIOR TO 1946

12. **ජයකොඩි මයා.**
(திரு. ஜயக்கொடி)
(Mr. Jayakody)

පළාත් පාලන හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) දිවංගත අගමැතිතුමා සියළුම රජයේ විශ්‍රාම වැටුප් ලබන්නන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් 1958 දී වැඩි කළ බවත්, එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පළාත් පාලන හා සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා සියළුම පළාත් පාලන සේවා කොමිෂන් සභා සේවකයින්ද ඇතුළත් වන පරිදි නීති (1961 අංක 59 දරණ (විශේෂ විධි විධාන) විශ්‍රාම වැටුප් පනත) සම්මත කළ බවත්, එසේ වුවත් 1946 ට පෙර විශ්‍රාම ලැබූ සියළුම සේවකයින් මෙයින් ඉවත් කර ඇති බවත් එතුමා දන්නවාද ? (ආ) මෙම විශ්‍රාම වැටුප් ලබන්නන් අවුරුදු 70ටත් වඩා වයස්ගත වූවත් බවත්, ඔවුන්ට මෙම වරප්‍රසාදය දියයුතු බවත් එතුමා දන්නවාද ? (ඉ) එම ගණයට මෙම විශ්‍රාම වැටුප් ලබන්නන් ඇතුළත් කිරීමට එතුමා ක්‍රියා කරනවාද ? නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද ?

உள்ளூராட்சி, வீடமைப்பு அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) காலஞ்சென்ற பிரதம மந்திரியவர்கள் 1958 இல் அரசாங்க இளைப் பாற்றுச் சம்பளம் பெறுபவர்கள் அனைவருக் கும் அவர்களது இளைப்பாற்றுச் சம்பளத்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ජයකොඩි මයා.]

தைக் கூட்டிக் கொடுப்பதற்கு அனுமதி யளித்தாரென்பதையும் அதன் பயனுய் உள்ளூ ராட்சி, சுகாதார அமைச்சர் உள்ளூராட்சிச் சேவையிலுள்ள ஊழியர்களேயும் அதிற் சேர்ப் பதற்கேதுவாக 1962 ஆம் ஆண்டின் 59 ஆம் இலக்க இளைப்பாற்றுச் சம்பள (விசேட ஏற் பாடுகள்) சட்டத்தை ஆக்கினுரென்பதையும் ஆனுல் அச்சட்டத்தின்படி 1946ஆம் ஆண்டிற் கு முன்னர் இளைப்பாறிய ஊழியர்கள் தவிர்க் கப்பட்டுள்ளனரென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) அவ்வித இளைப்பாற்றுச்சம்பளங்களைப் பெறுபவர்கள் 70 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்க ளென்பதையும் அவர்களுக்கும் அச்சிறப்புரி மைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (இ) அத்தகைய இளைப் பாற்றுச் சம்பளம் பெறுபவர்களேயும் ஒரே வகையிற் சேர்ப்பதற்கு அவர் நடவடிக்கைகள் எடுப்பாரா? இல்லையெனில் ஏன்?

asked the Minister of Local Government and Housing: (*a*) Is he aware that the late Prime Minister in 1958 granted an increase in pension to all Government pensioners and consequently the Minister of Local Government and Health enacted legislation to include all L. G. S. C. employees Pension (Special Provision) Act, No. 59 of 1961, but those employees who had retired prior to 1946 were excluded? (*b*) Is he aware that these pensioners are over 70 years of age and that they too should be given this privilege? (*c*) Will he take steps to include these pensioners in the same category and, if not, why?

ගරු සමරවීර
(கௌரவ சமரவீர)
(The Hon. Samaraweera)

(අ) ඔව්. (ආ) ඔව්. (ඉ) ඔව්. පළාත් පාලන සේවාවට අයත් නොවන සේවක යන්ට එවැනි වැඩිපුර විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීමට හැකි වන පරිදි අවශ්‍ය කෙටුම්පත් පණතක් නීති කෙටුම්පත් සම්පාදක තැන ලවා සකස් කර ගැනීමට දැනට කටයුතු කර ඇත.

ජයකොඩි මයා.
(திரு. ஜயக்கொடி)
(Mr. Jayakody)

දැනට අවුරුද්දකට පෙර මේක නීතිගත කිරීම සඳහා කටයුතු කරගෙන ගියා. තවම ඒ පණත පාර්ලිමේන්තුවට නොපැමිණීමට හේතුව මොකද කියා මම දැනගන්න කැමතියි.

ගරු සමරවීර
(கௌரவ சமரவீர)
(The Hon. Samaraweera)

ඒක නීති කෙටුම්පත් දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රමාද දෝෂයක්.

ජයකොඩි මයා.
(திரு. ஜயக்கொடி)
(Mr. Jayakody)

කරුණා කර මේක ඉක්මන් කිරීමට කට යුතු කරන ලෙස දන්වනවද?

ගරු සමරවීර
(கௌரவ சமரவீர)
(The Hon. Samaraweera)

එසේ දන්වනවා.

කොළඹ මාදම්පිටියේ හා හේනමුල්ලේ පැල්පත් කරුවන්

கொழும்பு மாதம்பிட்டிய, ஹேனமுல்ல பகுதி களிலுள்ள குடிசை வாசிகள்

SHANTY-DWELLERS OF MADAMPITIYA AND HENAMULLA, COLOMBO

13. **වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා**
(டொக்டர் டப்ளியு. டீ. டி சில்வா)
(Dr. W. D. de Silva)

පළාත් පාලන හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) කොළඹ, මාදම්පිටියේ හා හේනමුල්ල කෑම්ප් ප්‍රදේශයේ පිහිටි එක් එක් ඉඩම් කැබැල්ලේ පැල්පත් දහසකට අධික ගණනක් තිබෙන බවත්, එම පැල්පත්වල වාසය කරන වැඩි දෙනා ගංවතුරෙන් ගෙවල් නැති වී ගිය අය බවත් එතුමා දන්නවාද? (ආ) එසේ හෙයින්, මොවුන් සඳහා නිවාස ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට එතුමා පළාත් පාලන දෙපාර්තමේන්තුවට නියෝග කරනවාද?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உள்ளூராட்சி, வீடமைப்பு அமைச்சரைக் கேட்ட வினு: (அ) கொழும்பு, மாதம்பிட்டிய, ஹேனமுல்ல முகாம் ஆகியவற்றிலுள்ள காணித் துண்டொவ்வொன்றிலும் ஆயிரத்திற்கு மேலான குடிசைகளிலிருக்கின்றன வென்பதையும் அவற்றில் வதியும் மக்களுள் அனேகமானோர் வெள்ளப் பெருக்கேற்பட்ட காலங்களில் வீடிழந்தவர்கள் தானென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) ஆகவே, அவர்களுக்கு வீடமைப்புத்திட்டமொன்றினை ஆரம்பிக்கும்படி உள்ளூராட்சித் திணைக்களத்திற்கு அவர் கட்டளையிடுவாரா?

asked the Minister of Local Government and Housing: (*a*) Is he aware that there are over 1,000 shanties in each block of land at Madampitiya and Henamulla Camp, Colombo, and that most of the people living in these shanties are those who were rendered homeless during the floods? (*b*) Will he, therefore, instruct the Department of Local Government to start a housing scheme for them?

ගරු සමරවීර
(கௌரவ சமரவீர)
(The Hon. Samaraweera)

(*a*) Yes. I am aware that there are many shanty dwellers in Colombo living in various parts of the city. (*b*) The establishment of special schemes for shanty dwellers will receive the attention of the Local Government Department in due course.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා
(டொக்டர் டப்ளியு. டீ. டி சில்வா)
(Dr. W. D. de Silva)

I asked a special question of the Hon. Minister regarding Henamulla Camp. There are over 1,000 shanties in one block. I am not speaking of all the shanties in Colombo. If the Hon. Minister wants to have a housing scheme, this is the most suitable place for it.

ගරු සමරවීර
(கௌரவ சமரவீர)
(The Hon. Samaraweera)

That matter will be considered.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා
(டொக்டர் டப்ளியு. டீ. டி சில்வா)
(Dr. W. D. de Silva)

Is the Hon. Minister aware that the Colombo Municipal Council has now started a campaign of vandalism and is setting fire to certain shanties in certain areas of their political opponents. Two weeks ago they set fire to shanties in the Kuppiyawatta West ward because they belong to an opposite political party. Is the Hon. Minister aware of this and will he take steps to see that such acts of vandalism are not allowed?

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(திரு. டப்ளியு. தகனுயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

Will the police charge the Mayor with arson?

ගරු සමරවීර
(கௌரவ சமரவீர)
(The Hon. Samaraweera)

I am not aware of all this.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩබ්ලිව්. ඩී. ද සිල්වා
(டொக்டர் டப்ளியு. டீ. டி சில்வா)
(Dr. W. D. de Silva)

Is the Hon. Minister aware that a certain political party, which is setting fire to huts in certain areas, is opening up huts in other areas, so that they could organize themselves for the forthcoming Colombo Municipal Council elections?

ගරු සමරවීර
(கௌரவ சமரவீர)
(The Hon. Samaraweera)

I am not aware of that. Now that the hon. Member has told me about it, I will have to take his word for it.

මැදගම-පිටදෙණිය සමුපකාර සමිතිය, බිබිලේ
மெதகம—பிற்றதெனிய கூட்டுறவுச் சங்கம், பிபிலே
MEDAGAMA-PITADENIYA CO-OPERATIVE SOCIETY, BIBILE

14. ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.
(திரு. டீ. எம். குணசேக்கர)
(Mr. D. M. Gunasekere)

වාණිජ, වෙළඳ, ආහාර හා නැව් කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) බිබිලේ, මැදගම-පිටදෙණිය සමුපකාර සමිති

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.]

යේ සිදුවූ මුදල් වංචාවක් ගැන පරීක්ෂා කිරීමට රහස් පොලීසියට නියෝග කර තිබේද? (ආ) දැනට සිටින නිලධාරි මණ්ඩලයේ සහ කලින් සිටි නිලධාරීන්ගේ නම් මොනවාද? (ඉ) 1952 සිට එක් එක් කළමනාකරුගෙන් කොපමණ මුදලක් මෙම සමුපකාර සමිතියට අයවිය යුතුද? ඔවුන්ගේ නම් මොනවාද? (ඊ) පොලීසිය විසින් පරීක්ෂණ පවත්වාගෙන යනු ලබන, වංචා කළේයයි කියන මුදල් ප්‍රමාණය කොපමණද? (උ) වංචාවට අදාළවන ණය ඔප්පු ගණන කොපමණද? ඒවා අයිති කාටද? (ඌ) එම පරීක්ෂණය කොපමණ දුරට කරගෙන ගොස් තිබේද? (එ) මේ සම්බන්ධයෙන් වගකිවයුතු අය කවරහුද? (ඒ) පරීක්ෂණය ආරම්භකර අවුරුදු ගණනාවක් ගත වී ඇති නමුත් ඒ ගැන නීති මාර්ගයෙන් කටයුතු කර නැත්තේ මන්ද?

வர்த்தக, வியாபார, உணவு, கப்பற் போக்கு வரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) பிபிலே, மெதகம-பிற்றதெனிய கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற மோசடி சம்பந்தமாய் நுண்ணுய்வு நடாத்தும்படி குற்றப் புலன் விசாரணைத் திணைக்களத்திற்கு அறிவிக்கப் பட்டதா? (ஆ) இச்சங்கத்தின் தற்போதைய உத்தியோகத்தர்கள், முன்னைய உத்தியோகத் தர்கள் ஆகியோரது பெயர்கள் என்ன? (இ) 1952 ஆம் ஆண்டு முதல் ஒவ்வொரு முகாமை யாளர்களிடமிருந்தும் இச்சங்கத்திற்குச் சேர வேண்டிய பணம் எவ்வளவு? அவர்களது பெயர்களென்ன? (ஈ) பொலிசாரால் நுண் ணுய்வு நடாத்தப்பட்டுவரும் மோசடியிற் சம் பந்தப்பட்ட பணம் எவ்வளவு? (உ) இம் மோசடியிற் சம்பந்தப்பட்ட வாக்குறுதிப் பத் திரங்கள் எத்தனை? அவை யாருக்குச் சொந்த மானவை? (ஊ) எவ்வளவு தூரம் நுண்ணுய்வு நடாத்தப்பட்டுள்ளது? (எ) இதற்குப் பொறுப்பானவர்கள் யார்? (ஏ) நுண்ணுய்வு ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் பல வருடங்கள் கடந்த போதிலும் சட்டபூர்வமான நடவடிக்கை யெதுவும் எடுக்கப்படாததேன்?

asked the Minister of Commerce, Trade, Food and Shipping: (*a*) Has the C. I. D. been instructed to investigate into the defalcation at the Medagama-Pitadeniya Co-operative Society, Bibile? (*b*) What are the names of the present office bearers and ex-office bearers? (*c*) How much money is due to this society from each Manager since 1952 and what are their names? (*d*) What is the amount supposed to have been defalcated regarding which the police is making investigations. (*e*) How many promissory notes were included in this defalcation and to whom did they belong? (*f*) How far has the investigation proceeded? (*g*) Who are responsible for this? (*h*) Why has no legal action been taken even though many years have passed since the commencement of the investigations?

ගරු ටී. බී. ඉලංගරත්න (වාණිජ, වෙළඳ, ආහාර හා නැව් කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ ரி. பி. இலங்கரத்ன—வர்த்தக வியாபார, உணவு, கப்பற்றுறை அமைச்சர்)

(The Hon. T. B. Ilangaratne—Minister of Commerce, Trade, Food and Shipping)

(අ) මැදගම විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියේ කර ඇතැයි කියන මුදල් වංචාව ගැන පරීක්ෂා කරන ලෙස රහස් පොලීසියට නියෝග කර තිබේ. (ආ) දැනට නිල දරන්නෝ: ආර්. ඇම්. ධම්දස (සභාපති), ඩී. ඇම්. ඩිංගිරි බණ්ඩා (ලේකම්), යූ. ඇම්. සුදු බණ්ඩා (උප සභාපති). කලින් නිල දැරූ අය: ආර්. ඇම්. ගුණසේකර (සභාපති), එච්. ඇම්. හීන් බණ්ඩා (උප සභාපති), පී. බී. වණසිංහ (ලේකම්). (ඉ) එක කළමනාකරුවෙකු ගෙන් පමණක් මුදල් අයවිය යුතුව තිබේ. එනම්, එච්. ඇම්. සිරිවඩින බණ්ඩා මහතාය. රු. 2,150.49. (ඊ) මේ වංචාවට ඇතුළත් මුදල රු. 4,300 පමණ වේ. (උ) මේ කරුණ ගැන පරීක්ෂණ පවත්වාගෙන යනු ලබන හෙයින් ඔප්පු ගැන තොරතුරු දීම සුදුසු නොවේ. (ඌ) පරීක්ෂණ අවසන් වී නැති බව දැනගන්නට ලැබී තිබේ. (එ) පොලීසිය කරන පරීක්ෂණ අවසන් වනතුරු වරදකරුවන් කවරහුදැයි කිව නොහැක. (ඒ) 1961 මැද හරියේදී ගණන් පරීක්ෂා කරගෙන යන විට මේ කියන වරද එළිවිය. අප්‍රමාදව 1961.7.26 දින මේ බව පොලීසියට දන්වන ලදී.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මේ පරීක්ෂණයේදී තමුන්නාන්සේට දැනගන්න ලැබී තිබෙනවාද, මැරිච්ච මිනිසුන්ගේ නම් ඉදිරිපත් කර මුදල් අරගෙන

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

තිබෙන බව? එසේ නම් ඒ ඉදිරිපත් කළ උදවියට ක්‍රිමිනල් දඬුවම් දීමට තමුන්නාන්සේ කටයුතු සලස්වනවද?

ගරු ඉලංගරත්න
(கௌரவ இலங்கரத்ன)
(The Hon. Ilangaratne)

දැන් තියෙන ආරංචිවල විධියට එවැනි විස්තරයක් ලැබී නැහැ. ඒ විධියට වැරදි සිදු වී තිබෙනවා නම් ඒ සඳහා දඬුවම් දීමට සියලුම වැයම් දරනවා.

ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.
(திரு. டீ. எம். குணசேக்கர)
(Mr. D. M. Gunasekere)

ඇමතිතුමාගේ ප්‍රකාශයෙන් කීවේ මැරිච්ච මිනිසුන් නමට හොර අත්සන් ගසා මුදල් අරගෙන නැති බවයි. පරීක්ෂක වරුන් ගිහිල්ලා විභාග කළා. ඒ විභාග අනුවයි, රහස් පොලීසියට කීවේ, මේ ගැන වහාම විභාග කරන්නය කියා. හොර අත්සන් ගහලා තියෙනවා; සාමාජික අංක දමා මැරිච්ච මිනිසුන් වෙනුවෙන් සල්ලි අර ගෙන තියෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා. (වැලිමඩ)
(திரு. கே எம். பீ. ராஜரத்ன—வெலிமடை)
(Mr. K. M. P. Rajaratna—Welimada)

ඒවා දැන් හංගලා.

ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.
(திரு. டீ. எம். குணசேக்கர)
(Mr. D. M. Gunasekere)

මම දන්නෙ නැහැ, හංගලාද කියා. අපට අවශ්‍ය වන්නේ පරීක්ෂණය කිරීමට භාර දීම පමණක් නොවෙයි. මේක ඉක්මන් කරන්ට ඕනෑ. පරීක්ෂණය කිරීමට මේ තරම් කාලයක් ගියා, ඒ නිසා පරීක්ෂණය අවසානද කියා පොලීසියෙන් ඇහුවාද කියා මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් අහන්ට කැමතියි. 1949 සිට ආර්. ඇම්. ගුණසේකර මහතාගේ තියෙනවා, රුපියල් හාර දහස් ගණනක්. ඒ මහත්මයාගේ පියා වන ආර්. ඇම්. කිරි බණ්ඩා මහත්මයාගේ රුපියල් හාර දහස් ගණනක් තියෙනවා. එයාගේ මස්සිනාගෙනුත් ඔය සමිතියටම තියෙනවා, රුපියල් එක් දහස් ගණනක්. තවත් මස්සිනා කෙනකුගේ තියෙනවා, රුපියල් අට දහස් ගණනක්. මේ වගේ වංචා කරන සමිතියක් පරීක්ෂා කිරීමේදී මේ තරම් ප්‍රමාද වීමෙන් වැඩක් නැහැ. ඒ සල්ලිවලට යන කලක් නැති වෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

රුපියල් විසි එක් දහස් ගණනක්—

ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.
(திரு. டீ. எம். குணசேக்கர)
(Mr. D. M. Gunasekere)

වහපු ඒවා කොච්චර තියෙනවද මම දන්නෙ නැහැ. මම මේ කියන්නෙ දන්න ටිකයි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

යූ. එන්. පී. කාරයෝ.

ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.
(திரு. டீ. எம். குணசேக்கர)
(Mr. D. M. Gunasekere)

යූ.එන්.පී. කාරයෝ තමයි, වෙන කව්රු වත් නොවෙයි. කව්රු හෝ වේවා මේවා මහජන මුදල්. ඇමතිතුමා විශේෂ පරීක්ෂණයක් කිරීමට නිලධාරි පිරිසක් ඒ සමිතිවලට යවන්න පොරොන්දු වෙනවාද කියා මම දැන ගන්න කැමතියි.

ගරු ඉලංගරත්න
(கௌரவ இலங்கரத்ன)
(The Hon. Ilangaratne)

අපේ බලය පුළුවන් තරමින් යොදා ඒවා ශුද්ධ කිරීමට වැයම් කරනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ලැබී තිබෙන ආරංචි අපට ඉදිරිපත් කළොත් විශාල ප්‍රයෝජනයක් සැලසෙනවාට අනුමානයක් නැහැ. එසේ ඒවා ලැබෙතොත් ස්තුතිවන්ත වෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

නොයෙකුත් විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිවල දැන් මේ වගේ දූෂණ කෙරෙනවා. මුදල් වංචා කිරීම, නෑදෑ මිත්‍රයන්ට

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

මුදල් දීම කොතෙකුත් සිදු වෙනවා. වැලිමඩ, උඩුකිඳ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියෙන් රුපියල් 40,000 ක වංචාවක් සිදු වීම නිසා දැන් ඒ ගැන පරීක්‍ෂා කරගෙන යනවා. තමුන්නාන්සේට ඒ ගැන ආරංචිද කියා මා දන්නේ නැහැ. අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සමුපකාර කටයුතු භාර ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටියදී මෙවැනි දූෂණ සිදු වුණු සමුපකාර සමිතිවල නිලධාරීන් අයින් කර, තාවකාලික වශයෙන් වුණත්, වැඩ පිරිසිදුව ගෙන යෑම සඳහා ආණ්ඩුවෙන්ම නිලධාරීන් පත් කළා. එම නිසා කුමන සමුපකාර සමිතියක වුණත් මේ විධියේ වැඩ කෙරෙන විට එහි නිලධාරීන් අස්කොට වෙනත් නිලධාරීන් පත් කිරීමට තමුන්නාන්සේ කටයුතු කරනවාද? දූෂණ නැති කිරීම සඳහා ඒ විධියට කටයුතු කරනවාද?

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

යම්කිසි සමිතියක නිලධාරීන් වංචනික වැඩවලට වරදකරුවන් වී සිටින බව පෙනෙනවා නම් ඒ නිලධාරීන් අස් කර වරද නිවරද කිරීමට සෑම වෑයමක්ම දරනවා. දැනට ඒ විධියට ක්‍රියා කරලත් තිබෙනවා. දැන් ක්‍රියා කරගෙනත් යනවා. ඉදිරියටත් ක්‍රියා කරනවා.

නොතාරිස් විභාගය, 1961, අගෝස්තු

நொத்தாரிசுப் பரீட்சை, ஆகஸ்ட், 1961

NOTARY'S EXAMINATION, AUGUST, 1961

2. **ඩී. ඊ. තිලකරත්න මයා.** (රත්ගම)—සේනපාල සමරසේකර මයා. වෙනුවට)

(திரு. டி. ஈ. திலகரத்ன—ரத்கம)

(Mr. D. E. Tillekeratne—Ratgama)

අධ්‍යාපන ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) 1961 අගෝස්තු මාසයේ පැවැත්වූ නොතාරිස් විභාගයේ ප්‍රතිඵල මේ දක්වා ප්‍රසිද්ධ කර නැත්තේ මන්ද? (ආ) එම විභාගයේ ප්‍රතිඵල නිකුත් කරන්නේ කවදාද?

கல்வி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) 1961, ஆகஸ்டில் நடாத்தப்பட்ட நொத்தாரிசுப் பரீட்சையின் பெபேறுகள் வெளியிடப்படாத தேன்? (ஆ) இப்பரீட்சையின் பெறுபேறுகள் எப்பொழுது வெளியிடப்படும்?

asked the Minister of Education: (*a*) Why have the results of the Notary's examination held in August, 1961, not been published? (*b*) When will the results of this examination be published?

වී. ටී. ජී. කරුණාරත්න මයා.

(திரு. வீ. ரி. ஜீ. கருணாரத்ன)

(Mr. V. T. G. Karunaratne)

(අ) මෙම විභාගය රෙජිස්ට්‍රාර් ජෙනරාල් වෙනුවෙන් විභාග දෙපාර්තමේන්තුව විසින් පවත්වනු ලැබේ. ලිඛිත පරීක්ෂණයේ ප්‍රතිඵල විභාග දෙපාර්තමේන්තුව විසින් 1962.4.18 වන දින රෙජිස්ට්‍රාර් ජනරාල් වෙත යවා ඇත. (ආ) (අ) අනුව මෙය උද්ගත නොවේ.

සමරසේකර මහත්මිය, ක්ෂයරෝග සාත්තු සේවිකා අභ්‍යාස පාසැල, වැලිසර

வெலிசற கயரோக பராமரிப்புப் பாடசாலையைச் சேர்ந்த திருமதி சமரசேக்கர

MRS. SAMARASEKERA, T.B. SCHOOL OF NURSING, WELISARA

9. **චම්ලි ගුණවර්ධන මයා.** (කළුතර)

(திரு. சம்லி குணவர்தன—களுத்துறை)

(Mr. Cholmondeley Goonewardene—Kalutara)

සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) අංක ඊ1/16/60 හා 1961.8.23 වැනි දින දරණ චක්‍ර ලේඛනයෙන්, ජ්‍යෙෂ්ඨ ආචාර්ය තනතුර සඳහා මෑතකදී ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවන ලද බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) මෙම තනතුරු සඳහා අවශ්‍ය සුදුසුකම් හා අවශ්‍යතාව යන් මොනවාද? (ඉ) පසුව මෙම පුරප්පාඩු සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍ර භාර ගැනීමේ අවසාන දිනය දීර්ඝ කර 1961. 8. 30 වැනි දින දරණ චක්‍ර ලේඛය මගින්, අවශ්‍යතාව යන් සංශෝධනය කරන ලද්දේද? (ඊ) මෙසේ කරන ලද්දේ සෞඛ්‍ය සේවා අධ්‍යක්ෂගේ පෞද්ගලික සහකාරයාගේ භාර්යාව වන, එවකට වැලිසර ක්ෂය රෝග සාත්තු සේවිකා අභ්‍යාස පාසලේ වැඩබලන විද්‍යාලයාධිපතිනිය වන සමරසේකර මහත්මියට ඉඩ කඩ සලස්වා දීමටද? (උ) කලින් නිකුත් කරන ලද අංක ඊ1/16/60 හා 1961. 8. 23 වැනි දින දරණ චක්‍ර ලේඛයේ නියමයන් අනුව සමරසේකර මහත්මිය ඉල්ලුම් කිරීමට සුදුසුකම් දැරුවාද? (ඌ) වැඩබලන විද්‍යාලයාධිපතිනිය ඉල්ලුම්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කිරීමට සුදුසුකම් ලබන තුරු සාත්තු සේවිකා පාසලේ (ක්ෂය රෝග සහකාර සාත්තු සේවිකාවන්) විදුහලයාධිපතිනි තන තුර අවුරුදු තුනක් හිස්ව තබන ලද්දේ මන්ද? (ඒ) සාත්තු සේවිකා පාසැල්වල අනිකුත් සියලුම පුරප්පාඩු වැඩි ප්‍රමාදයක් නැතිව පිරවූ බව එතුමා දන්නවාද?

சுகாதார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய தரிசியைக் கேட்ட வினா: (அ) 23.8.61 ஆம் தேதியிடப்பட்ட E 1/16/60 ஆம் இலக்கத்தினையுடைய சுற்றறிக்கைமூலம் சிரேஷ்ட ஆசிரியர்கள் பதவிக்கு அண்மையில் விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டனவென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இப்பதவிகளுக்கான தகைமைகள், தேவைகள் என்ன? (இ) இப்பதவிகளுக்குரிய விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் முடிவு தேதி பின்னர் நீடிக்கப்பட்டு 30.8.61 ஆம் தேதியைக்கொண்ட சுற்றறிக்கைப் பிரகாரம் அப்பதவிகளுக்குரிய தேவைகள் மாற்றப்பட்டனவா? (ஈ) சுகாதார சேவைகள் அதிபதியின் சொந்த உதவியாளரின் மனைவியும், வெலிசறை, கயரோகப் பராமரிப்புப் பாடசாலையில் அந்நேரத்தில் பதில் அதிபருமாயிருந்த திருமதி சமரசேக்கராவிற்கு இடமளிப்பதற்கேதுவாகவா அவ்வாறு செய்யப்பட்டது? (உ) ஆரம்பத்தில் வெளியிடப்பட்ட 23.8.61 ஆம் தேதிய E 1/16/60 ஆம் இலக்கச் சுற்றறிக்கைப்பிரகாரம் திருமதி சமரசேக்கர அப்பதவிக்கு விண்ணப்பிப்பதற்குத் தகுதி பெற்றிருந்தாரா? (ஊ) பதில் அதிபர் இப்பதவிக்குத் விண்ணப்பிப்பதற்குத் தகுதி பெறும்வரை (கயரோக உதவித் தாதிமார்) பராமப்புப் பாடசாலையின் அதிபர் பதவி மூன்று வருடங்களாக வெற்றிடமாயிருந்ததேன்? (எ) பராமரிப்புப் பாடசாலையின் ஏனைய அதிபர்களுக்கான பதவி வெற்றிடங்கள் காலதாமதமின்றி நிரப்பப்பட்டனவென்பதை அவர் அறிவாரா?

asked the Parliamentary Secretary to the Minister of Health: (*a*) Is he aware that applications for the posts of Senior Tutors were called for recently by Circular No. El/16/60 of 23.8.61? (*b*) What were the qualifications and requirements for these posts? (*c*) Was the closing date subsequently extended for these vacancies and the requirements amended by Circular dated 30.8.61? (*d*) Was it done to accommodate the then Acting Principal of the T. B. School of Nursing, Welisara, Mrs. Samarasekera, who is the wife of the Personal Assistant to the Director of Health Services? (*e*) Was Mrs. Samarasekera qualified to apply in terms of the earlier Circular No. El/16/60 of 23.8.61? (*f*) Why was this post of Principal School of Nursing (T. B. Assistant Nurses) kept vacant for 3 years until the Acting Principal became eligible to apply? (*g*) Is he aware that all other vacancies of Principals, Schools of Nursing, were filled without much delay?

ඔබේසේකර මයා.
(திரு. ஒபயசேக்கர)
(Mr. Obeyesekere)

(*a*) Yes. (*b*) The qualifications required for the post of Senior Tutor was that the candidates should be Sister Tutors with at least 5 years' experience as Tutors. (*c*) Yes. Circular dated 30.8.61 extended by 6 weeks the date by which the 5 years' experience as Tutors was required. (*d*) No. This was done to enable the Selection Board to have a wider choice in the selection of candidates for promotion. (*e*) No. (*f*) The post of Principal, School of Nursing (T. B. Assistant Nurses), Welisara, was vacant since 1958, as no decision was made in regard to the future of this training school. When it was finally decided in 1961 to continue this school, the post of Principal was advertised along with the other vacant posts of Principals at Kandy and Colombo. (*g*) The other three posts which were filled on the advertisement in question were not vacant for long. The delay in filling the post at Welisara was unavoidable as the future of this school had first to be settled.

චන්ද්‍රසේන මුණවීර මයා. (රත්තොට)
(திரு. சந்திரசேன முனவீர—ரத்தொட்டை)
(Mr. Chandra Munaweera—Rattota)

ගරු කථානායකතුමනි, අතුරු ප්‍රශ්න වගයක් අසන්ට තිබෙනවා. යට කියන ලද සම්මුඛ පරීක්ෂණයට පෙනී සිටි අය අතර සමරසේකර මහත්මියට වඩා සේවයෙන් පැරණි තවත් කීප දෙනකු වූ බව ගරු

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[චන්ද්‍රසේන මුණසිංහ මයා.]

පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා දැනගෙන සිටි යෙහිද ? කුමන හේතුන් නිසා ඔවුන්ගේ සුදුසුකම් ගැන සලකා නොබැලුවෙහිද ?

අවශ්‍ය සියලුම සුදුසුකම් ඇත්තාවූද හෙදි යන් පුහුණු කරන ආචාර්යවරියන්ගේ පරීක්ෂණයෙන් දිවයිනේ පළමුවැන්නි ලෙස සාමාර්ථය ලැබුවාවූද සිංහල ප්‍රවීණතා පරීක්ෂණයෙන් තේරී සිටින්නාවූද සිවා නන්දන් මහත්මිය මේ සම්මුඛ පරීක්ෂණ යේදී කොන් කරනු ලැබුවේ කුමක් නිසාද ?

හෙදියන් පුහුණු කිරීමේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ආචාර්ය වරියක් හැටියට සුදුසු නැති සිවානන්දන් මහත්මිය ඊට පසුව මහනුවර හෙදියන් පුහුණු කරන මධ්‍යස්ථානයේ උප විදුහල් පතිනිය හැටියට පත් කරනු ලැබුවේ කෙසේද ?

මේ තේරීම පක්ෂග්‍රාහීව කර තිබෙන නිසා සිවානන්දන් මහත්මිය ඇයට පිරි නැමූ අලුත් නිලය නොපිළිගත් අතර ඒ සම්මුඛ පරීක්ෂණය අවලංගු කොට නැවත පරීක්ෂණයක් කරන ලෙස ගරු මන්ත්‍රී වරුන් කීප දෙනකුම මේ ගරු සභාවේදී ඉල්ලුවා. මේ කරුණු ගැන ගරු පාර්ලි මේන්තු ලේකම්තුමා කියන්නේ මොනවාද කියා දැනගන්න කැමතියි.

ඔබේසේකර මයා.
(திரு. ஒபயசேக்கர)
(Mr. Obeyesekere)

I have not got all that information available at the moment. I shall be happy to furnish that information to the hon. Member.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කටයුතු
சபை அலுவல்
BUSINESS OF THE HOUSE

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(திரு. டப்ளியு. தகனுயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

Before you commence in Committee, may I ask you what arrangements could be made for tomorrow's work ? You are aware that the House lost about two hours of work during the Committee stage as a result of the funeral of the late Sir Claude Corea. Therefore, I suggest that work tomorrow should continue till about 12 midnight or 1.00 A.M. In any case it is necessary that you should tell us at what time the House will take the vote on the Third Reading. You must give us that information.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

As far as I am aware the Vote will be taken at 10 o'clock tomorrow.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(திரு. டப்ளியு. தகனுயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

No, Sir, but——

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

You will have to arrange that with the Government.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(திரு. டப்ளியு. தகனுயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

It can be done now, Sir. The Hon. Leader of the House can tell us if he is prepared to give us the extra two hours tomorrow so that Members will then know the time. Can you please give us the extra two hours so that the Vote will be taken at 12 midnight or 1 A.M. tomorrow ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා (කෘෂිකර්ම, ඉඩම්, වාරිමාර්ග, විදුලි බලය හා මුදල් පිළිබඳ ඇමති හා සභානායක)
(கௌரவ சி. பீ. டி சில்வா—கமத்தொழில், காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை, நிதி அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)
(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Agriculture, Land, Irrigation, Power, and Finance and Leader of the House)

Sir, we discussed this matter, all of us, including the hon. Member for Galle, in your presence and we

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

agreed to give two hours extra every day and 36 hours extra was added in that way.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

We lost two hours because of the funeral.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

Then that means 34 hours extra was given. I do not think I can agree to the request of the hon. Member for Galle.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

You are aware that we lost two hours because of the funeral. Why can you not add on two hours tomorrow? We are not asking too much.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

On that day was there not a suggestion that we take half an hour extra every day and go on till 10.30 P.M.?

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

No, there was no such thing.

ඩබ්ලිව්. දහනායක මයා.
(திரு. டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

So, are we taking the Vote at 10 P.M. tomorrow?

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

Yes.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1962-63

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1962-63

APPROPRIATION BILL, 1962-63

කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී.—[ප්‍රගතිය සැප්තැම්බර් 11]

කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

95 වන ශීර්ෂය.—කෘෂිකර්ම, ඉඩම්, වාරිමාර්ග සහ විදුලි බල අමාත්‍යවරයා

தலைப்பு 95.—கமத்தொழில், காணி, நீர்ப்பாசன, மின்சக்தி அமைச்சர்

HEAD 95.—MINISTER OF AGRICULTURE, LAND, IRRIGATION AND POWER

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 5,80,826

வாக்குப் பண இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா 5,80,826

Vote No. 1.—Personal Emoluments and other allowances of staff, Rs. 580,826

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප්, රු. 3,60,390

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங்களும், ரூபா 3,60,390

Sub-head 1.—Cadre and Salaries, Rs. 360,390

ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධනය [සැප්තැම්බර් 6]—

"That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item "Minister". [ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

ප්‍රශ්නය යළිත් සභාභිමුඛ කරන ලදී.

පී. බී. බාලසූරිය මයා. (ගලිගොමුව)
(திரு. பீ. பி. பாலசூரிய—கலிகொமுவ)
(Mr. P. B. Balasuriya—Galigomuwa)

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ කථාව ඊයේ අවසාන භාගයට පත්වෙලයි තිබුණේ. මෙම අමාත්‍යාංශයේ ඇතැම් නිලධාරීන් බොහෝ විට අකාරුණික ලෙස ක්‍රියා කරන බව මා ඊයේ ප්‍රකාශ කළා. සමහර නිලධාරීන් අකාරුණිකව ක්‍රියා කරනවා පමණක් නොව මේ රජය ඉදිරියට යන

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[බාලසූරිය මයා.]

ගමනත් සම්පූර්ණයෙන්ම පස්සට තල්ලු කරන්ට සූදානම් වෙනව. ඉදිරියට යන ගමන පස්සට අදිනවා පමණක් නොවෙයි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජය මොන විධියකින්වත් ගෙන යන්ට ඉඩ නොදී වට්ටවන්ට බලා සිටින නිලධාරීන් පිරිසක් අපේ දෙපාර්තමේන්තුවල සිටින බව රහසක් නොවෙයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සමහර නිලධාරීන්, ලී කොටන් මෙන් නිදාගෙන සිට, සතුන් අල්ලාගන්න පිඹුරන් මෙන් සිට, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ගෙන යන ව්‍යාපාර ඇඟට නොදැනුවත්වම පිඹුරන් සතුන් ගිල ගන්නව වගේ—ගිල ගන්නව. සමහර නිලධාරීන්ගේ ක්‍රියා කලාපය ඉතා කනගාටුදායකයි. මම ඒ සම්බන්ධයෙන් එක නිදර්ශනයක් පෙන්වා දෙන්නම්. මගේ කොට්ඨාශයේ එක් පුද්ගලයකු ණයවීම නිසා ඔහුගේ ඉඩම් කඩම් සියල්ලම විකිණී ගියා. ඉන්පසු අපේ මේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙ ආණ්ඩුව මගින්, ඔහුගේ ඒ විකිණී ගිය ඉඩම්වලින් අක්කර 15 ක් ආපසු ඔහුට ලබා දුන්නා, ගෙවීමේ ක්‍රමයට. ඒ පුද්ගලයාගේ නම මා කියන්ට සතුටුයි. දේවාලේගම පදිංචි වීරසිංහ මහත්මයා. ඔහු රුපියල් දහස් ගණනක් ගෙවාගෙන ආවාට පසු යම්කිසි හේතුවක් නිසා ඉතිරි මුදල් ප්‍රමාණය ගෙවා ගන්ට ඔහුට බැරි වුණා. මා හිතන හැටියට තවත් රුපියල් 20,000 ක් පමණ ඔහු රජයට ගෙවන්ට තිබෙනව. ඒ අවස්ථාවේදී කළේ මොකක්ද? රජය සම්පූර්ණයෙන් නැවතත් වරක් ඒ ඉඩම පවරා ගැනීමයි. රජය නැවත ඉඩම පවරා ගෙන ඉන්න අවස්ථාවේදී මට ඇවිත් කිව්ව, "මුළු මුදල සම්පූර්ණයෙන් ගෙවන්න ලෑස්තියි, එම නිසා කරුණා කරල මුළු මුදල සම්පූර්ණයෙන් ගෙවා ඉඩම ආපසු ගන්න කටයුතු සලසා දෙන්න" කියල. මම මේ කාරණය ඇමතිතුමාට ප්‍රකාශ කළාම ඇමතිතුමා කිව්ව "මේක ලේසි වැඩක් බාලසූරිය. එම නිසා කරදර වෙන්න දෙයක් නැහැ. ඉඩම් කොමසාරිස්තුමාට කිව්වම මේ ඉඩම ආපසු ගත හැකියි" කියල. ඒ පාර ලිපියක් ඇරිය "කරුණා කර මුළු මුදල සම්පූර්ණයෙන් අරගෙන ඉඩම ආපසු දෙන්න" කියල. අද වන තුරු ඔහුට පිළිතුරක් ලැබුණේ නැති බවයි පෙනෙන්නෙ. අර අසරණ පුද්ගලයාගෙ ඉඩම රාජසන්තක කර ඔහු ගෙවූ මුදල් පවා ඔහුට නොදී සමහර විට අනාගතයේදී එය කෑලි කඩා බෙදන්නත් ඉඩ තියෙනව. නියම විධියට පිළිතුරු යැවීමෙන් ඒ අයට අනුකම්පා කරන්න ඕනැ, නිලධාරි මහත්වරු. මා ඒ පිළිබඳව කතා කරන්නෙ එපමණයි.

නින්තාවුර්හි ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා ජාතීන් අතර සමගිය නමැති රත්‍රන් යතුරෙන් වැඩ ගන්නය කියල. අපි බොහොම සන්තෝෂයි, අපේ රටේ ජාතීන් අතර සමගිතාව ඇතිවෙනව නම්. ඊට වඩා වැඩි දෙයක් ජාතීන් අතර අවශ්‍ය කියල මා සිතන්නෙ නැහැ. නමුත් අවාසනාවකට වාගෙ අපේ සුළු ජාතීන් මීට ඉස්සර ලැබූ සෑම යස ඉසුරම තව දුරටත් බලාපොරොත්තු වෙනව, හරියට අර ෂයිලොක්ගෙ මස් රාත්තල වාගෙ. ඔවුන් මහ ජාතීන් ගෙන් ඉල්ලා සිටිනව ඔවුන්ගෙ අයිතිවාසිකම් සියල්ලම. කලින් ඒ අය රජයේ තනතුරු සියයට හැටක් පමණ අයිති කරගෙන හිටිය. මහජාතීන්ගේ තත්ත්වය දැන් දීන වේගෙන යන අවස්ථා වේදීත් ඒ සියයට හැට නැතිනම් හැත්තෑව ඒ විධියටම සුළු ජාතීන්ට දෙන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. මහ ජාතියටත් අයිතියක් තියෙනවා; ඔවුන්ටත් මේ රටේ ජීවත් වෙන්න ඉඩ තියෙන්න ඕනැ. සාධාරණ මිම්මකට අනුව ඒ ඒ කරුණු ඉටු වෙනවා නම් කිසි සැකයක් නැහැ අප අතරේ ජාති භේද ඇති වෙනවා වෙනුවට සමගිය ඇති වෙනවාට. අන්න එදාට නම් ඒ යතුර අප අතට ලැබෙනවා ඇති කියන එක ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

ගාමිණී ජයසූරිය මයා. (හෝමාගම)
(*திரு. காமனி ஜயசூரிய—ஹோமகம*)
(Mr. Gamani Jayasuriya—Homagama)

Mr. Chairman, I do not think I will take a long time in discussing the Votes of this Ministry as I have found that most of the ideas and criticisms which I had thought of regarding the Ministry of Agriculture have already been repeated numerous times by the more fortunate Members who had an opportunity to speak before me.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

I only intend to say a few words regarding the difficulties I have had to face in my electorate. You are aware that the electoral farms are a creation of the present Minister of Agriculture. He was very enthusiastic about this although, personally, I was not very happy about the entire scheme. Nevertheless, since the matter was discussed in this House and finally accepted, I thought that I should not be caught napping or found lagging behind and I started straightway to get going in trying to form an electoral farm in my electorate.

Unfortunately, despite the interest I showed in this matter I am sorry to say that I have not been able to get a single electoral farm established in my electorate. I got in touch with the D. R. O. and the members of the Department of Agrarian Services and found a land that was suitable for a farm. There are two D. R. Os in my electorate. I got in touch with one of them and a staff officer of the Agrarian Department and we went and inspected the land. They were satisfied. As a matter of fact, in their conversation they mentioned that this this was an ideal block of land for the purpose of opening up such a farm. But up to-date nothing really has happened. And what hurts me most is that recently I sent a reminder inquiring what the position was, and the reply I got was that such a land was not even on their record.

This is one of the most unfortunate aspect that befalls the Ministry of Agriculture. The Hon. Minister makes a very enthusiastic start on a certain scheme but he does not follow it up to its conclusion. I find that he is now trying to organize a food production drive. In this connection I would like to relate an incident, similar to the one I stated earlier, which took place last week. A constituent of mine saw me on Monday last. He had been very highly taken up with the Hon. Minister's plan to grow more food and he got the idea of growing vegetables, and so on, in his back garden. He had got down literature from the department and in one of these pamphlets there was a list of vegetable seeds obtainable from one of the farms in the Kandy area. He saw this list—it was a price list—and he sent an order with the money to obtain the necessary seeds. He received a reply, fortunately, with the money order being returned, stating that all the seeds that he was interested in were out of stock.

This type of business, whether government or private, is bad business. It has a bad demoralizing effect on the people. Once you make a beginning on a scheme and ask for the assistance of the people to start it, you must have all the material and help readily available to be given to the people. But if at the very outset the people were to meet with a set-back of this nature they would get demoralized, as has happened in the case of this youngster. He is a young man of 20 years; he was really taken up with this scheme; he is an educated youth, and, I believe, has passed the S.S.C. He was trying to start a vegetable farm in his back-garden, in an area of about one acre. He is completely disgusted now.

There is another matter which I would like to place before the Hon. Minister. I am bringing it to his notice because I have found it rather difficult to get these matters done through the normal channels. I do not know why this is so. I have a feeling—I hope I am wrong—that when we go to the Government departments and ask for some assistance or aid to get some job done, not for our personal benefit but for the benefit of the people, these officials seem to think that if they did something for the benefit of an Opposition M.P. they would be doing a wrong act. This is not something which I alone feel, but all hon. Members of the Opposition also seem to have the same feeling. I do not know whether any direct or indirect instructions have been issued to these officials that their attitude should be so. However, I hope it has not been so. We

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

[ශාමිනී ජයසූරිය මයා.]

have been going to the agricultural committee meetings and D.C.C. meetings and placing our ideas and proposals in regard to various things that we want for our electorates, but nothing seems to happen.

පූ. භා. 10.45

I remember the hon. Member for Avissawella proposed a very fine animal husbandry scheme in an area part of which belonged to his electorate and part to mine. It was known as the Barawa Wasteland Scheme. There was an acreage of about one thousand acres and out of that about three hundred-odd acres have been given to the army. It was a wonderful scheme. Today, when we are talking so much of milk production and animal husbandry farms, I say, you could not have found a better area than this. This was an ideal spot, only twenty-three miles from Colombo and from the Milk Board. We were able to make some progress as far as getting the officials to go and have a look at the spot and even submit a report. Their report recommended that it was a suitable, ideal place for an animal husbandry farm, for a Government sponsored dairy colony. But that was as far as we could go. I am aware that on numerous occasions the hon. Member for Avissawella brought up this matter but no action has yet been taken.

If one listened to the speeches of other hon. Members, this was one of the biggest drawbacks in the Ministry of Agriculture. Various schemes —some of them very good—are initiated but they do not go further than that, they stop half-way ; there is no push, no drive. That is why, I believe, all this criticism is levelled against the Ministry of Agriculture. The Hon. Minister has got the experience and the knowledge. I do not know who is to blame, whether his officials or himself.

The hon. Member for Galigomuwa, in his speech last night, was feeling rather sad that the hon. Second Member for Akurana had criticized the Hon. Minister of Agriculture. But I must say that it is the duty of the Opposition to critize where criticism is necessary. We do not criticize a Minister on a personal level. It is our duty to criticize and it is with that sense of duty in mind that we bring up these matters before the House, and hon. Members opposite should not say that we are trying to run down any particular individual ; we are just carrying out our duty.

I have made a request for a tractor station in the Homagama electorate. The people in that area are getting used to tractors. There are a few tractor owners who are giving out their tractors on hire and making very good money. I do not grudge them making money, but there are a very large number of people who cannot afford to take these tractors on hire at those rates. I find that there are a number of tractors which are lying idle and collecting rust. This matter has been mentioned in the House even before. Why do you not give a couple of tractors to these people who are ready and are just waiting to make use of them ? However much we may bring up these matters before our various committees no action is being taken as far as the Opposition Members are concerned. As a matter of fact, we are now getting frustrated. Our constituents are getting worried that our constituencies are being neglected. What hurts them most is to find that only one or two electorates, like Dompe, are getting all the benefits that should be divided among the other people of this country. There are tractor stations and other stations of all types in Dompe. Dompe has the most wonderful roads while we find it difficult even to get our roads repaired. So, I think, it is time that the Hon. Ministers of this Government began to think that they are not ruling or have been elected mainly for the purpose of looking after their own constituencies but that they also have a duty towards the entire country.

I dare say that the Hon. Minister of Agriculture has no such ideas but, somehow or other, not due to his

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

fault entirely or not due to his fault at all, maybe due to the fault of others, an atmosphere has been created where Government officials think that it is something—I do not wish to say, wrong—but, certainly, frightening to do anything for Members of the Opposition.

There is another matter which needs immediate attention. It is a matter which concerns not only the Department of Agriculture but all other departments—the question of accounting. Large sums of money are being given out as loans to peasants by co-operative societies, credit societies and so on. This is a very good thing and I am completely for it. But we must also, at the same time, have the men, machinery and a system to see that these loans are repaid.

A terrific sum of money is given out year after year ; the loans are getting bigger and the number of cases of default are getting larger. A better system should be adopted for collecting back these monies. Today, we are talking of waste ; a large amount of money will be utterly wasted if we do not have a proper system of repayment of these loans. We do not know, sometimes, whether the money which is taken is being put to proper use. If it is not put to proper use, it means that the money is utterly wasted.

Furthermore, I personally think that it is bad for the people to get into the habit of thinking that they can take Government money and then "forget" about repaying it. It does no good for the nation as a whole, but we find that that type of idea is now getting into the minds of our people. They take a loan and "forget" about repaying it. That is very bad. Therefore, we must have an efficient system of collecting back these loans on the due dates.

We have another problem, the problem of fertilizers. People are now getting used to using fertilizers but sometimes they are faced with difficulties in getting them. Some co-operative societies which have taken loans and have not repaid them are unable to get these fertilizers : Sometimes it happens that while certain individual members of such societies may have paid their subscriptions in full there may be a few members who may not have paid their subscriptions. Due to a few such black sheep the others are unable to get these fertilizers at a reasonable subsidized rate.

We are spending large sums of money on subsidizing the replantation of tea and rubber. Coconut too is getting a certain amount of aid. As far as tea and rubber are concerned, I feel the aid that is given is quite fair, but I would ask the Hon. Minister to give a little more aid to coconut cultivators too. The subsidy given for coconut is insufficient. I have in mind more particularly the smaller owners with an acreage of 25 and less. More aid for coconut will give us good and quick results.

We have a number of other crops which need the attention of the Ministry such as potatoes, chillies and onions. Almost all hon. Members have emphasized the value of growing these crops more extensively in our country. Another crop that has fascinated me, which I believe would be of great help to the economy, is cashew-nuts. 25 million dollars worth of cashew-nuts is imported into America every year for various purposes. We have plenty of land in the Puttalam, Batticaloa and Trincomalee Districts which can be planted with cashew-nuts to great advantage and at little expense, there being no need for fertilizer. Cashew-nuts can be grown along with other crops. I believe, the Hon. Minister has some sort of a scheme to cover all these crops, but I am not too sure that it will not meet with the same fate that has befallen other schemes handled by him.

It is very necessary that a scheme should be well planned. The Minister, I believe, contemplates giving land in these areas to

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගාමිනි ජයසූරිය මයා.]

peasants who are engaged in chena cultivation so that they may grow crops like cashew-nuts. There is nothing wrong in that, but I would ask him to give some real assistance to the middle-class people, lower and upper, also to grow these crops. I say that because although cashew-nuts, for instance, do not involve much expense in the matter of planting and maintaining, they take as much as five to seven years to start yielding. That is a rather long period of time for peasants and chena cultivators to wait; they want money soon. The country may not be able to get the benefit of the scheme because the response of the peasants would be poor, for understandable reasons. What they want is a crop from which they could get an assured income quickly. That is why I would ask the Minister to give some assistance to those people who themselves have a little money with them and who can afford to wait until a crop like cashew-nuts comes to the stage of bearing.

This Ministry and all its departments have been hotly criticized by the Members of the Opposition, and it behoves the Minister to accept the criticism in the right spirit and put more life into his schemes. I know that the Minister has a good deal of knowledge and experience, but I am a raw politician who has been in this House for only two years. The feeling I have got, or what I feel, is that the schemes are good, there is a lot of enthusiasm shown as they are started but there is no progress made after that. I wish the Hon. Minister well and I hope he will not get offended at the remarks made by the Members of the Opposition. They have been made in good faith and we hope by next year we will not have the misfortune or the unpleasant task of criticizing him in the manner we have done this year.

පූ. භා. 11.0

එල්. බී. ජයසේන මයා. (බිංගිරිය)
(திரு. எல். பி. ஜயசேன—பிங்கிரிய)
(Mr. L. B. Jayasena—Bingiriya)

ගරු සභාපතිතුමනි, කෘෂිකර්ම, ඉඩම් ඉඩම් සංවර්ධනය සහ වාරිමාර්ග අමාත්‍යාංශය යටතේ දීර්ඝ විවේචනයක් කරන්ට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. නමුත් මගේ කොට්ඨාශයේ කටයුතු පිළිබඳව වචනයක් දෙකක් කියන්ට සිදු වී තිබෙනවා.

මේ රටේ ආර්ථික සැලැස්ම කෘෂිකර්මය පදනම් කොට ගෙන පවතින බව මේ රටේ වාසය කරන කවුරුත් පිළිගන්න දෙයක්. කෘෂිකාර්මික රටක් වශයෙන් ලංකාවට ලැබී ඇත්තේ මූලික තැනක් බව අපි කවුරුත් දන්නවා. ඒ නිසා අපේ ආර්ථික තත්ත්වය ගොඩනැංවීම සඳහා කෘෂිකාර්මික කටයුතු අතින් අප ගත යුතු පියවර, අප දැක්විය යුතු උනන්දුව වඩ වඩාත් පළල් විය යුතු බවත්, අප කාර්යක්ෂම විය යුතු බවත්, කිව යුතුයි. ඒ වගේම මේ රටේ කාර්මික අතින් දියුණුවක් අප බලාපොරොත්තු වුවත් එය රැඳී ඇත්තේ සීමාසහිත පදනමක් මත බව අප පිළිගත යුතුයි. කර්මාන්ත අතින් දියුණුවක් ලබන්ට උත්සාහ කළත්, ඒ අතින ලබන දියුණුව මේ රටට පමණක් සීමා කර තැබීම අවුරුදු ගණනකින් මිස වෙනස් කරන්න අමාරුයි. ඒ නිසා කර්මාන්ත සඳහා දක්වන උනන්දුවට වැඩි උනන්දුවක් කෘෂිකර්මය සඳහා දැක්විය යුතුයි. පසුගිය අවුරුදු ගණනාව ඇතුළත කෘෂිකර්මය සඳහා දක්වන ලද උනන්දුව මදකම නිසා තවම අප ස්වයංපෝෂිත වීමේ තත්ත්වය සිහිනයක් බවට පත් වී තිබෙන බව අපි පිළිගෙන තිබෙනවා.

සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව බලන විට අද අපට මෙරටින් ලැබෙන ආහාර ද්‍රව්‍යවල ප්‍රමාණය සියයට 49 කට වඩා නැහැ. ඉතිරි කොටස් සියල්ලම අප ලබා ගන්නේ විදේශීක ජනයා නිපදවන දේවලින් බව පිළිගන්න ඕනෑ. ඒ සඳහා පිටරට යන මුදල මොන යම් ක්‍රමයකින් හෝ මේ රටේ කෘෂිකර්මය දියුණු කර ගැනීමට යොදා ගැනීම සඳහා මෙහි නවතාගන්ට අපට හැකි වුවොත් එදාට තමයි, මේ රට ආර්ථික අතින් දියුණුය කියා හිතන්ට පුළුවන් වන්නෙ. මේ අමාත්‍යාංශය වැදගත් එකක් හැටියට සැලකිය යුතුයි. ඒ වාගේම පසුගිය

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කාලයේ සිදුවූ යම් දුර්වලකම් ඇතොත්, ඒවා අත්හැර දමා ඉදිරියේදීවත් මේ පියවර නොගත්තොත් අපට මුහුණ පෑමට සිදු වන ආර්ථික දුර්වලතා ගැන වගකියන්ට කාහට සිදු වේදැයි මට නම් කියන්න අමාරුයි.

ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයෙකු හැටියට මට මේ අමාත්‍යාංශය විවේචනය කරනට මෙහිදී සිදු වුවත්, ඒ කනගාටුව ඉවත් කරගෙන, මේ රටේ ඉදිරි ආර්ථික දියුණුව සඳහා වචනයක් දෙකක් කීමෙන් යම්කිසි ප්‍රයෝජනයක් වේය කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා මේ සඳහා වැඩි උනන්දුවක් දක්වන බව අපි පිළිගන්නවා. ඒ සමගම කරන එකම වරද මන්ත්‍රීවරුන් විසින් කරනු ලබන විවේචන ගැන ඇහුම්කන් දීම අඩු වීම බව කියන්ට කැමතියි. සමහර විට මෙතන මන්ත්‍රීවරුන් මේ පිළිබඳව කොපමණ කරුණු දැක්වූවත්, නිලධාරීන් දක්වන කරුණු ගැන ඊට වැඩි සැලකිල්ලක් දැක්වීම නිසා, මේ ප්‍රශ්නය විසඳේය කියා බලාපොරොත්තු වෙන්ට අමාරුයි.

සභාපතිතුමනි, මම පළමුකොටම මතක් කරන්න සතුටුයි, මේ රටේ ඉඩම් බෙදීමේ ක්‍රමය පිළිබඳව. ඉඩම් කොමසාරිස්වරයා යටතේ පවත්නා ඉඩම් බෙදා දීමේ ක්‍රමය අනුව ගම් පළල් කිරීම යටතේ අනුන්ගේ ඉඩම් ගෙන බෙදා දීමට පුළුවනි. ඒ වගේම රජයේ කැලෑ ඉඩම් බෙදා දෙන්න පුළුවනි. සුළු ඉඩම් කට්ටි අක්කරය දෙක වශයෙන්ද, ඊට වඩා ප්‍රයෝජනවත් ලෙස වගා කිරීම සඳහා අක්කර 5 බැගින්ද, මධ්‍යම පන්තියේ අයට ඊට වඩා විශාල ඉඩම් ප්‍රමාණයක්ද, මේ ක්‍රම යටතේ පසු ගිය කාලයේ බෙදා දී තිබෙනවා. ගම් පළල් කිරීම යටතේ දෙනු ලබන අක්කරය හෝ දෙක ඉඩම් නැති ගම්වාසීන් අතරයි, බෙදෙන්නෙ. මේ ඉඩම් බෙදා දීමෙන් ඇති වූ ජනපදවල තත්ත්වය කිසි දවසක දියුණුවක් ඇති කිරීමට තරම් පුළුවන් එකක් නොවෙයි. මේ ජනපදවාසීන්ට ගෙයක් සාදා ගැනීමට, නැති නම් වැසිකිළියක් සාදා ගැනීමට, ආධාර දීමෙන් පමණක් ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්න නිරවුල් වන්නෙ නැහැ. ඔවුන් ඒ ස්ථානවලට ගෙනවුත් දැමීමෙන් පසු ඔවුන්ගේ ඉදිරි ජීවිත දියුණු කර ගැනීම සඳහා මේ ජනපද ව්‍යාපාර යටතේ සැලැස්මක් නැති බව ඇමතිතුමාගෙ සැලකිල්ලට යොමු කරන්න කැමතියි. ඒ වගේම අක්කර 5 කොටස් ලබාගත් උදවියට පවා ලැබෙන ආධාර මදි නිසා ඒ අයගෙ තත්ත්වයද සම්පූර්ණයෙන්ම සාර්ථක තත්ත්වයකට පත්ව නැති බවද කිය යුතුයි. මධ්‍යම පන්තියේ අයට බෙදා දෙන ලද ඉඩම් විශාල සංඛ්‍යාවක් ඇතත් ඉන් බොහොමයක්ම තවම වගා කර නැහැ. ඒ ඉඩම් බෙදා දී ඇත්තේ ගොවිතැන කෙරෙහි උනන්දුවක් දක්වන අයට නොවෙයි. ඒ පිළිබඳව උනන්දු වීමට අපහසු උදවියට නොයෙක් කාරණා නිසා පුද්ගලික දැන ඇඳුනුම්කම් උඩ, නැති නම් නෑ සම්බන්ධකම් උඩ, පසු ගිය වර්ෂවල මේ රටේ වැඩි හරියක්ම ඉඩම් බෙදා දී තිබෙනවා. ඒ ඉඩම් සම්පූර්ණයෙන්ම වගා කර නැති නිසා එයින් වැඩිපුර ප්‍රයෝජනයක් අත් වී නැහැ.

ගම් පළල් කිරීම් යටතේ ඉඩම් නැති ජනපදවාසීන් අතර බෙදා දීම සඳහා ඉඩම් ගැනීමේ ප්‍රතිපත්තිය ගත වූ අවුරුදු දෙක හමාර තුළ මොන අන්දමකින් තුබුණාදැයි අපි දන්නෙ නැහැ. මේ ඉඩම් ලැයිස්තු හැම දම හරිගස්සනවා මිස බෙදා දීමේ ක්‍රම ඇති වූ බවක් නම් පෙනෙන්නේ නැහැ. සමහර කොට්ඨාශවලට රජය ඉඩම් ගෙන දී තිබෙනවා. සමහර කොට්ඨාශවලට ලබා දී නැහැ. මේ ලැයිස්තු පරීක්ෂා කර බලා හැම්දාම අළුතෙන් හදන්න කියනවා මිස නියම පිළිවෙලකට සාදන ලද ක්‍රමයක් ඇත්තේ නැහැ. පසු ගිය කාලයේ මගේ කොට්ඨාශයේ ප්‍රමුඛත්වය දිය යුතු ලැයිස්තුවට ඇතුළත්ව තුබුණු ඉඩම් අද තුන්වන ලැයිස්තුවට ඇතුළත් කර තිබෙනවා. මට කලින් සිටි මන්ත්‍රීතුමාගෙ කාලයේදී නොයෙක් සට්ටන පවා ඇති වී ඉඩමක් ලබාගත්තාට පසු තවමත් කිසිම ඉඩමක් ඒ කොට්ඨාශයට ලබා දී නැහැ. සමහර අවස්ථාවල ඉඩමක් ගන්නවායයි ප්‍රසිද්ධ කොට දැන්වීම් පවා ගසා එන නමුත් පසුවදා ගොස් ඒවා ගළවාගෙන යනවා. මෙයින් පෙනෙනවා ඉඩම් බෙදා දීමේ කිසිම වැඩ පිළිවෙලක් නැති බව. යම් කිසි ඉඩමක් ගැනීමට තීරණය කළාට පසු නැවතත් එය නොගැනීමට තීරණය කළොත් එසේ නොගැනීමට ඇති වූ හේතුත් මොනවාදැයි පළාතේ මන්ත්‍රී

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ජයසේන මයා.]

වරයාටත් ඒ පළාත්වාසීන්ටත් දන්විය යුතුයි. මෙසේ කිසිත් හේතුවක් නොදී නිලධාරීන්ට වුවමනා විධියට මේවා කිරීමට ඇති තත්ත්වය වෙනස් කළ යුතුයි.

මේ ඉඩම් බෙදා දීමේ වැඩ පිළිවෙල පාලනය කරන සහකාර ස්ථිර ලේකම්තුමා ගැන මගේ කිසිම පැහැදීමක් ඇත්තේ නැහැ. ඉඩම් අක්කර තුන් හාරදාහක් තිබෙන, ප්‍රතිවිරුද්ධ පැත්තක් ගන්න, අමුතු පරිසරයක ජීවත් වන පුද්ගලයෙකු ලවා මේ විධියේ කටයුත්තක් කරවා ගැනීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් එය සාර්ථක ලෙස ඉටුකර ගත හැකි වේය කියා හිතන්ට පුළුවන්කමක් නැහැ.

හාල් ප්‍රශ්නය මතු වුණාට පස්සෙ ගරු ඇමතිතුමා චක්‍රලේඛනයක් යවා තිබෙනවා ගොවිතැන් කිරීමට කැමති උදවිය පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් ඒ සඳහා අවශ්‍ය ඉඩම් ලබාගෙන වගා කළාට වැරද්දක් නැත කියා. එයින් මගේ ප්‍රදේශයේ පැටලිලි සහිත තත්ත්වයක් දන් ඇති වී තිබෙනවා. වැව් තාවලු අල්ලා ගැනීමෙන් පුංචි වතුර පාරවල් හිස් කිරීම ආදිය නිසා දන් ගොවිතැනට මරු පහරක් වැදී තිබෙන බව මගේ අත්දැකීම්වලින් මට කියන්ට පුළුවනි. ගරු ඇමතිතුමා අදහස් කරන්ට ඇත්තෙ වැව් වලේ වැඩ කරන කුඹුරු හිමියන්ට පමණක් වැව් තාවලු අල්ලා ගන්ට ඕනෑ කරනවා ඇති කියා විය යුතුයි. මේ ප්‍රදේශයේ ගොවියන්ගේ මූලික වුවමනාව වතුර ටික බව පිළිගන්ට ඕනෑ. ගමේ කුඹුරු යායවල වැඩ කරන්නෙ වැව් යටතේ බව තමුන්නාන්සෙ දන්නවා. වැව් ඉස්මත්තේ හිර වී තිබෙන්නෙ බැම්ම හරියාකාර නොබැඳ තිබීම නිසයි. වාන් නොදැමීම නිසා බොහොම පාඩු සිදු වෙනවා. හරියට වාන් දමා වැව් බැම්ම ප්‍රතිසංස්කරණය කරනු ලැබුවහොත් ඒ වැව් යටතේ යල මහ දෙකම වැඩ කරන්ට පුළුවනි. අද අපේ ගම්වල වැව්වලින් යල මහ තියා මාස් කන්නයවත් හරියාකාර වැඩ කර ගන්ට අමාරුයි. නියම හැටියට ඔවුන්ට වුවමනා කරන වතුර නොලැබෙන නිසයි එබඳු තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නෙ. වැව් බොහොමයකම ඉස්මත්තේ ඉඩම් විශාල ඉඩම් හිමියන් විසින් අල්ලාගෙන තිබෙනවා. ඒවා අල්ලාගෙන වගා කරලත් තිබෙනවා. ඒවා වැව් යටතට ගන්න ලෙස ගොවිජන සේවා කොමසාරිස්තුමාට කොයි තරම් කිව්වත්, පිළිවන්කම තිබුණත් ක්‍රියාවේ යොදන්නෙ නැහැ. ගමේ තිබෙන වැව ඒ ප්‍රදේශයේ තිබෙන මූලික ජලසම්පාදන ක්‍රමයයි. එහි වැව් තාවලු අල්ලා ගන්ට ඉඩ දීමෙන් කෙරෙන්නෙ හොඳක් නම් නොවෙයි. කල්පනාකාරී මිනිහෙක්, ගොවිතැන් කරපු මිනිහෙක්, නම් කවදාවත් ඒ වැඩේ කරාවිය කියා මම නම් හිතන්නෙ නැහැ. එහෙත් එසේ කිරීමෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම ඒ කුඹුරු යායවල් පාළුවෙන්ට බලනවා. සමහර විට අල්ලාගෙන වැඩ කළායින් පසු කොච්චර නීති රීති දැම්මත් ඒ කුඹුරු වැව් යටතට ගන්ට, ඒ අය ආණ්ඩුවට ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ. යම්කිසි විධියකින් වැව් තාවලු වැඩ කරපු එක්කෙනා කරන්නෙ වැවේ වතුර පිරිච්චදාට හොරෙන් වැව් කපා දමන එකයි. එහෙම නැත්නම් වාන් බිඳල අරිනවා. එහෙමත් නැත්නම් වාන් ගළවනවා. එහෙම කළාම වතුර බැහැල යනවා. එතකොට අර උඩහ තිබෙන අක්කරයක හමාරක කුඹුරු නිසා වැව යටතේ වැඩ කරන විශාල කුඹුරු යායවලට සිදු වන්නෙ බලවත් පාඩුවක්. ඒ නිසා ඉතා ඉක්මනින් වැව් තාවලු අල්ලා ගැනීම නතර කර දැමීමට වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන ලෙසත්, ඔය චක්‍ර ලේඛනය වෙනස් කරන ලෙසත්, මා ඉල්ලා සිටිනවා. එපමණක් නොව වාරිමාර්ග ක්‍රමයට අයිති රෙසවේෂන් කියන රජය සතු ඉඩම් කැබලි අල්ලා ගැනීමත් නතර කර ඒවා යම්කිසි ස්ථිර වැඩ පිළිවෙළක් යටතේ දියුණු කරන්ට සලස්සන ලෙසත් ඉල්ලා සිටිනවා. ගොවිතැන් කිරීමෙන් අස්වැන්නක් ලබා ගන්නවා වගේ නොවෙයි වතුර පාර අහෝසි වීමෙන් සිදු වන පාඩුව කියන එකත් අප විසින් කල්පනා කළ යුතුව තිබෙනවා.

මගේ ප්‍රදේශයේ තිබෙනවා රුවන්එළිය කියා ඉඩමක්. මම දන්නෙ නැහැ කවුද දුන්නෙ කියා, කිසිම නීතිරීතියක් නැතුව රුවන්එළියෙ උක් වැවීමේ ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. සීමාසහිත සීනි සමාගමකින් තමයි පටන් ගෙන තිබෙන්නෙ. එහි අධ්‍යක්ෂවරයා හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙක්. නම ඩබ්ලිව්. ඒ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ද සිල්වා මහත්මයා. උන්නැහේ වරින්වර රුපියල් 9,50,000ක් ණයට අරන් තිබෙනවා. මේ ගැන මීට කලින් කීප වතාවක්ම මා මේ පාර්ලිමේන්තුවේදීම ප්‍රශ්න කර තිබෙනවා. ටකරන් වහලක් පමණයි ගහල තියෙන්නෙ. ඒකත් කොටස් වශයෙන් හුළඟට ගහගෙන ගිහින්. දැන් ඒක රුපියල් 1,500ක්වත් වටින්නෙ නැහැ.

ඩී. ජී. එච්. සිරිසේන මයා. (අකුරණ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(திரு. டீ. ஜீ. எச். சிரிசேன—அக்குறணை முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. D. G. H. Sirisena—First Akurana)

කොහෙන්ද සල්ලි ණයට අරන් තියෙන්නෙ?

ජයසේන මයා.

(திரு. ஜயசேன)

(Mr. Jayasena)

කෝපරේෂන් එකකින් අරන් තියෙන්නෙ.

සිරිසේන මයා.

(திரு. சிரிசேன)

(Mr. Sirisena)

කොයි ආණ්ඩුවෙන්ද අරන් තියෙන්නෙ?

ජයසේන මයා.

(திரு. ஜயசேன)

(Mr. Jayasena)

1956 දී.

සිරිසේන මයා.

(திரு. சிரிசேன)

(Mr. Sirisena)

මේ කාලෙදීද?

ජයසේන මයා.

(திரு. ஜயசேன)

(Mr. Jayasena)

මේ කාලෙට ඉස්සරවෙලා තිබුණු ආණ්ඩුවෙන්. මේ සඳහා රුපියල් නම ලක්ෂ පණස් දාහක් අරගෙන තිබෙනවා. ප්‍රශ්න කළාම, මීට අදාළ අයගේ නම් දෙන්න නීතියෙන් ඉඩක් නැහැ කීවා. ඒ ඇපවලට අත්සන් කළ අධ්‍යක්ෂවරුන් තුන් දෙනා ගෙන් මූලික අධ්‍යක්ෂවරයා ඕස්ට්‍රේලියානු ජාතිකයෙක්. ඒ මහත්මයා දැන් පිටරට ගිහින්. දැන් නඩුවක් දමන්නවත් කෙනෙක් නැහැ. ඩබ්ලියු. ඒ. ද සිල්වා මහත්මයා නම් සිටිනවා.එහෙත් ඒ මහතාට නඩු දමන්නෙ නැහැ. මේ මුදල අය කරගන්න ක්‍රමයකුත් නැහැ. ඇමතිතුමා ගෙන් මම ඉල්ලා සිටියා මේ ඉඩම් සාමූහික ගොවිපළවල්වලට දෙන්න කියා. එහෙත් තවමත් ඒකට උත්තරයක් ලැබී නැහැ. මේතාක් ඒ සම්බන්ධව කිසිම පියවරක් ගෙන නැහැ. මේ ක්‍රමය තවදුරටත් පවත්වාගෙන යනවාද කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා. මේ විධියේ වැඩ පිළිවෙලවල් අනුගමනය කිරීම අපේ සමාජවාදී ප්‍රතිපත්තිවලට හානිකර නොවේද?

පූ. භා. 11.15

ගරු සභාපතිතුමනි, අනෙක් දෙපාර්තමේන්තු ගැන මම දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්න අදහස් කරන්නෙ නැහැ. සැලැස්මක් අනුව ඉඩම් බෙදා දීමේ නිසි වැඩ පිළිවෙලක් සකස් විය යුතුයි. ඒ වාගේම ජනපද ව්‍යාපාරවල ඉඩම් බෙදා දීමේදී ඒ ගොවීන්ට හරියාකාරව ජීවත් වීමට හොඳ පදනමක් මත වැඩ පිළිවෙලක් යෙදිය යුතුයි. ගොවිතැනින් ජීවත්වීමට නම් අක්කර දෙකක් මදි. වතුර තිබෙනවා නම්, ඉඩම් තිබෙනවා නම්, ඒවා ගොවිතැන් කිරීමට සූදානම් විශාල ගොවීන් සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. ඒ වාගේම ගම් පළල් කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමය යටතේ ඉඩම් ගන්නවාද කියා මම දන්නෙ නැහැ. එහෙත් ඉඩම් ගන්නවා නම් එය ඉතාමත් සාධාරණයි. එසේ ඉඩම් ගැනීමේදී ඒ ඒ කොට්ඨාශයේ ජනගහනය, ඉඩම් නැති පවුල් ගණන, යනාදී කරුණු ගැනයි සළකන්න ඕනෑ. ඒ මිසක් පුද්ගලික ඇයි හොඳයිකම් ගැන නොවෙයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් මම වචනයක් කියන්න ඕනෑ. ගරු මන්ත්‍රීවරු බොහෝ ගණනක් මේ දෙපාර්තමේන්තුව ගැන කථා කළා. අද මේ කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් සිදුවන්නේ කැලෑ කැපීමයි, පිච්චීමයි. කැලෑ නිලධාරීන් අපේ කැලෑවල තිබෙන වටිනා ලී හොරෙන් විකුණා ගන්නවා. එසේ විකුණන්න බැරිවන ලී තොග පුච්චනවා. ඔවුන් මේ ලී විකුණන්නේත් පුද්ගලික

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ජයසේන මයා.]

කොන්ත්‍රාත් කරුවන්ටයි. අද කැලෑවල තිබෙන බුරුත ආදී වටිනා ගස් පුච්චා ඒ වෙනුවට තේක්ක වවනවා. එසේ සිටුවනු ලබන තේක්ක පැළ ලොකු වන තුරු අවුරුද්දක් දෙකක් ඒ ඉඩම් වගා කිරීම සඳහා ගොවීන්ට දෙන සිරිතක් තිබුණා. එහෙත් දැන් ඒ වැඩ පිළිවෙලත් නවතා තිබෙනවා. තේක්ක පැළවලට පෝර සඳහාය කියා දැන් වෙනත් වගාවක් ඒ ඉඩම්වල කරගෙන යනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. මේ කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලී ලබා ගැනීම ඉතාමත් අමාරු කාරණයක්. ශ්‍රාවස්තියේ කළමනාකාර මහතාට කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් රුපියල් දෙසීයක ලී ලබා ගන්න ඕනෑ වුණා. එහෙත් රුපියල් දෙසීයක ලී ලබා ගන්න ඒ මහතාට අමතර රුපියල් විසි පහකුත් වියදම් වුණා. පගාවක් දුන්නා නම් රුපියල් දෙසීයක නොවෙයි රුපියල් දහස් ගණනක වුවත් ලී ලෙහෙසියෙන්ම ලබා ගන්න තිබුණා. කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් තරම් දූෂිත අන්දමින් වැඩ කරන පිරිසක් තවත් නැහැ. අපේ ප්‍රදේශයේ කැලෑ නිලධාරියාගේ කටයුතු ගැන මම මේ ගරු සභාවේ කියා සිටියා. යටියන්තොට මන්ත්‍රීතුමාත් (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) ඒ අදහස් තහවුරු කරමින් කථා කළා. මේ නිලධාරීන් වෙන ස්ථානවලට මාරු කිරීමෙන් වැඩක් නැහැ. මොවුන්ට සුදුසු දඬුවම් දෙන්න ඕනෑ. මම දන්නවා, එක් ඡන්ද කොට්ඨාශ ගොවි පොළකින් කපා ගත් ලී තොගයක් අනෙක් අය හය කර තනිවම පුද්ගලික කොන්ත්‍රාත් කරුවකුට විකුණා ගත් නිලධාරියෙක් ගැන. [බාධා කිරීමක්] කුලියාපිටියේ කැලෑ නිලධාරියායි එය කළේ. ඒ නිසා කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවේ තිබෙන මේ දූෂිත ක්‍රියා වහාම නතර කරන්න ඕනෑ. මේ කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් කොහෙන් හොයා ගත්තාද කියා මම දන්නෙ නැහැ. සමහර අයගේ නම් පවා සොයා ගන්න අමාරුයි. මොන වර්ගයට අයිති මිනිස්සුද දන්නෙ නැහැ. මිනිසුන්ගෙ නම්වත් කියන්ට බැහැ. කොහෙන් අල්ලගන්නවද, කොයොන් එවනවද දන්නෙ නැහැ. ඒ නිලධාරි ඉන්නේ කැලෑවල නොවෙයි. එක් ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් කිව්වා වගේ, වෙන දිහාවක. කෘෂිකර්මය ගැන කටයුතු කිරීමට පත් කරන නිලධාරි ඉන්නේ කොළඹ හතේ. ගල් ඔය මණ්ඩලයට පත් කරන නිලධාරීන් ඉන්නෙ ගල්ඔය නොවෙයි, මෙහේ. කන්තලේ සීනි සංයුක්ත මණ්ඩලයට පත් කරල ඉන්න නිලධාරීන් ඉන්නෙ කොළඹ කුරුඳුවත්තෙ. තමන් කරන වැඩය අවංකව කරන්ට පුළුවන් වන්නට නම්, අවංකව කරන්ට කැමති නම්, මොන කර්මාන්තය හෝ වේවා, මොන වගාව හෝ වේවා, තමන් සිටිය යුත්තේ වැඩ කරන තැනයි. ඒ නිසා මේ කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවත් සම්පූර්ණයෙන්ම ශුද්ධ කරන්ට ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, තේක්ක වැවීමේ ව්‍යාපාරය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙළඳ ව්‍යාපාරයක් වී තිබෙනවා. කැලෑවල තිබෙන සවාභාවික ලීවලත් අප පාවිච්චියට ගන්න ලීවලත් ආර්ථික වටිනාකම අතින් කිසිම වෙනසක් නැහැ. කැලෑවල වැවෙන ලී හරියාකාර ආරක්ෂා කර ගන්නවා නම් අපට එයින් ලොකු ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්ට පුළුවන් වෙනවා. අපි කෘෂිකර්මය ගැන හැමදාම කථා කරනවා. නමුත් පෝර හැදීමේ වැඩ පිළිවෙළක් අපට නැහැ. තවමත් අපි ගන්නෙ විදේශික කොම්පැනිවල හදන පෝරයි. කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමත් සමගම අපි ස්ථිර පෝර කම්හල් ඇතිකර ගන්ට ඕනෑ. ඒවා ඇති කළ යුත්තේ කොළඹ නොවෙයි, ගොවිතැන් කරන්න පුළුවන් අපේ ප්‍රදේශවලයි. කෘෂිකර්මය අතින් දියුණුවක් දක්වන කෘෂිකාර්මික ප්‍රදේශවල නියම වැඩ පිළිවෙළක් ඇතිව පෝර සැපයීමට සැලැස්සුවොත්, අපට කෘෂිකර්මය දියුණු කර ගන්ට පුළුවනි. පසුගිය අවුරුදු දෙක තුළ පෝර බෙදීමේ කාර්යය ටිකක් හොඳට කිරීම ගැන මම ස්තුති වන්ත වෙනවා. පසුගිය කාලයේ වර්ෂා පතනය නියම පිළිවෙළට ලැබුණු නිසාත්, ඉඩෝරයක් ඇල්ලුවේ නැති නිසාත්, ගොවිතැන සියයට නවයකින් පමණ දියුණු වී තිබෙනවා. පෝර බෙදා දීමේ මාර්ගයෙනුත් මේ වර්ෂයේ සැහෙන දියුණුවක් බලාපොරොත්තු වන්ට පුළුවන්. මේ වර්ෂයේ වර්ෂාපතනයත් හොඳයි, දරුණු ඉඩෝරයකුත් නැහැ. ඒ නිසා මාස් කන්නයේ හරියාකාර වැඩ කළොත් විශාල අස්වැන්නක් ප්‍රමාණයක් ලබා ගන්ට පුළුවනි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු සභාපතිතුමනි, ඡන්ද කොට්ඨාශ ගොවිපළවල් ගැනත් වචනයක් කියන්ට කැමතියි. ඡන්ද කොට්ඨාශ ගොවිපළවල් ආරම්භ කිරීමේදී සමහරු ලැස්ති වුණා කොළඹට කිට්ටුවෙන් අක්කරය රුපියල් 10,000, 15,000 ගණනේ ආණ්ඩුවට අර ගෙන ලූනු, මිරිස් වවන්ට ඉඩ දේය කියා. ඒ විධියට ඡන්ද කොට්ඨාශ ගොවිපළවල් හැම කොට්ඨාශයකටම වුවමනා නැහැ. ගොවිතැන් කරන්ට පුළුවන් ප්‍රදේශවලට නම් ඒවායෙන් ප්‍රයෝජනයක් වෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ ඡන්ද කොට්ඨාශ ගොවිපළවල නිලධාරි මහත්වරුන්ගෙ උප දෙස් ඇහුවා නම් අද ගොවිතැන් කරන්ට පුළුවන් වන්නෙ නැහැ. කැලේ කපලා පුච්චලා කිසි දෙයක් කරන්නෙ නැතිව මිරිස් පැළ හිටවන්නය කියා ඒ නිලධාරීන් කිව්වා. මුලින් ගහපු හේනක එක වරම සම්පූර්ණයෙන් මිරිස් වවන්ට බැරි බව මම දන්නවා. ගරු ඇමතිතුමාටත් පෙන්නුවා. මම කිව්වා, ඉස්සෙල්ලා කුරක්කන් වපු රන්ට ඕනෑය, පුළුවන් තැන්වල මඤ්ඤොක්කා දන්නය, කියා. දෙවැනි වගාවේදී වන්නි මිරිස් හිටවන්නෙ නැතිව ඉහලා අරින්නය කිව්වා. ඒ අනුව අක්කර දහයක පමණ බොහොම හොඳට මිරිස් වැවිල තිබෙන බව තමුන්නාන්සෙ දකින්ට ඇති. අපේ කොට්ඨාශයේ ඡන්ද කොට්ඨාශ ගොවිපළවල් නම් බොහොම සාර්ථක අන්ද මට ගෙන ගොස් තිබෙනවා. නමුත් අනික් කොට්ඨාශවල මේ පියවර ඒ තරම් දුරට සාර්ථක වුණු බවක් මට නම් පෙනෙන්නට නැහැ. සමහර තැන්වල මේක වැඩක් නැති ව්‍යාපාරයක් වෙලා තියෙනවා. සමහර කොට්ඨාශවල තවම ඉඩම් ලබාගෙන නැහැ. බොහොම කොට්ඨාශවලට ඉඩම් ලැබිල නැහැ. ඉල්ලුවට ඉඩම් දෙන්නෙ නැහැ. කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් අක්කර පහක් ඉල්ලුවොත් කවදාවත් ඒක දෙන් නෙ නැහැ, ඒකට විරුද්ධව නොයෙක් රපෝර්තු අරිනවා. සමහර විට ඇමතිතුමා නියෝග කළත් දෙන්නෙ නැහැ. ඒකයි, මෙතන තියෙන පුදුමය. ඒ නිසා ඡන්ද කොට්ඨාශ ගොවිපළවල් සෑම කොට්ඨාශය කම තිබියයුතුය කියන ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කරලා කෘෂිකාර්මික කොට්ඨාශවල පමණක් ඡන්ද කොට්ඨාශ ගොවිපළවල් ඇති කරලා ඒවා ආණ්ඩුවේ සල්ලි කාබාසිනියා කර දමන මකර කටවල් හැටියට නොව ආ දුන ව්‍යාපාර හැටියට තරුණයන්ට සකස් කර දීලා අවශ්‍ය ආධාර උපදෙස් දීමෙන් එදිනෙදා ජීවන මාර්ගයක් හැටියට සකස් කරන්ට පුළුවන් බව මම දන්නවා. ඒ වැඩ පිළිවෙල ඇති කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටි නවා.

සැල්විනියා මර්දන ව්‍යාපාරය අනික් කාරණයයි. නාත්තන්ඩිය ඡන්ද කොට්ඨාශයේ මහවැව නමැති ගමේ සැල්විනියා නාශක තෙල් ගසනවා මා ගිය සුමානේ දක්කා. නමුත් පෙරේදා මා ඒ පාරෙන් එද්දී ඒ තෙල් ගසන ලද කොටසේ තැන් තැන්වලින් සැල්විනියා පැලැටි මතු වී තිබෙන බව පෙනුණා. හය මාසයක් ගියාට පසු ඒ තෙල් ගැසූ කොටසට නැවතත් තෙල් ගසන්ට වුවමනායි. මේ අවස්ථාවේදී, ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ සභාපතිත්ව යෙන් පත් කරන ලද කාරක සභාව ගැනද මතක් කරන්ට කැමතියි. මාත් ඒ කාරක සභාවට ඇතුළත්ව සිටියා. ඒ කාරක සභාව නොයෙකුත් උපදෙස් කෘෂිකර්ම දෙපාර්ත මේන්තුවට ඉදිරිපත් කළා. නමුත් දැන් නම් ඒ කාරක සභාවත් නැහැ, දෙන ලද උපදෙසුත් නැහැ. කොතරම් උපදෙස් දුන් නත් ඒවා ක්‍රියාත්මක නොවනවා නම් මොකටද? සැල්විනියා වඳ කිරීම පිළිබඳ ඒ කාරක සභාව කීවේ සීමාසහිත කොටස් සඳහා ගොවි මණ්ඩලවලට සම්පූර්ණ ආධාර එක් වර්ෂයක් තුළදී දෙන ලෙස හා දෙවැනි අවුරුද්දේදීත් වුවමනා වුණොත් සුළු ආධා රයක් දෙන ලෙසයි. ඒ යෝජනාව ක්‍රියාත් මක කළ නොහැකි බව සැල්විනියා මර්දන ව්‍යාපාරය භාරව සිටින නිලධාරියා කීවලු. එසේ කළහොත් සැල්විනියා මර්දන ව්‍යාපාරයෙහි යෙදී සිටින කම්කරුවන්ට රක්ෂා නැති වෙනවාලු. දැන් මහවැලි ගඟ ව්‍යාපාරය ඇතුළුව නොයෙකුත් වාරිමාර්ග ව්‍යාපාර කරගෙන යන්ට ලැස්ති බව ගරු ඇමතිතුමා කියනවා. එසේ නම් ඒ වැඩ, පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ට සල්ලි ගරා ගැනීම සඳහා කොන්ත්‍රාත් ක්‍රමයට නොදී, ඒ කම්කරුවන් යොදවා ඒ වැඩ කරවා ගන්ට පුළුවන් නේද? ඒ වාරිමාර්ග ව්‍යාපාරවල රක්ෂා ඒ කම්කරුවන්ට සප යන්ට පුළුවන් නේද? නමුත් දැන් මොකද වෙලා තියෙන්නේ? ඒ උපදෙස් වලට සිදු වුණු දේකුත් නැහැ. සැල්විනියා මර්දනය ගැන උපදෙස් දෙන්ට පත් කරන ලද කාරක සභාව දැන් ඇත්තෙත් නැහැ.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

[ජයසේන මයා.]

කිසියම් කාරණයක් ගැන මන්ත්‍රීවරුන් වේවා නැත්නම් වෙනත් දන්නා අය වේවා කිසියම් තීරණයකට බසිනවා නම් ඒ තීරණය ක්‍රියාවේ යොදවන්ට ඇමතිතුමා පසුබට වන්නේ ඇයි? මා කලින් කීවාක් මෙන් කිසියම් කාරණයක් ගැන මන්ත්‍රීවරුන් 10 දෙනකු ඉදිරිපත් කරන අදහස එක නිලධාරියකුගේ වෙනත් අදහසකින් යට යනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා වාරිමාර්ග ගැනද වචනයක් දෙකක් කථා කරන්ට ඕනෑ. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ කරවිට යෝධ ඇළ ව්‍යාපාරය තිබෙනවා. මේ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කරන ලද්දේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව විසිනුයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව තිබියදී හලාවත හිටපු මන්ත්‍රීවරයෙකුගේ මූලික කටයුත්තක් හැටියට මේ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ කාලයේදී මේ ව්‍යාපාරය සඳහා මුදල් වෙන් කරන ලද නමුත් වැඩි වශයෙන් මේ ව්‍යාපාරය ක්‍රියාත්මක වුණේ 1956 මහජන එක්සත් පෙරමුණු ආණ්ඩුව බලයට පත් වීමෙන් පසුයි. පසුගිය දවසක මෙහි සාදන ලද කොන්ක්‍රීට් බැම්ම කඩන බව මට දැනගන්ට ලැබී එහි ගොස් බැලීමේදී එය ඇත්තක් බව පෙනුණා. මේ පිළිබඳව මා ඇමතිතුමාට ලියා යැව්වා. රුපියල් ලක්ෂ ගණන් වියදම් කරමින් සාදන ලද මේ බැම්ම කඩන්නේ මක්නිසාද, මේ කරන්ට යන්නේ කුමක්ද කියා ප්‍රශ්න කරමින් මා ඇමතිතුමාට ලිපියක් යැව්වා. අමාත්‍යාංශයේ සපිර ලේකම් තුමා ඒ ලිපියට මට පිළිතුරු එවා තුබුණා. ඒ ලිපියේ සඳහන් වුණේ මා මේ කාරණය ගැන හරි හැටි නොදැන සිටින බව හා ඒ බැම්ම කඩන්නේ සැලැස්ම අනුව කැරකෙන ගේට්ටුවක් දැමීමට බවයි. කැරකෙන ගේට්ටුවක් සවි කරන්ට වුවමනා නම් ඇයි කලින්ම ඒක නොකෙළේ? ගත වූ අවුරුදු හතර ඇතුළත කාර්මික සහකාරයකු මේ ව්‍යාපාරයෙහි සිටියා. ඒ වගේම සතියකට වරක් ඉංජිනේරුවකුත් පැමිණ පරීක්ෂා කළා. ඉතින් මේ දෙදෙනා කෙළේ මොනවාද? සැලැස්මක් නැතිව මේ බැම්ම සෑදූ බවත්, මේ ගැන හරියාකාර ලෙස පරීක්ෂා කර වාර්තා කරනවා මිස මේ වගේ බොරු වාර්තා මින් පසු නොලිය යුතු බවත් මා ආපසු අමාත්‍යාංශයට දැනුම් දුන්නා. මෙයින් පෙනී යන්නේ මේ ව්‍යාපාරයෙන් ඉංජිනේරුවන් රුපියල් ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මුදලක් ගසා කෑ බවයි. ඔවුන්ගේ දරුවන් දැන් සිටින්නේ එංගලන්තයේ යි. මේ අයට ගෙවලුත් එංගලන්තයේ තිබෙනවා. එක එක මිනිහාට කොන්ත්‍රාත් භාර දෙමින් වැඩ කළා මිස ඒ ඉංජිනේරුවන්ට කිසිම සැලැස්මක් තුබුණේ නැහැ. හදනවා; නැවත කඩනවා; නැවත හදනවා. හදන විටත් වියදම් වන්නේ ආණ්ඩුවේ සල්ලි; කඩන විටත වියදම් වන්නේ ආණ්ඩුවේ සල්ලි. මේ දරුණු ව්‍යාපාරය ගෙන යන ඉංජිනේරුවන්ට වෙන රටවල නම් හිරගෙදරට යන්ට වෙනවාට සැකයක් නැහැ. මේ අය තමා මේ රටේ මහජන මුදල් නාස්ති කරන මිනිස්සු. බොරු වාර්තා ලියනවා මිස වැඩ කරන්නේ නැහැ. කොහොම වුණත් පෞද්ගලික කොන්ත්‍රාත්කාරයන් මේ ඉංජිනේරුවන් වට කරගෙන ඉන්නවා. හරියට කුණට නිලමැස්සන් වැහුවා වගෙයි. තවමත් ඒ ව්‍යාපාරය ඒ විධියයි; තවමත් ඒ ඉංජිනේරුවන් ඒ විධියටම ඉන්නවා; තවමත් ඒ හොරකම් ඒ විධියටම කෙරෙනවා, බැම්මත් තවම කඩනවා; පුදුමය ඒකයි. මේව කාට කියන්නද කියන එකයි ඊළඟට අපට කල්පනා කරන්ට සිදු වී තිබෙන්නෙ. මේ විධියේ දූෂණ නැති කර හරියාකාර කටයුතු කරන්න ඕනෑ.

පූ. භා. 11.30

මගේ කොට්ඨාශයේ ගල්කිස්ස ව්‍යාපාරය ආරම්භ කර දැන් අවුරුදු 8 ක් 9 ක් විතර වෙනව. ඒ ව්‍යාපාරයට අවශ්‍ය යම් යම් බඩු සැපයීමට ඉන්ජිනේරුවන් කොන්ත්‍රාත් දුන්නෙ මෙහෙමයි. එක මිනිහෙකුට වැලි කොන්ත්‍රාත් එක දෙනව; වැලි කියුබ් ගණන භාර ගන්නව. ගංවතුර එනව; ඒ වැලි ගහගෙන යනව. නැවතත් වැලි කොන්ත්‍රාත් එක දෙනව; නැවතත් වරක් ගංවතුර ඇවිත් ඒ වැලි ගහගෙන යනව. ඔය අන්දමටයි එතැන කටයුතු කෙරුණේ.

කොන්ත්‍රාත් දිය යුත්තේ සම්පූර්ණ බැම්මටද, එසේ නැත්නම් වෙන් වෙන් වශයෙන් වැලි, ගල්, ගඩොල් ආදිය සපයන්ටද, කියන එක මා නම් දන්නෙ නැහැ. වෙන් වෙන් වශයෙන් බඩු සපයන්ට දුන්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

අපි දැක්ක පළමුවැනි කොන්ත්‍රාත් එක තමයි ගල්කිස්ස ව්‍යාපාරය. එකම වැලි කියුබ් ගණන සපයන්ට 4 වරක් කොන්ත්‍රාත් දී තිබෙනව. තුන් වතාවක් ගංවතුරින් වැලි ගසාගෙන ගිය නිසා ඒ අන්දමට කොන්ත්‍රාත් දෙන්ට සිද්ධ වුණා. මේ කටයුත්ත සමුපකාර සමිතියකට භාර දෙන්ටය කියා මා කීප වතාවක් ඉල්ලා සිටියාට පසු දුන් එය සත් කෝරළයේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියට කොන්ත්‍රාත් දී තිබෙනව. නමුත් ඒ සමිතියට කොන්ත්‍රාත් එක දෙන ගමන්ම, රුපියල් 2,000 ගේට්ටුවකට රුපියල් 1,000 ගණනේ ඇස්තමේන්තු කර ඉන්ජිනේරුවන් ගණන් හදා තිබෙනව. එම නිසා ඒක අද නොකෙරෙන තැනට පත්ව තිබෙනව. අවුරුදු ගණනක් තිස්සෙ නොයෙක් උද්ඝෝෂණ නගා තනා ගත් බැම්මෙත් අද පාවිච්චි කරන්ට නොහැකි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනව. මේ ගේට්ටු සඳහා වැරදි ඇස්තමේන්තු සකස් කර තිබෙන නිසා.

එපමණක් නොවෙයි, පාළුවේ බැම්මට මුල් ගල තිබ්බෙ ගරු ඇමතිතුමාමයි. මම ජාති වාදයක් ගැන කථා කරනව නොවෙයි. ඒ බැම්ම බැඳීමේ කටයුතු භාරව සිටින සියලුම ඉන්ජිනේරු මහත්වරු ද්‍රවිඩ අයයි; සිංහල අය නොවෙයි. ඒ අය වතුර ඒම නවත්වන බැම්මේ වැඩි කොටස තිබ්බෙ ඔය තිබෙන පැත්තට නොවෙයි; අනික් පැත්තෙ තිබෙන වෙල්යාය පැත්තටයි. අඩි 40 ක් වූ වතුර නවත්වන බැම්මෙ වැඩි කොටසක් වෙල් යායට සිටින අන්දමට බඳින්ට යද්දී, මම ගිහින් කිව්ව "මේක වැරදියි, මේ වැඩේ කළොත් මේ වෙල් යායෙ ඇළක් මැවෙනව. එම නිසා මේක නවත්වන්ට" කියා. මගේ බල කිරීම අනුව ඒක නවත්වා ගත්තෙ නැත්නම් ඒ බැම්ම කඩාගෙන ගොස් ඒ වෙල් යාය ඔයක් බවට පත් වෙන්ට ඉඩ තිබුණා. මා හිතන්නෙ මේව ඔවුන් හිතා මතා කරන දේවල් කියායි. එසේ නැතිව ඉබේ සිද්ධ වෙන දේවල් නොවෙයි. මන්ද? කොහොම වුණත් විභාගය පාස් කරන්ට මා හිතන්නෙ ඔව ඉගෙන ගන්ට ඕනෑ කියායි. අපා කනගාටු වෙන්නෙ මේ නිසායි. ඉන්ජිනේරුවෙකුට මෙවැනි කටයුත්තක් භාර දුන්නාම ඔහු කල්පනා කරන්නෙ මේ වැඩේ ඉවර කර වෙල් යායට වතුර සැපයීම නොවෙයි. ඔහු බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ මේකෙන් මට කීයක් හොරකම් කර ගන්ට පුළුවන් වෙයිද? හොරකම කර ගන්න ක්‍රමය කොයි තරම් පහසු වෙයිද? මේක කොන්ත්‍රාත් දෙන්න ඕනෑද? යන ප්‍රශ්නයි.

වැවක් හරහ බැම්මක් බැඳීමට විභාග පාස් කරන්වම ඕනෑ නැහැ; සාමාන්‍ය මිනිස්සුන්ටත් පුළුවනි, ඒ විධියේ බැම්මක් බැඳ ගන්න. ඒව ගැන දන්න ගොවිතැනින් ජීවත් වන මිනිසුන්ට එවැනි බැම් බැඳ ගන්ට භාර දෙන්න ඕනෑ. විභාග පාස් කළාය කියා එන මේ රටට වින කරන ජාති ද්‍රෝහීන්ට, දේශ ද්‍රෝහීන්ට මෙවැනි කටයුතු භාර නොදී සාමාන්‍ය මිනිසුන්ට භාර දෙන්න ඕනෑ. ඉන්දියාවෙන් හෝ වෙනත් රටවලින් හෝ මේ කටයුතු සඳහා මිනිසුන් ගෙන්වන්න වුවමනා නැහැ. මෙවැනි බැම් බැඳ ගන්න ඉස්සර ඉන්ජිනේරුවන් හිටියෙ නැහැ; මේ රටේ සාමාන්‍ය ගම්බද ගොවීන්මයි ඒ කටයුතු කර ගත්තෙ. ඒ තත්ත්වය අද සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වී තිබෙනව.

ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා තවත් එක ඉල්ලීමක් කරනව. මේ ඉංජිනේරුවරුන්ගේ වත්කම් හෙළි කර බලන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටින්ට කැමතියි. ඔවුන් කලින් සිටි තත්ත්වයක් අද සිටින තත්ත්වයත් පිළිබඳව සොයා බලා අපි කියන දේවල ඇත්තක් තිබෙනවාදැයි සොයා බලන්න ඕනෑ. එක ඉංජිනේරු මහත්මයෙක් මට කිව්ව "තමුන්නාන්සෙලා කොච්චර කෑ ගැසුවත් මේක අපේ අතෙයි තියෙන්නෙ. අපට මෙහෙ නැත්නම් එංගලන්තයෙ වුණත් ජීවත් වෙන්ට පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබෙනවා" කියා. මා කරුණු සොයා බැලුවාම ඔහුට එංගලන්තයේ ගෙයක් තිබෙන බවත්, ඔහුගේ ළමයෙක් එංගලන්තයේ ඉගෙන ගන්න බවත්, මට දැන ගන්ට ලැබුණා. සභාපතිතුමනි, ඉංජිනේරුකමින් නම් ඒ තත්ත්වය ගන්න අමාරුයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඇමතිතුමාට මතක් කළ යුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනව. කින්නියේ අල්ලේ පාර වාරිමාර්ග දෙපාර්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ජයසේන මයා.]

මේන්තුවෙන් සෑදූ පාරක්. වැහි කාලයේදි ඒ පාරේ යාම අනතුරුදායකයි. පසුගිය මැතිවරණ කාලයේදි ඇමතිතුමා ගොස් පායන කාලයේදි පමණක් ගමන් කරන්ටය කියා මෙම පාර විවෘත කර ආව. එහෙත් ඇමතිතුමා මැතිවරණ ව්‍යාපාරය අවසාන වී මෙහෙ ආවට පස්සෙ ඉංජිනේරුතුමා ගොස් පාර සම්පූර්ණයෙන්ම වසා දැම්ම. අද වන තුරුත් එය වසා තිබෙනව. මට ලිපියක් ලැබුණ, රුපියල් හත් ලක්ෂ පණස්හය දහසක් මේකට වැය කරන්න ඕනැ කියල. එයින් පසුයි මෙය මිනිසුන්ට යන්න විවෘත කරන්නෙ කියල තිබුණ. මේව ඡන්ද කාලෙ දුන්න පොරොන්දු නිසා දැන් මිනිසුන් බැනල ලියුම් එවනව. මේ කන්තලේ පාරේ වැඩ කටයුතු වෙනුවෙන් ඉංජිනේරුවන්ට වියදම් කළ සල්ලි දිහා බලන විට රිදී තහඩු දමන්න තිබුණ බව පේනවා. ඡන්ද කාලයේදී පොරොන්දු වුණා. අනතුරුදායක කාලයේදී කරන්න බැරි වුණත් ඉදිරි කාලයේදිවත් මෙය අරින්න ඕනැ.

අල්ලෙයි ජනපදයෙ තිබෙන යන්ත්‍ර ගරු ඇමතිතුමා දැක්කද? ඒව මොකට තියා ගෙන ඉන්නවද මන්ද. ලක්ෂ ගණනක යන්ත්‍ර පේන්න තියෙනව. කන්තෝරුත් තියෙනව. බදින්නෙ එකම බැම්මක් පමණයි. යන්ත්‍ර දෙකයි නැතිනම් සුළු ගණනයි වුව මනා කරන්නෙ. ඉතිරි ඒව මොකටද? විශාල නිලධාරීන් පිරිසක් සිටිනවා. එක ඉංජිනේරුවකුගෙ බංගලාවක් දිහා බැලුවම බොහොම හොඳට නාන කාමර, විදුලි එළිය එහෙම දීල අංග සම්පූර්ණ කර තිබෙනවා. අපි සන්තෝෂයි, එවැනි වැඩ පිළිවෙළවල් ගැන. නමුත් මේ තරම් නිලධාරීන් තියා ගෙන ඉන්නෙ මොකටද? ඒ අයට ජීවත් වීමේ මාර්ගයක් සැලසෙනවා මිසක් රටට වැඩදායක දෙයක් සිදු වන්නෙ නැහැ.

ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව ගැන කියනවා නම් කියන්න තියෙන්නෙ ඒක වහල දාන එක හොඳයි කියන එකයි. මේ වැඩ නරකය කියල මම කියනවා නොවෙයි. වහන්න කියන්නෙ නරක නිසා නොවෙයි. වැඩ පිළිවෙළට අපි අගෞරවයක් කරනව නොවෙයි. අවිස්සාවේල්ලෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කෙරෙහි මගේ ගෞරවයක් වයක් තිබුණා නම් තිබුණෙ මේ ගොවි මණ්ඩල ව්‍යාපාරය නිසයි. සල්ලි දෙනව, දෙනව මිසක් එක වැවක එක බැම්මක් බැඳල තියෙනවද? කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයෙ නම් හදල නෑ. ඒක සවිරව කියන්න පුළුවනි. එක ඇළ වේල්ලක් සුද්ද කරල තියෙනවද? අවුරුදු දෙකහමාරක් තිස්සෙ වාතීා ලියනව. ඒ වගෙම fපයිල්වලට ලියුම් යනව මිසක් වෙලට උදැල්ල යන්නෙ නෑ. වෙලට උදැල්ල කවදාවත් ගැහෙන්නෙ නැහැ. ඇයි මේ තරම් නිලධාරීන්ට මුදල් ගෙවන්නෙ? මම ගොවි ජන සේවා නිලධාරි තුමාට කිව්ව, කඩිගමුවෙ වැවක් කැඩෙන්න වාගෙ තියෙන නිසා වහාම ගොස් පරීක්ෂා කර බලා එය සකස් කර දමන්න කියල. උන්නැහෙ ආවෙ නැහැ, පරීක්ෂා කරන්න. උන්නැහෙ කිව්ව, මට බලයක් නැහැ කියල ඒක කරන්න. නමුත් වෙනත් නිලධාරියෙක් ඇවිත් වැව අයිනෙ කැරකිල යන්න ගියා. වැව කඩා ගෙනම ගියා. නමුත් අද වන තුරු හදල තියෙනවද? කුඹුරු යාය පාලුවට ගිහින්. වැඩ පටන් ගෙන නැහැ. ගොවි ජන සේවා කොමසාරිස්තුමා හමු වන්න සිය සැරයක් විතර ගියා මේ කටයුත්ත සඳහා කොන්ත්‍රාත් කැඳවන්න කියන්න.

මට එකක් කියන්න තියෙනවා. උප කොමසාරිස්තුමාට කිව්ව වී ගබඩාවල හොර මැනීම් ආදී වශයෙන් ඇති අක්‍රමිකතා, දූෂණ ක්‍රියා අල්ලන්න වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්න කියල. උන්නැහෙ අවංක නිලධාරියෙක්. උන්නැහෙ පරීක්ෂණයක් පැවැත්තුව. පරීක්ෂණයක් පවත්වල හොර ඇල්ලුවට පස්සෙ එදා සැන්දෑවෙ ලොකු නිලධාරියෙක් ඇවිත් කියල තියෙනව, "උඹ මහ මෝඩයෙක්. උඹට තව මොකවත් තේරෙන්නෙ නැහැ. උඹ තවම ඉලංදාරිය. මෝඩයෝ, උඹ මේක ඇල්ලුවෙ ඇයි? උඹට රස්සාවත් නැති වෙන්න පුළුවනි, ඒක ඇල්ලීම උඩ" කියල. ඒ වගෙම ඊට පස්සෙ එයාට විරුද්ධව නඩු දාල තියෙනව. අහිංසක නිලධාරිය අමාරුවෙ වැටෙන්ට යනව.

වී ගබඩා සමුපකාර සමිතිවලට භාර දෙන්නෙ නැති නම් ඒ කටයුතු සඳහා ස්ථිර වැඩ පිළිවෙලක් තියෙන්න ඕන. වී ලොරි යකට වී මනින්න ලැබෙන්නෙ නැහැ,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

අල්ලස් නුදුන්නොත්. සමහර දවස්වලට ලොරි විස්ස තිහ පෝලිමේ තියෙනව. ලොරියකට රුපියල් 25 ක් නුදුන්නොත් කවදාවත් ඒක මනින්න ලැබෙන්නෙ නැහැ. මා හඳුනන බොහොම දුප්පත් කෙනෙක් හිටිය. මේ පාර්ලිමේන්තු භූමියේ දී දවසක් මට එයා හමු වුණා. හෝල්ඩන් කාර් එකකින් එයා ඇවිත් හිටිය. මම ඇහුව, කොහෙද ඉන්නෙ කියල. එයා කිව්ව, ස්ථිර තැන කියන්න කැමති නැහැ, නැගෙනහිර පළාතෙ වී ගබඩා වක මැනේජර්කමක් කරන්නෙ කියල. ඊළඟට මම ඇහුව තමුසෙගෙමද මේ කාරෙක කියල. මේක විතරක් නොවෙයි, තවත් හෝල්ඩන් වර්ගයේ කාර් දෙකක් තියෙනව කිව්ව. මොකටද මෙහෙම වැඩ කරන්නෙ? වී ලොරි තුනක් ගෙනිහින් ස්ටෝරුකාරයාට පගාවක් දෙනව නම් ඒක හතරකට මනින්න පුළුවනි. අපේ පළාතෙන් කොච්චර සම්බ වී එනවද? අවුරුද්දකට වී බුසල් කොච්චර එනවද? ඒ සම්බ හාල් කොහෙද යන්නෙ? කාටද දෙන්නෙ? කවුද කන්නෙ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)
ඒ පොඩි වී ගැන සොයල බැලුව. මාකටිං දෙපාර්තමේන්තුව ඒ සම්බ හාල් විකුණනව, පිට අයට. එකතු කරන සම්බ හාල් කූපන් ක්‍රමයට දෙන්නෙ නැතිලු. [බාධා කිරීමක්] වී ගන්නෙ ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවයි. ඒ වී කොටා මාර්කටින් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වෙනම දෙනවා. කූපන්වලට දෙන්නෙ නැහැ. වැඩි මිලට පිට විකුණනවා.

සිරිසේන මයා.
(திரு. சிரிசேன)
(Mr. Sirisena)
ඒ අය කොහොමද විකුණන්නේ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)
ඒ අය කොහොම විකුණනවාද කියා මා දන්නෙ නැහැ.

ජයසේන මයා.
(திரு. ஜயசேன)
(Mr. Jayasena)
ඒ හාල් කොළඹ හෝටල්වල නම් තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්] අපි දෙන වීවල හාල් අපට ලැබෙන්නෙ නැහැ. නමුත් හාල් හුඟක්ම විකුණන්නෙ මාර්කටින් දෙපාර්තමේන්තුව නොවෙයි; වී මෝල් කාරයො. ඒකයි මගේ නම් කල්පනාව. ඔය වී මෝල් කාරයො ගොස් කෝටා ක්‍රමයට කඩවල තිබෙන හාල් එකතු කරලයි දෙන්නෙ. [බාධා කිරීමක්]

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)
ශ්‍රාවස්තියේ ඉන්න අය කනවා.

ජයසේන මයා.
(திரு. ஜயசேன)
(Mr. Jayasena)
ශ්‍රාවස්තියෙ ඉන්නෙ 157 දෙනයි. ඒ අයට කාලා මේ රටේ හැදෙන වී ඉවර කරන්න බැහැනෙ.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)
දැන් මන්ත්‍රීතුමා හුඟ වේලාවක් අරගෙන තිබෙනවා.

ජයසේන මයා.
(திரு. ஜயசேன)
(Mr. Jayasena)
නෑ සභාපතිතුමනි, තව වැඩි වෙලාවක් ගන්නෙ නැහැ.

ඊළඟට කියන්ට තිබෙන්නේ පාලක ලේකම්වරුන් ගැනයි. ඒ උදවියට දැන් ගෙවන්නෙ හුවන්දිරම් ක්‍රමයට ගොවීන් ගෙන් ලැබෙන බදු මුදලින්. නමුත් එම බදු මුදලත් දැන් ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඒ පාලක ලේකම්වරුන්ගෙ සේවය හරිහැටි ලබා ගැනීමට වැඩ පිළිවෙලක් යොදා නැහැ. එක්කෝ එය අයින් කරන්න ඕනෑ; නැත් නම් ගොවියාට වැඩක් වන පිළිවෙලකට යොදන්න ඕනෑ. එසේ නැතිව ගොවි මණ්ඩල කියා එකක් තබාගෙන, ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවක් තබා ගෙන, කිසිම වැඩක් නැත කියා කියන්න කැමතියි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ජයසේන මයා.]

ඊළඟට පොල් වගාව ගැන කියන්න ඕනෑ. පොල් වගාව සඳහා දැනට දෙනු ලබන විශේෂ ආධාරය මදි. තේ, රබර්, ආදියට විශේෂ ආධාර දෙනවා නම්, පොල් වගාව ටත් ආධාරයක් දෙන්න ඕනෑ. අද තත්ත්වය අනුව එකට එකක් පොල් වගාව දියුණු වී තිබෙන බව වෙළෙඳ ගණන්වලින් අපට පෙනෙනවා. ඒ වගේම අපේ ඒ නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍යයන් විදේශීය රටවලට සැපයීම සම්බන්ධයෙන් වෙළෙඳ ක්‍රියා මාර්ගයක් තවම සකස් කර නැහැ. ඒ නිසා නිෂ්පාදනය වැඩි වන තරමට වෙළඳාමද දියුණු කිරීමට ක්‍රියාමාර්ග යොදන ලෙස ඒ පොල් පාලක සභාවට කියන්න ඕනෑ. පොල් පාලක සභාව මගින් පසුගිය කාලයේ කර තිබෙන සේවාව ගැන අපි තෘප්තිමත් වන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා ඒ සඳහා සෑහෙන වැඩ පිළිවෙලක් යොදනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඊළඟට කියන්ට තිබෙන්නේ ධීවර කර්මාන්තය ගැනයි. මේ රටේ මූද අයිනේ ඉන්න ධීවරයාට කිසිම සහන ක්‍රමයක් නැහැ. මේ සම්බන්ධයෙන් කාරක සභාවක් පත් කරන්නය කියා ඉල්ලීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් කාරක සභාවක් පත් කළා. එහි සභාපති අපේ නියෝජ්‍ය කථානායකතුමායි. නමුත් ඒ කාරක සභාව දැන් ඇත්තෙ නැහැ. මොනව වුණාද මම දන්නෙ නැහැ. අපේ නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා සභාපති; මමත් සාමාජිකයෙක්; අපේ බලපිටියේ මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මහතා) තවත් සාමාජිකයෙක්. ඒ වැඩ පිළිවෙල යොදා අපි කිව්වා ධීවර වරායක් තිබෙන්න ඕනෑ; ධීවර ජනපදයක් තිබෙන්න ඕනෑ; ඒ ධීවර කාර්මිකයන්ට ගෙවල් හදා දෙන්ට ඕනෑ; ධීවර බෝට්ටු දෙන්ට ඕනෑ කියා. ධීවර බෝට්ටු දෙන්න ඕන පෙරකදෝරුවන්ට නොවෙයි, මාළු අල්ලන උදවියටයි. ධීවර අධ්‍යක්ෂවරයාත් දෙතුන් වරක් රැස්වීමට ආවා. ඊට පස්සේ ඒක අහෝසි වෙලා. අද එහෙම එකක් නැහැ. මොන වුණාද මම දන්නෙ නෑ. මේවා පත් කිරීමෙන් වැඩක් නැහැ. කවදා පත් කළත් ඒ කාරක සභාව ගත් තීරණ ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කරන්නේ නැත්නම් පත් කිරීමෙන් පලක් නැහැ. ඒ කාරක සභාව ඉදිරිපත් කළ වාර්තාව උසස් එකක්. ඒ අනුව කටයුතු කළා නම් ඔවුන්ගේ තත්ත්වය උසස් කරන්න තිබුණා. ඒ වගේම ධීවර කර්මාන්තය භාර ඇමති තුමා අදහස් කරනවා, ශීතකර ඇති කරලා, අල්ලන මාළු ඒ ගබඩාවල තැන්පත් කරන්න. නමුත් ඊට වඩා උසස් පිළිවෙලක් අනුව මන්නාරම් වෙරළේ, පොන්තරිප්පුවේ, අපට වුවමනා කරවල සම්පූර්ණ ප්‍රමාණයම නිෂ්පාදනය කරන්න අපට පුළුවනි. ධීවර අධ්‍යක්ෂවරයා නම් කියනවා කරවල වේලීම පාඩුයි කියා.

පූ. භා. 11.45

අපි බැලිය යුත්තේ පාඩු ලාභ ගැන නොවෙයි, නිෂ්පාදනය ගැනයි. ධීවර කර්මාන්තය නිරායාසයෙන්ම මේ රටට ජාතික ධනය ගෙන එන්නක් ලෙස සැලකිය හැකියි. එසේ වුවත් ඒ පිළිබඳව හරියාකාර කටයුතු නොකිරීම නිසා මේ රටට කරවල ප්‍රශ්නයටත් මුහුණ පාන්න සිදු වුණා. ඒවා නිෂ්පාදනය කරන තැනැත්තාටත් ජීවත් වන්ට සිදු වී තිබෙන්නේ අවදානම් තත්ත්වයකිනුයි, කිසිම අනාගත බලාපොරොත්තුවක් නොමැතිවයි. ඒ නිසා ධීවර උපදෙශක සභාව දැන් විසුරුවා හැර තිබේ නම් වෙන වැඩ පිළිවෙලක් හෝ යෙදවිය යුතුයි. මම විශ්වාස කරන්නෙ නැහැ, ධීවර අධ්‍යක්ෂක ධීවර කර්මාන්තයට හිතවත් කෙනකුය කියා. ඒ කාරක සභාව වෙනස් කළොත් ඒ අධ්‍යක්ෂවරයාගෙ බලපෑම උඩ යයි මම පෞද්ගලිකව කල්පනා කරනවා. මන්ද? අප ගත් තීරණවලට විරුද්ධව නිලධාරීන් ගොස් ඒ ප්‍රදේශවල සැරිසරා තිබෙන බව ආරංචි නිසයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

කරව්ට යෝධ ඇළේ අමුණ හදා බැන්දට පසු පැමිණි ගංවතුරට අසු වීම නිසා නැව තත් සැලැස්ම වෙනස් කරන්න සිදු වුණා. බැම්මට ලැලි දැමීම නිසා පසුව එය වෙනස් කරන්න සිදු වුණා. රුවන්එළියේ ආණ්ඩුවේ ඉඩම් දී නැහැ. එය "Ceylon Sugar Plantations Ltd." කියන එක සින්නක් කර ගත් ඉඩමක්. එය ජයකොඩි කියන මහත්මයකුට අයත් පෞද්ගලික ඉඩමක්.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ජයසේන මයා.

(திரு. ஜயசேன)

(Mr. Jayasena)

එය ජයකොඩි මහත්මයාගේ ඉඩම තමයි, නමුත් තව ආණ්ඩුවෙනුත් දී තිබෙනවා.

වාරිමාර්ග ප්‍රශ්නය ගැන වචනයක් කියන්න තිබෙනවා. කලින් නිලධාරීන් හිතන්න ඇත්තෙ මේ ගඟේ වතුර කවදාවත් ගලන්නේ නැත කියා වෙන්න ඇති. ඒ නිසා වෙන්න ඇති ලැලි දමන්න ඇත්තෙ. ගඟක් වුවොත් වතුර ගැලීමක් කවදා හෝ එන්න පුළුවන් නේද? ඒ නිසා මම ඒක පිළිගන්නෙ නැහැ. ඒක නොවෙයි, සිදු වූයේ. දෙවන වර සැලැස්මක් නැතිව ඉංජිනේරු මහත්වරුන්ගෙ පරීක්ෂාවක් නැතිව කොන්ත්‍රාත්කරුට වුවමනා හැටියට හැදුවා. ඒ නිසා පසුව කඩන්නයි, සිදු වුනේ.

විදුලි දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් වචනයක් කියන්න තිබෙනවා. විදුලි දෙපාර්තමේන්තුවේ සෑහෙන දියුණුවක් තිබෙන නිසා ඊට ප්‍රශංසා කළ යුතුයි, නමුත් විදුලි දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉංජිනේරු මහත්වරුන්ගේත් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉංජිනේරු මහත්වරුන්ගේත් වැඩි වෙනසක් ඇත්තෙ නැහැ. විදුලි දෙපාර්තමේන්තුවෙන් බංගදෙණියේ උළු කම්හලට විදුලි එළිය ගෙන යනවා, බෝලවත්තේ සිට. බෝලවත්තේ සිට බංගදෙණියට යන මිනිහෙක් අහසින් ගියත් බිංගිරිය හරහා යන සිරිතක් ඇත්තෙ නැහැ. මන්ද? ආපසු හැතැප්ම 20ක් වෙන දිහාවකට යන්න වෙන නිසයි. නමුත් එසේ කරන්න යන්නේ මේ ඉංජිනේරු උන්නැහේලාගෙ ඉඩම් අසු වන නිසයි; ඒ ඉඩම්වල පොල් ගස් කැපෙන නිසයි. ඒවා වැළැක්වීමට දුප්පත් මිනිසුන්ගෙ ගම් ගොඩ මැදින් බිංගිරියට ගොස් ආපසු කැලෑ මැදින් යන්නයි, හදන්නෙ. දුප්පත් මිනිසුන්ගෙ පොල් ගස් මේ සඳහා ලකුණු කර තිබෙනවා. එක අහිංසක ගැහැණු කෙනකුට තිබුණේ පොල් ගස් හයයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ලොකු වතු අතහැර පොඩි මිනිසුන්ගෙ වතු උඩින් යන්නයි, හදන්නෙ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

මම දෙපාර්තමේන්තුවට කියා තිබෙනවා, ලොකු වතුත් පොඩි වතුත් තිබෙන තැන්වලින් විදුලි කම්බි යනවා නම් ලොකු වතු උඩින් ඒවා ගෙන යන්නය කියා. එසේ නොකරනවා නම් ඒජන්තතුමාට පැමිණිල්ලක් කරන්න ඕන, වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට නොවෙයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

පාර්ලිමේන්තුවේදී ඇමතිතුමාට කිව්වාම ඒ අය හැන්සාඩ් එක කියවා බලන්න ඕන. අපට කියනවද, හැම එක්කෙනාම සොයා ගෙන ගිහින් කියන්න?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ස්ථිර ලේකම්ට කියන්න.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ස්ථිර ලේකම්ට නොවෙයි; අපි මෙහිදී ඇමතිතුමාට කියනවා. හැන්සාඩ් එකේ ඒවා වාර්තා වුණාම ඒවා කියවා බලන්න ඕන. නැතිව හැම නිලධාරියාගේම කන්තෝරුවට ගිහින් කියන්න පුළුවන්ද?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

විදුලි බල කම්බි යාමෙන් යම් ඉඩමකට හානියක් වෙනවා නම්, ඒ ඉඩම් අයිතිකරුවන්ට පැමිණිල්ලක් කරන්න පුළුවනි. මම ස්ථිර ලේකම්තුමාට කියා තිබෙනවා, මේ කම්බි දුප්පත් පොහොසත් දෙපක්ෂයටම අයත් ඉඩම් තිබෙන ස්ථාන හරහා යනවා නම් පුළුවන් තරම් පොහොසත් උදවියගේ ඉඩම් උඩින් ගෙනයන්නය කියා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ජයසේන මයා.
(திரு. ஜயசேன)
(Mr. Jayasena)

නැහැ, නැහැ. ගරු ඇමතිතුමාට මා කියන්නෙ මෙන්න මේකයි. බෝලවත්තට යන එක දුම්මලසූරියට ආවා. එතන තියෙන්නෙ ඉන්ජිනේරු මහත්මයෙකුගෙ ලොකු වත්තක්. එතනින් කෙලින්ම යන්නෙ නැතුව බංගදෙනිය පාරෙන් ආපසු හැතැප්ම 10 ක් පමණ ගිහින්, ගංගොඩැස්ස පැත්තෙන් ගිහිල්ල, යනව වෙන පැත්තකින්. මොකක්ද මේකෙ තේරුම? ඉන්ජිනේරු මහත්තයෙක් තියා කවුරු කිව්වත් අහසට යන්නෙ පොළොව පළාගෙනය කියල, කවුද ඕක පිළිගන්නෙ? යම් යම් පුද්ගලයින්ගේ වතු බේරා ගන්ටයි මේ විධියට වැඩ කරන්නෙ. ගරු ඇමතිතුමා ආවොත් මම මේ කියමනේ සත්‍යතාව පෙන්වා දෙන්නම්. ඉන්ජිනේරු මහත්මයෙකුට නොවෙයි යාන්තම් උකුණු ඇස්සක් විතර ලොකුවට මොළයක් තියෙන ඕනෑම මනුස්සයෙකුට විතරක් නොවෙයි, තිරිසනෙකුට වුණත්, මේ කරන්නෙ බොරුවක්ය කියන එක තේරුම් ගන්න අමාරුවක් නැහැ.

මට කියන්ට තිබෙන අනෙක් කාරණය නම් විදුලි බලය සැපයීම රුපියල් ලක්ෂ ගණන් වියදම් නොකර අඩු වියදමකින් කරන්ට පුළුවන්කම තිබෙන බවයි. විදුලි කම්බි සවි කරන්ට ලී කණු පාවිච්චි කරන්ට පුළුවනි. එතකොට ඔය තරම් විශාල වියදමක් යන්නෙ නැහැ. කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුව අවුරුදු පතා වවනා ලී තොග ගණනේ පුළුස්සා දමනවා. ඒ ලී කණු පාවිච්චි කරන්ට පුළුවනි. එතකොට ඔය කණු වෙනුවෙන් ඔය තරම් වියදමක් යන්නෙ නැහැ. අපට අද සිදු වී තිබෙන්නෙ මොකක්ද? සාමාන්‍ය මිනිහා කොයි වෙලාවෙ කරන්ට එක වදියිද කියා බයෙනුයි ඉන්නෙ. ඒ අයටත් විදුලියෙන් ප්‍රයෝජන ගන්ට පුළුවන් විධියට වැඩ කරන්ට ඕනෑ. තමන්ගේ ඉඩම් බේරා ගන්ට උත්සාහ කරන අයට එසේ කිරීමට ඉඩ නොදී සාමාන්‍ය මහජනයාට ප්‍රයෝජනවත් වන විධියට වැඩ කරන අතර ඊට හරස් කපන අයගෙන් ප්‍රවේසම් වන ලෙස මම කියනවා.

තවත් කියයුතු බොහෝ දෙවල් ඇතත් මා අවසාන වශයෙන් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටින්නෙ මේ රටේ කෘෂිකර්මය වඩ වඩාත් දියුණු කරන ලෙසයි. ගරු ඇමතිතුමා වෙත දෝෂාරෝපණ මුඛයෙන් කථා කරනවා නොවෙයි. එහෙත් දිනෙන් දින පහත වැටීගෙන යන තත්වයක් පවතින නිසා මේ ආකාරයට කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට අපට සිදු වෙනවා.

මෙවැනි නිල්වන්, පලාවන් ගස කොළවලින් හරිත රටක් මුළු ලෝකෙම නැත කියා මම අහල තියෙනවා. පිටරටවල ඇවිදින්ට නොගියත් අපේ පුංචි ලංකාව ඒ තරම් සරු සාර පොළොවක් ඇති ගස කොළ වැවීමට හිතකර දේශගුණයක් ඇති කෘෂිකාර්මික රටක් බව අපි දන්නවා. අඹ යක් කාලා ඇටේ අහකට වීසි කර දැම්මත් ඉබේම එයින් ගහක් ඇති වෙනවා. වෙන රටවල නම් අමුතුවෙන් උත්සාහ කර එය සිටුවන්ට ඕනෑ. මේ තරම් හොඳ ලංකාව වැනි රටක ජීවත් වන අපට අපේ ආහාරය වෙනුවෙන් අනුන්ට කට අල්ලන්ට සිදු වීම බොහොම කනගාටුදායකයි. ඒ විධියට ජීවත් වන්ට අපට පුළුවන්කමක් නැහැ.

කෘෂිකර්මය ගැන දන්න විශේෂඥ නිලධාරීන්ම වුවමනා කරන්නෙ නැහැ, අපේ රටේ කෘෂිකර්මාන්තය දියුණු කිරීමට. සාමාන්‍ය අයටත් පුළුවනි හොඳාකාර ගොවිතැන් කරන්ට. ගොවිතැන පිළිබඳව විශෙෂ කොමිසමක් පත් කරන්ට විශ්ව විද්‍යාලවලින් විශේෂඥ මහාචාර්යවරුන් ගෙන්වන්ට යනවා. ඔය කියන මහාචාර්යවරු සමහර විට අපේ ඇළක් වෙල්ලක් දැකලත් නැහැ. වක්කඩය කියන්නෙ මොන එකකටද කියා දන්නෙත් නැතුව ඇති. අපේ රටේ තිබෙන වී වර්ග මොනවද කියාවත් නොදන්නවා වෙන්ටත් පුළුවනි. විශ්ව විද්‍යාලවල හිටියත් ගොවිතැන ගැන හොඳාකාර නොදන්නවා වෙන්ට පුළුවනි. එහෙම නොවෙයි, ගොවිතැන ගැන හොඳට දන්න අයයි අපට ඕනෑ කරන්නෙ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා. (අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன—நீதியமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne—Parliamentary Secretary to the Minister of Justice)

පොතේ ගුරුලා.

ජයසේන මයා.

(திரு. ஜயசேன)

(Mr. Jayasena)

පොතේ ගුරුන් නොවේ අපට ඕනෑ කරන්නෙ. ඒ අය කුඹුරට බැහැල වැඩ කරන්නවත් ඇගේ මඩ ගා ගන්නවත් ලෑස්ති නැහැ. මේ නිලධාරීන්ට මේ රටේ ගොවිතැන් දියුණුව සඳහා කළ යුතු දේවල් හරියාකාර කරන්ට බැරි නම් මා ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලන්නෙ මේ අයට වෙනත් තැන් භාර දෙන ලෙසයි. එහෙම නැත්නම් තවත් කරන්ට පුළුවන් දෙයක් තිබෙනවා. ඒක කියන්ට හොඳ නැහැ. ඒත් නොකියා බැහැ. මේ අය හඳට පිටත් කර යැව්වත් කමක් නැහැ. එතකොට චන්ද්‍රවිමානයේවත් ගොවිතැන් කරන්ට බැරියැ.

කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශය මේ ආකාරයට විවේචනයට භාජන වන්ට ඉඩ නොතබා ලබන අවුරුද්ද ඇතුළත වඩා සාර්ථක අන්දමින් වැඩ කරගෙන යාමට ශක්තිය ගරු ඇමතිතුමාට ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසන් කරනවා.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (අවිස්සාවේල්ල)

(திரு. டி. பீ. ஆர். குணவர்தன—அவிசாவலை)

(Mr. D. P. R. Gunawardena—Avissawella)

Mr. Chairman, I rise——

වෛද්‍යාචාර්ය ඊ. එම්. වී. නාගනාදන් (නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். வி. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

Sir, I rise to——

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பீ. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I rise to make my comments——

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

On a point of Order, Sir——

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பீ. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

All right, I give way.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I was going to move the closure of the Debate, but I do not want to move it now. I will wait till my Friend speaks.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பீ. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

You will have to wait a long time.

I rise to make my comments on the Estimates of the Ministry of Agriculture, Land, Irrigation and Power.

The hon. Leader of the Opposition in his speech stated that he was fortunate to have the Hon. Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power as Director of Development when he was Minister of Agriculture. I must confess that I was not so fortunate or unfortunate as to have him as a commissioner or as a director in any of the departments in the Ministry of Agriculture and Food, over which I presided from 1956 to 1959. I say that because, I must confess, I had my good Friend the Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power as a colleague of mine in the first Bandaranaike Government of 1956-1959. During that time I had ample opportunity of exchanging ideas with him, criticising his policies and enunciating my policies. And during those three years I came to

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

learn one thing, and that is that the Hon. Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power was wedded totally to the land policy, the colonization policy of the late Mr. D. S. Senanayake.

As a matter of fact, most of the conflicts that took place were directly due to that because I held and I still hold—and I was very happy when some hon. Members, including the hon. Member for Minipe, stated—that it is time we thought of changing the policies that have been followed since 1931. I do not know in which direction he wants a change, but certainly a change is necessary, I grant. As a matter of fact, I do not know whether the Hon. Minister subscribes to everything in this Draft Short-Term Implementation Programme. I take it that it has his approval, particularly chapters 12 and 13.

Chapter 13 has the strongest criticism I have ever seen of the policy of colonization followed from 1931. It is one barrage of criticism from beginning to end, against the policy of the late Mr. Senanayake and the U.N.P. Government and the policy of the Hon. Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power of today.

This is in many respects a valuable document, not because it is some sort of a plan but because it has very valuable material. The following passage is to be found at page 123 :

> It has become abundantly clear, therefore, that a re-orientation of policy is needed in the field of agriculture. Firstly, a shift of emphasis is required to less capital-intensive, more profitable, and quicker yielding projects with a view to making an immediate impact on our food and foreign exchange problems. Secondly, since long-term projects must also be continued, adequate provision must be made for maximizing their contribution to the national economy by——
>
> (i) ensuring a faster rate of progress ;
>
> (ii) reducing their cost ;
>
> (iii) increasing their economic benefits ; and
>
> (iv) ensuring an adequate financial return to Government, from these schemes.

As a matter of fact, the chapter on Non-Export Agriculture is a very detailed criticism of the policy of colonization that has been followed. I do not want to read many more passages. If necessary, I may do that in the course of my speech.

Next, I want to refer, before the House adjourns for lunch to one passage from the Report of the Land Commission, Sessional Paper X of 1958. At page 109 you will find this passage :

> The next step is to consider what the outlay of Government has been both on colonization schemes and on village expansion allotments. A rough figure of Rs. 302,853,500 on major colonization schemes, including Gal Oya, has been given in paragraph 266 in the section on Assistance, as the total commitment. All this expenditure has actually been incurred. To this should be added at least another Rs. 40,000,000 on account of assistance granted to allottees on village expansion schemes during the same period. Highland colonization schemes have not been taken into account as expenditure on them is just commencing. Thus on a total investment in the region of about Rs. 340,000,000 the total return has been only about Rs. 24,500,000 during the same period. It will be seen that the direct return is therefore negligible and completely out of proportion with the investment. Even if the indirect revenue referred to in paragraph 280 below is calculated in the most generous form, it is extremely doubtful whether these schemes will yield a return of 1 per cent. of the amount of capital invested, without taking maintenance expenditure into account.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

රැස්වීම අ. භා. 2 වනතුරු තාවකාලිකව අත්හිටුවනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්හිටුවන ලදින්, අ. භා. 2 ට නැවත පවත්වන ලදී.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I was speaking of the uneconomic nature of these grandiose colonization schemes and, in support of my

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

statement, I was quoting a passage from the Report of the Land Commission of 1958. Let me give you another passage from the same Report on the question of Maintenance Expenditure. On page 110 you find this:

This apparently hopeless position is rendered even worse when the cost of maintenance of the capital works, on which these colonization schemes depend, and the cost of administration are taken into account. These costs have recently been estimated at Rs. 95 per annum for a 5 acre paddy allotment and Rs. 60 per annum for a 3 acre allotment. On this basis the annual recurrent costs on major colonization schemes alone would come to Rs. 1,654,655. This does not take into account the administrative services, and so on, undertaken on highland colonization, village expansion and residential schemes. It will be seen therefore that the small direct return now coming in from this vast investment on land development schemes is heavily off-set by the normal recurrent expenditure on maintenance and irrigation. The figures indicate that Government rather than enjoying any return from these colonization schemes, suffers an annual loss in revenue on their account.

Just a word with regard to Revenue from the same Report. On page 108 you find this:

The first is the annual payments paid by holders of permits and grants under the Land Development Ordinance. These are credited to Head 13 Sub-head 3 of the Heads of Revenue (except Gal Oya Development Board revenues which are separately accounted for). During the last 19 years the total amount collected on this account stands at Rs. 7,164,130, vide Appendix H. This includes lands alienated within the area of authority of the Gal Oya Development Board.

The second source of revenue are the rents on Crown lands and the premia on leases under Crown Lands Ordinance, which are credited to Head 12, Sub-head 2 and Head 13, Sub-head 2, respectively of the Heads of Revenue (except Gal Oya Development Board collections which are separately accounted for). The total collection under this source for the same period is Rs. 14,144,588, vide Appendix H.

The third source of revenue is irrigation rates paid by persons who benefit from the major irrigation schemes. These amounts are credited to Head 6 Sub-head 4 of the Heads of Revenue (except Gal Oya Development Board collections which are separately accounted for) and the total collection on this account during the same period has been Rs. 3,382,324, including the collections of the Gal Oya Development Board, vide Appendix H.

The total amount collected under these three Heads of Revenue during the 19 years in question is therefore Rs. 24,691,042.

From the point of view of earning any profit they are definitely uneconomic.

I would like to refer to a passage or two from our own plan, that is, the plan which was prepared by the Minister of Agriculture and Food in 1958. In a discussion of the land policy you find the following passage at page 33 of the Agricultural Plan of the Ministry of Agriculture and Food—the First Report of the Ministry Planning Committee issued in 1958:

It is none the less true that possible danger signs arising from these policies have been indicated by several authorities who have studied the country's economy. These signs are serious enough to warrant at least a halt to the continuance of these policies if not a fundamental change.

So we gave the warning as early as 1958. It was given by a Minister in the Cabinet of the late Mr. Bandaranaike. It was given by a Colleague of the Hon. Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power. To continue:

An important aspect of the problem has been admirably summed up by Farmer in the following words:

This is from B. H. Farmer's "Pioneer Peasant Colonization in Ceylon". Mr. Farmer spent a number of years in Ceylon. He was connected with the Maha-Illuppallama work too; he observed the conditions there. This is what he has to say in his book published in 1957:

There is clearly a limit to the agricultural colonization of the Dry Zone by any foreseeable technique. And, because it seems inevitable that far fewer peasants will be settled on each acre of high land than on each acre of paddy land, the limit is nothing like as far away as is often fondly imagined in Ceylon. There are certainly no grounds for the optimistic belief that future population increase can safely be taken

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

care of by the emptiness of the Dry Zone. A few decades of irrigated colonization, then a few more decades of dubiously practicable high land colonization, are all that remain, and in them a decreasing proportion of the increment in population will be fed by the colonies. But even this respite is more than is given to some other Asian countries; and it behoves those in authority in Ceylon to use this respite by showing true statesmanship, by eschewing short term expediency, and by considering the future of their country with great care.

That is what Farmer had to say. Professor Kaldor was of the same view. You find on page 34 of the same Report, the following:

Doubts as to the wisdom of the present policies are also expressed by the most recent observer of economic conditions in Ceylon—namely Prof. Kaldor. He states that "large scale schemes for the development of food production—by means of irrigation schemes, and so on—are bound to be very wasteful in comparison with large scale schemes for the development of plantation agriculture".

He had in mind the plantation industries.

That was the position in 1958. We were careful of it, and we pointed out in no unmistakeable terms; we gave the warning, but the Hon. Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power who was then Minister of Land and Land Development, refused to heed the warning.

I might quote from the same book the cost per acre and per colonist:

Farmer who made an attempt to examine the cost of colonization came to the conclusion that "Ceylon's schemes are very expensive". He estimated that the total capital cost of irrigation and colonization was Rs. 12,750 per colonist in 1951. From available information, it would appear that today the full cost of settling colonists is nearly Rs. 10,500. This includes the cost of irrigation, land development, house construction, assistance to the colonist and the cost of surveys. It is likely that with development proceeding more and more into marginal lands, the actual future cost might go up to as high as Rs. 13,000 per colonist's allotment. In addition, the recurrent cost to Government of a colonist after he has been settled down is at least Rs. 50 per year. While the significance of colonization for the country's economy cannot be judged by direct returns only, overlooking social advantages, it is still essential that when there are competing claims for a limited supply of money for economic development, an appraisal should be made of the actual return to Government from colonization.

I do not want to read anything more than that. I wanted to point out these facts to the House in order to emphasize the fact that a change in policy is absolutely necessary.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

Hear, hear!

අ. භා. 2.15

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

A fundamental change in policy is absolutely necessary. I am sorry the Hon. Minister is coming in only just now. I was emphasizing the fact that a change in policy is necessary with regard to your land policy, your colonization schemes and that the country cannot afford to foot the bill for the excessive cost without getting not an adequate return but any return at all.

One would have thought that the Hon. Minister would consider with care and thought the work that has been done at Maha Illuppallama, but he disposes of Maha Illuppallama in two or three lines in the Short-Term Implementation Programme. This is what you find stated at page 136 of this report:

The research work done at the Dry Zone Research Institute at Maha Illuppallama gives promise of the evolution of such a method. Research at this Institute has shown that many crops can be grown without irrigation in the Dry Zone during Maha (and some crops during the Yala season) on the basis of a proper land classification. The development of animal husbandry also provides a basis for a profitable system of mixed farming in the Dry Zone. This however is on patterns of land use and management difficult of application within the present pattern of peasant colonization.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

He brushes aside all the conclusions the scientists have come to after ten years' hard work, after the expenditure of an enormous amount of money.

You have to change your present patterns of colonization because the country must go forward. We do not want you to lead us into bankruptcy. We do not want agriculture in Ceylon to go into a blind alley. We want you to get the country, the peasantry, out of that blind alley and on to a road on which it can travel with hope and courage. The scientists at Maha Illuppallama after ten years of laborious work have come to very firm conclusions. You cannot brush them aside simply because you are wedded to your old, old ideas of peasant colonization.

The findings of this Institute are not conclusive,—

They are conclusive as far as science is concerned.

—but they indicate a strong possibility of profitable large-scale mechanized farming on a diversified basis in the Dry Zone.

The findings of the institute are conclusive. Let me emphasize for the fourth time in this House that the findings of these scientists, so far as land utilization is concerned, are conclusive and their conclusions have the approval of eminent scientists even abroad who have studied this problem. And, what is more, the conclusions today confirm the fact that our soils are not as poor as they were considered to be by even the farmer, that they are very rich, that they belong to what are known as the "Mediterranean group of soils" which are very rich. You cannot brush aside the conclusions of these scientists. Mr. Abeyratne was a Mr. Abeyratne then. Now he is a Dr. Abeyratne. Dr. Panabokke is there in charge of the land utilization unit. He too devoted 7 or 8 years of his young life, leading a hard life, in order to arrive at these conclusions by getting at the facts.

You cannot just brush them aside and say that the conclusions are not conclusive.

The findings of this Institute are not conclusive, but they indicate a strong possibility of profitable large-scale mechanized farming on a diversified basis in the Dry Zone.

You are wedded to your old fossilized idea of two acres and a goat. You must give up the two acres and the goat. It is a new pattern that is necessary. You find the pattern in the old Sinhalese village of that area, *gangoda*, and the village under the tank bund. You find in the report of Dr. Abeyratne the whole position stated clearly. You cannot brush aside these things. They are not scientists who have come to conclusions on orders by Ministers, but it is after hard and laborious work that they have come to these conclusions, after very difficult investigations into the history of the place, into the scientific facts, into the conditions of the soil, into the rapidly growing weeds that come during the wet months, into every aspect of the problem that the agriculturist has to face in the N.-C. P. You cannot brush them aside so easily.

I will read again from the Tropical Agriculturist, No. 3, Vol. September-July 1956. This is what Dr. Abeyratne, Mr. Abeyratne then, says at page 188. I will read a very copious extract because it is absolutely necessary. The Hon. Minister understands it. If the Hon. Minister does not understand it, at least the more enlightened elements on the Government side understand it.

It has been estimated that there are about 1½ million acres of unirrigable land in the Dry Zone which would be suitable for development under some system of arable farming linked with animal husbandry. It was realized therefore that the work at Maha Illuppallama would be of fundamental national importance and a scheme for the development of a research station in keeping with the importance of the subject was planned. Accordingly in 1950 research officers were stationed at Maha Illuppallama to survey and report on the problems relating to the project.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

A Committee of the Department of Agriculture was also appointed to draw up a scheme for the establishment of an up-to-date research station at Maha Illuppallama. Further, the services of an experienced expert on dry-farming problems in the person of Professor Evan A. Hardy were obtained through the agency of the Food and Agricultural Organization to guide the development of the project on sound lines. A lack of adequate funds militated, however, against the early establishment of the research station, but thanks to the generosity of the New Zealand Government which contributed in 1952 and 1953 the magnificent sum of £500,000 under the Colombo Plan Technical Assistance Scheme the capital expenditure needed, it has been possible to build and equip a first-rate research station with laboratories, workshops, stores and farm buildings, and quarters for staff and labour, supplied with all amenities that an institution of this nature requires....

It will be seen that the results obtained by Mr. Abeyratne and his associates at Maha Illuppallama during the last four years——

This was written in 1956.

—are of a far-reaching nature, but it is also interesting to note that Mr. Abeyratne is of the view that the basic principles of land use in ancient Ceylon were sound and in accordance with modern principles of land utilization. What is mainly required, apparently, is an intensification of agriculture within the existing pattern by the adoption of modern techniques adapted to the dry zone environment. His studies have led Mr. Abeyratne to the conclusion that the planning of agricultural development in the dry zone must be on the basis of individual river valleys....

You cannot just cut up the land into 5 and 3 acre blocks simply because your surveyors want it and you want it. You must pay some regard to the river valleys.

It has also become clear from his studies that under the environmental conditions of the dry zone....

There is another passage I just missed.

His studies have led Mr. Abeyratne to the conclusion that the planning of agricultural development in the dry zone must be on the basis of individual river valleys and that the conditions there are best suited for a co-operative system of agriculture....

A co-operative system of agriculture, not individual peasant-owned agriculture. It should be a co-operative system of agriculture where everybody co-operates and everyone fits into a scheme.

It has also become clear from his studies that under the environmental conditions of the dry zone, a diversified system of land use is inevitable even on relatively small extents of unirrigable land. Further, it is apparent from the results so far obtained that the maintenance of soil fertility under these conditions can only be ensured by the integration of animal husbandry within the system of agriculture obtaining in the village. Artificial fertilisers have not, so far, proved of much benefit under dry zone conditions. Mechanization, it is considered, will have important implications in the development of this zone and it is suggested that this point should be clearly kept in view.

He suggests further how mechanization should take place and the care that you have to take in using implements for tillage without unnecessarily destroying the very thin layer of the top soil that you have and without exposing it unnecessarily to the heat of the sun during the dry months.

Mechanization, it is considered will have important implications in the development of this zone and it is suggested that this point should be clearly kept in view. These general findings are in accord with the views held by J. B. Farmer who has made a special study of the dry zone of the Island.

This is interesting.

Certain interesting features of a technical nature need to be drawn attention to in this review. Such, for example, are the primary importance of weed control .....

During the wet months weeds grow very fast, and whatever your crops be, they are drowned by the weeds and it is necessary to have a system of weed control.

....of the maintenance of good soil structure, of timely sowing and tillage, and of a non-inversion system of tillage necessitating the use of shallow operated tillage implements and so on, if a successful system of arable farming is to be established under our dry zone conditions.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

That is to say, the tillage implements you use must not bring up the soil and expose it to the hot sun. You have to find new methods of tilling and new tillage instruments. The normal, traditional implements, along with your mechanized equipment, cannot be used under the conditions of the dry zone.

ප. භා. 2.30

To quote——

The importance of trash mulches has been clearly demonstrated and measures for obtaining optimum results under such a system of cultivation have been determined....

That means, you must cover the soil with trash mulches so as to prevent the soil being exposed too much to the sun for too long a time, which would result in pulverizing the soil virtually to dust; when that happens, after some time, the top soil completely disappears and there is no fertility at all thereafter.

The value of chemical weed killers has also been clearly indicated, particularly for the cultivation of upland rice which can be grown very successfully in the bottom lands of stream catchments. The moisture status of the soil has been shown to be the limiting factor of yield in dry farming: success or failure of any cultural operation can be explained in relation to this soil characteristic, which in turn is determined by the nature and amount of its clay material and the rainfall conditions obtaining during the season. The subject of associated growth or mixed cropping has also received considerable attention but, in the main, has not been found of much benefit.

The work at Maha Illuppallama may well prove to be one of the most vital and important of the new projects that have been undertaken for the development of agricultural land in this country during the past few decades. The expenditure involved on buildings, laboratories, equipment and personnel has already been fully justified and there is little doubt that, given time, a solution will be found for most, if not all, of the problems that now hinder the adoption on a large scale of an economic system of dry farming suitable for large extents of unirrigable land in the dry zone of this island. When this stage of progress is reached, and the systematic development of the land in the dry zone is undertaken on the lines demonstrated, there will be much scope for the profitable employment of trained personnel and labour on land of little economic value now, and a substantial contribution to the food supplies of the island, both of plant and animal food, can be expected.

Then you find Dr. Abeyratne's report published in full. This is what he states at page 194:

It is clear, therefore, that the basic principles underlying the ancient systems of the utilization of water resources are sound. It is also clear that the tank system is well adapted to the environment of the dry zone. It is thus evident that in areas of the dry zone which cannot be brought under the command of major irrigation schemes, the tank village settlement pattern must remain the basic settlement pattern.

He then goes on to survey the history of such places as Greece and Rome, tells us how the peoples in those ancient lands tilled the soil and did their agricultural work, and at at page 195 you find a reference to the Traditional System of Land Use. It reads:

A characteristic system of land use is common to a greater part of the dry zone villages. The centre of the dry zone village is the tank; houses are grouped on one side or both sides of the tank on relatively high ground beside or below the tank bund, an area referred to as the *gangoda* on which drought susceptible fruit and tree crops are grown, and in addition wells for drinking water are sunk. Rice is continuously cultivated in the valley floor under irrigation from the tank. Both, upland rice on the unirrigable lower slopes and dry crops on the unirrigable upper slopes of the valleys are grown under a system of chena cultivation. This threefold system of land use, namely, *gangoda*, *chena*, *wel-yaya* (rice) has been described by several writers and will be considered here in detail as it exists today, as it can be safely assured that this system is a survival of ancient practices.

At page 196:

The Village Area.—"*Gangoda*". This constitutes the area beside or below the tank bund. The main crops grown on the *gangoda* are citrus, limes, jak, pepper .....

A few months ago when I was in the Gal Oya Valley I visited some of these allotments and various colonists, and I wondered at the amount that we have to spend for supplying electricity to the houses of the colonists because they are all scattered about and not in one place. If the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

village had been constructed scientifically, if some attention had been paid to the ancient villages, the *gangoda,* this colossal blunder would not have been committed. All the people could have lived in one place, but they could have had their fields in various places in the tract and in the river valley, whether it is a small river valley or a big river valley. There is now enormous wastage of money on wiring, putting up posts and various things. All this wastage could have been avoided if you had all the farmers living in one village, as they always did in the ancient days. They still live in one place as you will see if you go to Nochiyagama, which is not far from Anuradhapura. See how they live in that village. The *gangoda* is beside the tank bund. If only they had studied these things, they would not have committed the blunders they have committed at Gal Oya, Minneriya, Hingurakgoda, and in various other colonization schemes.

I am afraid a thorough revision of our colonization policy has to be undertaken if we are to preserve our soil and improve our agriculture in the coming years. This is a question that the Hon. Minister and hon. Members of the Government Parliamentary Group must address their minds to. We cannot go on like this. We have come to a stage when it is no longer possible to go on spending. The Hon. Minister had plenty of funds when our commercial crops were earning good money, prices being high. Nobody raised the question then as to how the money was spent. Now we are in a much more difficult position. Even our commercial crops, such as rubber, coconut, cocoa, and the smaller crops that we export, are in the doldrums with the exception of tea. We do not know how long this state of affairs will continue. We always talk of our dwindling foreign assets.

We have therefore to re-examine the whole problem of dry zone colonization. Without re-examining this problem and outlining and following a new policy, it is not possible to progress. If you visit these colonization schemes you will see that they are slums. Ask the Hon. Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power, what Kaduruwela is. Kaduruwela is a slum. It is the same even at Amparai. There are a number of S. S. C. unemployed at Hingurakgoda, Polonnaruwa, Amparai, Padaviya and Senapura ; it is the same wherever you go. Everywhere you go you find unemployed S. S. C. youths. These colonization schemes since 1931 have not done any good to this country. They have not taken us anywhere. We have to do intensive agriculture and turn to industrialization to find employment for the excess population. Whether a person in a village is interested in agriculture or whether he knows how to till the soil or not, you give him a piece of land and send him as an allottee to these distant places. Go to Polonnaruwa today, you will find that 45 to 50 per cent. are absentee allottees. They go there only for a few days during the cultivation season and during the harvesting season with some villagers from their own villages. When I come to deal with the Paddy Lands Act, I propose to say a few words on that aspect of the question.

What I was trying to emphasize is that it is no longer possible to continue this expensive system of colonization. In order to increase our food production, even our production of paddy, it is not necessary to bring even an extra acre under cultivation. It is not necessary to cut down these valuable forests because forests are also necessary for the preservation of the soil and water. It takes a hundred years or so to grow a good tree, but it takes only a few minutes for the Hon. Minister to cut it down. If we go on denuding our forests at the rate that the Hon. Minister and his predecessors have done, this country will very soon be turned into a desert.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

I do not want to speak on the Forest Department, but it is time that we called a halt there too. It is time that you compelled your department to see that for every acre of valuable timber you cut down, five acres are grown with new timber. Afforestation is necessary ; not one acre for an acre, but you must demand that your Forest Department afforests one acre of deforested land with five acres of afforested land. And if your department cannot do it, it is time you thought of bringing in people who can do it.

I do not want to associate myself with the criticism levelled at the Department of Agriculture because it is my firm conviction that there are people in the department who are good scientists, good technologists and good administrators. If you are ready to give them a policy, you will find that they are people who can work a policy ; they are men who can work. That is my firm conviction.

During my time there were three Directors of Agriculture. Dr. Joachim was there. He was a good scientist of the old school, but he was a good man and he worked. Then I had Dr. Paul, a good man, but not energetic enough. Then I had Dr. Chandraratne. I should be prejudiced against Dr. Chandraratne because he happens to be a Catholic, but I must say that he was one of the best Directors of Agriculture we ever had in this country. I say that without any hesitation. The hon. Member for Akuressa thinks that a botanist cannot be a Director of Agriculture. I disagree with him totally there. He had been in the Department of Agriculture as a botanist for a long time ; he was a fairly eminent botanist and a man who had considerable administrative ability too. Because he was a Roman Catholic I was not prejudiced ; because he was a man from the clan of the Hon. Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power I was not prejudiced. He was a capable man, a good scientist and he was prepared to do a job properly provided he was told what was wanted ; he was prepared to take a risk and you need an officer of that type if you want to run a department. If you give your officers orders you must be prepared to take the responsibility.

අ. භා. 2.45

I was a bit sorry that he had been unduly criticized by the Public Accounts Committee for a small matter. I wish they had held me responsible for that because it was I who ordered him to buy that aeroplane. There was nothing wrong with that aeroplane, the "Brigadyr" from Czechoslovakia. It was only the pigheadedness of the Civil Aviation Department that prevented the appointment of a pilot to fly that plane. It was a good "Brigadyr". Before it was bought I examined it thoroughly. I have seen in other countries aeroplanes used for various agricultural purposes and it was because it complied with those requirements that I ordered it to be bought. I do not know why the Public Accounts Committee holds Dr. Chandraratne to be blamed for it. I am responsible for it. I gave the order and I accept full responsibility for it and I hold the Department of Civil Aviation responsible for having caused this Government to lose Rs. 106,000 because they were unable to compel or rather to persuade the Czech firm concerned to provide them with the necessary parts and send the persons necessary to repair it. I think, the Czechoslovakian Government would have done it very willingly if the matter was taken up with them on proper lines. They have done a good job as far as the factory at Kantalai is concerned. Why Dr. Chandraratne should be held responsible for this I cannot understand.

I want to leave the question of paddy for a little time and get on to another matter while I am dealing with the Department of Agriculture. I want to say a word or two on the question of potatoes. There, too, there has been a considerable amount of ill-informed criticism. The first potato project was started during the time of the hon. First Member for Colombo South when he was the Minister of Agriculture. It was a failure. I do not blame him because when you start

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

out on a new venture sometimes, without having the full facts, the project does not prove to be a success at the very start. They imported seed potatoes from Scotland, Ireland and various other places but by the time the seed potatoes arrived here they were worthless. These worthless seed potatoes were distributed to cultivators in the Udukinda area and naturally the results were not what one expected and we had to incur a fairly heavy loss. I remember introducing a Supplementary Estimate in this House when I was Minister of Agriculture and Food asking for a Vote of some 2½ lakhs of rupees in order to write off this loss; that was the first 1953-54 project. Then when the new Government was formed in 1956, I sent for the files connected with this project, read through them carefully, consulted various scientists in the department, asked them to report on various matters, and they informed me that it was possible to re-start this experiment provided we kept under control the seed potatoes. You have to be extremely careful in distributing seed potatoes because in this area due to moisture as well as the cool climate you get what is known as bacterial wilt. Anyway an experiment was tried and it proved to be a success.

We invited an eminent scientist from India in order to advise us on this project. He was Dr. Pushkarnath, Director of the Central Potato Research Institute, Simla. He came here in March, 1958, and again in February, 1960. I remember I too went round with him to this area. We asked him to look into this whole project very carefully and he submitted a report. He says in his report that Ceylon is eminently suitable for the cultivation of potatoes, that our hills above 4,000 feet or so could be used—the old patna land—for the cultivation of potatoes, but that at elevations under 6,000 feet there was the possibility of the existence of bacterial wilt. So it was necessary to have your nurseries at an elevation higher than five or six thousand feet. That was his advice and we accepted it. This is what he says in the "Tropical Agriculturist" of April-June, 1960:

The crop growth conditions in the hill regions of tropical Ceylon are by no means such as are likely to create difficulties in successful cultivation of potatoes. In fact, the temperature, rainfall and soil conditions are very suitable for the crop which can be grown throughout the year. Irrigation which was considered to be necessary for the cultivation of the crop is not a factor of much significance under the conditions prevailing in the hill regions of Ceylon. Crops can be grown without irrigation and occasionally light irrigation may be needed only in seasons or years of extreme drought.

The plant growth under tropical conditions is rapid and the crops mature within a short period of about twelve weeks. Theoretically it should be possible to raise in the same land during the year four crops——

I believe we did actually raise three crops in one or two experimental plots:

——but giving allowance for cultivational adjustments, &c., production of two to three crops in a year is within easy practical limits.

Few countries in the world enjoy such advantages, as are bestowed by nature on the Island of Ceylon, for successive cropping of potatoes in the hill areas. Exploitation of full resources from the land remains only to be a human problem.

This is what he has reported on the question of the disease. We are told that potatoes are subject to what are known as late blight and bacterial wilt. He says:

Disease and disease control: The two diseases, namely Late Blight and Bacterial Wilt, are of importance in Ceylon. Information available indicates that late blight is particularly severe in the hills. Higher, cooler locations are more favourable for development of the disease. Apart from the temperature, the rainfall and humidity are equally important factors. Late blight is severe during the cloudy season when the humidity is high.

Then he speaks of Bacterial Wilt on page 105:

Bacterial wilt: It has now been established that bacterial wilt is caused by *Pseudomonas solanacearum*. The disease is both soil and seed borne. It is necessary that some system of internal quarantine should be adopted so that the disease

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

does not spread all over the Island. Once the disease is transported to new soils it is likely to build up fairly quickly as the climatic conditions prevalent in the hill regions are very favourable for the development of the disease. Bacterial wilt organism has also a wide range of other host plants and can survive in the soil.

In my previous report I had suggested that a quick survey should be carried out to locate areas which are free from the wilt organism.

Then he goes on to mention the officer who was in charge.

Then what happened ? We asked for ten 100-acre units above 5,500 feet. I remember my Hon. Friend was then the Minister of Lands and Land Development and I had to fight with him for eight months before I got these lands released, and there was a fairly pig-headed Government Agent at Nuwara Eliya at that time, who, too, did not want to release these lands ; finally, I had to go to the Prime Minister and compel the Minister of Lands and Land Development to release these lands in order to build up the nurseries for the potatoes so that the seeds could be grown at an elevation where bacterial wilt will not attack the seed. If you grow the seed at an elevation of 6,000 feet or so you can bring down potatoes and ask others in the lower regions to cultivate. This wilt was not introduced by an American. Some people say that a foreign expert came and introduced it. There was a stupid American who went round and by the way he was behaving I thought he might infect some of the potatoes at the Research Station at Rahangala—one Dr. Lobo, whom you got down as a coffee, citrus and potato expert. We asked him to live at Rahangala, we put up a bungalow for him there but he would not ; he preferred to live at Peradeniya and travelled daily from Peradeniya and on the way he used to pick up wild potatoes, and wild potatoes are likely to infect the potatoes that were at the Research Station which were to be used as seed. Finally, I had to intervene and ask the American Ambassador to kindly send him out of the Island and he was removed. I think, he was sent to Greece or some place.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

He might come back by the backdoor !

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

He is not likely to come because the people in the department know him.

Speaking on the Appropriation Bill, 1959-60, on 14th August, 1959, this is what I said :

These are the lands we wanted :

1. Oliphant Estate—7,000 ft.—from Kikilimana Forest Reserve.
2. Goatfell Estate—6,500 ft.—from Kandapola—Sita Eliya Reserve.
3. Pidurutalagala—7,000 ft.—from Pidurutalagala Forest Reserve.
4. Maha Goodoogala—6,500 ft.—from Mahakudugala Forest.
5. Pattipola—6,500 ft.—from Forest Reserve.
6. Waterfall Point View—6,500 ft.—from Forest Reserve.
7. Westward Ho—over 6,500 ft.—from Kikilimana Forest Reserve.
8. Horton Plains—7,000 ft.—from Horton Plains strict Reserve.
9. Elk Plains—6,500 ft.—from Elk Plains.
10. Moon Plains—6,500 ft.—from Moon Plains.—[OFFICIAL REPORT, 14th August, 1959 ; Vol. 36, c. 1536.]

We wanted 100 acres from these forests in order to have our nurseries free from this disease ; and when you have a sufficient number of seed potatoes it is possible to permit peasants to grow potatoes under control. It is not safe just to distribute seed potatoes.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

ප. භා. 3.0

About three months after I got these lands, I had to go. The present Minister of Agriculture took charge and I do not know what he has done.

I started negotiations with the Minister of Lands and Land Development in order to get land above 6,500 ft. at Horton Plains and other places—I will mention the names of the places—because, in order to have a seed disease-free, it was necessary to have the nursery at a height of 6,500 ft. or 7,000 ft. But the Hon. Minister of Lands and Land Development was only interested in obstructing. He was not at all helpful. He put every possible obstacle in the way. He said that lands above a certain height cou'd not be given, and that there was an old law in operation. He encouraged the Government Agent, the only European left in this Island, to refuse to release land. He himself refused in the Cabinet to release land. I had many discussions with him. He wanted to release land in small patches of 5 and 10 acres. That was not enough. We wanted 10 units of 100 acres.

That was the position.

The Department of Agriculture is in charge of soil conservation, and it will take effective steps to see that soil conservation measures are taken when the nurseries are opened. It is always the case that the Department of Agriculture, when it opens a farm, takes effective steps to see that water and soil conservation measures are taken at least in lands under its administration. The then Minister of Lands and Land Development at that stage obstructed us, because we were going to make a success of the project. We made a success of potato cultivation at Rahangala, and we did so at Bopatalawa. He did not want us to succeed. He did not want me, the then Minister of Agriculture and Food, to succeed. He did not want the country to make a success of potato cultivation. He wanted Rs. 15½ million to be made by his black-market friends. That is the reason why he obstructed. Otherwise, there was no reason whatever why he should have interfered. If he was interested in development work, if he was interested in preventing the unnecessary wastage of foreign exchange, if he was interested in allowing a number of people to earn a living by working in these farms, he would not have obstructed.

After the experimental work, when we had sufficient seeds, we proposed to distribute the seeds amongst the peasants and help them to grow potatoes. After a number of months, having adopted delaying tactics and obstructed us in sheer obstinacy, the present Minister of Agriculture and Lands released five units. Of course, that was the position when I left office. I do not know the position today.

That is what happened. The Hon. Minister knows that. Even last year I visited Rahangala and I found that the work there is going on satisfactorily. The officers there are quite competent—more competent than the Pulles and Goonetillekes that you think are experts—they are the people who have actually been in charge and who have done the work.

Of course, projects of this type, new projects, take considerable time. In the early years they are likely to meet with difficulties and are likely to encounter difficulties that they did not envisage. But if you persist and if you eliminate the errors in the first year, then in the second or third years you can make the project a success. That is my experience of most things and growing potatoes in the hills of Nuwara Eliya, Haputale and other places in that area is not a difficult thing. They can be grown. There is plenty of land; only the seeds must be controlled.

Till we started the nurseries here we had to import the seeds. I remember that we imported seeds from various parts of the world. From the Soviet Union, Argentina, India, Japan, Holland, Belgium, England, Ireland and various other countries we imported a number of varieties of seed potatoes, and the department has now come to the conclusion, I think, that some of these varieties are suitable for growing in this country because they are high-yielding and not as susceptible as others to disease, provided the necessary precautions are taken, the most important of which is that the nurseries should be established above the 6,000 feet level. You cannot just indiscriminately go on asking people to grow potatoes, because they will buy potatoes in the bazaars and start planting, and then disease will spread. I think, the department at that time was quite conscious of the work it was doing and the risks it was taking; they were taking precautions

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

to prevent the spread of these various diseases. I only hope the Hon. Minister of Agriculture will develop the necessary nurseries—ten 100-acre units—in the Horton Plains and the other places that were mentioned. If you have a thousand acres of nurseries, I think you will be able to feed at least 4,000 acres of potato farms; with 8,000 acres under potatoes we should be completely self-sufficient. That will, of course, take a few years to achieve; this is not a task that can be accomplished overnight. What is important is that you must press on with this work systematically, clearly seeing the direction in which you should go, and with ability to eliminate the errors of the first and the second years when you get to the third year. There is in this agricultural plan some indication given as to the nature of the job.

Last year we imported potatoes to the value of Rs. 20 million; the figure for the previous year is Rs. 19 million. This money can be saved. If the Department of Agriculture works energetically on this job, I think, in a few years time we can produce sufficient potatoes for our needs. There can be no doubt about it. There are no technical difficulties, no scientific obstacles, which cannot be overcome.

I was speaking of paddy production. The hon. Member for Yapahuwa (Mr. U. B. Wanninayake) yesterday read some interesting statistics from the statistical abstract of 1960. This, I believe, is the first report we have had after Mr. R. Koshal, the F. A. O. expert in statistical methods, started working here. But, of course, we have no proper reliable records of our paddy fields yet. That is a fact that must be admitted. I do not like to be unkind to the dead: I remember the time in 1937 when we wanted to have statistics on agriculture, the then Minister of Agriculture, the late Mr. D. S. Senanayake, objected to it. He said "What is the use of having statistics?" So that was the position in 1937. So you have to go a long way. He was a very good man, a very energetic pioneer of many projects. He did a considerable amount of work so far as agriculture in this country was concerned, for tea, rubber, coconut and even for paddy. But that was his attitude towards statistics. So you had to fight such difficulties and it was only in the late forties that people started to pay some attention to the Department of Census and Statistics so far as agricultural statistics were concerned. I am not satisfied even today.

As a matter of fact, I am not at all happy that the head of the Department of Census and Statistics should be a mathematician. That is a place where an economist should be. Mathematicians are all right, they are all right in the abstract, but an economist is a more practically trained statistician. What we need in the Department of Census and Statistics is a trained economist. We have statisticians. I know there are several Civil Servants who have a First Class in Statistics. My Private Secretary, when I was Minister of Agriculture, was also a statistician, a very brilliant statistician. I think, Mr. Loos of the Civil Service has a First Class in Statistics. He is one of the few men in Ceylon who has a First Class Honours in Statistics. So, what is important is to have as the head of the Department of Census and Statistics an economist and not a mathematician. Mathematicians were useful in the past but not today. They are useful in the university, but for practical work of this nature we need a trained economist.

I am not saying that we should not rely on statistics given to us, but we must examine very carefully how they arrive at these statistics, how they compute them, how they arrive at the figures.

I was saying that we do not have reliable statistics with regard to our paddy fields yet. We have to depend on something, and most of these

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

figures we have are estimates and you must leave room for a certain percentage of errors. There is no harm in using the statistics we have if you know they are useful.

අ. භා. 3.15

I said that the hon. Member for Yapahuwa gave some very important figures with regard to paddy production. In the Report on Paddy Statistics, 1956, you find these observations at page 11 :

The asweddumized extent is the total physical extent of land cultivable with paddy each season. The process of ridging the land, and preparing it into small fields known as *liyaddes*, for conservation of water, is known as asweddumization. The size of each *liyadde* varies according to the topography of the land.

Then, with regard to parcels, you find the following at page 12 :

It will be observed that for the Island as a whole, the greatest concentration is in the group parcels of ½ an acre to less than 1½ acres in extent, 45 per cent. of the parcels being in this group, 36 per cent. of the parcels fall in the group of parcels of less than ½ acre in extent.

That was in 1956. But fragmentation has gone on, and I believe the size is smaller today.

It will thus be noted that 81 per cent. of the parcels are less than 1½ acres in extent. The balance 19 per cent. is distributed with 9 per cent. in the group 1½ acres to 2½ acres in extent, 4 per cent. in the group 2½ acres to 3½ acres, 3 per cent. in the group 3½ acres to 5 acres, 2 per cent. in the group 5 to 10 acres, and 1 per cent. in the group over 10 acres in extent. The arithmetic average of the asweddumized extent of a parcel for the Island as a whole is 1.05 acres, and its median size is .81 acres. An examination of the distribution of parcels by size groups at district level, indicates that in the older developed areas, mostly all of which are situated in the wet zone, such as Colombo, Kalutara, Galle, Matara, Jaffna, Kurunegala, Puttalam, Chilaw, Ratnapura and Kegalle Districts, the largest concentration is in the group ½ acre to less than 1½ acres in extent. In all these districts over 75 per cent. of the parcels are less than 1½ acres in extent. The greatest fragmentation of parcels appears to be in the up-country districts of Kandy, Matale and Badulla, where the largest concentration is in the group less than ½ acre in extent. In these three districts, and also in Nuwara Eliya and Kegalla, over 90 per cent. of the parcels are less than 1½ acres in extent. In the Anuradhapura District, due to heavy fragmentation in the "Purana Vel Idam" and "Purana Akkara Idam" the largest concentration is in the two groups less than ½ an acre in extent, and ½ acre to less than 1½ acres in extent, 80 per cent. of the parcels being nearly equally distributed in these two groups. In the Batticaloa, Polonnaruwa, Trincomalee and Hambantota Districts, the greatest concentration is in the groups over 2½ acres in extent, over 50 per cent. of the parcels being in these groups. In the case of Vavuniya and Mannar it is 42 per cent. and 30 per cent. respectively. This is as is to be expected, due to the larger size of units in the newly developed land schemes situated in these areas, and the measures adopted by the State to prevent their fragmentation. In Batticaloa District, which is now the largest paddy-growing district, only 1 per cent. of the parcels are less than ½ acre in extent, whilst 81 per cent. of the parcels are over 2½ acres in extent of which 37 per cent. are above 5 acres in extent. In Polonnaruwa District 77 per cent. of the parcels are over 2½ acres in extent, the largest concentration being nearly equally distributed in the two groups 3½ acres to 5 acres, and 5 to 10 acres in extent. In Hambantota 64 per cent. of the parcels are over 2½ acres in extent, and with 14 per cent. of the parcels being above 10 acres in extent, it has the highest concentration in this group, as compared with other districts. In Trincomalee District 52 per cent. of the parcels are over 2½ acres in extent, and 6 per cent. of this is above 10 acres in extent.

From that point of view, the largest paddy fields are in the Hambantota and Batticaloa Districts. That is where you find the largest units.

My good Friend, the hon. Member for Wattegama mentioned the fact that a good many of the paddy fields in the Central Provinces were very small. As a matter of fact, because they were small, he wanted them to be excluded from the operation of the Paddy Lands Act. In my view that is one of the reasons why they should be included because one of the main functions of the cultivation committee when I designed the Bill at that time was the consolidation of holdings. That is why we set up a cultivation committee. These uneconomic units must be reduced to economic

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

units somehow. It must be brought to the size of economic units. It is not possible to nationalize and buy all the paddy lands because there are too many owners, and, besides that, the peasant loves his piece of land too much. But you must teach the peasant methods of co-operation. So in order to give an organisation to the cultivator, under the Paddy Lands Act, the cultivation committee was set up. Without their having to depend on the landlord for money, for farm animals, agricultural implements, and various other things, the need for an organization which will help the peasant, the tenant cultivator, as well as the owner cultivator, was sorely felt.

But the Hon. Minister and his friends, Father Peter Pillai and his assistants, Mr. Moonesinghe, Mr. Weerakoon and others, including Mr. Stanley de Zoysa, killed the Paddy Lands Act by introducing into it 25 per cent. land owners.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා. (හක්මන)
(திரு. ரோய் ராஜபக்ஸ—ஹக்மனா)
(Mr. Roy Rajapakse—Hakmana)

Vimala Wijewardena.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டி. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Yes, Vimala Wijewardena led the *govi* march, and the Hon. Minister was a party to it. He brought down black-marketeers from Kaduwela bazaar in order to compel me to give up my scheme of holding back Rs. 2 from the guaranteed price of Rs. 12. My proposal was out of the guaranteed price of Rs. 12 for a bushel to hold back Rs. 2 to the credit of the peasant in order to help him when he was in need of money, so that he could utilize that credit for the purchase of fertilizer and agricultural implements.

Today, we are buying 24 million bushels under the guaranteed price scheme. It would have meant that Rs. 48 million would have been held back in order to finance fertilizer and agricultural requisites. But the former Minister of Health, Mrs. Vimala Wijewardena, the hon. Member for Dambadeniya, Mr. R. G. Senanayake, and the hon. Member for Medawachchiya, who was then Minister of Industries, and some others thought that this was a splendid opportunity for defeating the Paddy Lands Act. I lost the Paddy Lands Act, when I lost that battle. From that time onwards, it was a question of a rearguard action. I introduced a castrated Paddy Lands Bill, and by then I had lost the ability to fight for the peasant because by that time the reactionaries had already staged a come back helped by my Friend, the Hon. Minister of Agriculture, the hon. Member for Dambadeniya, and the Hon. Minister of Home Affairs, who was then Minister of Industries—the hon. Member for Medawachchiya—and other reactionaries——

විජයබාහු විජයසිංහ මයා. (මීරිගම)
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ—மீரிகம)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha—Mirigama)

What about the Member for Galle ?

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டி. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

The Member for Galle was a scapegoat. He did not know what he was doing till he was asked to head the strike of Cabinet Ministers.—[*Interruption*]. Yes, reactionaries of the Catholic Church mostly—Jim Munasinghe, Weerakoon, Stanley de Zoysa—they killed the Paddy Lands Act. It is true that we were able to see the passage of the Paddy Lands Act in Parliament in 1958 but it was a castrated Paddy Lands Act where the landlords had already won by introducing vital amendments to the Paddy Lands Act, to the draft I had placed. You cannot have a landlord and a tenant in the same committee. What happened ?

After the Paddy Lands Act was passed I tried to work it in spite of its defects and at the time I was Minister I was able to compel officers, whether

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

the Paddy Lands Act gave them the power or not legally, to go ahead and help the peasant. I said, "Legal matters can be settled later ; you go ahead and help the tenant" and by means of propaganda we were able to raise the morale of the peasants, the tenant farmer as well as the owner cultivator.

After I left, the Minister, except for a very brief period, has been in charge of the Paddy Lands Act and you might as well bury it today because it is not worked in the interests of the peasant. That body of men, the administrative secretaries of the cultivation committees, were chosen very carefully. Their loyalty was to the tenant farmer and the owner cultivator, not to the landlords at the time, but you refused to pay them. During the time I was Minister of Agriculture I managed to find the money to pay them because the late Prime Minister said, "If there is no money, advance the money to the cultivation committeees in the form of loans." That is how we worked it in 1958. But by 1959 the situation had changed ; the reactionaries were in power. It is true that some amendments were introduced the other day, but what is the use of amendments if you are not on the side of the peasant but on the side of the landlords, the *gambarayas*. If that is so there is no use having a Paddy Lands Act.

I agree with the criticism of the hon. Member for Yapahuwa and others ; the Catholics won by destroying the Paddy Lands Act when they introduced those amendments. We appeal to the courts but it will be 20 years before a tenant can get a decision against a landlord. You have to fight in the courts now because that section where we gave the power to the Board of Review and from the Board of Review to the Minister was removed because we were told that the courts are just. Yes ; courts are just generally to the propertied ; in a propertied civilization the courts are very just in order to preserve the *status quo*. That is the position.

So far as the Paddy Lands Act is concerned you might as well bury it because the draft of the Paddy Lands Act was prepared at a time when the masses were on the up-grade. After the great victory of 1956 the masses were on the march and the landlords were retreating, till my Hon. Friend the Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power, Mrs. Vimala Wijewardena, Mr. R. G. Senanayake (the hon. Member for Dambadeniya), Mr. Weerakoon, Mr. Jim Munasinghe, Mr. Stanley de Zoysa, Mr. Henry Abeywickreme, Mr. Marikkar, Mr. Maitripala Senanayeke and others organized the *govi* march to Gordon Gardens. That was the turning point. It is true that I managed to get the Paddy Lands Act passed through this House, but there was no use in getting it passed after the reactionaries had won.

අ. භා. 3.30

I do not want to take very much more time. There is a lot I could speak on the various aspects of the Ministry of Agriculture. There is one point I wish to make about electrical power. I think my hon. Friend the Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe) has, in a most brilliant speech dealt with the whole question of electrical power very fully.

I do not therefore wish to say anything more except that I want the Hon. Minister to publish as early as possible the report of the U. S. S. R. Team on the Kelani-ganga Basin Scheme : Flood control and utilization of water potential of the basin with a view to flood protection, development of power and irrigation ; the Nawata-Peruswella scheme and the diversion of water to the Dry Zone above Maho ; development of power and control of floods from Pugoda down to the strengthening of levees and protection for the City of Colombo and the river from Pugoda down—both banks of the river. I hope this will be undertaken as early as possible because people on both banks of the river live in perpetual fear of floods. The northern portion of the City of Colombo too

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

gets under water too often. It is a very fine scheme from what we could see. I read through it once. Let us see that at least one multi-purpose scheme is started, and started as early as possible, because this area is thickly populated, it adjoins Colombo, and it is necessary to bring protection and security to the people living in those areas. They are a hard-working lot and their lands too can be cultivated if you protect them from floods.—[*Interruption*].

Yes, I am going to deal with that scheme. As a matter of fact, we submitted a scheme in 1958 to double-crop 250,000 acres at an expenditure of Rs. 75 million. The Hon. Minister in this Ten-Year Programme promised to bring under irrigation 450,000 acres at a cost of Rs. 3,000 million. Where are you going to get that money from ? Not from the World Bank ! They are not going to give you that much ; not even if you go with your hat in hand. He talked of Rs. 3,000 million in 1958 in order to bring 450,000 acres under irrigation. And at the rate he is going with the staff he has in the department, it will take him thirty years and not ten, to bring 450,000 acres under irrigation. But instead of spending that amount we wanted for five years not even half that sum of money i.e. Rs. 1,500 million, but only Rs. 75 million for the repair of minor irrigation works and necessary major irrigation works. We asked him to spend on the already existing paddy fields for drainage and irrigation largely in the wet zone.

Yesterday I was listening to the hon. Member for Kelaniya and the hon. Member for Mahara who spoke of the pitiable plight of the farmers and peasants in the Siyane Korale. In Wattala, Kelaniya and Mahara areas, four thousand acres of smiling paddy fields ten or twelve years ago are today water-logged. You have to drain that water out. It is not a question of finding water to irrigate the fields, it is a question of draining the areas. That is the problem with which we are faced from Chilaw right down to Matara— ill-drained paddy fields which were very fertile fields in the olden days. You need for that purpose of draining the water only a very small portion of the money that you spend on large irrigation works in the Dry Zone. Even in my own area I have been trying to get two or three small schemes going but, I must say, not with very great success from this Minister. Even when I was a Minister I tried my best to get those schemes attended to but we were told when we met at the co-ordinating committee that there was no money, that the money they have was being utilized for the tanks that were breached during the floods of 1957.

No, Sir, you have to look at this whole problem from a realistic point of view. Increase in paddy production can be done by intensified agriculture and not by extended agriculture. The already existing fields must be provided with the necessary water. It is a question of irrigation and drainage facilities. In the Wet Zone it is largely a question of drainage. Ill-drained soils are not very productive. You must have complete control over the water irrigation as well as drainage in order to get the best results from pure-line seed as well as fertilizer. The response to fertilizer is very poor in ill-drained soil. Experiments in Mirigama in the Hapitigam Korale and Kalutara District clearly demonstrated that those ill-drained soils need more attention. It is all right to go to the North-Central Province or towards Padaviya. It is necessary to provide irrigation and drainage facilities to already existing paddy fields in thickly populated areas.

I hope the Hon. Minister will at least learn something from his past. Forget the *govi* march, forget Vimala Wijewardene, and address yourself to the problems of the Wet Zone as well as the Dry Zone. I indicated to you the necessity of accepting the conclusions of the scientists at Maha

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

Illuppallama, instead of brushing them aside in two paragraphs in your Short-Term Implementation Programme. It is very important to have a new system of land alienation, a new system of colonization in the sense of having your colonists living in one group near the village tanks. You have to study these things and accept these conclusions. I do not think this is a time to have a pilot project of 2,000 acres only. The scientists have done good work; they are eminent scientists; their conclusions have been accepted in other countries and even visitors who have come from abroad, scientists,——

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

May I interrupt the hon. Member? Already the decision has been taken to give allotments, not one or two acre blocks, on that basis. In Gal Oya they are too far apart. Also, an amendment to the Land Development Ordinance will be introduced in Parliament very soon in this Session, to provide for the alienation of land not merely on an individual basis but on a co-operative basis. That has been arranged. So that, we can give land based on the Maha Illuppallama research, which I accept.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I must say I accept the criticism, but I do not think I can accept your conclusion to hand over everything to private industry and private individuals. That they are not economic, they are very expensive, costly, all that criticism we accept. But in regard to the conclusion you have arrived at that you must hand over everything to private industry and private individuals, I must say that this is not the era for that.

I am glad that a soil survey is being carried out. You find in the Tropical Agriculturist of January-March, 1961, the following:

Soils of Ceylon
A new approach to the identification and classification of the most important soil groups of Ceylon
By
Dr. F. R. Moormann, F.A.O. Soil Classification Consultant
and
Dr. C. R. Panabokke, Head, Land Use Division, Department of Agriculture.

You find a classification of the soils of Ceylon. You have already done an intensive soil survey in the Hewagam Korale and the Hapitigam Korale and I hope that the other areas too will be taken up because without a proper soil survey it is difficult to get the best out of fertilizers as well as the new paddy H4—a hybrid local variety—which they say can produce 140 bushels per acre under optimum conditions. If we get even 80 or 90 bushels it is very good.

I want to say just one word with regard to citrus. A great deal of noise was made about citrus. It is true that during the time of the U.N.P. they got down an expert—Dr. Kiely—from Australia. He reported on the citrus industry and its problems and he said that very little could be done to the citrus plantations already in existence because they were diseased. But I remember that he also stated that the yield will not be affected till about the tenth or twelfth year, and even after the twelfth year if you fertilize very heavily you can keep down the effect of the disease for a number of years and get fairly good results.

He also found in Ceylon a local variety of lime which he said was resistant to all diseases and he told me that he would take one of these and produce lime in Australia. The department must have heard of the experiments he carried out. The important question is why we cannot make use of that local variety of lime which is resistant to all diseases. He also said that we should stop immediately budding citrus plants and, I think, the order was given during that time that no more budded

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

citrus plants were to be given for planting and only seedlings were to be given. I think, that was done in order to keep down the disease as much as possible.

Why should not we use that local variety of lime which Dr. Kiely considered to be resistant to all diseases? It was lime that he found somewhere in the Monaragala area. The Department of Agriculture has enough material on this. They know the lines on which research will take place and the steps that should be taken to protect the already existing citrus plantations and see that the disease does not spread to the new plantations.

අ. භා. 3.45

I saw a fairly healthy plantation in Bibile even the other day. What happens generally is that after you plant the citrus you pay very little attention. Our citrus growers do not think that it is important to pay continuous and systematic attention to the plants in order to keep down certain diseases. It can be done by heavy fertilizing. That is a problem which our citrus growers, perhaps, have not been able to understand. The extension centres of the Department of Agriculture should take this matter up and see that the information is conveyed to the citrus growers so that they would not be in this depressed state. They would then know that they have a future and that this industry can be saved by the introduction of new plants which are resistant to this disease.

I do not want to say anything more than that. I have already taken a fairly long time. I thank the House.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

I feel a little nervous to get up and speak after the contribution of an experienced politician and an ex-Minister of Agriculture. I have only a few comments to make.

Agriculture, as we all know, is the lifeblood of the people of this country. We have depended on agriculture through the ages for our existence. During the past hundred years or so, however, our living has mainly depended on three major agricultural products—tea, ruber and coconut. The progress we have made with these three products is fairly satisfactory. This progress has been possible mainly because of the work done by the three research institutes for the three products. Another reason for the progress made with tea, rubber and coconuts, is the existence of planters' organizations like the Planters' Association of Ceylon and the Low Country Products Association which have rendered yeoman service to these three agricultural industries.

Our tea industry is the best tea industry in the world. It is second to none. We lead the world in tea. I have studied this subject here and abroad, and I know. We can really be proud of the position held by our tea. Our nearest rival is India. From 1950 to 1961 we have steadily increased our production by nearly 100 million lb. a year. In 1950 we produced 334 million lb.; in 1960 it went up to 434 million lb. and in 1961 we produced a record crop of 455.2 million lb. This increased production has raised our national income from tea to Rs. 1,200 million. With the help of the Government subsidy I am glad that the estates are now replanting with high yielding tea, and in some parts of the country yields as high as 1,500 lb. of made tea per acre have been obtained.

We have yet to see that the quality of our tea is maintained. I have heard many Members of this House referring to the smallholders of tea, but I must say that it is very necessary that smallholders' production be supervised very carefully in order that quality is maintained, particularly because all teas will now, irrespective of the country of origin, enter the European Market free of duty with the agreement that has been reached to enable England to enter the E. C. M.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (වත්තල)
(திரு. டீ. செல்டன் ஜயசிங்ஹ—வத்தளை)
(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Wattala)

There is no agreement yet.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

There is a possible entry of Britain into the E. C. M. and it is understood that teas will enter the United Kingdom and the E. C. M. without duty. It is in those circumstances that it will be very necessary to maintain quality in our tea production, particularly in the Baddegama area where we find sometimes that tea comes to Colombo with much stalks and leaf.

As regards rubber, we have to congratulate our Rubber Commissioner, Mr. Mahadeva, for the excellent work he has undertaken and the Hon. Minister for the Rubber Replanting Scheme. Every year approximately 20,000 acres of rubber have been uprooted and replanted under the Government Replanting Scheme. So far 180,000 acres have been replanted under the Rubber Rehabilitation Scheme and although we have a large acreage out of production, we had a crop of nearly 100,000 tons of rubber in 1961. Here it is important again that we adopt high yielding clones. In Malaya the Rubber Research Institute has developed clones which are today yielding 2,000 to 2,500 pounds of dried rubber per acre on commercial estates. The clones that we are using will go up to a maximum of 1,500 pounds per acre and possibly not more than that. It is important therefore that we get these Malayan clones and have them in our nurseries so that we could supply high yielding planting material to the Rehabilitation Scheme.

Coconut production and coconut exports, like tea production and tea exports, set an all time record in 1961. We have to pay a compliment where compliment is due to the Ministry, because the Coconut Fertilizer Subsidy Scheme introduced by the Minister of Agriculture has definitely contributed to the increase in coconut production. The Coconut Fertilizer Subsidy Scheme which was started about two or three years ago has definitely contributed towards it.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා. (දකුණු කොළඹ පළමුවන මන්ත්‍රී)
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்புத் தெற்கு முதலாம் அங்கத்தவர்)
(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo South)

No. It was started by me.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

But you did not give the subsidy we are giving now. You gave only 25 per cent. while we are giving 50 per cent. A subsidy higher than what was given at that time is being given to smallholders today, with the result that coconut production has increased.

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (මැද කොළඹ දෙවන මන්ත්‍රී)
(திரு. பீ. ஜீ. பி. கெனமன்—கொழும்பு மத்தி இரண்டாம் அங்கத்தவர்)
(Mr. P. G. B. Keuneman—Second Colombo Central)

You better tell that to the Peace Corps.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

I will come to that very soon, possibly after tea.

The total production of coconut in 1961 was estimated at 2,700 million nuts while the nut equivalent of coconut exports in 1961 was 1,360 million nuts. There was an increase of nearly 40 per cent. over 1960.

You will see that our main agricultural products have done quite well under the direction of the Ministry of Agriculture. We have to give credit where credit is due. These three products, which earn nearly 90 per cent. of the Govern-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ment's revenue, have done fairly well, whatever prices they may have fetched in the open market.

During the past years all our agriculturists and landowners have concentrated mainly on these three major products. That is where we lack in our agriculture. Most people in this country think in terms of developing tea, rubber and coconut. They do not think in terms of developing other crops. There are other agricultural products which will yield a high export income. I was in Japan recently. Japan earns several thousand millions of yen per year by the export of mandarin oranges. India exports cashew to the U. S. A. A packet containing four ounces of cashew costs one dollar in the U. S. A. India is exporting vast quantities of cashew to the U. S. A. One dollar is nearly Rs. 5. So, for four ounces they are prepared to pay Rs. 5. We can export cashew to the U. S. A. and obtain nearly Rs. 20 per pound.

We have got to think in terms of growing such crops in order to earn further export income.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

The Sitting is suspended till 4.30 P.M. and on resumption the Hon. Deputy-Speaker will take the Chair.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්හිටුවන ලදින්, අ. භා. 4.30ට නියෝජ්‍ය කථානායක තැන්පත් හියු ප්‍රනාන්දු මහතාගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

Just before the tea interval I was referring to other agricultural products, such as cashew and citrus, which we could export from this country and earn an export income. We have mangoes. Our mangoes are relished abroad. We can can mangoes and ship them to countries, thus earning considerable foreign exchange. During the years after Independence we have not applied ourselves to the task of growing and exporting these products. During the British regime our agricultural activities were concentrated mainly on tea, rubber and coconut, because our rulers were interested in those products. We gained our Independence 14 years ago, and it is up to us to make good. Have we started exporting any of our other agricultural products such as mangoes, pineapples, cashew and *rambuttan* ? They will earn a tremendous export income for this country. Thre are a multitude of fruits in this country which we can assist the people to grow for purposes of export. A good example is Japan, which is exporting all types of fruits—even tomatoes, pears and peaches—and earning a tremendous export income.

While I agree that the tea, rubber and coconut industries have been fairly well looked after, yet there is more to be done in those three industries to compete with other producing countries. I emphasize the fact that it is necessary for the Department of Agriculture to have special officers and special research stations for the other products, mainly items of food. In other countries, they have officers specially trained for each particular project; they specialize in research. Similarly, we must have research branches for agriculture, cashew, citrus and the other fruits which the country produces. I am sure even our *varaka*, *durian*, and *rambuttan* can be exported if they could be properly canned. The hon. Member for Dompe should be particularly interested because Malwana is in his area.

I know these fruits could earn a lot of revenue. The Department of Agriculture must also realize that they have to apply themselves and assist in these things. The Department must be so reorganized as to get the best out of it.

In the past we exported papaine and earned revenue. Today, hardly any papaine is exported. Our cinnamon, arecanut, papaine and our citronella oil were products that earned

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විජයබාහු විජයසිංහ මයා.]

export income. I do not know what department looks after these projects now. At any rate, there does not appear to be any section in the Department of Agriculture that is interested in these projects. We cannot merely say we have achieved a high degree of agricultural production when we are still far behind in those other projects which can earn an export income, and also provide employment to a large number of people.

I was dealing mainly with projects which could earn for us export incomes and which are rather neglected today. I think, some incentive has to be provided to the producers to increase production in order that, in the coming years, we shall be able to bridge the gap in our foreign trade.

I am glad the Hon. Minister has also produced apples. We must congratulate him on this, and I hope he will produce grapes as well.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Sour grapes ?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

Anyway, apples have been produced in Ceylon, and we are happy that it has been done. One is in the hands of the hon. Member for Dompe and the other is in the hands of the Hon. Minister, and I hope both will be satisfied with holding them.

I was dealing with crops other than tea, rubber and coconut. I have here before me figures of exports and incomes derived from these exports. I do not want to take up the time of the House by reading them. Hon. Members can refer to the Ceylon Year Book or to the Statistical Abstracts.

Now I must refer to paddy production or rice production. I am glad to be able to record here that some progress has been made without a doubt in the production of paddy. In 1961, the domestic production of rice amounted to 43.2 million bushels or 620 thousand tons of rice. During the *Maha* season, 1960-61, the extent cultivated was 934 thousand acres, the highest recorded extent cultivated for a single season, which resulted in a yield of 27.1 million bushels or an increase of nearly 2 million bushels over the 1959-60 *Maha* yield. The *Yala* 1961 harvest despite adverse weather conditions resulted in a yield of over 16 million bushels. The yield for 1961 represents an increase of nearly 5 per cent. over the 1956 yield while the extent cultivated with paddy in 1961 shows an increase of nearly 2 per cent. over the area cultivated in 1956. The average yield per acre harvested during this season is estimated at 36.77 bushels, which is an increase of nearly 2 bushels per acre over the 1960-61 *Maha* season, and the production is estimated at 29.96 million bushels.

අ. භා. 4.45

I must also record the fact that the purchases of paddy under the G. P. S. during 1960-61, amounted to 23.92 million bushels as compared with 19.37 million bushels purchased in 1959-60. The delivery of rice to the Food Controller from paddy collected under the G. P. S. rose from 250,255 tons to 340,000 tons in 1960-61 while imports of rice declined according to Custom's returns from 548,510 tons in 1959-60 to 453,205 tons in 1960-61. The saving in foreign exchange was over Rs. 46 million.

The supply of locally produced rice to the food rationing scheme increased by 33 per cent. in the year 1961. This really is an achievement and I must congratulate the Hon. Minister and the Department of Agriculture on having intensified rice cultivation to have been able to achieve that result.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

Then why did you want to cut the rice ration ?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

We have given 620,000 tons of rice in one season to the Food Commissioner.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(අගමැතිගේත් රාජ්‍යාරක්‍ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—பிரதம அமைச்சரதும் பாதுகாப்பு வெளிவிவகார அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence and External Affairs)

That is why we withdew the rice ration cut.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

I admit that some good work has been done in this direction but I do not say that that is enough because, as much as the hon. Member for Yatinuwara is always thinking of the population increase—and I have asked him to be careful himself in that particular matter—I too think that when we have an annual increase of nearly 3 per cent. in our population we should do our best to intensify our rice production further. I was in Japan in July and I saw for myself the way in which they have increased their rice production.

I feel that the Department of Agriture has to be reorganized particularly in relation to the extension services, because the extension officers today are handling administrative matters, looking after farms and commercial branches of the Department of Agriculture like poultry sections and this, that and the other thing and spending their time in administration and looking after these commercial ventures of the department. These commercial ventures should be handed over to some other administrative section of the Department of Agriculture and the Divisional Agricultural Officers should be divorced from that work of looking after farms. They should be asked to concentrate purely on agricultural extension work. Japan is an excellent model for agricultural extension work which, I think, is really suitable for this country to follow. There is another matter. There are first class men in the Faculty of Agriculture of the University of Ceylon, lecturers and doctors trained in the various branches of plant pathology, soil science and so on. Their services can be made use of for research work that is now being carried out by the Department of Agriculture. I would strongly urge the Hon. Minister to amalgamate or rather bring the research institutes—not the Tea, Rubber and Coconut—the research branches of the Department of Agriculture to work in liaison or close co-operation and collaboration with the Faculty of Agriculture of the University of Ceylon. The services of the learned lecturers and the scientists should be made use of for the good of the country. They are merely teaching agriculture in theory to the students in the department. Let the university run the research stations along with the research officers of the department and let the extension work originate and emerge from the university. That is the way success has been achieved in Japan, in the United States of America and in various other countries.

We are duplicating the work of the learned professors, lecturers and scientists in the university. There is some kind of professional jealousy and competition going on between the research officers in the department and the lecturers in the university. I would go further and suggest that you hand over the School of Agriculture in Peradeniya to the Faculty of Agriculture of the University of Ceylon, because the department has to function mainly for extension work. The teaching of agriculture should be handed over to the Faculty of Agriculture so that the faculty may have excellent grounds, buildings and ex-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විජයබාහු විජයසිංහ මයා.]

periment stations, which in turn can have research stations all over the island under the Deputy Director of Extension Services.

We must carry out research in respect of every product. We must also have research work for plant growing and marketing too. The research officers in these branches must be attached to the Faculty of Agriculture.

In Japan this work is done in a very practical way. The local government institutions are brought into the agricultural extension works. Research is carried out by the university. Extension officers are employed by the local bodies. There are forty-six prefectures and an equal number of prefecture governments in Japan. There are 10,626 farm advisers, who are men with high qualifications. Under each prefecture there is an agricultural experiments station and under which are some of these so-called farm advisers. They are paid about forty to fifty U. S. dollars per month. Most of them are graduates qualified in agriculture. Under them you find about twenty to twenty-five field agricultural officers and some science and home economic officers. There is one agricultural extension officer for every five hundred hectares.—[*Interruption*]. A hectare is about two-and-a half acres. Those officers go to the farmers, find out their problems, carry the extension and scientific research to them, who in turn follow the work and bring out the maximum production. So far, roughly, every 1,200 acres there is an agricultural extension officer. There is one factor that has to be remembered. They have got a plan to spend £300 million sterling on agricultural research and extension work in their Ten-Year Plan on 3,100 villages and the farmers' subsidy is 1,100 million yen sterling.

After the war Japan has become self-sufficient in rice. Of course, they do not eat so much rice as our people; they eat only about half the quantity that we eat. They eat rice as a side plate.

Their yield is about 150 bushels per acre, that is four tons of rice per hectare. By research they have found out 120 improved varieties of pure-line paddy which are disease resistant and high-yielding. Our research workers also must try to find out improved varieties of paddy and at the same time carry their extension work to the farmers.

I can give a good example. As the hon. Member for Avissawella pointed out, a soil survey is absolutely necessary. The hon. Member for Avissawella mentioned my electorate and Hapitigam Korale. I looked into that matter and I am glad that an excellent soil survey has been conducted. The clinical composition of our soil varies from *yaya* to *yaya*. The department has provided a Wet Zone paddy mixture, a Dry Zone paddy mixture and an Eastern Province paddy mixture. There are only three paddy mixtures over a wide range. From Matara to Tissamaharama right down to Mirigama there is the same paddy mixture.

When I was on the Gal Oya Board in 1957 I had instructions from the Minister to try and raise the paddy yield in the Eastern Province. I called Mr. Kandiah, our Soil Chemist and asked him to zone out these areas. I called the agricultural officers and gave them directions as a Director of the Board to zone out the areas, to get the ingredients separately—we had to get special permission from the Commissioner of Agrarian Services to get the ingredients separately—and then provide the mixture to suit the soil deficiencies and to meet the requirements of plant nutrition. In consequence of the zoning out of those areas and applying the mixture in accordance with the deficiencies, today, in Gal Oya, I am happy to say that the yield has shot up to 52 to 50 bushels per acre per season. In the *Maha* season some cultivators got 60 to 70 bushels per acre. The average came to about 42 or 43 bushels per acre when in 1947 it was only 27 bushels per acre. You cannot imagine the results we achieved as a result of zoning out areas, carrying out soil surveys and

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

the application of mixtures to supply the deficiencies only. We must apply mixtures to supply deficiencies only, otherwise it is a waste of fertilizer.

In my own area the co-operatives are full of sulphate of ammonia. When I go round and ask them why that is so, I am told it is because the cultivators have to go to three places to buy the P. M. K.—so they do not go to any place at all. Sulphate of ammonia is given at one place—Baur's at Kelaniya—the potash is given at Mattakkuliya and the saphos phosphate is given in some other place. The co-operative union has to bring its lorries and go round all these places to get all the three ingredients. Therefore, it is imperative to have a mixing plant——

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

I wish to say that the Government has approved the creation of a Government corporation to import and mix fertilizers.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

Now this country has stopped using Ammophos. That used to be the mixture of all three ingredients. The department must call for tenders giving the ratios of the three ingredients—for mixed fertilizers—and supply it to the people straightway. Otherwise, it is very difficult. In the alternative the Government must establish stores in our areas so that the people can buy all three ingredients at one place. Empty railway goods sheds are available in most places. I do not think the Railway will object to the Department of Agriculture storing the three ingredients in these empty goods sheds for the purpose of supplying the co-operative unions. Some use can be made of these empty goods sheds. This is very necessary.

I think, it was the hon. Member for Galle who said that we should bring legislation to compel the use of scientific methods in rice growing. I fully agree with him and, I think, that a cut of Rs. 2 must be imposed on the guaranteed price and the cultivators should be compelled to use fertilizer which will be subsidized with this Rs. 2. That must be done. The guaranteed price should even be reduced to Rs. 8.

ප. භා. 5.0

In places like Gal Oya it is the *mudalali* who takes the money. All the *mudalalis* in Gal Oya have become rich at the expense of the poor cultivators. In Gal Oya the cultivators are indebted to co-operative societies to the extent of Rs. 2½ million and another Rs. 2½ million is due from them to the Board. Altogether they are indebted to the tune of Rs. 5 million. So they do not take the paddy to the co-operative society because the village cultivation officer is also in the co-operative society as Treasurer.

The result of all this is that the cultivators even get their advance of fertilizer from the *mudalali*. The *mudalali* charges more than 15 per cent. of the Colombo price for his fertilizer and not the authorized price. Possibly the *mudalali* may be manipulating to get the subsidized fertilizer too from some source. Ultimately the poor cultivator sells the paddy to the *mudalali*. Sometimes, the *mudalali* sees to it that the storekeeper of the paddy stores goes on leave during the harvest season to compel the people to bring this paddy to him. The people come and tell me, " We can't supply our paddy. " When I ask them why they cannot supply the paddy they tell me either that there is no money in the bank or the paddy storekeeper has gone on leave or that the stores are full.

During the peak of the harvesting season I have had occasion to send very many telegrams and finally come to Colombo and see the Hon. Minister with regard to this. These things do happen. This is a racket carried on under the Internal Purchase Scheme and other schemes.

It will be perfectly all right if we withhold a certain part of the Rs. 12 that is now paid to cultivators. They will not worry about it. We are

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විජයබාහු විජයසිංහ මයා.]

going to do them a service, to improve their crops. We are going to help them to produce more rice. If we take Rs. 2 or Rs. 3 out of the guaranteed price, supply the cultivator with fertilizer and other agricultural requisites, compel him to use these things and give him Rs. 9 or Rs. 10 for a bushel of paddy, I do not think he will complain. If they transplant paddy and use modern methods, we can consider giving them an additional rupee per bushel.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

After that, restore the cut!

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

These things are very important in rice production. In Japan the producer is allowed to keep about 40 per cent. of the production for his own consumption and the balance 60 per cent. is taken over by the Government. This is sold through the retail stores. The Government pays about Rs. 6 or Rs. 7 for handling charges to the retail stores and co-operatives, and the rice is sold at about 60 or 70 cents a measure.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

At what price does the Government buy?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

They buy at about the same price —65 to 70 cents a measure.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

Higher than in Ceylon?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

It is definitely higher than in Ceylon—[*Interruption.*] My good Friend, the Parliamentary Secretary to the Minister of Labour and Nationalised Services, seems to be amused. He is going round canvassing my constituents. So he is tickled by my suggestion to the Government.

We must have two officers attached to each D.R.O's division supplied with transport and all other facilities to work among the peasants. In my area I am receiving complaints every day that the officers have no Land Rover to get about. We have some agricultural competitions being organized there at this time. The vehicle they have got is breaking down every now and then. There are hundreds of Land Rovers owned by the Ministry and attached to various units. Each agricultural extension office is provided with what is called a "pick-up". Why cannot one be provided for the use of the officers in my area? I say, Government must spend money on extension work, particularly in respect of paddy, and provide incentives to the cultivators to use modern methods. In every D.R.O's division we must have at least two officers.

Nowhere else in the world is rice grown as we grow it in this country; our people just sow the seed and go away, and appear again only for the harvest. In Japan about 200 work-days are devoted each year to an acre of paddy; they apply fertilizer and weedicide and jealously look after the growth. Do we do anything of the kind here? There are 6-h.p. machines which can be attached to the plough and the harrow. Bigger machines and big tractors cannot be used in our small plots because there is always the boundary question arising. The *niyara* gets damaged and the other

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

person who owns the next field will quarrel if they make a ridge. Therefore, the small agricultural machines used in Japan should prove to be very useful and good for this country because with one of those one man can work 10 acres a day and that will reduce the use of buffaloes, and so on, and you can do more work. We must experiment with those machines. I want to know what this Agricultural Engineering Division is doing ? They must do some research and get down some of these machines and show the people how to use them.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

You may be having an agency for them in Japan.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

You may be interested in that. We must definitely re-orientate our policy in regard to rice cultivation. If we do that we will definitely get results and I have no doubt that we can within 2 or 3 years be self-sufficient in rice with the existing acreage. If we introduce some regulations to utilize more labour and provide better methods we certainly should be able to increase our rice yields and become self-sufficient in rice. If you could have produced 620,000 tons of rice in 1961, then it is only another 300,000 tons that we want to become self-sufficient. We require about 1 million tons. If you reorganize this system and do it under new methods I suppose within 2 or 3 years you can do it. After the war, Japan was more or less completely destroyed. Today, they have a population of 98 million and still they are ready to export rice. Our agricultural policy has to be re-patterned. I have dealt with that part of agriculture.

I believe in a landowning peasantry and not a co-operative farming system as proposed by the hon. Member for Avissawella because it is the farmers private incentive which has provided results in countries like Japan. They are producing yields far better than in China and other countries. Therefore, the private incentive must be there. It is only then that the people will look after their own plots and be content and there will be no quarrels. The landowning peasantry must therefore be helped. I think, we should maintain the present system and improve on that.

Now to come to a matter which was raised by the hon. Member for Kottawa. Even the hon. Member for Avissawella has been once criticizing me when I was not a Member of this House but a member of the Gal Oya Board. He even challenged my honesty when I was not in a position to reply to him.—[*Interruption*]. The disagreement between the hon. Member for Avissawella and myself arose in the Gal Oya Valley not as a result of any fault of mine but due to his own brother's fault. At that time the hon. Member for Kottawa was in the L.S.S.P. He was having a union himself and the hon. Member for Avissawella had his own union. The whole time one Member was trying to undo the work of the other and get more membership into his union. I was supposed to be helping the hon. Member for Avissawella as a co-director. The hon. Member for Kottawa used to come and attack me there. Ultimately, they got together and attacked me.

The Agricultural Workers' Union was an L. S. S. P. organization. The Gal Oya Development Board Workers' Union was a union of the hon. Member for Avissawella. There was constant friction between these two unions. The hon. Member for Avissawella used to go there and attack the L. S. S. P. union, while his brother, the hon. Member for Kottawa used to go there and attack the hon. Member for Avissawella

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විජයබාහු විජයසිංහ මයා.]

and his union, and I was caught between the two. Actually, the work on the sugar plantation came practically to a standstill owing to this union rivalry. I must say that at that time the Agricultural Workers' Union and the hon. Member for Bulathsinhala, who used to come there, co-operated with us. Once when the hon. Member for Bulathsinhala came there it took me only one hour to settle a big strike. However, the machine workshop and other institutions had men who were members of the union of the hon. Member for Avissawella, and we found that that union was actually trying to gain political strength. Owing to the rivalry between the unions, the non-co-operation of the workers, sometimes the inefficiency of the officers—I must say that—and the break-down of machines, we could not keep to our programme of land clearing and development in order to have the sugar cane plantation ready by 1961.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

Who are "we"?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

The Gal Oya Development Board. I was on that board. At that time the Hon. Prime Minister and the Hon. Minister of Agriculture were anxious that the sugar cane plantation should be completed by the end of 1960 before the next General Election. They were pressing me to get the board to do this job. When we visited the place, held conferences and checked up the figures we found that the progress in land clearing was very slow. Sometimes we found machines idling for two weeks through lack of grease or oil. We had also the 1957 floods. We had to divert our machinery for flood reparation work after 1957. The Ministry also wanted some of our machines to be sent to various other places, even to Batticaloa. Fortunately, we made an airstrip just before the floods.

ප. භා. 5.15

We were also anxious to keep to our programme in regard to the sugar cane plantation. Therefore, we thought it was necessary to offer contracts to some engineering companies to undertake this work. The cost at which we had worked was nebulous. We did not know what the cost was when the board was doing this work because there were so many projects in hand at the same time that we could not get the cost per acre. I can give you those figures now. I can tell the hon. Member for Avissawella that we called for tenders. There was nothing wrong in that. We did not go to the Soviet Union to find machinery, as the Hon. Minister did in the case of Kantalai, where we are losing foreign exchange by paying for the personnel from the Soviet Union when we have experienced Ceylonese personnel in Gal Oya to do this work. I, therefore, proposed to the board that we call for local tenders and give the work on contract. Specifications and designs were prepared by our engineering staff, and the officers of the tender board did call for tenders. The tender board decided to give the work on contrct to two local engineering firms. Both those firms were well established at that time and both had first class engineers and other staff. They undertook the work, and I can tell you the good work done by them.

The board had earlier spent Rs. 1,500 per acre, whereas the cost per acre, when the companies did it, was Rs. 1,300. They did the land clearing, the levelling, grading, ridging, rooting, and removal of stumps ; all these operations cost only Rs. 1,300 per acre. Even today I can tell you the Kantalai operation costs you over Rs. 2,000 per acre with the Soviet personnel operating there. I know it well.

We have cleared about 20,000 acres in order to get about 11,000 acres net. The board prepared 5,362 acres and prepared 3,052 acres for planting. The cost per acre was over Rs. 1,500 per acre.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

I am rising to a point of Order. The hon. Member for Mirigama who is speaking now, is not one who has associated himself with a " cut " on the Gal Oya Development Board. Besides, there is a Ruling, I think, given by the late Sir Francis Molamure when he was Speaker that unless a person's name appears here, he cannot open a new subject. Many of the back-benchers of the Government are speaking here at great length although they have not put down their names for a " cut ".

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

There were many hon. Members who spoke though their names were not there.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Order, please ! The amendment has been moved, so any hon. Member can speak on it.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

Nothing on the Gal Oya Development Board.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

I only want to clear this point. The board cleared 5,362 acres and prepared 3,052 acres at a cost of Rs. 1,500 per acre. The companies cleared 9,634 acres and prepared for planting 5,869 acres, and their cost worked out to Rs. 1,340 per acre. They have planted 6,212 acres of cane and have got ready for planting another 2,075 acres. The ultimate object of the Gal Oya Development Board was to have about 11,000 acres of cane. Therefore, in order to keep to that programme, it became necessary to call for tenders and to give contracts. At that time the hon. Member for Avissawella was misled by his union saying that we gave contracts with some ulterior motive. Our motive was only to get the sugar in production and have it completed by the year 1960, but, unfortunately, due to various events, they have not been able to finalize the full acreage. The land is now cleared, and I suppose by next year, we will have the full acreage cleared—[*Interruption.*] Why not, plenty of elephant troubles. An elephant eats as much as four hundred weight of cane per night.

Actually, the Gal Oya Scheme was a scheme that was planned out with great foresight and vision. I must not forget to mention that it was the late Rt. Hon. D. S. Senanayake who did the planning of that scheme. I am always ready to give credit where credit is due. I think, the Hon. Minister of Agriculture, Land, Irrigation, Power and Finance, was so grateful—at the time I was on the Gal Oya Board—that he said that the statue of the late Rt. Hon. D. S. Senanayake which is before the House of Representatives must really go up on the Inginiyagala Rock. I believe he still has that idea in his mind.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

There is a statue in storage in Lake House.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

This was one of the first largest development schemes that was handled by any officials in this country. No doubt, there were sins of omission and commission. I should say that from the outset they made certain mistakes because they

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විජයබාහු විජයසිංහ මයා.]

had to handle such a large project in a short time; and in the course of doing so there were errors both in planning and construction work. However, with all its shortcomings, I think, that the country has got its money's worth. I believe, that the expenditure to-date is around Rs. 500 million, or very nearly that—[*Interruption*]—I am told it is Rs. 440 million. That may be so. But it has produced nearly 100 million bushels of paddy per season. That is a great contribution to the national wealth of the country. Nearly 40,000 acres of new paddy fields were brought into production, and about 100,000 people are earning their livelihood and sustenance in areas which were hitherto jungle. There is also the development of electrical energy which is now linked to the main grid. The industrial development of those works has contributed to the national wealth. This scheme has been greatly appreciated and admired by many visitors to this country——

Although the hon. Member for Akuressa consistently criticized at that time——

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Every one of his criticisms was proved true.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

Although he said that the Gal Oya tank would be silted, I say that if not for the main reservoir the whole of Kalmunai District would have been completely destroyed in 1957. The hon. Member for Akuressa wrote a book in which he said that the Gal Oya tank would be silted in ten years. But now 12 years have gone by.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

That is not correct. The hon. Member for Akuressa quoted a statement by Dr. Gorrie, the Government's own expert, who said that it would be silted in 20 years.

වෛද්‍යාචාර්ය එම්. සී. එම්. කලීල් (මැද කොළඹ තුන්වන මන්ත්‍රී)

(டொக்டர் எம். ஸீ. எம். கலீல்—கொழும்பு மத்தி மூன்றும் அங்கத்தவர்)

(Dr. M. C. M. Kaleel—Third Colombo Central)

Both are wrong.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

Now 12 years have gone by.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

That statement of yours in regard to the hon. Member for Akuressa is incorrect.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.

(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)

(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

The hon. Second Member for Colombo Central and the hon. Member for Akuressa are waging a bigger cold war in this House than even the cold war that Krushchev and Kennedy are waging. As a matter of fact, the United States are not so worried about Soviet personnel being there. I have seen them in the United States. For the purpose of learning modern methods of agriculture and other branches of land development, Soviet personnel are today in the United States. But the Americans are not so worried about it as the hon. Member for Akuressa and the hon. Second Member for Colombo Central are worried here in regard to American personnel. I can assure you that I have obtained this data from the Gal

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Oya Board irrigation engineers and given them to the United States Bureau of Reclamation which is one of the world s famous institutions which can provide expert advice and technical personnel in various branches of agriculture, land development and reconstruction all over the world. I gave that data to this Bureau and it was reported that there would not be even 0.5 per cent. siltation in 100 years.

In the same way, the only misfortune in the Gal Oya Valley was that electricity produced in the Valley could not be provided without great cost to the colonists, and I say that is because I was not planning the housing. In the right bank development I was present at all the conferences during my time and I urged that the houses be concentrated in quarter acre allotments so that we could provide water service, electricity and all the other amenities to the people. Now for every four acres we have two houses and as a result it is very difficult and expensive to provide there amenities. I even urged when I was on the board that wherever the transmission lines went over villages to try and provide electricity to the villagers in the Gal Oya Valley and I think now, as the Minister says, they are doing it.

I must also mention to the hon. Member for Avissawella that after 1957 the Labour Welfare Votes were increased from Rs. 50,000 to Rs. 200,000 and we provided all the facilities the unions wanted without discrimination. As a member of the board I took the responsibility and gave directions that they be provided with all the amenities because it was the policy of our Government at the time to provide all amenities and facilities to labour. We helped them to build the trade unions in the Gal Oya Valley and that is the truth of it and I know that the Members of both parties will admit it. Every trade union office is provided with a telephone free and they were also given the buildings to house the trade union offices. I gave instructions to the chairman of the board that that should be done and now they do not pay the electricity bill, not to speak of the telephone bill. In order to help the trade unions I also requested the chairman to allow them to deduct the trade union fees monthly from the wages of the people. That was agreed to between the Government and the trade unions at that time. I am only sorry that with all that the hon. Member for Avissawella has chosen to tick me off on this matter.

ප. භා. 5.30

I would like to speak a few words about the Mahaveli-ganga Scheme. I am interested in this and I want to correct certain wrong impressions that have been created. I will start by using the words of our Hon. Minister himself. This is the Foreword written by Hon. C. P. de Silva, Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power—I will not read the whole of it because I do not want to take up too much time; I will read only a part of it:

> This diversion scheme has been prepared jointly by the Irrigation Department and the U. S. O. M. as a multi-purpose scheme which will confer the following benefits to the country when it is completed: Supply of irrigation water for the cultivation of 325,000 acres in the dry zone for two seasons per annum; provide 260,000 kilowatts of installed power generating 1,500,000 kilowatts of electricity; provide flood protection for Gampola and other towns below Gampola.
>
> It will be noticed that when completed this scheme will not only make Ceylon self-supporting in rice but will provide electrical energy for its industrialization.
>
> The World Bank team which has examined this scheme has recommended that this multi-purpose scheme be given first priority by the Government.
>
> I commend this Mahaveli-ganga Diversion Multi-purpose Scheme to the people of Sri Lanka.
>
> C. P. de Silva,
> Minister of Agriculture Land,
> Irrigation and Power.
>
> Colombo, July 13, 1961.

The hon. Leader of the Opposition has referred to the Randenigala scheme. I am told by the technical officers of the Department of Irrigation that the Randenigala reservoir can hold only 1.2 million acre feet

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විජයබාහු විජයසිංහ මයා.]

of water.—[*Interruption*]. The Director of Irrigation has told me that. If the level of water is raised above that the whole of Kandy, Teldeniya and some other places will be submerged.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

If I may explain? In the Mahaweli-ganga valley there are four determining factors about the gauging of water. Water has been gauged at the Peradeniya railway bridge for many long years. About the capacity of the reservoir, there is the Victoria Fall reservoir which has a spill level, and there is a maximum limit for the reservoir. I think it is about 65 thousand acre feet of water up to the flood level. If you keep to that level it will not submerge Kandy.

With regard to the Randenigala reservoir it is physically impossible to have 3,000 feet above sea level, but its spill level has been so limited that it will not submerge the power station which we will build at the foot of the Victoria Fall. It must not submerge the point at Mahaweli-ganga at which the Victorial Fall reservoir is built. From there the tail-water takes place. I canot tell you off hand what the spill level should be. I have a plan here with me. What they say is in the Randenigala reservoir the tail-water is 400 feet above sea level. From the supply level it is 800 feet which is the tail-water level of Victoria Fall power station. At that point it will have a capacity of 1,325,000 acre feet of water——

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා. (දැදිගම)
(திரு. டட்லி சேனநாயக்க—டெடிகம)
(Mr. Dudley Senanayake—Dedigama)

The preliminary report was issued when I was Minister. According to that report it will have five times the capacity of the Gal Oya reservoir, which is 880,000 acre feet.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

I do not know. This river has been fully investigated.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

That is my information. I made it a point to read the speech of the hon. Leader of the Opposition because I had to comment on this today. 4.5 million acre feet! I am now reliably informed that it can only hold 1.2 million acre feet of water.—[*Interruption*]. The capacity of Gal-Oya is 880,000 acre feet. Another hon. Member asks what is the capacity of Randenigala. Well the capacity of that would be only 1.2 million acre feet—full capacity—according to what I have been told by the Director of Irrigation and the engineers. The Minister is also of the same opinion—[*Interruption*]. I do not want to fight any cold war. I believe in a neutralist policy. It is said that I went out to receive the members of the Peace Corps. Well, I also went out to receive Gagarin when he came here. Then, when the former Russian Ambassador, Ambassador Yakolev was in our country, I was one of the first to entertain him. I met him at his residence——

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

What about A. F. Jones?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

Well, I went round with some of the best Russian engineers and Ambassador Yakolev to Gal Oya. I took them there. They had a look at the reservoir. We had discussions on various matters with the engineers and Mr. Yakolev. There were some Polish engineers who were able to talk in the Russian language. Finally, Mr. Yakolev and his engineers told

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

us that that scheme was one of the biggest schemes they had ever seen in the East.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ මයා. (අකුරැස්ස)
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ—அக்குறஸ்ஸ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)

What about your connection with A. F. Jones ?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

Well, what about my connections with A. F. Jones ? What has that got to do with this ? I have connections with many other companies too, but all that has nothing to do with this. That question does not arise. I have been constantly watching the hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe) and listening to his speeches. He always wants to take us to the Soviet Union. If no engineers or medical personnel or other technically qualified persons are brought from the Soviet Union, somehow or other he will come back to the subject and keep on dinning into us that we must do that, get men from the Soviet Union.

Talking of designers and planners who have been on the Mahaveli Scheme, I would like to tell you that they are the best and most experienced of river development engineers in the whole world. By the end of 1952, slightly more than half a century after the pasasge of the Reclamation Act of June 17, 1902, and Federal Regulations, they have made water available for more than 6,500,000 acres of irrigable land in seventeen Western States in the United States of America ; they completed 195 dams, nearly 19,000 miles of canals and laterals, 47 power plants with a combined capacity of 4 million kilowatts of electric power, 354 pumping stations, 2,000 irrigation structures, 9,400 miles of transmission lines——

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

What are you reading from ? What is the year ?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

I am reading from a document published by the Department of Interior, United States of America. Well, they have done all that. I have seen construction works in the United States of America. I have visited almost all those places. As I said, I am not going to indulge in any cold war, but I must be fair. They are helping us without wages——

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

Rupees two million for investigation !

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

Their salaries comprise aid, not loans.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

I have seen most of the construction works. I have seen for myself those dams, water diversion schemes and other works in the Tennesse Valley. I have seen all that in the United States of America. I have been all over the place accompanied by officials in 1958. I can tell you—[*Interruption*]. Well, before you launch out in space you must conquer the land first. You have not conquered your land first ! Therefore I can tell you that this is one of the observations I made in the United States. One worker in the United States by his daily output can produce food enough to feed twenty-seven persons.—[*Interruption*]. I can also tell you that I am

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විජයබාහු විජයසිංහ මයා.]

not the Voice of America, nor am I the Voice of Russia—I am only the voice of our independent foreign policy! I do not take sides. I am not prejudiced against anybody. But whenever the hon. Member for Akuressa, for whom I have had a great respect for a long time, gets up to speak, he always takes us on a ride to Russia, and if we do not go to Russia, he will get angry. That is his fault.

In July this year I went to America. Here is a scheme which I went to see when the work was being done. This is a scheme in the United States. You say that these people are not competent to advise. You say that they are not competent to draw up our plans. Whenever they submit plans, you say, "Do not take their advice. Go to Russia." This is the scheme which they have embarked on. It is the biggest construction work in the world. Mr. Cader and myself——

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා (දෙහිවල-ගල්කිස්ස)
(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா—தெஹிவலை-கல்கிசை)
(Dr. Colvin R. de Silva—Dehiwala-Mt. Lavinia)

Who is Mr. Cader?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

The Member for Beruwala, Along with him, the member for Katana and I have gone to see it. We saw it. What are our projects compared to it. Our projects are comparatively small. Being a small country, our projects are a small dot compared to the big schemes in those countries. Those engineers are fully qualified to advise us. And I certainly commend this to the Minister of Agriculture and ask him to undertake the Mahaweli-ganga Scheme. I am told that even the Randenigala Scheme is not dropped. That is to be given second priority because there are already 100,000 acres of land cleared and ready for culitivation under the Mahaweli-ganga Scheme. It will benefit 325,000 acres in two crops during the two seasons of the year. That means we will have a rice potential of 650,000 acres for each year in the two seasons. As it is, we have been able to cultivate only in one season and that too not fully because of the vagaries of the weather. The water is inadequate. The Mahaweli-ganga has 6 million acre feet of water run-off and I am told by the engineers that only $1\frac{1}{2}$ million will be diverted. The other $4\frac{1}{2}$ million acre feet will be used for Randenigala and various other purposes. So I do not think, in the light of that we should deter the Minister from carrying out this scheme.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

Hear, hear!

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

I earnestly urge the hon. Minister to carry out this scheme without delay and take the canal right up to Vavuniya and not to Nallur.

අ. භා. 5.45

As I was telling you, there is a scheme now under construction in the United States. It is going to be a reservoir called the Magee Ben Dam Reservior damming the Angelina River in Texas. There is a 1,383,500 acre-feet reservoir capacity allocated for hydro-electric power. In addition 1,508,400 acre-feet of reservoir capacity is for power head reserve works. The regulated water to be discharged by turbines would be used for agricultural, municipal and industrial purposes. The dam will consist of an earth embankment with a concrete power intake and flood control outlet works combined, located near the right abutment. The overall length of the dam over the uncontrolled spillway located in a saddle about 3,000 feet west of the main

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

embankment is about 19,340 feet and the maximum height above stream is 120 feet. This new scheme for flood control, irrigation and development of electric power is being undertaken by the U. S. Army Engineers Corps of Portsmouth, Texas. This is going to generate 26,000 kw. of electric power. The annual power production is 120,640,000 kw. hours.

If these people are capable of undertaking these works and on the advice of the Bureau of Reclamation which is the central body——

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

Is that a small scheme ?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

This is comparatively a small scheme. If you like to have a look I can give you this book so that you may know what they have done in the United States.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

When was it published ?

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijjayabahu Wijayasinha)

It was published in 1958. When I went to the United States in 1958 I brought this with me. I am going to present this book to the Hon. Minister of Agriculture for his library. There are so many schemes and if I were to read all this it will take a lot of time. I will present it to the Hon. Minister.

The main point I am trying to stress is this. Just because we have not gone to the Soviet Union for advice we cannot drop this scheme. We have got a scheme in which we got the advice of the Soviet Union, that is the Kantalai Sugar Project. I am told we are not getting sugar cane there because the land has not been properly levelled. I do not blame anybody. It was done by the Soviet engineers with Soviet machines. We have been paying them. When I asked a Question I was informed that they have debited Rs. 250 million to the Loan Fund.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

Cannot the Ceylonese do that work ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

A Question was asked some time back. I think it is correct that the cost of the work done by the Soviet engineers and their machines is debited to our loan.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

Is that for clearing and levelling ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

For land preparation.

විජයබාහු විජයසිංහ මයා.
(திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ)
(Mr. Wijayabahu Wijayasinha)

You do not like the Ceylonese to do that work. The irony of it is that if we allow the Ceylonese to do it, say, De Soysa and Co., you say *kompani karayas* are doing it. When the Russians do it for Rs. 250 million you are not worried about it. What I say is this. We have to look at these things without political prejudice. I for my part, will never allow any party prejudice to allow my judgment to be deviated from the correct path. I look at it from the point of view of honesty to the country and loyalty to the country. I look upon all

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විජයබාහු විජයසිංහ මයා.]

the hon. Members of this House as Members of a Government, because they are all contributors in no small measure, to our Parliamentary system. Therefore, I say we have to judge these schemes, these proposals, without party or political prejudice. Whether the advice comes from Russia or America we must learn to value it in that spirit. I, therefore, earnestly request the Hon. Minister to proceed with the Mahaveli Diversion Scheme and also with the Randenigala Scheme which have been suggested by the hon. Leader of the Opposition, who is my chief constituent.

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.
(திரு. டீ. செல்டன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. D. Shelton Jayasinghe)

Mr. Chairman, we listened to a very fact-finding and eloquent speech from the hon. Member for Mirigama. Whilst commenting on that speech I must say I find the Hon. Minister of Agriculture has added one more to his camp of "lotus eaters".

Let us come down to reality. We find that much has been said about the proposed Mahaveli Diversion Scheme. Is the House aware that the Hon. Minister has to find no less than Rs. 1,200 million for this scheme? That is the reality. How he proposes to find that money he has not said. Our component, I believe, is Rs. 600 million. Quite apart from finding Rs Rs. 1,200 million we cannot find Rs. 130 million to bridge the deficit in our 1962-63 Budget. That is the position we are faced with.

The reality is that we have to manage with what is available to us at the moment. Proposed schemes, however fanciful and wishful they may be, remain on paper as long as we cannot find the wherewithal for them. The most important thing for this country today is to get itself out of its economic difficulties.

I was listening very carefully to many of the speeches made. They were very, very, detailed speeches on the agricultural possibilities of this country. The hon. Member for Avissawella, and the leader of my own party, the hon. Leader of the Opposition, made very critical and very detailed speeches on the present problems. One and all of them emphasised the fact that it is not extensive agriculture but intensive agriculture that is the need of the country today.

They did not advocate that the country should rush headlong into signing contracts for these major schemes. They showed by facts and figures that we should develop that quantum of land available as irrigable land today. We find that we have produced roughly about 620,000 tons of rice in 1961—or the anticipated production in 1962 is roundabout 620,000 tons—with 1.472 million acres of paddy land under cultivation. That is the position today.

As I said, I would like to endorse the sentiments voiced by the hon. Members whom I mentioned earlier with regard to the need to cultivate more intensively the land that is at present under cultivation rather than venturing to cultivate new lands or pursue more extensive irrigation or agricultural schemes.

Firstly, let me bring to the notice of the House the position of Siyane Korale and Alutkuru Korale South. Here, in my own electorate, bounded by the electorates of Kelaniya, Mahara and Jaela, we have almost 8,000 acres of paddy land out of which not even a bare 100 acres are in production today. Out of more than 8,000 acres of land not more than 100 acres are cultivated. That is the tragic position we are placed in today.

We have about 5,000 acres in Muturajawela that have been given up as a lost cause. I dare say all those 5,000 acres cannot be cultivated but there are sections of that tract of land almost totalling 3,000 acres, bounded by the major roads which form natural bunds for you enclosing as much as 3,000 acres, that can be cultivated. That land only requires a system of drainage and pumping out of water for you to start cultivation.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

You do not require millions of rupees for this. Quite apart from the Rs. 1,200 million needed for the Mahaveli Diversion Scheme, you do not need even a million rupees to start work on this. Work can be started within three months if some attention is paid to this matter. I have brought this to the notice of the Hon. Minister and his officials time and again.

The Muturajawela Scheme is bounded on the north by the Kalu-oya which was a fast-flowing river at one time. Today at more than six places —Mabole, Elapitiwela, Galgodapitiya and so on—the river can be crossed from shore to shore by foot. This oya is the main aid to the cultivation of about 8,000 acres, but it is in a pitiable state, silted and laden with salvinia. I brought this to the notice of the Minister more than once. He promised last year to remove a dredger from the Beira lake and bring it over to the Kalu-oya for the purpose of eradicating the salvinia, building up the banks and draining out the water, but the promise remains unfulfilled. Draining excess water is the chief problem in the Western Province. Now I am informed that he is importing two machines from the U. K. Every time we speak to the Minister or his officials about these matters they come forward with some new proposal, but their deeds amount to absolutely nothing.

In addition to the difficulties caused to agriculture in the area by the neglected state of the Kalu-oya, we are now faced with a flood problem. The entirety of the Wattala urban area gets submerged by floods from time to time. The last floods rendered 2,000 people homeless. It was brought to the notice of the Government that the Wattala electorate suffered the severest damage by the last floods, and it was a fact. That shows the criminal negligence of the Irrigation Department. Provision in a sum of Rs. 4 lakhs was made for an anicut to be built over the Hekkita-Hendala road to deal with this problem. They promised to finish the work on this anicut by the 1st of August this year, after which it would only be a matter of building road on either side. We are now almost in the middle of September, but the work is still going on. As to when they will finish the work, God only knows.

අ. භා. 6.0

That is not all. In order to drain the water out through this anicut they proposed to build two channels on the northern and southern sides, and the Irrigation Department put up an estimate amounting to Rs. 180,000. I then suggested that the work be given over to the multi-purpose co-operative society in that area. What happened? Immediately I made that suggestion, the engineer in charge found a difficulty. He said that works costing over Rs. 1 lakh could not be given over to a society; only contractors could handle such work. I then suggested that the work be broken up into two or four parts, in which case the society could handle it.

Fearing that I would have my way, what did this engineer do ? He brought down the rate of the present contract from Rs. 180,000, to Rs. 80,000, at which rate he knows the work can never be handled by the societies. If the societies touch the contract at Rs. 80,000, they will go bankrupt. Bribery and corruption is rife. What else is the answer ? If estimates are drawn up, if figures are gone into, if you and your department have checked up the figures, gone into the quantum of work to be done and estimated that you should spend Rs. 180,000, then why was the figure brought down ? When the work was about to be given—the societies had been called upon to submit their tenders and, I believe, some of them made their tenders—the engineer found that he would not personally benefit from this contract so he raised this difficulty of giving work over one lakh of rupees.

I saw the Permanent Secretary in regard to this question. I must state here and now that I have

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ජයසිංහ මයා.]

always found him to be a very reasonable person, a person who was willing to help in whatever way he possibly can. He said, "What can I do, here are the Treasury regulations, here are the engineer's recommendations". I ask the Minister, "Please before you proceed further with the work on this anicut scheme or on the channels, remove this engineer". I understand that he is gone. I do not know whether he has gone on leave or gone for good. Do not send him back to the Wattala electorate at any cost. We would rather have floods than have this engineer back there again.

Last year, for the first time, I welcomed a Minister from this Government to the Wattala electorate, the Hon. Minister of Agriculture. I took him to Horape, an isolated little village, whose primary work is the cultivation of paddy. He was received there and shown the work that they had done. He made certain promises. He told them, "I will build a decent road for you in your village so that you can bring in mechanized transport to work your fields. I will give your society a piece of land, half an acre or one acre. I will help your society to build homes. The electricity mains run within sight from where I am speaking and I will see that you have electricity, for your village so that you can engage yourselves in some home industry or cottage industry and I will give you chickens from the Welisara Farm", which incidentally, is in the Wattala electorate. It is sad to say—I speak to you almost 12 months from that time—none of these promises have been fulfilled. The function at which the Hon. Minister spoke was a competition among farmers. They are having their second competition early next year, in about 3 or 4 months time. This time the Hon. Minister cannot come to Horape or the Wattala electorate. The venue must be elsewhere.

What is the use of talking about the Randenigala Scheme or the Samanela Scheme or the Mahaweli Diversion Scheme or the Gal-Oya Left Bank Scheme when here are fields just below your nose, on the suburbs of Colombo city, which you have not attended to.

I must very strongly and with all the eloquence at my command condemn the Department of Irrigation. Not only have they not solved the problem of draining out surplus water from the fields in my electorate, but they have brought added misery to the people there by their gross negligence which has resulted in floods.

The day before yesterday the Hon. Minister of Agriculture asked an hon. Member of this House: "What are your alternatives for increasing production?" I would like to make a few comments on that. My criticism is not made at a personal level, although I must, of necessity, mention the needs of my electorate. I always strive to make my criticism as constructive as possible.

I want to mention that we have 1.472 million acres of paddy land under cultivation. Out of this acreage of almost 1½ million acres under cultivation, I would say that 50 per cent. or a little less, is sown with paddy of the three-month variety. The average yield from this three-month variety is only about 8 bushels. The maximum is about 15 bushels. In some areas they get only 6 or 7 bushels. I want to emphasize that it is a waste of time, money and energy to cultivate this three-month variety.

The House will also see that by paying Rs. 12 per bushel of paddy, the Government is endeavouring to give the farmer not only payment for his work but also a means of livelihood and sustenance for a concentrated job as a farmer. But if those two bushels of paddy give a return of only ten bushels, what is the position?

How much does it cost to farm an acre of land? If you farm an acre of land using even mechanized equipment, for which you will have to pay a certain average rate, which is about the same throughout the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Island, then for three ploughings you will require Rs. 75. For ridging and for building bunds alongside the field you will have to spend Rs. 12.50. A little over two bushels of seed paddy will cost you Rs. 25. Sowing will cost you Rs. 12.50. If you go still further and use weedicides and insecticides, that will cost you another Rs. 25. If you also use fertilizer, it will cost you another Rs. 25. Harvesting and winnowing will cost you Rs. 25. After that is done, the cleaning, bagging and transport will cost Rs. 20. Having done all this, there must be certain minor works, such as maintenance of water channels, fencing, etc., for which you will have to set aside Rs. 20. The total cost will work out to about Rs. 240—Rs. 240 for two bushels of sown paddy. If you want to recover your initial expense of Rs. 240, you must get a return of 1:10 ; you must get 20 bushels per two bushels of paddy. At Rs. 12 per bushel for 20 bushels, you will get Rs. 240.

If a farmer uses the three-month variety of paddy, he gets only 6 or 7 bushels, or at the most 10. He gets enough paddy for his labour, but there is no remuneration for him. Actually, there is no purpose in his cultivating that acre of paddy. Therefore, I ask the Hon. Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power to withdraw each and every grain of seed paddy of the three-month variety. He must insist that all farmers use the H4 variety. If necessary, he should even compel them, by passing legislation, that they use the H4 hybrid variety.

You have your extension officers and your food production officers who can go out into the country and take back the seed paddy of the three-month variety and substitute it by the H4 variety. This variety will give you a minimum of 40 bushels. You will find that a little more than half a million acres will be giving you 40 bushels for every bushel sown, whereas the three-month variety will give you 6 or 7 or a maximum of 10 bushels. You would, by doing so, be increasing your production by almost 300,000 bushels of paddy without any additional expenditure.

I want to make another constructive criticism. I must mention to the Hon. Minister that there is a large percentage of waste under the present methods of cultivation. The department puts the wastage as high as almost 14 per cent. Basing your total product on at 620,000 tons, and 14 per cent. as wastage, you will see the enormity of the situation. It is well worth our going into this matter to see how we can cut out this wastage. Firstly, we can cut down the cost of sowing. We use today two bushels per acre by the ordinary method of hand-sowing. We could use a seed-thrower with an intermittent stop so that we will have a regulated system of planting—if that is achieved—we could probably save almost a bushel from seed paddy itself.

අ. භා. 6.15

Then we have the question of insecticides, weedicides, and fertilizers. What I said about insecticides, weedicides and fertilizers would apply to the larger tracts of land in the North-Central and the Eastern Provinces, and also in certain sections of the Southern Province. In these large tracts of land, we find that if one field is applied with insecticide, the pests leave the field and go on to the next field. If the person who is farming the next field does not use insecticide, after a matter of just few weeks the pests will come back to the field on which the insecticide had already been applied. Therefore, the Government must come in and help the farmers in this matter.

Similarly, when you give fertilizer, what happens ? Fertilizer bought at subsidized rate is, in many instances, sold back usually to the owners of coconut land. Therefore, the Government must step in here again. In the matter of fertilizer, you must

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ජයසිංහ මයා.]

also see that you supply fertilizer with a quick break-down. In the majority of instances, you find that when you dig up the fertilizer even after the harvesting, it still remains in its dry condition. There being no bacterial activity due to lack of ammonia and urea, there will be no break-down. Hence the Government must again step in to help the farmers. I would suggest to the Government that the application of insecticides and fertilizer, particularly in these large tracts of land, should be done by helicopter. It is well worth it. If you are guided by the reports of your officials and you accept the figure of wastage as 14 per cent. and the quantity produced as 620,000 million tons, then you know what the position is. We have 14 per cent. wastage! It is well worth the Government going into this matter.

I am in no way an expert on agriculture, but to enable me to speak on this Vote I have studied this subject. It is as a result of such study that I have made these remarks.

Under this Minister also comes the department dealing with the alienation of land. Here is another most irresponsible piece of business which I must bring to the notice of this House. In my electorate, there was a land called Ballegala Estate, nearly 30 acres in extent. In 1958, the Government—the S.L.F.P. or M.E.P. Government, call it what you will; I prefer to call it the S.L.F.P. Government—moved to acquire this land. What is the first thing that you did? You served acquisition notice, and then paid compensation amounting to Rs. 350,000. You paid compensation of Rs. 3½ lakhs on a 30-acre block of land! I am not saying that this land is not worth Rs. 3½ lakhs; it may be worth more. But is that your principle of land alienation? Is it the principle of the Government to pay compensation or settle the people on the land? Is it your principle to settle on the land the villager who has not a square inch of land or is it your principle to acquire and pay compensation?

In 1958, you served acquisition notices. You paid compensation in 1958. But it is now 1962, and I am still settling the people on this land. There are still 20 vacancies to be settled, and up to date I have not been able to get the department to finalize the settlement on this land.

That is not all. There was another land in Welisara. Similarly again, acquisition notice was served in 1958, cancelled and re-served. Then I myself, in 1960, moved that this land be acquired. That was in 1960, Mr. Minister, and today, in 1962, I have still not been able to settle the people on this land.

Then there were three small blocks of land—Punchisingho Hena, 11 acres; Kabarayawatte, 9 acres; and Jerome Perera's land, 14 acres. Again, notices were served in 1958. I took up the matter in 1960 when I became Member of Parliament for Wattala. But today, in 1962, I am in the same position. I have still not been able to settle the people on the lands. I ask you, Mr. Minister, will you please do something about this matter? Will the Hon. Minister try to get the officials of his Department to move in this matter?

I have another criticism to make. When they find that they have to make an acquisition of lands for some reason other than village expansion or alienation of land to peasants then they move quite quickly. There is the case of a land in Pamunugama which is about 8 or 10 acres in extent. The S. L. F. P. candidate at the last election proposed that it should be acquired. Then what did they do? Without even making a survey of the land they gave notice of acquisition though this land had been sold out to various people some years ago. Without calling up a land kachcheri, without inquiring into the petitions of the applicants, they send a notice through the Permanent Secretary: "Proceed with the acquisition and take over this land".

Is this fair? I pointed out to the Hon. Minister that the majority of the people on this land were smallholders, owning about 20 perches of

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

land, and that that was their only holding under the sun but for political reasons they were egged on to proceed with the acquisition in this fashion by the S. L. F. P. candidate for the Wattala electorate at the last elections.

I ask hon. Members of the Government : Are you guided by people like this ? Do you know that this person who is egging on the Hon. Minister to do these things is a person who is in the *kasippu* trade and who has been fined Rs. 500 in the Negombo Magistrate's Court for the illicit transport of *kasippu* ? I am tabling the case number so that the Hon. Minister can verify this fact if he so desires. Are these the people you listen to ? Do you not listen to the poor man, the ordinary farmer and the fisherman ? Are you going to be guided by the *kasippu* kings in this country ? Is it the *kasippu* kings who add to the greater glory of the S. L. F. P. Party ? Are these your henchmen ? Are these your representatives in the country ? What have you done about this case ? Do you know what this Government has done for this man who is a *kasippu* king and who has been fined in the Negombo Magistrate's Court for illicit transport of *kasippu* ? It has conferred a J. P.-ship on him. I ask the hon. Members of the Government : Will you tolerate such action ? I ask you, hon. Members of the back benches : Will you take up a case like this ? Will you permit such vulgarity ?—I am sorry, but there is no other term I can use.

I wish also to mention a word about the proposed electricity scheme to my electorate which is a poor, neglected, backward area. In my own way I am trying to do the best I can. The Hon. Minister in his Budget Speech and in the Estimates last year promised to give electricity to Uswetakeiyawa and Pamunugama. He has put his promises into practice but at an ever so slow a pace. Here again, you find figures in the background moving against the supply of electricity to these poor villages. The posts have been erected, the materials have been supplied, the workmen have been allocated, the engineers come daily to the site, but the work has not progressed. I would like to bring this matter also to the notice of the Hon. Minister.

Speaking on the subject of electricity I would like to point out that I wrote to the Hon. Minister about six months ago regarding the revised electricity rates. The Hon. Minister, speaking on a Supplementary Estimate, stated that the Department of Electrical Undertakings had made a profit of Rs. 10 million last year. He was very satisfied and said that he would utilize the money to give more and more electricity throughout the country. On that occasion too we urged on him not to make the rates unduly high. Today we are paying the highest rate in the world. With all the usual breakdowns and power failures people still have to pay abnormally high rates. You want industries to keep pace with progress and the increase in population, but how can that happen when your rates for power supply are so high. I do not wish to take any more time. There are many hon. Members who have spoken and want to speak. So I would commend this suggestion to the Hon. Minister.

Before I conclude I would like to mention another subject which is of vital importance to my electorate. As you know a large portion of my electorate is along the sea-coast and fishing is the major industry.

අ. භා. 6.30

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Order please ! The Hon. the Speaker will now take the chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

As I was saying, Sir, fishing is the major industry in my electorate. The hon. Member for Wennappuwa (Mr. Hugh Fernando) will be aware that

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ජයසිංහ මයා.]

the fishing industry extends from Colombo North to Chilaw as he was on the selection board for the allocation of fishing boats for the area. True to his conscience if the hon. Member would see the plight of the fishermen in these areas, he would be a more eloquent speaker than I. You know the influence that was wielded and the letters that were being brought in order to get boats not for people who were engaged in the fishing industry but for black-marketeers and middlemen, letters of recommendation from the highest in your party. I say it again, Mr. Minister, these were personal recommendations from the highest in your party. Are you not judging these cases on merit and necessity ? I would appeal to the Hon. Minister to please go into these matters. I know his tasks are manifold ; he has fifteen departments under his Ministry of Agriculture, Land, Irrigation and Power, and another sixteen now as Minister of Finance. We do not know how long these departments will be under him. There may probably be a change on the 14th, but if he should still continue to have anything to do with these departments I would commend this suggestion too for his consideration.

You have to ask your officials who ask for an advance of Rs. 1,000 from these fishermen : when a fisherman makes an application for a boat, can you honestly say that such a person would be capable of paying Rs. 1,000 as a deposit and thereafter every month for twelve months Rs. 500 ? As hon. Members are aware, some parts of the country are subject to two monsoons. For example, in my electorate, you can have only four or five month's fishing for the whole year. How can a fisherman working under such conditions pay Rs. 500 a month ? If he is unable to pay, your officials, like the proverbial Jew after the pound of flesh, haul up his boat, send him notices and writs and institute action against him. That man curses the day he came to this department in the hope of earning an honest living, in the hope of earning for himself a fair place in society. He curses the day he came to this Government and to this department.

I would commend these matters for your consideration. I do hope that in this year, 1962-1963, we will have some concrete results from the many Departments that come under you.

කේ. බී. රත්නායක මයා. (අනුරාධපුර)
(திரு. கே. பி. ரத்ஞயக்க—அனுராதபுரம்)
(Mr. K. B. Ratnayake—Anuradhapura)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්ට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. එසේ කරන ගමන්ම, උතුරු-මැද පළාතටත්, විශේෂයෙන්ම මගේ කොට්ඨාශයටත් මගේ කථාව සීමා කරන්ට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, තමුන්නාන්සෙ දන්නවා විශේෂයෙන්ම උතුරු-මැද පළාතේ ජනතාව ගොවිතැනින් ජීවත් වන පිරිසක්. මේ ගොවිතැනට වාරිමාර්ග ක්‍රම ඉතාමත් අවශ්‍යයි. මේ පළාතටම වාරිමාර්ග පහසුකම් සපයන්නේ ඒ ගම්වල තිබෙන වැව්වලිනුයි. මේ වැව් ගැන සඳහන් කරතොත් කියන්ට තිබෙන්නේ, වැව් කංඩිවල තත්ත්වය ඉතාමත්ම භයානක බවයි. ඒ මන්ද කියතොත්, මේ එක එක වැවක් යටතේ සිටින පංගුකාරයන් එක එක අවුරුද්දට යම්කිසි වැඩ ප්‍රමාණයක් කළා. එමගින් මේ වැව්වල වැඩ නිසියාකාර කිරීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර තිබුණා. නමුත් අවාසනාවකට මෙන් දැනට පවතින තත්ත්වය අනුව ඒ වැව්වල වැඩ ඒ පංගුකාරයින්ගෙන් නිසියාකාර කෙරෙන්නේ නැහැ. අවුරුද්දක් පාසා එක් එක් වැව වටේ ඉන්න පංගුකාරයින් අල්ලා ගෙන සුළු වැඩ කරව ගන්නවා. වැඩ නියම කරන්නෙ එක් එක් පංගුකාරයාගෙ, ඉඩම් හිමියාගෙ, අක්කර ප්‍රමාණයෙ හැටියටයි. එහෙත් දැන් කරගෙන යන අන්දමට ඒ පංගුකාරයාට තම තමන්ගේ ඉඩම් ප්‍රමාණය අනුව නියමිත වැඩ ප්‍රමාණය ඒ ඒ නිලධාරීන් විසින් පෙන්වා දෙනු ලැබුවත් ඒ වැඩ ටිකක්වත් එහි කෙරෙන්නෙ නැහැ. ඉතින් ඒ නිලධාරීන් මොනවා කරන්ටද? වැඩ නොකරන අයට විරුද්ධව ගම්සභා උසාවිවල නඩු පවරනවා. එහෙත් එයින් ඒ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වැව්වලට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා එක් එක් වැව යටතේ පවරනු ලබන නඩුවලින් පසු රජයට යම් කිසි මුදල් ප්‍රමාණයක් දඩ වශයෙන් ලැබෙනවා නම් ඒ දඩ මුදලින් කොටසක් හෝ සම්පූර්ණ දඩ මුදලම හෝ ඒ එක් එක් වැවේ දියුණුවට පාවිච්චි කරන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

කුඹුරුවලට වතුර ගැනීම සඳහා වැව්වල හොරොව් තිබෙනවා. මේ රටේ තිබෙන වැව් සංඛ්‍යාව බොහොම විශාලයි. ඒ සියල්ලක්ම වාගේ අබලන් තත්ත්වයක පවතින හොරොව්වලින් යුක්ත බව කියන්ට පුළුවනි. මෙහිදී කනගාටුවෙන් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙන කාරණයක් නම් හොරොව්වලට වුවමනා කරන පයිප්ප ඒ ඒ පළාතට රජයෙන් යවා තිබෙන නමුත්, ඒවා බෙදා දීමේ කාර්යය භාරව සිටින නිලධාරීන් තමන් වෙත පැවරී තිබෙන ඒ රාජකාරිය නිසියාකාර නොකරන නිසා පයිප්ප ගිය ගිය තැන දමා තිබෙනවා මිස වැව්වලට ගෙන යන්නෙ නැති බවයි. මෙය ඉතාමත් කනගාටුදායක කාරණයක්.

මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ තිබෙන විලච්චිය ජනපදය තමුන්නාන්සෙ දන්නවා. එය ඉතා විශාල ජනදයක්. එය පටන් ගෙන අවුරුදු කිහිපයක් වෙනවා. එහෙත් අවාසනාවකට මෙන් එහි තත්ත්වය නම් කොහෙත්ම සතුටුදායක නැති බව කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා. විලච්චිය ජනපදයේ අඩුපාඩුකම් රාශියක් තිබෙන නිසයි මා එසේ කියන්නෙ. ගොවිතැන නිසි පරිදි කරගෙන යාමට පුළුවන් වන්නෙ කුඹුරුවල ඇළවේලි හොඳට තිබුණොත් පමණයි. ඒවා කොහෙත්ම සතුටුදායක නොවන තත්ත්වයකයි දැනට තිබෙන්නෙ. ඒ හැර යම් යම් ඉඩම් ලුණු මිශ්‍ර නිසා ඒවායින් ගොවි ජනයාට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. ඉඩම් කච්චේරි මගින් යම් යම් අයට ඉඩම් දී තිබෙන නමුත් ඉඩම් ලත් අය ඒවායේ පදිංචි නොවීම නිසා වෙනත් අය බලහත්කාරයෙන් ඒවායේ පදිංචි වී සිටිනවා. මේ හේතුකොටගෙන නීත්‍යානුකලව පදිංචි වී සිටින්නන්ටත් කරදර විඳින්ට සිදු වී තිබෙන බව තමුන්නාන්සේට මතක් කරන්ට ඕනෑ. මේ පිළිබඳවත් සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක් ගන්නය කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. දැනට ඉඩම්වල බලහත්කාරයෙන් පදිංචි වී සිටින අයට එම ඉඩම්වලට ඔප්පු සකස් කර දෙන්න පුළුවන් නම් පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් එය කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඉඩම් සම්බන්ධයෙන් කථා කරන විට උතුරු-මැද පළාතේ සිටින ගොවීන්ගේ තත්ත්වය ඉතාමත්ම කනගාටුදායක බව මා කියන්න ඕනෑ. අවුරුදු දහය, පහළොව, ආදි වශයෙන් දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ඉඩම් අල්ලාගෙන සිටින ගොවීන්ට පමණක් නොව ඉඩම් කච්චේරි පවත්වා ඉඩම් බෙදා දී තිබෙන අයට පවා ඒවාට දිය යුතු ඔප්පු තවමත් සකස් කර දී නැහැ. ඒ නිසා මෙම කනගාටුදායක තත්ත්වය ගැන ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කොට මේ ඉඩම් අල්ලාගෙන සිටින අයට ඔප්පු සකස් කර දීමට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන මෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. දැනට මේ සම්බන්ධයෙන් වැඩ කරන නිලධාරීන්ටම මෙම කාරණය පැවරුවහොත් කවදාවත් එය හරියාකාර කර ගන්න වෙන්නෙ නැහැ, එම නිලධාරීන්ටත් වැඩ බහුලව තිබෙන නිසා. ඒ හෙයින් මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීමට අළුතෙන් නිලධාරි පිරිසක් පත් කළහොත් හොඳය කියා මා කල්පනා කරනවා.

මී ළඟට ගරු සභාපතිතුමනි, උතුරු-මැද පළාතේ විශේෂයෙන් අනුරාධපුර පළාතේ—ඉඩම් නැති ගොවීන්ට ඉඩම් දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් අනෙක් පළාත්වල මෙන්, සකස් කරන්න ඕනෑ. උතුරු-මැද පළාතේ ගොවීන්ට විඳින්න සිදු වී තිබෙන තවත් කරදරයක් තමයි හරක් හොරකම. මා මෙම කාරණය මීට කලින්ද මේ ගරු සභාවේ මතක් කර තිබෙනවා. ඒ නිසා මෙය වැළැක්වීමට පුළුවන් වැඩ පිළිවෙළක් ඉක්මනින් සකස් නොකළොත් ගවයන් නැතිකමෙන් ගොවිතැන්වලටද හානි වන තත්ත්වයක් වැඩි කල් නොගොස්ම පැමිණෙන්ට පුළුවන්. මෙම අපරාධය මැඩ පැවැත්වීමේ ක්‍රමයක් වශයෙන් දැනට කිසි අවසරයක් නැතිව ලොරිවලින් ගවයින් එහා මෙහා ගෙන යන්න තිබෙන බලය සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කර දැමිය යුතුයයි මා කල්පනා කරනවා. කුවිතාන්සි ක්‍රමයද සම්පූර්ණයෙන් නවතා දමා ඒ වෙනුවට වෙන ක්‍රමයක් හෝ පටන් ගත යුතුයි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[කේ. බී. රත්නායක මයා.]

දැන් ගරු සභාපතිතුමනි, සහතික මිළට වී ගැනීම පිළිබඳවද වචන තුන හතරක් කියන්න කැමතියි. වී බුසලකට රුපියල් 12 ක් ගෙවිය යුතුය කියා ආණ්ඩුව තීරණය කර තිබෙන නමුත්, අවාසනාවකට මෙන් ගොවීන්ට මේ මුදල ලැබෙන්නෙ නැහැ. කුට වෙළඳුන්ගෙ උපායයන් නිසා සමහර විට ගොවීන්ට බුසලකට රුපියල් හයකට හෝ අටකට හෝ වැඩියෙන් ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඊට හේතුව වී තිබෙන්නේ මෙම වී මිළ දී ගැනීම පිණිස පිහිටුවා තිබෙන මධ්‍යස්ථාන වලදී ගොවීන්ට විඳින්න සිදු වන බලවත් කරදරයයි. එවැනි කරදරවලට මුහුණ පාන වට වඩා සාමාන්‍ය දුප්පත් ගොවියා අඩු මිළට හෝ පෞද්ගලික වෙළෙන්දාට විකුණන්න කැමැත්තක් දක්වනවා. ඒ නිසා ඒ කාරණය ගැනත් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන මෙන් මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ නැත්නම් මේ වී රජයට ගන්නවා මෙන්ම ගම් කොට්ඨාශ අනුව තවත් නොයෙක් තැන්වල ගබඩා ඇති කර වෙන අයටත් ලෙහෙසියෙන් රජයෙන් මුදල් ලබා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්න ඕනැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, කෘෂිකර්ම අංශය ගැනත් වචනයක් දෙකක් කියන්ට ඕනැ. දැනට නවීන ක්‍රමවලට අස්වැන්න වැඩි කිරීමට රජය මගින් කටයුතු සකස් කර තිබෙනවා. එහෙත් උතුරු-මැද පළාතේ ගොවීන්ට ඒ නවීන ක්‍රමවලින් මෙතෙක් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්ට නොහැකි වී තිබෙන බව මම කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. එම නිසා නවීන ක්‍රම සම්බන්ධව කරුණු උගන්වන මුලාදෑනි මහතුන් මීට වඩා උනන්දුවකින් ක්‍රියා කරවන්න ඇමතිතුමා කටයුතු කරනවා ඇතැයි මම බලා පොරොත්තු වෙනවා.

අ. භා. 6.45

ගරු සභාපතිතුමනි, අවසාන වශයෙන් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් වචනයක් දෙකක් කියන්ට ඕනැ. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් සාදවන ලද බංගලා හතරක් අනුරාධපුරයේ තිබෙනවා. මේ සඳහා විශාල මුදලක් වැය කළා. එහෙත් ඒ බංගලා හතරෙන් දැනට පාවිච්චි කරන්නෙ බංගලා දෙකයි. අනෙක් බංගලා දෙක දැන් අවුරුදු දෙකක් තිස්සෙම හිස්ව තිබෙනවා. බංගලාවල් නැතිව සිටින රජයේ සේවකයින් විශාල සංඛ්‍යාවක් අනුරාධපුරේ සිටිනවා. එම නිසා කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවට ඒ බංගලා දෙක අවශ්‍ය නැත්නම් ඒවායින් ප්‍රයෝජනයක් ගන්ට පුළුවන් වෙන දෙපාර්තමේන්තුවකටවත් ඒවා දෙන මෙන් ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසන් කරනවා.

පී. සී. ඉඹුලාන මයා. (රුවන්වැල්ල)
(திரு. பீ. சீ. இம்புலான—ருவான்வல்ல)
(Mr. P. C. Imbulana—Ruwanwella)
——*rose*

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

Mr. Chairman, I rise to move the Closure of this Debate in Committee on the Votes of the Ministry of Agriculture, Land, Irrigation and Power. You will remember that we have only got one more day before us. We must have some sense of proportion and discipline in debating matters in this House. Therefore, I move, "That this Debate be closed".

වී. ධර්මලිංගම් මයා. (උඩුවිල්)
(திரு. வீ. தர்மலிங்கம்—உடுவில்)
(Mr. V. Dharmalingam—Uduvil)

I second that Motion.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

There are other hon. Members who want to speak.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

There are so many other Ministries that have to be taken up.

ධර්මලිංගම් මයා.
(திரு. தர்மலிங்கம்)
(Mr. Dharmalingam)

How many Ministries can we take up? There is only one more day left before the Votes are put.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

Mr. Chairman, I have moved that this Debate be now closed.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

Shall we fix on an hour, say 8 p.m. ?

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

I am quite agreeable if the Hon. Minister starts replying now. After that we can put the Votes that come under his Ministry.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

There are so many hon. Members who want to speak——

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

Mr. Chairman, may I draw your attention to one matter ? If you insist on the rule under the Standing Orders that only persons who have given notice of Amendments can introduce new matters, then, I think, we can bring this matter to a speedy conclusion. There is nothing to prevent any other hon. Member who has not given notice of an Amendment from debating some question that has already been raised. But many hon. Members who have not given any notice of any Amendments are introducing all sorts of new questions.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

They are only talking of matters concerning their electorates.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

They must move a cut to do that.

ඊ. විජේසූරිය මයා. (මස්කෙළිය)
(திரு. ஈ. விஜேசூரிய—மஸ்கெலிய)
(Mr. E. Wijesuriya—Maskeliya)

That point was raised earlier by the hon. Member for Nallur and the Deputy-Speaker who was in the Chair Ruled it out.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

I never moved a Motion of Closure.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

The hon. Member for Nallur raised a point, but it was not the same as this. His point was that an hon. Member who has not moved an Amendment has no right to take part in this Debate. That is not the point. The point I make is that according to the rule under Standing Orders, no hon. Member can introduce new matters except an hon. Member who has given notice of an Amendment.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

There are hon. Members who want to speak, but if the House agrees to close the Debate, I have no objection. The point is that when a Member gives notice of a cut on a certain item, he can speak on all those Votes. Otherwise, it is very difficult for me.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

If I may respectfully draw your attention—I do not have it with me at the moment because I did not come prepared to raise it—there is a very clear Ruling given by Speaker Molamure.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

That may be. I can call upon only those who have given notice of a cut, but I cannot prevent them from speaking on all those items.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

The point I am raising is not on the order of speaking. Any Member has a right to take part in the Debate, but the discussion of new matter can only be done by a Member who has given notice of a cut. What is happening is that many Members who have not given notice of any Amendment are introducing new questions. If they enter the Debate they can disagree with or support a matter given notice of by a Member.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

The difficulty is that we are taking up so many Heads at once. We are discussing all the Votes under the Ministry of Agriculture, Land, Irrigation and Power.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

I was drawing your attention to the fact that those who have not given notice of any Amendment under any of the Votes under the Ministry are introducing all sorts of new matters.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Once the cut is moved by a Member, I cannot prevent another Member from speaking.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

You cannot prevent, but you can prevent him introducing new matter.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

That is very difficult for me. I was wondering whether you could arrange something with the Leaders before I gave a Ruling because there are so many Members who want to speak. At this moment I really cannot accept a Closure Motion because there are certain Opposition and Government Members who want to speak.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

There is such a lot to be said on this subject that we can speak for years, but there must be some sense of discipline and responsibility in this House.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.
(திரு. ரோய் ராஜபக்ஸ)
(Mr. Roy Rajapakse)

We must also get a chance of speaking, not only the Opposition.

ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මයා. (බලපිටිය)
(திரு. லக்ஷ்மன் டி சில்வா—பலப்பிட்டிய)
(Mr. Lakshman de Silva—Balapitiya)

There are so many others to speak on this side.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

There is only one more day for the Debate. If you can put your foot down and——

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

I will not accept a Closure now, but cannot you discuss the matter with the Hon. Leader of the House and make some arrangement?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)
He has disappeared.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)
You could wait till he comes.

පී. සී. ඉඹුලාන මයා.
(திரு. பீ. ஸீ. இம்புலான)
(Mr. P. C. Imbulana)
ගරු සභාපතිතුමනි, මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ මේ අවස්ථාව වන තෙක් දවස් ගණනක් තිස්සේ, දීර්ඝ විවේචනයක් කෙරී තිබෙන නිසා මම නැවතත්, මීට කලින් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ඉදිරිපත් කළ තර්කම මේ සභාව ඉදිරිපිට තැබීමට බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. අළුතෙන් කරුණු කීපයක් ගැන පමණක් මතක් කරන්ට බලාපොරොත්තු වෙනවා. දනට ලංකාවේ තිබෙන තත්ත්වය අනුව ලංකාවට අවශ්‍ය වී ප්‍රමාණයෙන් සියයට පනහක් පමණ අද ලංකාවේ නිපදවන බව මේ සභාවේදී අපට අසන්ට ලැබුණා. සමහර විට මුළු ලංකාවේම නිපදවන වී ප්‍රමාණය පිළිබඳ සංඛ්‍යා ලේඛන අරගෙන බැලුවාම, ලංකාවට වුවමනා වී ප්‍රමාණයෙන් සියයට පනහක්ම ලංකාවේ නිපදවනවාය කීම ඇත්තක් බව පිළිගන්ට පුළුවන්. නමුත් ප්‍රදේශ වශයෙන්, දිස්ත්‍රික්ක වශයෙන්, සංඛ්‍යා ලේඛන ගෙන බලන විට ඒ ඒ ප්‍රදේශවල අක්කරයකින් ලැබෙන අස්වැන්න ප්‍රමාණය වෙනස්. කෑගලු දිස්ත්‍රික්කයේ අස්වැන්න ප්‍රමාණය එකට හතළිහක් පමණ වෙනවා. එකට සියයක් අස්වැන්න ලබා ගන්න කොට්ඨාශ තිබෙන බව ගරු මන්ත්‍රීවරු කියනවා අපට අසන්ට ලැබුණා. අපේ කොට්ඨාශයට අල්ලපු කොට්ඨාශයේ එකට සියයක් අස්වැන්න ලබා ගන්න බව ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් ප්‍රකාශ කළා. නමුත් කෑගලු දිස්ත්‍රික්කයේ නම් එකට හතළිහකට වඩා අස්වැන්නක් ලැබෙන්නෙ නැති බවයි, අපට කියන්ට තියෙන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරු නිදර්ශන වශයෙන් ඉලක්කම් ඉදිරිපත් කරමින් ඔප්පු කළා, අපේ වී නිෂ්පාදනය වැඩි වුණොත් දනට වගා කර ඇති අක්කර ප්‍රමාණයෙන් ලැබෙන අස්වැන්නෙන්ම ලංකාව ස්වයංපෝෂිත කරන්ට පුළුවන් බව. ඒ අනුව වචනයක් දෙකක් කියන්ට මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. වී ගොවිතැන සඳහා ගැමියන්ට තිබෙන දුෂ්කරතා ගැන පළමුවෙන්ම කියන්ට කැමතියි. අද මී හරක් නැති වීම, මී හරක් මදි වීම වී ගොවිතැන සඳහා විශාල කරදරයක් වෙලා තියෙනවා. අනුරාධපුරයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා ඒ පළාත්වල දන් හරක් හොරකම වැඩි වෙලා තියෙනවාය, එයින් ගොවීන්ට විශාල කරදරයක් වෙලා තියෙනවාය කියා. ඒ ප්‍රදේශයේ පමණක් නොව ලංකාවේ සෑම පළාත්වලම වාගේ දන් හරක් හොරකම වැඩි වී තිබෙනවා. ඒක විශාල කරදරයක් වී තිබෙනවා. ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව ඒ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන්ට බලාපොරොත්තු නොවීම ලොකු පාඩුවක්. ගරු සභාපතිතුමනි, ලංකාවේ වී නිෂ්පාදනය සියයට සියයකින් වැඩි කර ගැනීමට නම් දනට වඩා දඩි උත්සාහයකින් ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව හොඳ වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යා යුතු බව මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. අද ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව අඩපණ වෙලා තියෙනවා. වෙනත් විධියකට කියනවා නම් අද ඒ දෙපාර්තමේන්තුව නිශ්ශබ්දව ඉන්නවා. එම දෙපාර්තමේන්තුවේ කටයුතු දියුණු කිරීම සඳහා හෝ වේවා, මහජනයාගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා හෝ වේවා කිසිම වැඩ පිළිවෙලක් ඒ ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ක්‍රියාත්මක වන්නෙ නැහැ.

වැඩි වේලාවක් කථා කරන්ට බලාපොරොත්තු නොවන නිසා එක නිදර්ශනයක් පමණක් කියන්නම්. අපේ පළාතේ එක වෙල් යායකට සිමෙන්ති පයිප්ප අඩි 12 බැගින් දෙන ලෙස මන්ත්‍රීවරුන් ඉල්ලා සිටියා, විශේෂයෙන්ම මා ඉල්ලුවා. නමුත් දන් අවුරුදු දෙකහමාරක් ගත වීත් ඒ සිමෙන්ති පයිප්ප අඩි 12 ලබා ගන්ට පුළුවන් වුණේ නැහැ. ඒවා සපයන්ට ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවට මෙතෙක් බැරි වුණා. කටින් කීවා; ලියුම් මගින් දනුම් දුන්නා; නමුත් තවමත් එයින් ප්‍රයෝජනයක් වුණේ නැහැ. ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ මේ අන්දමටයි කෙරෙන්නෙ.

මේ සමගම ගොවි මණ්ඩල ගැනත් මතක් කරන්ට ඕනෑ. කලින් කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රකාශ කළාක් මෙන් ගොවි පාලක

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඉඹුලාන මයා.]
ලේකම් මහත්වරුන් අපේ ප්‍රදේශවලත් බොහොම උනන්දුවෙන් මුලදී කටයුතු කළා. නමුත් දැන් තත්ත්වය නම් ඉතා මත් කනගාටුදායකයි. ගොවි මණ්ඩලවලින් දැන් සියයට 98ක් විතරම අහෝසි වී ගොස් තිබෙනවා. ඒවායේ කිසිම ක්‍රියාත්මක භාව යක් නැහැ. හුවන්දිරම් බඳු ආදිය ලැබෙන නිසා වෙල් විදානේ මහතුන් සිටි කාලයේදී උනන්දුවෙන් කටයුතු කළා. නමුත් අද තත්ත්වය මොකක්ද? වෙල් යායවල තිබෙන ඇළවේලි පාලු වී කැලෑ බවට පත් වී තිබෙනවා. නියරවලත් කැලෑව. කෑගලු දිස්ත්‍රික්කය සම්බන්ධයෙන් නම් මෙය සම්පූර්ණයෙන්ම ඇත්තයි. කලින් තත්ත් වයෙන් දහයෙන් එකක්වත් දැන් මේ අතින් කෙරෙන්නෙ නැහැ. දැන් ක්‍රියාත් මක වැඩ පිළිවෙළක් නැහැ. දැන් ගොවි මණ්ඩලත් නැහැ. ඒ නිසා මේ පිළිබඳව වහාම තීරණයක් ගෙන පාලක ලේකම් වරුන් පත් කොට වහාම ගොවිතැන දියුණු කරවන්න.

විශේෂයෙන්ම පෝර සම්බන්ධයෙන් මීට කලිනුත් මතක් කළා. වී නිෂ්පාදනය දියුණු කර නොගන්න තෙක් අපේ ධනය රුපියල් කෝටි ගණනින් පිටරට ඇදී යනවා. එම නිසා වී නිෂ්පාදනය වැඩි දියුණු කර ගැනීම සඳහා දැනට වඩා ශක්තිමත් වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්න ඕනෑ. පෝර බෙදා දීම සඳහා දැනට වඩා හොඳ ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්න ඕනෑ. සමහර විට අඩු මිළට පෝර ලැබෙතත් එය නියම වේලාවට ලැබෙන්නෙ නැහැ. සමහර විට සමුපකාර සමිතියේ උනන්දුවක් නැහැ. ඒ වගේම සමහර විට ගොවි මණ්ඩලයෙත් උනන්දු වක් නැහැ. ඒ සමගම සමුපකාර ගොවීන්ට සමිති වලින් ණයට මුදල් ලැබෙන්නෙත් නැහැ. එම නිසා පෝර බෙදා දීම දැනට වඩා ක්‍රමවත් කිරීමට ගරු ඇමතිතුමා උනන්දුවක් දක්වන්ට ඕනෑ. පෝර ලබා ගන්ට වුව මනා වූ සමහර අවස්ථාවලදී ගොවීන් අත මුදල් නැති නිසා පෝර නොලැබෙන විට වී ගොවිතැන හරියාකාර කරන්ට බැහැ. එම නිසා මේ කාරණයට සුදුසු පිළියම් යොදන ලෙස ඇමතිතුමාගෙන් නැවත වරක් ඉල්ලනවා.

තව මාස දෙක තුනක් යන විට හාල් අතින් ඉතා අමාරු තත්ත්වයක් ඇති වේය කියා මා හිතනවා. ඒ නිසා මේ කරුණු ගැන ඇමතිතුමා තුළ දැඩි උනන්දුවක් ඇති කිරීම පිණිසයි, මා මේවා මතක් කළේ. ගොවිතැන දියුණු කිරීම සඳහා ක්‍රියාත්මක වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යෑමේ අවශ්‍යතාව ගැන මතක් කෙළේ ඒ නිසයි. අපේ පළාත්වල තිබෙන කොස් ගස් සම්පූර්ණ යෙන්ම දැන් නැති වී ගෙන යනව. අද කොළඹ ආදී පළාත්වල සිටින ලී කොන්ත්‍රාත් කරුවන් ගමින් ගමට ගොස් දවස කට කොස් ගස් පනහ හැට කපමින් යනව. ඒ උදවිය ගැමියන්ගෙන් සුළු මුදල කට කොස් ගස් ලබාගෙන විශාල මුදලකට කොළඹදී විකුණනව වෙන්න පුළුවනි. මේ තත්ත්වය ආහාර අතින් ඉතා අසතුටු දායක නිසා අපේ කොස් ගස් මීට පසු කැපීමට ඉඩ දෙනවාද, නැද්ද, කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් අහනව. පෞද්ගලික ප්‍රයෝජනය සඳහා කොස් ගස් තිබෙන කෙනෙක් ගහක් දෙකක් කපා ගැනීම නවත්වන්ටය කියා අපි කියන්නෙ නැහැ. පිට උදවියගෙ වාසියට—කොන්ත්‍රාත්කාර මහත්වරුන්ගෙ, වෙළෙඳුන්ගෙ, වාසියට— කොස් ගස් කපන්ට ඉඩම් දීම මේ අවස්ථා වේ හැටියට සුදුසු යයි මා කල්පනා කරන් නෙ නැහැ.

අ. භා. 7.0

ගරු සභාපතිතුමනි, ඉඩම් කච්චේරි පැවැත්වීම සම්බන්ධවත් කරුණක් දෙකක් මතක් කරන්ට ඕනෑ. දැන් අවුරුදු ගණනාවකින් කෑගලු දිස්ත්‍රික්කයේ නියම විධියේ ඉඩම් කච්චේරියක් පවත්වා නැහැ කියා මා කල්පනා කරනව. වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ජනපද ව්‍යාපාර යටතේ හෝ වේවා, වෙනත් ගොවිපොළවල් යටතේ හෝ වේවා, වෙනත් පළාත්වල ඉඩම් කච්චේරි පවත්වන්නේ ඉඩම් නැති මහජනයා පදිංචි කරවීමටයි. දැන් අවුරුදු ගණනාවකින් එවැනි ඉඩම් කච්චේරියක් කෑගලු දිස්ත්‍රික්කයේ පවත්වා නැහැ. එවැනි ඉඩම් කච්චේරියක් නොපැවැත්වීම නිසා අද ඒ ප.ළාතේ ගැමි ජනතාව අතර විශාල ඉඩම් හිඟයක් පවතිනවා. ගෙයක් සාදා ගැනීමට පවා ඉඩමක් නැති ගැමි ජනයා අපට අනන්තවත් දකින්ට ලැබී තිබෙනවා. කෑගලු දිස්ත්‍රික්කය මහජනයා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

විශාල වශයෙන් ගැවසෙන දිස්ත්‍රික්කයක්. එහි ඉඩම් හිඟය විශාල වශයෙන් බල පවත් වනව. එවැනි විශාල ජනකායක් වාසය කරන, ඉඩම් හිඟය බල පවත්වන, දිස්ත්‍රික් වල අවුරුද්දකට වතාවක්වත් ඉඩම් කච්චේරි පවත්වන්ටය කියා මා ඇමතිතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනව.

ඊළඟට මතක් කළ යුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනව. අපේ බිබිලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.) දොඩම්වලට වැළඳී තිබෙන උවදුර ගැන මතක් කළා. ඒ පළාතෙ පමණක් නොව ලංකාවෙ සෑම පළාතකම ඒ උවදුර පැතිරී තිබෙනව. කෑගලු දිස්ත්‍රික්කයත් ඉස්සර දොඩම් වැවූ දිස්ත්‍රික්කයක්. එහෙත් අද කෑගලු දිස්ත්‍රික්කයේ දොඩම් වලට පමණක් නොව අඹවලටත් රෝග බෝ වීගෙන එනව.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)
ඇයි, කොස්වලට ?

ඉඹුලාන මයා.
(திரு. இம்புலான)
(Mr. Imbulana)
කොස්වලටත් ලෙඩ සෑදී තිබුණා ; දැන් වාසනාවකට වගේ නැහැ. දැන් අඹවලට රෝග වැළඳී තිබෙනව. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරින්ගේ මාර්ගයෙන් මේ රෝගයට ප්‍රතිකර්මයක් බලාපොරොත්තු වන්ට පුළුවන්. කෑගලු දිස්ත්‍රික්කයේ දොඩම් සහ අඹවලට හැදෙන රෝග ගැන —එහෙම නැත්නම් පිළිකා ගැන—කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරින්ට ලියුම් මගින් කීප වතාවක් මා දැනුම් දුන් නමුත්, අද වන තුරු ඒ රෝග සංසිඳු වන්ට කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් යොදා නැහැ.

අපි දොඩම් ගැන කියන කොට, අපට මතක් වෙනව—මේ ගරු සභාවේ අනික් මන්ත්‍රීවරුන්ටත් මතක් වෙනව ඇති—නාරන් ගැන. එක අතකින් කල්පනා කරන කොට, නාරන් කියන ජාතිය දොඩම් හා සමාන, එසේ නැත්නම් ඊටත් වඩා හොඳ, ගෙඩි ජාතියක්යයි කියන්ට පුළුවන්. ඉස්සර කාලයේ ලංකාවේ සෑම පළාතකම වගේ නාරන් ගස් තිබුණා. දැන් මේ දොඩම් ගස්වලට සෑදෙන රෝගය වගේ රෝගයක් නාරන්වලටත් සෑදීම නිසා ලංකාව පුරා සෑම ප්‍රදේශයකම වගේ තිබුණු නාරන් විනාශ වී ගියා. මා හිතන්නෙ අද එක පළාතක්වත් සෑහෙන නාරන් ගහක් සොයා ගැනීම අමාරුයි කියා. මට කිසි සැකයක් නැතිව කියන්ට පුළුවන්, කෑගලු දිස්ත්‍රික්කයේ තිබුණු නාරන් ගස් සියල්ලම වගේ වඳ වී ගිය බව. දොඩම් හා සමාන, ඊටත් වඩා රස, නාරන් ගැන කල්පනා කරන විට අපට කියන්ට පුළුවන්, දොඩම් රෝගය ගැන කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව වහාම ක්‍රියාත්මක වැඩ පිළිවෙළක් නොයෙදුවොත් ඒවත් සම්පූර්ණයෙන්ම වගේ වඳ වී යන අවස්ථාවක් ඉදිරියේදී ඇති වන බව. දොඩම්වලට පමණක් නොව අඹවලටත් මේ ලෙඩේ බෝ වෙලාය කියන එක මතක් කරන්න ඕනෑ. ඒ නිසා වහාම මේ සම්බන්ධයෙන් වැඩ පිළිවෙළක් ගෙනයන්නය කියා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. කෑගලු ප්‍රදේශයේ, නම් තවම කිසිවක් කර නැහැ.

ගරු ඇමතිතුමා යටතේ තිබෙන විදුලි බල දෙපාර්තමේන්තුව ගැන මතක් කරන්න කැමතියි. අවුරුද්දක්, දෙකක්, තුනක් හෝ හතරක් යන විට ලංකාව පුරාම ලක්ෂපාන ජල විදුලිය බෙදා හරින්න පුළුවන් වේවිය කියල අපි මුලදී කල්පනා කළා, Stage II B යටතෙ. නමුත් මහජනයාට ප්‍රයෝජනවත් වන විධියට තවම ක්‍රියා කර නැහැ. විදුලි දෙපාර්තමේන්තුවෙන් විදුලිය සපයන්නෙ පළාත් පාලන මණ්ඩලවලටයි. ඒ මණ්ඩලවලට පුළුවන් කමක් නෑ, ඒවායේ තිබෙන අරමුදල් වලින් සම්පූර්ණ වශයෙන් ගම් පළාත් වලට විදුලිය සපයන්න. මේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ගිය වර්ෂයේ කෝටි ගණනක් ලාබ තිබුණලු. එම මුදල් ණය වශයෙන්වත් පළාත් පාලන මණ්ඩලවලට දී මීට වඩා උත්සාහයක් අරගෙන ක්‍රියා කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. ගම්වලට විදුලිය ලබා දීමට මීට වඩා උනන්දුවෙන් ක්‍රියා කරනවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. සමහරු කල්පනා කරනවා, විදුලි බලය වුවමනා කරන්නෙ ආලෝකය ලබා ගැනීමට පමණයි කියල. ඒ පළාතේ ප්‍රදේශ කීපයකම යන්ත්‍ර මාර්ගයෙන් කර්මාන්ත ආදිය කරන්න පුළුන්කම ලැබී තිබෙනවා, විදුලි බලය තිබෙන නිසා. සෑම පළාත් පාලන

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඉඹුලාන මයා.]
ආයතනයකටම විදුලි දෙපාර්තමේන්තුවට ලැබෙන ලාබයෙන් සෑහෙන කොටසක් ණයක් හැටියටවත් දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. මා මෙසේ කියන්නෙ මෙතෙක් කල් නියම විධියට විදුලි බල කටයුතු මෙම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කෙරී නැති නිසයි.

දැන් තිබෙන කුඹුරු අක්කර ප්‍රමාණය ශාස්ත්‍රානුකූලව නියම විධියට අස්වද්දනවා නම් සියයට සියයක් සාර්ථක කර ගන්න පුළුවන් වේය කියල මම කිව්ව. මා සිටින පළාතෙ, කෑගලු දිස්ත්‍රික්කයේ, අස්වද්දන්න පුළුවන් ප්‍රදේශ රාශියක් තිබෙනවා. කෑගලු දිස්ත්‍රික්කයේ තේ වතුවල රබර් වතුවල එහෙම ජල පහසුව තිබෙනව. ඒ හැම වත්තකම වාගෙ විශාල දෙනි තියෙනව. ඊයේ ගරු ඇමතිතුමා කිව්වා State Food Production Ordinance කියන ආඥා පණත අහෝසි කළාය කියල. මොන කරුණක් නිසාද අහෝසි කළේ කියා මා අහනවා. එසේ අහෝසි කළා නම් වහාම නැවත පනවා එය ක්‍රියාත්මක කරන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. විශාල කොම්පැනි වතු තියෙනවා. අක්කර දෑහෙ දෙදෑහෙ කොම්පැනි වතු තියෙනවා. ස්වදේශීය මහත්වරුන්ටත් අක්කර තුනේ හතරේ, පහේ හයේවත් වතු තියෙනවා. ඒවායේ අස්වද්දන්න පුළුවන් දෙනි තියෙනව. ආධාර මුදල් දීමෙන් හෝ වෙනත් ක්‍රමය කින් හෝ ඒවා අස්වද්දන ක්‍රමයක් සලස් වනව නම් හොඳයි. මා සිතනවා කෑගලු දිස්ත්‍රික්කයේම ඒ විධියට තව අක්කර පහළොස්දහක් විතර අස්වද්දන්න පුළුවන් වේවිය කියා.

අපි කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගෙන් තව ප්‍රශ්නයක් අහනවා. මෙතෙක් කල් කුඹුරු අස්වැද්දීම සඳහා ගැමියන්ට දෙන ලද ආධාර නවත්වා තිබෙන්නේ මන්ද? 1956 ට පෙර එක අක්කරයක් අස්වැද්දීම පිණිස රුපියල් 300ක් ආධාර මුදල් වශයෙන් දුන්නා. 1956 න් පසු එක් ගොවියෙක්වත් එක අක්කර කාලක්වත් අස්වද්දා තිබෙනවාදැයි මම අහනවා. ඇමතිතුමා රබර් අක්කරයක් වගා කිරීම සඳහා රුපියල් 1,250 ක ආධාර මුදලක් දෙනවා. හුඟක් අමාරුවෙන් වැඩ කරනවා නම් රබර් අක්කරයක් රුපියල් 1,000කින් වගා කරන්න පුළුවනි. නමුත් අක්කරයකට රුපියල් 1,250 ගණනේ දීම ගැන මගේ කිසිම තරහක් ඇත්තේ නැහැ. එහෙත් ඒ අතර මේ රටට ඉතාම වටිනා දෙයක් වන, මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත කිරීමට ඉවහල් වන කුඹුරු අස්වැද්දීම සඳහා ආණ්ඩුව කිසිම ආධාරයක් නොකිරීමයි, අපේ කනගාටුව. කුඹුරු අක්කර 10ක් අස්වැද්දුවත් ශතයක්වත් ආණ්ඩුවෙන් දෙන්නේ නැහැ. රබර් වගාවට ආධාර දෙන්නේ සමහර විට ආදායමක් ලැබෙන නිසා වෙන්න ඇති. තේ වගාවට ඊටත් වඩා ආධාර දෙනවා. ඒ නිසා මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා, මේ ගැන වහාම තීරණයකට බැස කුඹුරු අස්වද්දන අයට ඒ සඳහා යන වියදමට සරිලන ආධාර මුදලක් ඉක්මනින්ම ලබා දෙන ලෙස. එසේ කළොත් ගැමි ජනතාව—වතුකරයේ හැර—අක්කර දහස් ගණනක් අස්වද්දාවි.

දැන් දවස් කීපයක් තිස්සේම මන්ත්‍රීවරුන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණුවලට ඇමතිතුමා ඕනෑකමින් ඇහුම් කන් දුන්නා. නමුත් ඇහුම් කන් දීමෙන් පමණක්, නැති නම් සටහන් ලියා ගැනීමෙන් පමණක්, වැඩක් නොවන බව මාත් මතක් කළ යුතුයි. එසේ කිරීමෙන් මේ වැඩ සම්පූර්ණ වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා අප කී මේ කරුණු ක්‍රියාත්මක කරන මෙන් මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

Sir, once again I want your Ruling. I move, "That the Question be now put". We have been debating this Ministry for a very great length of time, and even the Ministers have run away.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Order, please! There are so many Opposition Members to speak.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

They will stand down, Sir.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Please sit down. You cannot move the Closure like that.

වී. එන්. නවරත්නම් මයා. (චාවකච්චේරි)
(திரு. வி. என். நவரத்னம்—சாவகச்சேரி)
(Mr. V. N. Navaratnam—Chavakachcheri)

In supporting and seconding that Motion, I would like to bring to the attention of the House the Standing Order dealing with Closure, which says:

After a question has been proposed, a member rising in his place may claim to move "That the question be now put" and unless it appears to the Chair that the motion is an abuse of the rules of the House or an infringement of the rights of the minority, the question, "That the question be now put," shall be put forthwith.

There is an infringement of the rights of the minority in this House by continuing the discussion on this Vote, because there are much more important Votes that have to be discussed. The Government is deliberately prolonging the discussion on this Ministry.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

The Chairman must rule whether it is an infringement of the rights of a minority in the House to continue with this discussion.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

You cannot move the Closure twice. You moved the Closure once and I did not accept it.

නවරත්නම් මයා.
(திரு. நவரத்னம்)
(Mr. Navaratnam)

Mr. Chairman, under Section 46 of the Standing Orders of this House, I move, "That the Question be now put".

ධර්මලිංගම් මයා.
(திரு. தருமலிங்கம்)
(Mr. Dharmalingam)

I second the Motion.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

I do not accept the Motion.

අ. භා. 7.15

ඒ. රත්නායක මයා. (වත්තේගම)
(திரு. ஏ. ரத்ணயக்க—வத்தேகம)
(Mr. A. Ratnayake—Wattegama)

Mr. Chairman, I wish to make a short reference to the Tea Research Institute. This institute has been functioning for a long time and it has served a very useful purpose. As was stated by several hon. Members, tea production has increased to nearly 435 million pounds. I wish to pay a tribute to the Tea Research Institute but at the same time I also want to comment on certain of its shortcomings at this stage of its history.

In spite of the fact that the Tea Research Institute has been functioning for so long, I am sorry to say that, although many Ceylonese have been sent abroad on scholarship for training and have come back with very high qualifications, the Tea Research Institute and several other departments are still under Europeans. Our Ceylonese officers who have obtained high qualifications are suffering under a sense of frustration.

The Director of the Tea Research Institute is Dr. D. L. Gunn. This is no personal reflection on any particular individual; they may be doing excellent work. Then the Agricultural Chemist is J. A. H. Tolhurst, a European. The post of Research Assistant is vacant. The Plant Physiologist is Dr. T. Visser; the Plant Pathologist is Dr. D. Mulder, the Entomologist is Mr. J. E. Cranham; the Nematologist is Dr. M. T. Hutchinson; and the Low-Country Advisory Service, Scientific Adviser is Dr. A. W. R. Joachim, a retired Director of Agriculture.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඒ. රත්නායක මයා.]

There is a sense of frustration among Ceylonese who have qualified and returned from England—they have high qualifications—that they are not being promoted and given the opportunities that they are entitled to. In fact, if you examine the qualifications of some of those heads of departments and their assistants you will find that the qualifications of the assistants are much superior to the qualifications of the heads.

There is a further complaint made by the staff there, that is, that there is a kind of autocracy prevailing there and that subordinate officers are being harassed by the Director of the Institute. In fact, one of these heads of departments has been sacked because he happened to be of a somewhat outspoken nature. There was another incident there. When the post of Biochemist fell vacant—it is still vacant—and it was advertised, one Dr. Wickramasinghe, a highly qualified person, applied for it. But somehow or other the authorities managed to side-track this gentleman by sending him on a scholarship to Cambridge University. He accepted the scholarship and went to Cambridge but there is no agreement with regard to his re-employment on his return. What would happen to him when he returns we do not know.

There is another complaint about the Tea Research Institute: that there are no facilities whatsoever for certain types of research. For instance, if there is any disease of the tea leaf there are no facilities for research. Therefore, the owners of tea estates have to resort to a firm like the Commercial Company or some other private company where they have got facilities for research.

ආර්. බී. රත්නමලල මයා (කලාවැව)
(திரு. ஆர். பி. ரத்னமலால—கலாவெவ)
(Mr. R. B. Ratnamalala—Kalawewa)

ගරු සභාපතිතුමනි, 1962 අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් පැවැත්වෙන කාරක සභා අවස්ථාවේදී කෘෂිකර්ම, ඉඩම්, ඉඩම් සංවර්ධන සහ වාරිමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ මගේ කොට්ඨාශය වෙනුවෙන් කරුණු කීප යක් ඉදිරිපත් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා, කලාවැව කොට්ඨාශයේ අහස් ජල යෙන් ගොවිතැන් කරන, වැව් යටතේ තිබෙන කුඹුරු ගැනත්, කලාවැවේ යෝද ඇලෙන් ලැබෙන ජලයෙන් ගොවිතැන් කරන, වැව් යටතේ තිබෙන කුඹුරු ගැනත්, ඒ වාගේම ගොවි ජනපද යටතේ වැඩ කරන කුඹුරු ගැනත් වෙන් වෙන් වශ යෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට මා බලා පොරොත්තු වෙනවා.

අහස් ජලයෙන් වැඩ කරන වැව් යටතේ තිබෙන කුඹුරු හිමියන්ට වාරිමාර්ග පහසු කම් ඉඩම් අමාත්‍යාංශය මගින් ලබා දී නැති බව මතක් කරන්න කැමතියි. විශේෂ යෙන් සඳහන් කරනවා නම්, අහස් ජල යෙන් ගොවිතැන් කරන, වැව් යටතේ තිබෙන කුඹුරු හිමියන් ඉතා දුකසේ එක් අවුරුද්දකට මාස් කන්නය පමණක් ගොවිතැන් කරනවා. ඒ මිස යල් කන්න යට ගොවිතැන් කිරීමට වාරිමාර්ග දෙපාර්ත මේන්තුවෙන් යම්කිසි ආධාරයක්, සහන යක් සලසා නැති බව මතක් කරනවා. නමුත් කලාවැවේ යෝද ඇළ යටතේ ගොවි තැන් කරන කුඹුරු හිමියන්ට——

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

Mr. Chairman, I rise to a point of Order. According to Standing Order No. 46, the Question, " That the Question be now put " shall be put forthwith unless it is in the interests of the minorities not to do so.

The other side is now trying to make a complete farce of the Committee Stage of the Appropriation Bill. We have got only one more Allotted Day but there are ten more Ministers to be dealt with. Surely, there must be some sense of time, responsibility, order and discipline in the Government ranks. All the Government Members are getting up and repeating what has been said by others over and over again, with the result that all interest in the Debate has waned.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

I again appeal to you, Mr. Chairman, to put the Question to the Committee. If you are not prepared to abide by Standing Orders when a Motion for Closure has been moved, there is no purpose in our being here. We have to walk out.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

There are other Members who want to speak, including Members representing minorities. The hon. Member for Deniyaya has just sent in his name. I am helpless in the matter.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා. (ප්‍රවාහණ හා රජයේ වැඩ පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)
(திரு. ரி. பி. தென்னகூன்—போக்குவரத்து, கட்டுவேலை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)
(Mr. T. B. Tennekoon—Parliamentary Secretary to the Minister of Transport and Works)

ගරු සභාපතිතුමනි, සම්ප්‍රදායයීය කරුණක් ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. ඒ මොකක්ද කියනවා නම්, අවුරුදු දෙකක් පමණ අපට මේ ගරු සභාවේදී කිසිම අවස්ථාවක කථා කරන්න වෙලාවක් ලැබුණේ නැහැ. ගොවිතැන් කරන ජනයා වාසය කරන පළාත්වල මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන්, අපේ පළාත් ගැනත් මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වචනයක් දෙකක් ප්‍රකාශ කරන්ට ඕනෑ. නල්ලූර්හි ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (වෛද්‍යාචාර්ය ඊ. ඇම්. වී. නාගනාදන්) මොන කඩි කුලප්පුවක් තිබුණත් ඒ ගැන සැලකිල්ලක් දක්වන්න අපට ඕනෑ නැහැ.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

Even in England where they have 649 Members in the House of Commons they have only 20 Allotted Days. They have a whole empire to deal with, but they still manage within this period of time. We must have a sense of proportion. We have been discussing agriculture for so many days, but we are not living on agriculture alone.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

There are Members who insist on speaking and I am unable to prevent it.

රත්නමලල මයා.
(திரு. ரத்னமலால)
(Mr. Ratnamalala)

ගරු සභාපතිතුමනි, 1878 ට පෙර ගොඩ ගොවිතැන් කරමින් සිටි ජනයා තම තමන්ගෙ මහන්සියෙන් හැකි තරම් කුඹුරුත් අස්වද්දාගෙන ඉන්න කාලෙ තමයි කලාවැවත් යෝධ ඇළත් ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමෙන් ගොවිතැනට වුවමනා ජලය කුඹුරු හිමියන්ට ලබා දෙන්ට පටන් ගත්තෙ. අක්කරයකට රුපියල් දෙකක් බැගින් දිය බද්දක් රජයට ගෙවන්ට සිදු වුණා. ඔය ආකාරයට දැන් අවුරුදු 100 ක් පමණ කාලයක් ඒ මුදල අවුරුදුපතා ගෙවා තිබෙනවා. 1953 න් පසු දිය බද්ද රුපියල් 5 දක්වා වැඩි කිරීම අසාධාරණයක් බව මතක් කරන්ට ඕනෑ. පුරාණ කාලේ සිට කලාවැව යෝධ ඇළ ප්‍රදේශයේ කුඹුරු ගොවිතැන් කළ ඉඩම් හිමියන්ගෙන් ඒ බද්ද අය නොකර අලුත් අයගෙන් පමණක් අය කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

දිවංගත ඩී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමා කෘෂිකර්ම සහ ඉඩම් ඇමති වශයෙන් සිටි කාලෙ සේනපුර කාගම සහ කඩියාව ආදි ජනපද පටන් ගත්තා. 1958 ජලගැල්මෙන් වැව් කැඩී ගියා. ඒ වැව්වලින් සමහරක් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව අලුත්වැඩියා කළ නමුත් මේ ප්‍රදේශවල ගොවියන්ට වතුර හිඟය නිසා කුඹුරු වැඩ කරන කාලෙට බොහොම කරදරයි. කැඩී බිඳී ගිය වැව් සියල්ලම අලුත්වැඩියා කර දෙන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අනුරාධපුරයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා වගේ, මේ ප්‍රදේශයේ මී හරකුන් හොරෙන් ලොරිවලට පටවාගෙන යාම නිසා දැන් එකම ගමකවත් මී හරකුන් දකින්ටවත් නැති තරමයි. ඒ නිසා ඒ දවස්වල තිබුණු කුවිතාන්සි ක්‍රමය නැවතත් ඇති කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්ට කැමතියි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[රත්නමලල මයා.]

මීට අවුරුදු හතරකට පහකට කලින් තිබුණාට වඩා බොහොම පහත් තත්ත්වයකයි අපේ කැලෑ දැන් තිබෙන්නෙ. කැලෑ. දෙපාර්තමේන්තුව ගස් කැපීම නිසා කැලෑ විනාශයට පත් කර තිබෙනවා. ගම්මුලා දැනීන් ඩී. ආර්. ඕ. මහත්වරුන් මේ සම් බන්ධ රාජකාරි කටයුතු කළ කාලෙ නම් තරමකවත් ආරක්ෂාවක් තිබුණ නමුත් කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවට භාර දුන් පසු දැන් අපට කෝටු කෑල්ලක්වත් කපා ගන්ට අමාරු තත්ත්වයක් පැමිණ තිබෙන බව කියන්නෙ කනගාටුවෙනුයි. ඒ ගැනත් ගරු ඇමතිතුමාගෙ අවධානය යොමු කරන්ට කැමතියි.

රජ රටේ ඉඩම් ලබා ගැනීමෙ බලාපො රොත්තුවෙන් දැන් පිට පළාත්වලින් බොහෝ දෙනා ඇවිත් පදිංචි වී ඉන්නවා. ඒ ගොවි මහත්වරුන්ට ඉඩම් දීම තබා අවුරුදු 7, 8, 10, 12 ආදි වශයෙන් මේ ප්‍රදේශයේ ඉඩම්වල පදිංචි වී සිටින මහත්වරුන්ටවත් මේ වන තුරු රජයෙන් ඔප්පු ලබා දී නැහැ. ඒ අයට නිසි පරිදි ඉඩම් ඔප්පු ලබා දීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාගෙ අවධානය යොමු කරන්ට කැමතියි. මේ අවසථාවෙ මම සෑහෙන තරම් කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ඒ නිසා මීට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මට කථා කිරීමට අවසථාව දීම ගැන තමුන්නාන්සේට ස්තුති කරමින් මගේ වචන සවල්පය මෙයින් සමාප්ත කරනවා.

අ.භා. 7.30

සුමනපාල දහනායක මයා. (දෙණියාය)
(திரு. சுமனபால தகனாயக்க—தெனியாய)
(Mr. Sumanapala Dahanayake—Deniyaya)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඉඩම් අමාත්‍යාංශය යටතේ මෙතෙක් පැවති දීර්ඝ සාකච්ඡා වේදී ප්‍රතිපත්තීන් සම්බන්ධයෙන් බොහෝ දුර සාකච්ඡා කර තිබෙන නිසා මගේ මේ වචන ස්වල්පය මගේ කොට්ඨාශයට අදාළ කාරණා කීපයකට පමණක් සීමා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. දෙණියාය කොට්ඨාශයේ වැඩි හරියක් තිබෙන්නෙ රජයට අයිති කැලෑයි. නමුත් කොතෙක් ඉඩම් තිබුණත් රජය අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය නිසා අනික් සෑම පළාතක මෙන්ම මේ පළාතේද ක්‍රමයෙන් වැඩි වන ජනගහනය අනුව ඉඩම් ප්‍රශ්නය විසඳන්න පුළුවන්වී නැහැ. බලහත්කාරයෙන් ඉඩම්වලටවී සිටින අයට විරුද්ධව දමා තිබෙන නඩු සම්බන්ධයෙන් යම්කිසි ලිහිල් ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරනවාය කියා ඉඩම් ඇමතිතුමා කී නමුත් මගේ කොට්ඨාශයේම මේ අන්දමට ඉඩම්වල පදිංචිවී සිටින පවුල් 100කට පමණ විරුද්ධව නඩු දමා තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ උදවිය මෙම ඉඩම්වල පදිංචියට ආවේ කෙසේද කියා මා සුළු විස්තරයක් දෙන්න ඕනෑ. ආහාර ද්‍රව්‍ය වගා කිරීම සම්බන්ධයෙන් බලවත් උනන්දුවක් දැක්වූ 1940 වන වර්ෂයේදී මේ පළාත්වල අයටත් ඉඩම් දුන්නා. ඒ වායේ පදිංචියට ආ මොරවක් කෝරළේ උදවිය ස්ථිර වාසස්ථාන සාදාගෙන එම ඉඩම්වල පදිංචිවී ඉඩම් වගා කරගෙන ගියා. ඊට පසුව උන් හිටි ගමන් රජය මේ අයට කීවා මෙම ඉඩම්වලින් අස්වී යන්නය කියා. සමහරුන් භයෙන් අස් වී ගිය අතර අනෙක් අය ඒවායෙන් අස්ව ගියේ නැහැ. මේ තත්ත්වය පැවති අවස්ථාවේ සමහර පිටස්තර අය මෙම ඉඩම්වලට අවුත් පදිංචි වුණා. රජයෙන් කිසිවක් නොකරන බව පෙනී ගිය විට කලින් ගිය අයද නැවතත් අවුත් රජයේ ඉඩම්වල පදිංචි වෙන්න පටන්ගත්තා. ඒ හෙයින් බලහත්කාරයෙන් හෝ රජයේ ඉඩම්වල පදිංචිවී ආහාර වගා කිරීමේ කටයුතුවල යෙදෙන අයට විරුද්ධව නඩු නොදමන ප්‍රතිපත්තිය ආණ්ඩුව පිළිගෙන තිබෙනවා නම් ඒ අනුව ඒ අයට විරුද්ධව දමා තිබෙන නඩු අස් කර දමන්නය කියා මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අව්වාහක උදවියට ඉඩම් දීම පිළිබඳව තිබෙන අවහිරකම් ගැන මන්ත්‍රීවරුන් කී දේ සමග මාද එකඟ වෙනවා. මධ්‍යම පංතියේ අයට අවසාන වරට මේ පළාතේ ඉඩම් බෙදා දුන්නේ 1955 දීයි. නමුත් ඒ කාලයේදී ඉඩම් දුන්නේ නියම වශයෙන් මධ්‍යම පංතියට අයත් උදවියට නොවෙයි. බානවිල, කළුබෝවිට නැමති පළාත්වලින් ඉඩම් බෙදා දුන්නේ ආදායම් බදු ගෙවන විශාල ධනපතීන්ටයි. නමුත් අද දින වගා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කරන්න ලැස්ති, මධ්‍යම පංතියේ උදවියට ඉඩම් අක්කර හත අටක්වත් ලබාගන්න නැතිව ඔවුන් විශාල අමාරුවකටයි පත්වී සිටින්නෙ. මේ අයට වවන්න මුදලුත් තිබෙනවා. නමුත් රජයේ ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය නිසා ඉඩම් ලබාගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් මා ගරු ඇමතිතුමාට සන්දේශයක්ද ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එයින් මා ඉල්ලා සිටියේ මේ පළාතේ සිටින මධ්‍යම පංතියේ අය වෙනුවෙන් ඉඩම් කච්චේරියක් පවත්වන ලෙසයි. මීට කලින් මධ්‍යම පංතියේ අයට දුන් ඉඩම්වල තේ, රබර් ආදී වැවිලි දමා තිබෙන නිසා එමගින් රටට අවශ්‍ය විදේශ විණිමය අපට සොයාගන්න කදිම අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙනවා. ඒ හෙයින් අපේ පළාතේ ඉඩම් කච්චේරියක් පවත්වා ඉඩම් බෙදා දුන්නොත් නිසරු ඉඩම්වලින් විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලබාගන්න පුළුවන් වෙනවා. උස් බිම් ජනපද ව්‍යාපාර ඇති කිරීමට ඇමතිතුමා ගත් උනන්දුව ගැන අපි ස්තුතිවන්ත වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම අද උස් බිම් ජනපද ව්‍යාපාර ඉතා සාර්ථක වී තිබෙන බව අපට පෙනී යනවා. මගේ ආසනයේත් කලුබෝවිටියන, දැරන්ගල හා හිරංකිත යන ගම්වල උස් බිම් ජනපද ව්‍යාපාර ඇති කර තිබෙනවා. ඒ ජනපදවල පදිංචි වී සිටින අය ඉතා සාර්ථක අන්දමින් කටයුතු කරගෙන යන අතර, ඔවුන් විශාල ආදායමකුත් සපයා ගන්නවා.

තේ කර්මාන්ත ශාලාවක් විවෘත කිරීම සඳහා දැන් සති දෙකකට පමණ ඉහතදී ඇමතිතුමාත් දෙපාතීමේන්තු නිලධාරීනුත් ඒ උස් බිම් ජනපද ව්‍යාපාර තිබෙන ප්‍රදේශයට ගියා. ඒ ජනපද ව්‍යාපාරවලින් අද විශාල ආදායමක් ලැබෙන නිසා ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ අවස්ථාවේදී ඇමතිතුමාටත් දෙපාතීමේන්තු නිලධාරීන්ටත් සන්තෝෂ වීමට පුළුවන්කම ලැබුණා. එහෙත් මේ ජනපද ව්‍යාපාර සම්බන්ධව ඇමතිතුමාට කිව යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. මේ ජනපදවාසීන්ට ගෙවල් සෑදීම සඳහා රුපියල් එකොළොස් දහසක් පමණ රජය වියදම් කරනවා. එහෙත් මනුෂ්‍යයෙකුට ජීවත් වීමට තරම් මේ සාදන නිවාස සෑහෙන්නෙ නැහැ. මේ ජනපදවල ගෙවල් සෑදීම තිබෙන්නේ ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාතීමේන්තුව යටතේයි. මේ ගෙවල් සඳහා සකස් කර තිබෙන සැලැස්ම හොඳ නැහැ. සාදා නිම කර තිබෙන නිවාස සිමෙන්ති දමා කපරාරු කර නැහැ. ඒ ප්‍රදේශයට නිතරම වර්ෂාව තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ගෙවල් දැන් කොයි මොහොතේ කඩා වැටේදෝයි කියන්න බැරි තත්ත්වයක තිබෙනවා. වර්ෂාව පවතින විට මේ ගෙවල් ඇතුළට වතුර වැස්සෙනවා.

එපමණක් නොවෙයි, දැරංගල ව්‍යාපාරයේ අලුතින් සෑදීමට යන නිවාස තවත් කුඩා කර තැනවීමට අදහස් කරනවා. විශේෂයෙන්ම මේ ජනපද ව්‍යාපාරවල පදිංචි කර වීම සඳහා තෝරා ගන්නේ හත් අට දෙනෙකුගෙන් යුත් විශාල පවුල්. ඉතින් තිබෙන සැලැස්මටත් වඩා තවත් කුඩාවට මේ ගෙවල් සෑදීමෙන් ඒ ගොවි ජනතාව විශාල පීඩාවකට පත් වෙනවා. මේ නිසා ඒ ගොවි ජනයා අද ඉතා අමාරුවෙනුයි වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්නෙ. මේ සම්බන්ධව දෙපාතීමේන්තුවටත්, විශේෂයෙන්ම මාතර දිසාපතිවරයාටත්, කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මේ ගෙවල් තව ලොකුවට, නැත්නම් අර ඉහතින් තිබුණු ප්‍රමාණයටවත්, සාදන්න ඕනෑ. රටේ මුදල් තත්ත්වය අමාරු නිසා මෙසේ කුඩාවට ගෙවල් සාදනවාද කියා මම දන්නෙ නැහැ; එහෙත් එසේ කිරීම සුදුසු නැහැ. ඊට හේතුව මේකයි. මේ උස්බිම් ජනපද ව්‍යාපාරවල සාදන නිවාස ස්ථිර වශයෙන්ම ඒවායේ පදිංචිකරුවන්ට පවරා දීමට ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ නිසා මේ ගෙවල් සඳහා රජයේ වැය කරන මුදල් අපතෙ යන්නේ නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ජනපදවාසීන් සඳහා පාඨශාලා ඇති කිරීමට, හොඳ පාරවල් ඇති කිරීමට, රජය බලාපොරොත්තු වුණත්, මේ අංග සම්පූර්ණ නොවූ ගෙවල් ප්‍රශ්නය නිසා ඔවුන් අද ඉතාමත්ම කලකිරී සිටින බව මම ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා. රජයට වියදම් වන සම්පූර්ණ මුදලම ආපසු රජයට ලබා ගෙන ඒ ඉඩම් ස්ථිර ඔප්පු පිට මහජනයාට දෙන්නට ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන නිසා—මහජනයා ඒ මුදල ආපසු රජයට ගෙවන නිසා—මුදල් අමාරුකම තිබුණත් ඒ ගැන නොසලකා, ඒ සැලැස්ම පුංචි නොකර ලොකු කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[සුමනපාල දහනායක මයා.]

ගරු සභාපතිතුමනි, සති දෙකකට පමණ පෙර දැරංගල ජනපදයේ තේ කම්මාන්ත ශාලාවක් ආරම්භ කළා. ඒ කම්මාන්ත ශාලාව පාලනය කරගෙන යන්නේ වැවිලි සංයුක්ත මණ්ඩලයෙන්. කඹුරුපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කථා කරද්දී මේ ගැන සඳහන් කරමින් කීවා, දැනට රජය මේ කම්මාන්ත ශාලාව ගෙන යන පිළිවෙළට පාඩු වන්නට ඉඩ තිබෙන බව. අද තියෙන තත්ත්වයේ හැටියට ඒ කම්මාන්ත ශාලාවට කිසිම වග කිව යුත්තෙක් ඉන්නවාය කියන්ට බැහැ. කීප වරක් ඒ කම්මාන්ත ශාලාවේ වැඩ බැලීමට යම් යම් අය පත් කළා මිසක් ස්ථිර වශයෙන් වග කිව යුත්තෙක් එතනට පත් කළේ නැහැ. ඒ නිසා අද රජයට හෝ වැවිලි මණ්ඩලයට හෝ වග කිව යුත්තෙක් එතන නැහැ. ඒ තේ කම්මාන්ත ශාලාවේ වැඩ කරන අයට වැඩියෙන් පඩි නඩි ගෙව්වොතින් අපට ඒකාන්තයෙන්ම බලාපොරොත්තු වන්න පුළුවන්, ඒ පඩි නඩි ගෙවන්ට සිදු වන්නේ ඒ ජනපද වාසීන්ගේ තේ දළුවලට ලැබෙන මුදලින් බව. එසේ වීමෙන් ඒ අයට ලැබෙන මුදල අඩු වන බව අපට බලාපොරොත්තු වන්න පුළුවන්. ඒ නිසා ඒ තේ කම්මාන්ත ශාලාවේ වියදම් පුළුවන් තරම් අඩු කර ගත්තොත් එයින් විශාල ලාභයක් ලබා ගන්ට පුළුවන් බව මම මතක් කරන්ට කැමතියි. කොයි විධියකින්වත් ඒ තේ කම්මාන්ත ශාලාවෙන් අලාභයක් වේය කියා මම හිතන්නෙ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, ගරු ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේදී මෙතන නැති වීම ගැන මම කනගාටු වෙනවා. මට ඉතා වැදගත් කරුණක් ඇමතිතුමාට කියන්ට තිබෙනවා. 1960 දී මේ ආණ්ඩුවේ පළමු වන රාජාසන යේ කථාව පිළිබඳ විවාදයේදී මමත් ඉතා සන්තෝෂයෙන් කථා කළා, ජාතික සේවා වැඩ පිළිවෙළ ගැන. අද ගරු ඇමතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ජාතික සේවා අංශයක් පිහිටුවා තිබෙනවා. මගේ පළාතේ පාරක් කැපීමට ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ජාතික සේවා අංශයේ වැඩ පොළක් පිහිටුවා තිබෙනවා. ඒ වැඩපොළෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ ඒ පාර කැපීමට ඒ පළාතේ මහජනයාගේ ශ්‍රමය නොමිලයේ ලබා ගැනීමටයි. මේ විධියෙන් ජාතික සේවයක් කිරීමට රජය බලාපොරොත්තු වෙනවා නම්, ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව දැනට වැඩ කරන පිළිවෙළ අනුව කවදාවත් ඒ අදහස ඉටු නොවන බව මම මතක් කරන්ට කැමතියි. දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් ගිහින් මහජනයාගේ ශ්‍රමය නොමිලයේ බලාපොරොත්තු වෙනවා. නමුත් දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ගේ වියදම නම් මේ මොන විධියකින්වත් අඩු වන්නේ නැහැ. ඇමතිතුමා මේ සම්බන්ධව පරීක්ෂණයක් පවත්වා, මේ පාර දැනට කැපී ඇති ප්‍රමාණය කොපමණද කියා ගණන් බලා, ඒ ප්‍රමාණය කැපීමට ගිය වියදමත්, ඒ පාර කැපීමට කොන්ත්‍රාත් දුන්නා නම් වියදම් වන මුදලත් සංසන්දනය කර බැලුවොත් දැනට පාර කැපීමට විශාල මුදලක් වැඩි පුර වියදම් වී තිබෙන බව ගරු ඇමතිතුමාට තේරුම් ගන්ට පුළුවන් බව මම නිර්භයව කියන්ට කැමතියි. මේ මුදල් අපතේ වියදම් කිරීම ගැන නිදර්ශන වශයෙන් එක කරුණක් මම පෙන්වා දෙන්ට කැමතියි. මේ පාර කැපීම පිළිබඳ ශ්‍රමදාන කඳවුර තිබෙන්නේ කළු බෝවිටියනයි. එක අවස්ථාවකදී ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් මේ වැඩ පොළේ කෑම ඉවීමට දර ගෙනාවේ පැලවත්තෙන්. හැතැප්ම එකසිය ගණනක් ඈතින් තිබෙන පැලවත්තේ සිට ලොරිය කිනුයි, ඒ ස්ථානයට දර ගෙනාවේ. මිනිසුන් දෙන්නකුව පිටත් කළොත් උදේට, ලොරි තුන හතරකට සෑහෙන දර කපා ගන්ට පුළුවන්, පාර අද්දර කැලේ ඕනෑ තරම් දර තියෙන නිසා. නමුත් එහෙම කරන්නෙ නැහැ. මේ දර කලුබෝවිටියනට ගෙන යෑම දැක ඒ අවස්ථාවේ ශ්‍රමදාන කඳවුරේ සිටි අය කළකිරුණා. ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව ඒ තරම් නාස්තිකාර අන්දමටයි, වැඩ කරන්නෙ. ජාතික සේවය මගින් මහජනතාවගේ ශ්‍රමය පාවිච්චියට ගැනීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා නම්, ඒ පිළිබඳ වැඩ කටයුතු ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවට භාර දීම සුදුසුය කියා මා හිතන්නෙ නැහැ. ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂතුමාටත් මා මේ සම්බන්ධයෙන් මතක් කළා. මේ ජාතික සේවා අංශය පිහිටුවා තිබෙන්නේ දෙපාර්තමේන්තු දෙකක නිලධාරීන් සම්බන්ධ කරලයි; ග්‍රාම සංවර්ධන හා ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවල නිලධාරීන් සම්බන්ධ කරලයි. නමුත් ඒ දෙපාර්තමේන්තු දෙකේ නිලධාරීන්ගේ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

පරස්පර විරෝධී අදහස් නිසා, මත භේද තිබෙන නිසා දැන් ජාතික සේවා අංශයේ වැඩ නිසි පරිදි කෙරෙන්නෙ නැහැ.

අ. භා. 7.45

ගරු සභාපතිතුමනි, මට කලින් කථා කළ සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රකාශ කළා වගේම ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ නිසා නිරපරාදේ විශාල මුදලක් අපතේ යන බව ඇත්තයි. එම නිසා ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් කරන ලද වැඩ පිළිබඳවත්, කරනු ලබන වැඩ පිළිබඳවත් පරීක්ෂා කිරීම සඳහා කොමිසමක් හෝ පත් කරන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ පළාත්වල උස්බිම් ජනපදවල මූලික වැඩ කෙළේ ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවයි. ඒ ජනපදවල ඉතාමත්ම උනන්දුවෙන් වැඩ කරන අය ඉන්නවා. නමුත් නිලධාරීන්ගේ යම් යම් වැරදි වැඩ නිසා එහෙම නැත්නම් ආත්මාර්ථකාමී හැඟීම් නිසා විශාල මුදලක් අපතේ යනවා. ඒ ගැන එක කරුණක් කියන්නම්. ඇල්විටිගල ජනපදයෙ පාරේ තුන් වැනි සැතපුම් කණුව ළඟ ගල් අස් කිරීමට කොන්ත්‍රාත් දී තිබෙනවා. ගල් කියුබ් එකක් සඳහා ගෙවන මුදල රුපියල් 13යි. නැවත එම ගල්ම කඩවා කියුබ් එකක් රුපියල් 26 ගණනේ ගෙන පාරට දානවා. ඉතින් මේ වැඩෙන් කොතරම් මුදලක් පාඩු වෙනවාද? මේ කොන්ත්‍රාත් ක්‍රමය නිසා විශාල වශයෙන් දූෂණ කෙරෙනවා. මගේ කථාව දීර්ඝ කරන්ට බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. ඇමතිතුමා ඉදිරියේ මගේ වචන සවල්පය කියන්ට බැරිවීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. දැන් ඇමතිතුමා මෙහි නැතත් මා විසින් සඳහන් කරන ලද කරුණු අසා හෝ කියවා ඒ ගැන අවධානය යොමු කරනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ජී. ඩබ්ලිව්. සමරසිංහ මයා. (කුලියාපිටිය)

(திரு. ஜீ. டப்ளியு. சமரசிங்ஹ—குளியாப் பிட்டிய)

(Mr. G. W. Samarasinghe—Kuliyapitiya)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ තිබෙන අඩුපාඩු ගැන වචනයක් දෙකක් කථා කරන්ට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ රටේ ගොවිතැන එක්තරා ප්‍රමාණයකට හෝ නංවා තිබීම ගැන මේ අවස්ථාවේදී ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙන්ට ඕනෑ. උතුරු, නැගෙනහිර හා දකුණු පළාත්වල ආරම්භ කරන ලද විශාල ව්‍යාපාර ගැන සලකා බලන විට තව සුළු කාලයකින් අපේ රටේ ආහාර තත්ත්වය මීට වඩා සතුටුදායක වෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැති බව කියන්ට කැමතියි. මේ වාගේ විශාල ව්‍යාපාර කරගෙන යන අතරම අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවල තිබෙන සුළු වාරිමාර්ග කටයුතු ගැනත් උනන්දුවක් දක්විය යුතුයි. දැන් අවුරුදු ගණනාවක සිටම මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ ගොවි ජනතාව එක්තරා වාරිමාර්ග කටයුත්තක් ගැන ඒ පිළිබඳ දෙපාර්තමේන්තුවට පෙත්සම් රාශියක් ඉදිරිපත් කළ බව මා දන්නවා. පෙත්සම් 51ක් ලියා ඇති නමුත් තවම ඒ ගැන ක්‍රියා නොකිරීම ගැන කනගාටු වෙනවා. ඒ බලාපොරොත්තු වන වාරිමාර්ග කටයුත්ත ඉටු කළහොත් මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ අක්කර 500ක ප්‍රමාණයක කුඹුරු ගොවිතැන දියුණු කරන්ට පුළුවනි. මේ සම්බන්ධයෙන් මා පසුගිය අවුරුද්දේ කරුණු ඉදිරිපත් කළා. එපමණක් නොවෙයි, වයඹ පළාතේ දිසාපතිතුමාටත් දැන්නුවා. දැන් මට දැනගන්ට ලැබී තිබෙනව, මේ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු සූදානම් කර තිබෙන බව. එම නිසා මේ අවස්ථාවේදී ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටින්නේ, මේ අවුරුද්දෙදි ඒ කටයුතු සඳහා මුදල් වෙන් කර ඒ කටයුතු කර දෙන ලෙසයි.

සභාපතිතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ කළ යුතුව තිබෙන වාරිමාර්ග වැඩ කටයුතු කීපයක් ගැන සඳහන් කරන්ට කැමතියි. ඒවා නම් කබුරාපොල කෝන්ගහමුල බැම්ම, මාවෙල බැම්ම, කිරින්දව ඉහළ වෙලේ බැම්ම, පාලුවේ බැම්ම, කොස්ගේනේ වෙල් යායට වාරිමාර්ග කටයුතු, ඉඟුරුවත්තේ ගල්වානේ බැම්ම, ඉහළ දිය දොර හල්ගහමුල බැම්ම, යන මේ වාරිමාර්ග කටයුතුයි. මේ වාරිමාර්ග දියුණු කළොත්, මා ප්‍රථමයෙන් කිව්ව වගේ, කුඹුරු අක්කර 500ක පමණ ප්‍රමාණයක් අස්වද්දන්ට පුළුවනි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වන්න. දැන් නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

ජී. ඩබ්ලිව්. සමරසිංහ මයා.
(திரு. ஜீ. டப்ளியு. சமரசிங்ஹ)
(Mr. G. W. Samarasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ පිහිටුවා තිබෙන ඡන්ද කොට්ඨාශ ගොවි පොළවල් ගැන මතක් කරන්ට සතුටුයි. පසුගිය අවුරුද්ද තුළදී ඇති කරන ලද ඒ ඡන්ද කොට්ඨාශ ගොවිපොළවල් අද ඉතා දියුණු තත්ත්වයක පවතිනවා. ඒ වගේම සමුපකාර සමිති මාර්ගයෙන් ගොවි පොළවල් පිහිටුවීමටත් දැන් කටයුතු සූදානම් කරගෙන යනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ පිටදෙණිය කියන ගමේ තිබෙන විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිය මගින් සමුපකාර ගොවිපොළක් පිහිටුවන්ට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් ඉඩම් ලබා ගැනීමට අපි දැන් දෙපාර්තමේන්තුවට ලියුම් මගින් කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එම නිසා මා ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවට මතක් කරන්ට සතුටුයි, ඒ සඳහා වුවමනා අක්කර 50ක පමණ බිම් ප්‍රමාණය ලබා දෙන්ටය කියා.

ඊළඟට පෝර බෙදා දීම සම්බන්ධයෙන් වචන සවල්පයක් මතක් කරන්ට සතුටුයි. දැනට කලට වේලාවට අපේ ගොවීන්ට පෝර ලැබෙන්නෙ නැහැ. සමහර විට පෝර ලැබෙන්නෙ කන්න වැඩ කර කාලයක් ගත වුණාට පසුයි. එසේ පෝර යෙදීමෙන් නිසි ප්‍රයෝජන නොලැබෙන බව මා මතක් කරන්ට සතුටුයි.

සභාපතිතුමනි, පොල් වගාවට රජයෙන් දෙන ආධාරද ඉතා සුළු කොට සලකන්ට සිදු වී තිබෙනවා. රබර් සහ තේවලට කොමසාරිස්වරුන් පත් කරගෙන ඒ ව්‍යාපාර දියුණු කරන්ට උත්සාහ දැරුවත්, පොල් වගාව සම්බන්ධයෙන් එවැනි ක්‍රමයක් නැති වීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. ලංකාවේ වැඩි දෙනෙක් කරන්නෙ මේ වැවිල්ලයි. එම නිසා විශේෂයෙන් පොල් වගාවට විශේෂ තැනක් දීම යුතු කමක් බව මා මතක් කරන්ට සතුටුයි.

ඒ සමගම තක්සේරු දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් කරුණක් දෙකක් කිය යුතුව තිබෙනව. තක්සේරු දෙපාර්තමේන්තුවට යම් කිසිවක් තක්සේරු කරන්ට ඉදිරිපත් කළාම ඒ ගැන තීරණයක් කරන්ට අවුරුදු ගණනක් ගත වෙනව. සමහර විට දෙපාර්තමේන්තුවලින් දැනගන්ට ලැබෙනවා, වැඩ පමා වෙන්නෙ නිලධාරීන් මදි නිසාය කියා. සමහර විට දෙපාර්තමේන්තුවල ඉන්න නිලධාරීන්ගෙන් හරියාකාර ඒ කටයුතු කෙරෙනවාද කියන එකත් අප කල්පනා කළ යුතුව තිබෙනවා. මා දන්නව, කුලියාපිටියේ එක්තරා ඉඩමක් තක්සේරු කිරීමෙදි එහි අක්කරයක් රුපියල් 5,000 ගණනේ දෙපාර්තමේන්තුව තක්සේරු කළ බව; නමුත් ඒ ප්‍රදේශයේ ආදායම් පාලක නිලධාරී මහත්මයා ඒ ඉඩමේ අක්කරයක් රුපියල් 20,000කට තක්සේරු කළ බව මා කියන්ට කැමතියි. තක්සේරු දෙපාර්තමේන්තුව මේ අන්දමට ක්‍රියා කරන්නේ, මේවා යටින් යන පාරක්වත් තිබෙනවාද කියන එක මා ප්‍රශ්න කරන්ට කැමතියි. එම නිසා නිලධාරීන් මදිනම් වැඩිපුර පත් කරගෙන අපේ ප්‍රදේශවල තක්සේරු කටයුතු නිසියාකාර කර ගැනීමට කටයුතු සලස්වන මෙන් මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ එක්කම ඉඩම් දෙපාර්තමේන්තුව සම්බන්ධයෙනුත් වචන සවල්පයක් මතක් කරන්ට සතුටුයි. දැනට මාස කීපයකට උඩදී කුලියාපිටිය නගර සභාවට ඉඩමක් අත් කර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ඇමතිතුමා ඉදිරියේම අපි කරුණු ඉදිරිපත් කළා. එදා ඇමතිතුමා නියම කළා එය ක්‍රියාත්මක කරන්න කියල. නමුත් මේ වන තුරු කිසිවක් ක්‍රියාත්මක නොවීම කනගාටුවට හේතුවක්. ගරු ඇමතිතුමාට මේ සම්බන්ධයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනව. කීප වතාවක්ම. හැකිතරම් ඉක්මනින් මේ ඉඩම නිරවුල් කර දෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සී. එස්. රත්වත්තෙ මයා. (බලංගොඩ)
(திரு. சீ. எஸ். ரத்வத்த—பலாங்கொடை)
(Mr. C. S. Ratwatte—Balangoda)

දීර්ඝ වේලාවක් කථා කරන්න මා බලා පොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. මීට ප්‍රථම මා කථා රාශියකට සවන් දුන්නා. ගරු කෘෂි කර්ම ඇමතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති දෙපාර්තමේන්තුවල තිබෙන යම් යම් අඩුපාඩු ගැන එම කථාවල සඳහන් වුණා. තිබෙන අඩුපාඩු හරි ගස්සා ගෙන රටේ වැඩ කටයුතු දියුණු තත්ත්වයකට හැරවීමයි, කළ යුතුව තියෙන්නෙ. එම අදහසින් මාත් මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ කරුණු කීප යක් පෙන්නුම් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනව.

ජාතික කිරි මණ්ඩලය සම්බන්ධව වචන සවලපයක් ප්‍රථමයෙන්ම කියන්න කැමති යි. කිරි මණ්ඩලයේ ශාඛාවක් බලංගොඩ පිහිටෙව්වා. ඒ සඳහා රුපියල් ලක්ෂ දෙකක පමණ විශාල මුදලක් වියදම් කරන්න සිද්ධ වුණා. එම ස්ථානය ගොඩ නගා තිබුණෙ පුද්ගලික ඉඩම් හිමියෙකුගෙ ඉඩමකයි. මා සිතනව එම ඉඩම රජයට ගැනීමට මේ වන තුරු කටයුතු කර නැහැ කියල. බදු ක්‍රමයකට ගැනීම සඳහා ඔප්පු වක්වත් කොන්දේසි සහිත ගිවිසුමක්වත් අත්සන් කරල නැහැ. ඊට සාක්ෂි වශයෙන් තව ස්වල්ප වේලාවකින් කරුණක් කියන්න මා බලාපොරොත්තු වෙනව. මෙ තරම් වියදමක් කර සාදන ලද කිරි මණ්ඩලයේ මධ්‍යස්ථානය දැන් වසා දමා තිබෙනව. ඊට හේතුව එම පළාතේ නිපද වන කිරි ප්‍රමාණය මදි වීමයි. එම ස්ථාන යේ සේවය කළ නිලධාරීන් කීප දෙනෙක් වෙනත් ස්ථානවලට මාරු කළා. ඔවුන් සඳහා තිබුණු නිවාස කීපයත් දැන් වහලයි තියෙන්නෙ. වසා තිබෙන එම ස්ථාන පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් ගේ වාසය සඳහා දෙන්නය කියල ඉල්ලා සිටියා. ඒවා දෙන්න අදහස් කළත් ඉඩම් හිමියා විරුද්ධ වූ නිසා දෙන්න බැරිය කියල තියෙනව. එම මණ්ඩලයේ කළමනා කාරයා වශයෙන් සිටි නිලධාරියා කිසි පුහුණුවක් ලැබූ කෙනෙක් නොවෙයි. මාස දෙකකට පමණ කලින් මාත් රත්නපුර දිසාපතිතුමාත් එම ස්ථානයට ගිය වේලේ එයාගෙන් ප්‍රශ්න කළා ඔහුට තිබෙන සුදුසු කම් පිළිබඳව. එයාගෙ පළපුරුද්ද ගැනත් ඇහුව. එයා කිව්ව විශෙෂ පළපුරුද්දක් නැති බව. එසේම ලබා ගෙන තිබෙන්නෙ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහතිකය පමණක්ය කියලත් කිව්ව. එවැනි නුපුහුණු නිලධාරීන්ට මේ විධියේ කටයුතු භාර දීමෙන් මේවා වැසී යාම පුදුමයක් නොවෙයි. කිරි මණ්ඩලයේ නිලධාරියෙක් එම ස්ථානයට පැමිණි අවස්ථාවක මා ඉල්ලා සිටිය කිරි නිපදවන් නන්ගේ කිරි පට්ටි දියුණු කිරීම සඳහා මණ්ඩලයෙන් ආධාර දීමේ ක්‍රමයක් ඇති කරන්නය කියල. නමුත් ඔහු කිව්ව කිරි මණ්ඩලයේ එවැනි ව්‍යවස්ථාවක් නැති නිසා එය කිරීම අපහසු වැඩක්ය කියල. මා කියා සිටිනවා එවැනි ආධාර දීමේ ක්‍රම යක් ඇති කරන්නය කියල. අද මේ තත්ත්වයට වැටිල තියෙන්නෙ පාලනයේ වැරදි නිසයි. කිරි මණ්ඩලයේ මුල් ස්ථාන යේ සිටින සිවිල් නිලධාරියාට එහි පාලනය ගැන කිසිම දැනුමක් නෑ. අවුරුද්දෙන් වැඩි කාලයක් ඔහු ගෙවන්නෙ කාර් එකෙයි කියල මම හිතනවා. නිලධාරියෙක් පිටරට හෝ යවා විශෙෂ පුහුණුවක් දී ගෙන්වාගෙන කිරි මණ්ඩලයේ සාමාන්‍යාධි කාරි හැටියට පත් කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. භා. 8

කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුව ගැනත් වචන යක් කියන්න තිබෙනවා. මීට කලින් කථා කළ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මේ දෙපාර්ත-මේන්තුවට ගල් පහරවල් කීපයක් වැදුනා. ඒ සියල්ලම වාගේ සත්‍ය හැටි යට මාත් අනුමත කරනවා. කැලෑ දෙපා-ර්තමේන්තුවට අයිති විශාල කැලෑ ප්‍රදේශ විනාශ කොට දැන් සමහර ස්ථානවල ඒ කැලෑ මුඩු බිම් වී තිබෙනවා. ඒවාට ආධාර දෙන නිලධාරීන් කැලෑ දෙපාර්තමේන්තු වේ සිටින බව සාක්ෂි ඇතිව ඔප්පු කරන්න පුළුවනි. ඒ නිසා එවැනි නිලධාරීන් ගැන සෝදිසි කොට ඔවුන්ට

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[රත්වත්තෙ මයා.]
විරුද්ධව වහාම ක්‍රියා කොට සුදුසු දඬුවම් දෙන හැටියට මම ඉල්ලා සිටිනවා. හොරෙන් කැලෑ ලී කැපීම ගැන මම කීප අවස්ථාවක ලියුම්වලින් දෙපාර්තමේන්තුවට දන්වා තිබෙනවා. සමහර අවස්ථාවල කොළඹින් "ෆ්ලයිංස්ක්වොඩ්" කියන නිලධාරීන් ඇවිත් හොරෙන් කපන ලද ලී තහනම් කර යනවා; නමුත් ඒ ලී මාස ගණනක්, සමහර විට අවුරුදු ගණන්, ඒ තැන්වලම තිබී දිරා යනවා. ඒ තත්ත්වය නැති කරන්න පුළුවනි, ඒ පළාත්වල ආණ්ඩුවේ ලී මෝල් පිහිටුවනවා නම්. ආණ්ඩුවේ ලී මෝල් පිහිටුවනවා නම් තහනම් කරන ලී පමණක් නොවෙයි, තවත් ලීද ගෙනවුත් ඉරා අලෙවි කිරීමට පුළුවන් වෙනවා. එසේ කිරීමෙන් හොරෙන් ලී කැපීමත් තරමක් දුරටවත් අඩු වෙනවා, ලී වුවමනා අයට පහසුවෙන් ලී එවැනි ලී මෝල්වලින් ලබාගැනීමට පුළුවන් නිසා. ඒ වාගේම රජයේ ගොඩනැගිලි සඳහා වුවමනා ලී දඬුද එවැනි ලී මෝල්වලින් ලබාගන්න පුළුවනි. 1962-63 වර්ෂයේදී එහා මෙහා ගෙන යා හැකි ලී මෝල් පිහිටුවීම සඳහා මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා. ඒ කුඩා ලී මෝල්වත් ඒ ප්‍රදේශයේ පිහිටුවන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

තවත් හොරෙන් ලී කැපීමක් තිබෙනවා. ඇතැම් අය ආණ්ඩුවේ කැලෑවක ලී කපා තේ වතු ආදියට දර සපයනවා. ඒවාට ආධාර දෙන නිලධාරීන් කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටින බව මම නිර්භයවම කියනවා. එසේ හොරෙන් දර කැපීම නැවත්වීමට මම යෝජනාවක් කළා, ඒ පළාතේ දර ගබඩා පිහිටුවන්නය කියා. මාස ගණනක් වෙනවා. මුලදී කිව්වා, ඒ සඳහා සුදුසු රජයේ ඉඩමක් නැත කියා. ඒ අවස්ථාවේදී මම වන සංරක්ෂණ නිලධාරීන්ට දැන්නුවා, රජයේ කැලෑ අසල අක්කරයක පමණ ඉඩමක් අවුරුදු පහකට පමණ මම නොමිලයේ දෙන්න සූදානම්ය කියා; නමුත් ඒකට අද වන තුරුත් උත්තරයක් නැහැ. වයස් ගත වූ මූලාදෑනීන් ග්‍රාම සේවකයින් හැටියට නැවත බන්දවා ගන්නේ නැති නිසා ඔවුන් මේ කැලෑ විනාශ කිරීමට ඉඩදී දෙන්නේ යන යකා කොරහත් බිඳගෙන යන්නාක් වගෙයි. ඒ නිසා දෙපාර්තමේන්තුව මේ කරුණු ගැන ක්‍රියා නොකිරීම අපේ කනගාටුවට හේතුවක්.

විදුලි බල දෙපාර්තමේන්තුව මඟින් මගේ කොට්ඨාශය හරහා බොගවන්තලාවේ සිට දකුණු පළාතට "හයි ටෙන්ෂන් ලයින්" සවි කරගෙන යනවා. මේ කම්බි සවි කිරීමට ලංකා විදුලි බල දෙපාර්තමේන්තුවට ශක්තියක් නැද්දැයි මම අහනවා. ඔවුන්ට බැරි නම් ලංකාවේ ඒ කටයුත්ත කරන්න පුළුවන් ඉංජිනේරු සමාගම් නැද්ද? ඉතාලියේ සමාගමකට ඒවා සවි කිරීම බාර දී තිබෙන්නේ මොන හේතුවක් නිසාද? ඒ කම්බි සවි කිරීම සඳහා ඒ පළාතේ දුප්පත් ගම්වැසියන්ගේ ගස් රාශියක් කපා දමා තිබෙනවා. ඒවාට අලාභ වශයෙන් සුළු මුදලක් ගෙවනවා. නමුත් ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ ගම් වැසියන් ජීවත් වන්නේ ඒ ඉඩම්වල තිබෙන පොල් කොස් ආදී ගස්වලින් ලැබෙන ආදායමෙනුයි. නමුත් ඒ ඉඩමේ තිබෙන ගස් සියල්ලම කපා ඉතා සුළු මුදලක් අලාභ වශයෙන් ගෙවනවා. ඒ මුදල ලැබීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. ඔවුන්ට නැවත වගාකිරීමට ඉඩම් නොමැති නිසා ඉතා අමාරු ජීවිතයක් ඔවුන් ගත කරන්නෙ. එක්කෝ සෑහෙන අලාභ මුදලක් ගෙවන්න ඕනෑ, නැත්නම් වහාම ඒ අයට රජයෙන් ඉඩම් ලබා දෙන්න ඕනෑ. ඒ ගැන සොයා බලන්නය කියා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

විදුලිය දෙපාර්තමේන්තුව සම්බන්ධයෙන් තවත් ඉල්ලීමක් කරන්න සිදු වී තිබෙනවා. අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා, මේ විදුලිය මණ්ඩලය පිහිටුවූවාට පසුව, විදුලි බලය විසුරුවා හැරීමට දැනට තිබෙන ක්‍රමය—ඒකියන්නේ පළාත් පාලන මණ්ඩල මගින් කිරීම—වෙනස් කරන්නට බලාපොරොත්තුවක් තිබෙනවා කියා. එසේ විදුලි බලය විසුරුවා හැරීම ඒ මණ්ඩලය යටතට නොගෙන පළාත් පාලන ආයතන මගින්ම විදුලි බලය දීමට වැඩ පිළිවෙළ සකස් කරන හැටියට ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නට කැමතියි.

ඉඩම් කොමසාරිස්වරයාගේ දෙපාර්තමේන්තුව ගැන කලින් කී නිසා ඒ සම්බන්ධව වැඩි දුරට කථා කරන්න බලා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

පොරොත්තු වන්නේ නැහැ. නමුත් ඉඩම් රජයට ගන්නා අවස්ථාවේදී ඉක්මනින් ක්‍රියා කර එසේ ඉඩම් අවශ්‍ය කරන දෙපාර්තමේන්තුවට ඒ ඉඩම බාරදෙන හැටියට ඉල්ලා සිටිනවා. බලංගොඩ මහා විද්‍යාලයට ක්‍රීඩා පිට්ටනියක් සඳහා ඉඩමක් ලබා ගැනීමට හුඟ කාලයක සිට දඟලනවා. නමුත් තවමත් ඒ ඉඩම ලබා ගන්නට බැරි වුණා. තක්සේරු කරලත් ඉවරයි; මැනීමත් ඉවරයි; නමුත් තවම ඉඩම බාරදී නැහැ. බලන්ගොඩ නගර සභාවට නිවාස ක්‍රමයක් සඳහා ඉඩමක් අපි ඉල්ලා තිබෙනවා. සැලැස්මත් ලැහැස්තියි; මුදලුත් ලැහැස්තියි; නමුත් තවම ඉඩම ලැබුණේ නැහැ. මෙවැනි අඩු පාඩු රාශියක් තිබෙනවා. ගරු සභාපතිතුමා ඔරලෝසුව දෙස බලනවා, ඒ නිසා ඒ ලැයිස්තුව කියවන්න යන්නේ නැහැ.

රත්නපුර පළාතේ තවත් යම්කිසි අඩු පාඩුවක් තිබෙනවා. එයත් කියන්න ඕනෑ. කුකුළන් ඇති කිරීමට පැටවුන් දීමේ ක්‍රමයක් තිබුණා. නමුත් දැන් මාස හයක පමණ කාලයක සිට එය නවත්වා තිබෙනවා. ගිය සෙනසුරාදා රත්නපුරේ කෘෂිකර්ම උපදේශක සභාවේදී ඒ ගැන ප්‍රශ්න කළ අවස්ථාවේ ඒ කෘෂිකර්ම නිලධාරියා කීවා, ඒ කරපිංචා ගොවිපලේ සිටින කිකිළියන් බිත්තර දමන්නේ නැත, ඒ නිසා කුකුළු පැටවුන් බෙදීම අමාරුය කියා. ඊට හේතුව ඒ කිකිළියන් සහ කුකුළන් නාකි වෙලාලු. නාකි වන තුරු තබාගෙන හිටියේ ඇයි කියා එක මන්ත්‍රී කෙනෙක් ප්‍රශ්න කළා. ඒ නිලධාරියා කිව්වා "මට කලින් සිටි නිලධාරියා නාකි කෙනෙක්. ඒ නිසා මහත්මයා නාකි කිකිළියන්ටයි, කුකුළන්ටයි කැමතියි" කියා. ඒ නිලධාරියා තමයි කලින් අර මී හරක් කථාවත් කිව්වෙ.

පස් පරීක්ෂණ ගැන ගරු අවිස්සාවේල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) සෑහෙන විස්තරයක් දුන්නා. ඒ නිසා ඒ ගැන කථා කරන්න මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. වියළි කලාපය පමණක් දියුණු කිරීමට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැතිව අපේ පළාත් දෙසත් ඇස් ඇර බලන හැටියට ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. තේ පර්යේෂණායතනය සම්බන්ධයෙන් කරුණු කීපයක් ගරු වත්තේගම මන්ත්‍රීතුමාගේ (ඒ. රත්නායක මයා.) කථාවේදී කිව්වා. ඒ මන්ත්‍රීතුමා විසින් කියවන ලද ලැයිස්තුවේ සඳහන් විදේශීයයන්ගෙන් කීප දෙනෙක් දැන් එහි නැහැ. බොහෝ දෙනෙක් අස් වී ගිහින්. තවත් නිලධාරියෙක් අස් කළාය කියා කිව්වා. ඒ නිලධාරියා අස් කළා නොවෙයි, ඉල්ලා අස් වුණා. අධ්‍යක්ෂතුමා සමග යම්කිසි බේදයක් ඇතිවීම නිසයි, එසේ ඉල්ලා අස්වුණේ.

ගොවීන්ට පෝර බෙදාදීම සම්බන්ධයෙන්ද කිය යුතුව තිබෙනවා. විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති මගින් පෝර බෙදාදීම අසතුටුදායක තත්ත්වයකයි තිබෙන්නෙ. එයට හේතුව සමිති බොහොමයකටම මුදල් නොමැතිවීමයි. ඒ සමිති ඊට කලින් ගත් ණය ආපසු රජයට ගෙවා නැති නිසා ණයට ගැනීමත් අපහසුයි.

මා දැන් සඳහන් කළ කරුණු ගැන සලකා බලා සුදුසු ක්‍රියා මාර්ගයක් යොදන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින අතර, කථා කිරීමට වේලාව දීම ගැන නමුන්නාන්සේට ස්තුති කරමින් මගේ වචන සවල්පය අවසන් කරමි.

අ. භා. 8.15

එස්. බී. ඒකනායක මයා. (සොරනාතොට)

(திரு. எஸ். பி. ஏக்கநாயக்க—ஸொரணத் தொட்ட)

(Mr. S. B. Ekanayake—Soranatota)

කෘෂිකර්ම, ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබලය පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා භාරයේ තිබෙන ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව සම්බන්ධව කරුණු දෙක තුනක් පමණක් මේ ගරු සභාව ඉදිරියේ තබන්ට දැන් මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

පළමුවෙන්ම යමක් කියන්ට මා අදහස් කරන්නෙ බලෙන් අල්ලා ගත් ඉඩම් බෙදාදීම සම්බන්ධයෙන් මේ ආණ්ඩුව අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය හෙවත් ක්‍රියා පිළිවෙළ ගැනයි. සෑම බිම් අඟලකම වවන්ට ඕනෑය, සෑම බිම් අඟලක්ම වගා කරවීමට කටයුතු පිළියෙල කරන්ට ඕනෑය, යනාදි වශයෙන් ගරු ඇමතිතුමා අද නොයෙක් විධියට ප්‍රචාරය කරනවා. ඔය තත්ත්වයට සමාන තත්ත්වයක් 1941-42 වක

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඒකනායක මයා.]

වානුවේදී හෙවත් දෙවන ලෝක මහා සංග්‍රාමය දැඩි වශයෙන් අපේ රටට දැනෙන්ට පටන් ගත් අවස්ථාවේ තිබුණා. ජනතාව ගොවිතැනට පොළඹවන්ට එදා ආණ්ඩුව උත්සාහ කළා. ඒ කාලේදීයි බලෙන් ඉඩම් අල්ලා ගැනීම ආරම්භ වුණේ. ඇළවල් ආදියට වෙන්කරන ලද රක්ෂිත ඉඩම් පවා බොහෝ විට නිලධාරීන් විසින් බෙදා දෙන්ට යෙදුණේ කිසිම හානියක් සිදු නොවන අන්දමටයි. ඒ වගේම ඉඩම් සංවර්ධන ක්‍රමය යටතේ දීමට තිබුණු ඉඩම්ද තාවකාලිකව කොටස් වශයෙන් කඩා දෙන්ට යෙදුණා. ඇතැම් අය ඒ ඉඩම්වල ස්ථිර වැවිලි ඇති කරන්ට පටන් ගත්තා. තවත් අය ඒ ඉඩම්වල ගෙවල් හදන්ටත් පටන් ගත්තා. 1947 දී පමණ ඒ ඉඩම්වලින් ඉවත් වන ලෙස ආණ්ඩුව නිවේදනයක් කළාම බොහෝ දෙනෙක් ඊට කීකරු වුණු නමුත් කොහෙත්ම ඉඩම් නොතිබුණු අය ඒ නිවේදනයට කීකරු වුණේ නැහැ. ඕනෑම දෙයක් වුණාවේ කියා හිතාගෙන ඒ අය ඒ ඉඩම්වලම පදිංචි වී සිටියා. ඩී. ආර්. ඕ. මහත්වරු ඒ අයට දඩ ගහන්ට පටන් ගත්තා. උසාවි මගින් නඩු දමා දඩ ගහන්ට පටන් ගත්තා. කොච්චර දඩ ගැහැව්වත් ඒ අය යන්නෙ නැතුව හිටියා. ඊට පස්සෙ ඉඩම් කොමසාරිස්වරයා නැවත එකී ඉඩම් බදු දෙන්ට පටන්ගත්තා. කොහොමද බදු මුදල් නියම කළේ ? ඒ ඉඩම්වල ගස් වැවී තිබෙනවා නම්, ගෙවල් සාදා තිබෙනවා නම්, ඒ හැම එකක්ම සලකා බලා ඉඩම තක්සේරු කරලයි බද්ද තීරණය කළේ. විශාල මුදලක් ඔය විධියට බදු වශයෙන් නියම කරනවා අක්කර බාගෙ ඉඩමකට රුපියල් 300, 400 ආදී වශයෙන් නියම කළා. අක්කරයකට රුපියල් හත් අට සියයක් අය කළා. මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ පමණක් නොවෙයි, ඌව පළාතේ හැම තැනකම වාගේ අය කරන්නෙ ඔය විධියටයි. පසුගිය අගෝස්තු මාසේ 7 වන දා බදුල්ලේ දිසාපතිතුමා විසින් මගේ ඡන්දදායකයකු වන පට්ටියගෙදර ආර්. එම්. කිරිබණ්ඩා මහතා වෙත එවන ලද ලියමනක් නිදර්ශනයක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්ට කැමතියි.

එල් එස් ඩී/1415

මහත්මයාණෙනි,

ඔබගේ 1962.7.17 වන දින දරන ලියමන සම්බන්ධවයි. මගේ සම අංකය හා 1962.7.9 දින දරන ලිපියෙන් දැනුම් දුන් පරිදි, අල්ලාගෙන තිබෙන රූඩ් දෙකක පමණ වූ ඉඩම ඉඩම් සංවර්ධන ආඥා පනත යටතේ බදු දීම සඳහා දඩ මුදල් වශයෙන් රුපියල් 100 ක්ද, බදු මුදල් වශයෙන් මුල් වර්ෂය වෙනුවෙන් රුපියල් 320 ක්ද මෙදින සිට දෙසතියක් ඇතුළත ගෙවන ලෙස දන්වමි. මේ කාලය ඇතුළත ඔබ මේ මුදල නොගෙව්වොත් ඔබ ඉඩමෙන් නෙරපා හැරීමට කටයුතු කරන බවද දන්වමි.

මීට,

බදුල්ලේ දිසාපතිතැන වෙනුවට.

ඇත්ත වශයෙන්ම ඉඩම් කොමසාරිස්තුමා, රක්ෂිත ඉඩම් හැර, බලෙන් අල්ලා ගත් ඉඩම්වල ඉතිරි කොටස් බදු දීමට ක්‍රමයක් ඇති කිරීම ගැන ප්‍රශංසා කරනවා. මේ විධියට විශාල බද්දක් අය කළොත් නම් දුප්පතුන් අමාරුවේ වැටෙනවා. ඉඩම්වල හදා තිබෙන ගේත් තක්සේරු කරලයි බද්ද නියම කරන්නෙ. ගැමියන් තම ගේ දොර සදාගන්නා විට අසල්වැසි සියලු දෙනාගෙන්ම පාහේ උදව් ලබා ගැනීම සාමාන්‍ය සිරිතක්. ගඩොල් සාදා ගැනීමට උළු සෙවිලි කර ගැනීමට, ලී දඬු ආදිය සොයා ගැනීමට අසල්වැසියන්ගෙ උදව් ලබාගන්නවා. අඩි දහයෙ දොළහෙ කාමර දෙකකින් ඉස්තෝප්පුවකින් සහ කුස්සි කෑල්ලකින්ද යුත් මේ ගෙවල් සාමාන්‍යයෙන් රුපියල් තුන්දහ, හාරදහ, සමහර විට පන්දහ වගේ ඉහළ ගණන්වලට තක්සේරු කරනවා. ඒ නිසා මා විශේෂයෙන් ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ මෙයයි. මේ ඉඩම් බෙදා දීමේ ක්‍රමය ගැන මා ඇමතිතුමාට ප්‍රශංසා කරනවා. ඒ අතරම ගොඩනැගිලි ආදියේ තක්සේරුව ගණන් නොගෙන ඉඩම් සංවර්ධන ක්‍රමය යටතේ දියුණු වූ ඉඩම්වලින් අය කරන බදු මුදල මෙන් මුදලක් අය කර මේ මිනිසුන්ට සහනයක් දෙන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙක්ම ආණ්ඩුවෙන් ඉඩම් ලබා ගැනීමේදී අවිවාහකයින්ට මුහුණ පාන්න සිදු වී තිබෙන තත්ත්වය ගැන කරුණු සඳහන් කළා. මගේ කොටසේ මේ නොබෝදා ගම් පළල් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ යටතේ අක්කර සියයක් පමණ අක්කර කාල, බාගය යනාදී වශයෙන් බෙදා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

දුන්නා. නමුත් අවිවාහකයින්ට ඉඩම් කැබෙල්ලක්වත් ලැබුණේ නැහැ. මේ තත්ත්වය ගැන නිලධාරීන්ට පැමිණිලි කළ නමුත් කිසිම සහනයක් ලැබී නැහැ. අවිවාහකයින්ට ඉඩම් දෙන්න බැරිය කියා ඉඩම් නිලධාරීතුමා කියා තිබෙනවා. ඒ අයට මුහුණ දෙන්න වී තිබෙන්නෙ ඉතා අවාසනාවන්ත තත්ත්වයකටයි. ඉඩමක් කඩමක් නැති නිසා ගෑනියෙක් දෙන්නෙ නැහැ. ගෑනියෙක් නැති නිසා රජයෙන් ඉඩමක් දෙන්නෙත් නැහැ. ඒ හෙයින් මේ අයගෙ අවාසනාවන්ත තත්ත්වය දෙස ගරු ඇමතිතුමාගේ සානුකම්පික අවධානය යොමු කොට ඒ අයටද යම්කිසි සහනයක් දෙන මෙන් ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

එස්. ඩී. ආර්. ජයරත්න මයා. (හලාවත)
(திரு. எஸ். டீ. ஆர். ஜயரத்ன—சிலாபம்)
(Mr. S. D. R. Jayaratne—Chilaw)

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන නොයෙකුත් දෙපාර්තමේන්තු අතුරෙන් මෙතුවක් කිසිවක් සඳහන් නොකළ දෙපාර්තමේන්තුවක් පිළිබඳව වචන තුන හතරක් කියන්නයි මා නැගී සිටියේ. පොල් පර්යේෂණායතනය සම්බන්ධයෙනුයි මට කාරණා කීපයක් සඳහන් කරන්න තිබෙන්නෙ. මේක කිසිම පර්යේෂණයක් නොකරන පොල් පර්යේෂණායතනයක්. මා සඳහන් කරන්න යන කරුණු ඔප්පු කිරීම පිණිස චූවමනා කරන ලියකියවිලි ආදිය අද දින ගෙන එන්න බැරි වීම ගැන කනගාටු වෙනවා. බවර් කොම්පැනිය මෙන්ම කොමර්ෂල් කොම්පැනියත්, එමෙන් ෂෙල් කොම්පැනියේ බෙහෙත්ද, තිබෙන තුරු මේ අය පර්යේෂණ කරාවි. රතු කුරුම්ණි රෝගය වශයෙන් හඳුන්වන රෝගයක් දූන් පොල්ගස්වලට බෝවී තිබෙන බව අප දන්නවා. මෙම රෝගයට තිබෙන එකම බෙහෙත ෂෙල් කොම්පැනිය මගින් ගෙන්වන සිස්ටොක්ස් නැමති බෙහෙත් වර්ගයකි. නමුත් මෙයින්ද මෙම රෝගය බෝවීම වළක්වන්න බැරි වී තිබීම නිසා පොල් ගස් දහස් ගණනක් දූන් මැරී ගොස් තිබෙනවා. නමුත් මේ ආයතනයේ වැඩ කටයුතු සඳහා ආණ්ඩුවෙන් රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් අවුරුදු පතා වැය කරනවා. මොනවාද මේ අය කරන පර්යේෂණ? ආයතනයේ ගොඩනැගිලි නැනීමත් ආයතනයට අයත් ඉඩම්වල පාරවල් තැනීමත් හැර මෙම ආයතනය පර්යේෂණ කටයුතු කරනවාය කියන්න පුළුවන්ද? මෙහි සිටින නිලධාරි පිරිසත් දෙකොටසකට බෙදිල ඉන්නෙ. අධ්‍යක්ෂතුමා එක පැත්තක; අනික් පැත්තෙ සෙසු නිලධාරීන්. මාත් ටික කාලයක් තුළ මෙම මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෙකු වශයෙන් සේවය කළ නිසා මෙහි තිබෙන වාද භේද ආදිය ගැන ටිකක් දන්නවා. සමහර අවස්ථාවලදී එම නිලධාරීන් මටත් තමන්ගේ දුක්ගැනවිලි ගැන සඳහන්කර තිබෙනවා. නමුත් නිලධාරීන්ගේ දුක්ගැනවිලි කෙලින්ම මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෙකු සමග සාකච්ඡා කිරීම තහනම් කරන නීතියක් තිබෙන නිසා කිසිවක් කරන්න බැහැ. සාමාන්‍යයෙන් අනෙක් ස්ථානවල තිබෙන කම්කරු නීතිරීති පවා මෙම ස්ථානයේ බලපවත්වන්නෙ නැහැ. ඒ අන්දමේ ඒකාධිපති පිළිවෙළකටයි මෙහි වැඩ කටයුතු කෙරීගෙන යන්නෙ. ලක්ෂ ගණන් වියදම් කරන මෙම ආයතනයෙන් කෙරෙන එකම දෙය නම් විනාකිරි සෑදීම පමණයි. ඒ නිසා මේ ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ සම්බන්ධයෙන් ඇමතිතුමා සොයා බලන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. මේ වැය වන මුදලින් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. සමහරු කියන්ට පුළුවනි, පරීක්ෂණ පවත්වනවාය කියා. එහෙත් මේ ආයතනයෙන් සිදුවන්නේ රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් කා දැමීමයි. මේ ආයතනය එසේ මුදල් නාස්ති කරන නිසාත්, කිසිම පරීක්ෂණයක් නොකරන නිසාත් මේ ගැන සොයා බලන්න ඕනෑ.

ඊළඟට, ගරු සභාපතිතුමනි, අලි එළවීමේ අලුත් ව්‍යාපාරය ගැනත් වචනයක් දෙකක් කියන්න ඕනෑ. පසුගිය දවස්වල මේ ව්‍යාපාරය ගෙන ගිය බව තමුන්නාන්සේට මතක ඇති. මේ සඳහා රජයෙන් එතරම් මුදලක් වියදම් නොවුණත් ඇතැම් පුද්ගලයන් ඒ සඳහා නොයෙකුත් උපකරණ යනාදිය මිළ දී ගත්තා. එසේ අලි එළවීමට පැමිණි පිරිස ඒ සම්බන්ධ විශේෂඥයන් වශයෙන් හැඳින්වූ නිසා අපේ පළාතේ ජනතාවත් ඔවුන් පසුපස ගියා. අපේ පළාතේ ගැමි ජනතාව ඉතා මහන්සියෙන් ඒ පිරිසට උදව් දුන්නා. මෘගයින් කැමෙන් වළකින්න ඕනෑය

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ජයරත්න මයා.]

කියා මුලින් ම මේ පිරිස ඒ ව්‍යාපාරය පටන් ගත්තා. එම අලි එළවීමේ ව්‍යාපාරය සඳහා මමත් සැතැපුම් දහයක් පමණ ජනතාවත් සමග පයින් ගියා. එසේ යන අතර මගදී ගැහැණුද, පිරිමිද කියා හඳුනා ගත නොහැකි විධියට සැරසී සිටි ගැහැණු පිරිසක් මැස්සක් උඩ සිටිනවා අපි දැක්කා. ඒ මැස්ස යට "කෝන්ඩ් බීප් හා කෝන්ඩ් මටන්" ටින් වගයක් තිබුණා. එහෙත් මස් මාංශ කැමෙන් වළ කින්න ඕනෑ කියායි මේ ව්‍යාපාරය පටන් ගත්තෙ. ඒ උදවිය සමහර විට මේ මස් ටින් ගෙනාවේ කලිසම් ඇඳ සිටි අය නිසා වෙන්න ඇති. මේ ව්‍යාපාරය පටන් ගැනීමට පෙර බවලත් උදවියත් පිට වන්න ඕනෑය කියා කිව්වා. ඉතින් ඒ ගමේ සිටි ගැහැණු උදවියත් ඒ දිනවල ගමින් ඈත් වුණා. එහෙත් අලි එලවන්න ලැබුණේ නැහැ. දුප්පත් ගම්මුන් නිකම් රස්තියාදු වුණා. ඒ ව්‍යාපාරය නැවතත් පටන් ගෙන තිබෙනවා. පත්‍ර මාර්ගයෙන් මම එය දැක්කා. මේ සම්බන්ධයෙන් මම යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්න සතුටුයි. මේ අලි සිටින කැලෑව එතරම් විශාල නැහැ. අක්කර 1000 ක් පමණ වෙයි. මේ කැලෑ ඉඩම් දියුණු කරන්න, වගා කරන්න අපේ පළා තේ ගැමියන් ලෑස්තිව සිටිනවා. ඒ නිසා මේ ගැමියන් අතර මේ ඉඩම් බෙදා දුන් නොත් මේ ප්‍රදේශ දියුණුවනවාත් හැර අලි එළවීමේ ප්‍රශ්නයත් ඉබේම විසඳේවි. අලි එළවීම වැනි නුවුවමනා වැඩ නොකර මේ ඉඩම් ගොවි ජනයා අතර හෝ මධ්‍යම පාන්තිකයන් අතර හෝ බෙදා දුන්නොත් අලි එළවන්න වුවමනාවක් වන්නේ නැහැ. එහෙම නැත්නම් රජයට වුවමනා කරන දැව ලබා ගැනීම සඳහා මේ ප්‍රදේශ යේ ගස් සිටුවන්ට ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, කැලෑ දෙපාර්ත මේන්තුව සම්බන්ධව ප්‍රවෘත්තියක් නො බෝ දා පත්‍රයක පළ වුණා. එහි සඳහන් වුණේ කැලෑ හොරු අල්ලන අයට ඇමති තුමා තෑගි දෙන්න යනවාය කියායි. එහෙත් පුදුමය නම් කැලෑ ආරක්ෂා කරන් ට සිටින කැලෑ නිලධාරීන්ම කැලෑ හොරුන් වීමයි. ලංකාවේ තිබෙන ඉතාමත්ම නරක, ඉතාමත් ගඳ ගහන දෙපාර්තමේන්තු වලින් එකක් තමයි, කැලෑ දෙපාර්ත මේන්තුව. දූෂණ කටයුතුවලින් පළමුවැනි තැන ගන්නේ සුරා බදු දෙපාර්තමේන්තු වයි. දෙවැනි තැන පොලිස් දෙපාර්ත මේන්තුව ගන්නවා. දූෂණකම්වලට තුන් වැනි ස්ථානය හිමි වන්නේ කැලෑ දෙපාර් තමේන්තුවටයි. කැලෑ නිලධාරීන් වෙනු වට ගම්මුලාදෑනින්ට මේ කැලෑ ආරක්ෂා කරන්ට දෙනවා නම් මීට වඩා ඒ කැලෑ ආරක්ෂා වන බව මම කියන්න කැමතියි. ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ ප්‍රදේශයේ ගමක "බාධක දණ්ඩ" යනුවෙන් හඳුන් වන ස්ථානයක් තිබෙනවා. මෙතැන පසු කරන්නට එන සෑම ලොරියක්ම නවත් වන්නට ඕනෑ. මේ දණ්ඩෙන් පනින්ට නම් රුපියල් පහක් ගෙවන්ට ඕනෑ. ඔන්න ඔය විධියේ ව්‍යාපාර තමයි, කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවේ තිබෙන්නේ. දහස් ගණන් වටිනා, ලක්ෂ ගණන් වටිනා හොඳ ගස් කැලේ දිරල යනව, කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැතිව. ඒ ගැන සොයා බලා ඒවා නැවැත්වීමට වැඩ පිළිවෙළක් ගෙනි යන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ළඟදී සිට ඒ පළා තේ කුඹුරු පණත ක්‍රියාත්මක වී ගෙන යනව ; ගොවි මණ්ඩල පිහිටුවනව. නමුත් ඒ කුඹුරු පණත ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී සමහර නිලධාරි මහත්වරුන්ට වුවමනා පිළිවෙළට ඒකාධිපති බලතල අනුවයි, ඒ පණත ක්‍රියාත්මක කරන්නෙ, ගොවි මණ් ඩල පිහිටුවන්නෙ කියා නොයෙක් අය පැමිණිලි කර තිබෙනවා. මගේ පළාතේ පිරප්පන්කුලිය කියන ගමේ ගොවි මණ්ඩල පිහිටුවීමට ගිය නිලධාරි දෙන් නෙක් කළ හිතුවක්කාර වැඩක් පිළි බඳව මට ඊයේ පෙත්සමක් ලැබුණා. කිසිම ප්‍රචාරයක් නැතිව එහෙන් මෙහෙන් දෙන්නෙක් තුන් දෙනෙක් කැඳවලා ඔවුන්ට වුවමනා පිළිවෙළට ගොවි මණ්ඩල යක් පිහිටුවා තිබෙනවා. ඊට විරුද්ධව පළාත්වාසී 49 දෙනෙක් අත්සන් කරලා පෙත්සමක් එවා තිබෙනවා, ගොවි ජන සේවා කොමසාරිස්තුමාට දෙන්න කියා. ඒ අවස්ථාවේදී එක්තරා මහත්මයෙක් ඒ පිළිවෙළට ගොවි මණ්ඩලය පිහිටුවීමට විරුද්ධව කථා කළාම ඒ පැමිණි නිලධා රියා කියා තිබෙනවා, උඹට වුවමනා දෙ යක් කරපන්, එක්කො මන්ත්‍රීතුමාට කියා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

පත්, නැත්නම් කොමසාරිස්තුමාට කියා පත්, අපි අද ගොවි මණ්ඩල පිහිටුවනවාය කියා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අසරණ දුප්පත් ගොවි ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්ට අපි කුඹුරු පණත යොදා තිබෙනවා නම් ඒ ගොවියාගේ වුවමනාකම් අනුව එය හොඳට ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි. එසේ නැතිව ගොවීන් අහක දමා දෙන්නෙක් තුන් දෙනෙක් එකතු කර නිලධාරින්ට වුවමනා පිළිවෙළට කුඹුරු පණත ක්‍රියාත්මක කරන්ට බැහැ. මේ පෙත්සම මම පසුව වෙලාවකදී එවනවා. ඊට සුදුසු ප්‍රතිකර්මය කරන ලෙස—නැවත වරක් ඒ ගොවි මණ්ඩල පිහිටුවීමට කටයුතු කරන ලෙස—මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, හලාවත කියන්නේ ධීවර කාර්මිකයන් විශාල සංඛ්‍යාවක් ධීවර කර්මාන්තයෙහි යෙදෙන ප්‍රදේශයක් බව තමුන්නාන්සෙ දන්නවා ඇති. ඒ ධීවර කාර්මිකයන්ගෙ තත්ත්වය ගැනත් තමුන්නාන්සේ මට වඩා හොඳින් දන්නවා ඇති. ඒ ධීවර කාර්මිකයන්ට නියම විධියේ නිවාස පහසුකම් නැහැ. අපේ ලංකාව වටේටම තියෙන්නෙ මුහුදයි. නමුත් නියම විධියට ඒ ධීවර කාර්මිකයන්ගේ රක්ෂාව කර ගැනීමට අවස්ථාව සලසා දී නැහැ. හලාවත හොඳ පිහිටි වරායක් වශයෙන් සලකන්නට පුළුවන්. ඒ නිසා එය ධීවර වරායක් කරන ලෙස මම ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මුහුදු කෑම වළක්වන ලෙස ඉල්ලා සිටීමට ධීවර කාර්මිකයන් විසින් මීගමු පළාතේ පවත්වන ලද රැස්වීමකට මමත් සහභාගි වුණා. දැන් ඒ පළාතේ මුහුදු කෑම පටන්ගෙන තිබෙනවා. කුඩාපඩුව කියන ප්‍රදේශයේ දැන් පල්ලියත් යට වන්න ගිහින් තියෙනවා. ධීවර කාර්මිකයන්ට ඔවුන්ගේ රක්ෂාව කිරීමත් බොහොම අපහසු වෙලා තියෙනවා. ඒ නිසා ඒ ගැනත් සොයා බලා ඊට යම්කිසි ප්‍රතිකර්මයක් කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. තව කියන්ට බොහෝ දේ තිබුණත් වැඩි වේලා කථා කරන්ට එපා කියා අණක් ලැබී තිබෙන නිසා අවසාන

වශයෙන් එක් කරුණක් ගැන පමණක් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්ට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රට කෘෂිකාර්මික රටක්. මේ රටේ නිපදවූ වී පිට රට පවා පැටවූ බව ඉතිහාස පොත්වල සඳහන් වී තිබෙනවා. හැතැප්ම 4, 5, 10, 12 කැලෑ අස්සේ යන විට පුරන් වූ පරණ වැව් කැලෑවල තිබෙනවා දක්නට ලැබෙනවා. ඒවා ගැන ආණ්ඩුව සොයා බලන්ට ඕනෑ. සොයා බලා ඒ වැව් බැඳලා නැවත වරක් ඒ ප්‍රදේශවල කුඹුරු සශ්‍රීක කරන්ට ආණ්ඩුවට බැරි නම් කරන්ට පුළුවන් අයටවත් ඒක භාර දෙන්ට ඕනෑ. ගම්වල පවා විශාල ධනපතියන්ට අයිති කුඹුරු යායවල් කිසිම වැඩක් ගන්නේ නැතිව පුරන් වන්න ඇරල තියෙනවා. ඒවා ගැන සොයා බලා අයිතිකාරයන්ට කියන්ට ඕනෑ, මේ අවස්ථාවේදී ඒ කුඹුරුවල වැඩ කරන්ට ඕනෑය කියා. ඔවුන් ඒවා කරන් කරන්නෙ නැත්නම් කරන්ට පුළුවන් අයට ඒවා බෙදා දෙන්ට ඕනෑ. තව කථා කරන්ට බොහෝ කරුණු තිබුණත් අපි අන්තිමට ඉතිරි වූ නිසා අපේ කථාව නවත්වන්න සිද්ධ වෙලා තියෙනවා. මේ කරුණු ගැන සොයා බලා සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක් ගන්නා ලෙසත් ඒ සමගම හාල් නැතිකමේ ප්‍රශ්නය ගැන සොයා බලන ලෙසත් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ලංකාවේ නිපදවන වීවලින් ලැබෙන හාල් භුක්ති විඳින්නේ අප පමණක්ද යන ප්‍රශ්නය මම පසුගිය වතාවේත් මතු කළා. අපේ රටේ නිපදවන වී උතුරු පළාතෙන් සුළුප්පුවල පටවා ඉන්දියාවට එහෙම යවනවාද කියා සොයා බලන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. එහෙම අරින බවට ආරංචි තියෙනවා. අපේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන සම්බාවලට සිදු වන්නේ කුමක්ද කියා බිංගිරියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රශ්න කළා. ඒ ගැනත් සොයා බලන්ට ඕනෑ. පිට රටින් හාල් ගෙන්වන්න මහන්සි ගන්නවාට වඩා හොඳයි, අපේ රටට වුවමනා වී අපේ රට තුළම නිෂ්පාදනය කිරීමට කටයුතු කිරීම. එසේ වී ටිකවත් නිපදවාගෙන, මුහුණ පා ඇති ආර්ථික අමාරුවෙන් රට බේරා ගැනීමට අවස්ථාව සලසා ගන්න මෙන් ඉල්ලා සිටිමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

අ. භා. 8.30

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා. (මොරටුව)
(திரு. மெரில் பெர்னாண்டோ—மொறட்டுவை)
(Mr. Meryl Fernando—Moratuwa)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊයේ සවස කථා කළ වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු ගැන පරීක්ෂා කිරීමට කොමිෂමක් පත් කරනවාද කියන ප්‍රශ්නය ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගෙන් ඇසුවා. ඉන්දියාවෙන් විශේෂඥයකු බලාපොරොත්තු වූ නමුත් ඔහුගේ සේවය ලබා ගත නොහැකි වූ නිසා කොමිෂන් සභාවක් පත් කළ නොහැකි වූ බව ගරු ඇමතිතුමාගේ පිළිතුර වුණා.

මේ කාරණය මතු වුණු ප්‍රථම අවස්ථාව මෙය නොවෙයි. මේ පිළිබඳව මේ අවුරුද්දේ ජනවාරි මාසයේදී සෙනෙට් මන්ත්‍රී චන්ද්‍රා ගුණසේකර මහතා විසින් සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ යෝජනාවෙන් කියැවුණේ කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු ගැන සොයා බැලීම සඳහා සෙනෙට් මන්ත්‍රීන්ගෙන් යුත් විශේෂ කාරක සභාවක් පත්කළ යුතුය, කියායි. ඒ පිළිබඳ විවාදයේදී ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් කථා කළ සෞඛ්‍ය ඇමති ඒ. පී. ජයසූරිය මහතා මේ යෝජනාවට විරුද්ධ වුණේ නැහැ. එක අතකින් මෙම යෝජනාව පිළිගනිමින්, කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන බවට ප්‍රකාශයක් කළා. ඒ අතර මෙය ඉතා වැදගත් කරුණක් නිසා මෙය සෙනෙට් සභාවට පමණක් සීමා නොකර, විශාල බලතල සහිත සංස්ථාවක් පත් කිරීමට කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා අදහස් කර තිබෙන බවත් එතුමා ප්‍රකාශ කළා. ඒ. පී. ජයසූරිය සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාගේ ප්‍රකාශය 1962 ජනවාරි මස 16 වැනි දින සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රාජ්‍ය වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා. එහි කොටසක් මෙසේයි :

> තව දුරටත් කියනවා නම් මේ සම්බන්ධයෙන් විශේෂ කොමිසමක් පත් කිරීමට ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා අදහස් කර සිටිනවාය කියා ප්‍රකාශ කරන්ට කැමතියි. ඒ සම්බන්ධව එතුමා අගමැතිනියට ලිපියක්ද යවා තිබෙනවා. එහි පිටපතක් මටත් ලැබී තිබෙනවා. වැඩි කලක් යන්ට මත්තෙන් ඒ පිළිබඳ කොමිසමක් පත් කරනවා ඇති.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ප්‍රකාශය කොට දැන් මාස 8ක් පමණ ගත වී ඇතත් තව මත් කොමිෂන් සභාවක් පත් කර නැහැ. කොයි කාලයේදී කොමිෂමක් පත් කරන්ට ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වෙනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ.

අර්තාපල් වගාව ගැන සඳහන් කළ වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එය සාර්ථක වී නැති බව මතක් කළා. අසාර්ථක වූ වගාවන් ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වන විට නම් ඒ පිළිබඳව විශේෂඥයකු වුවමනායි. නමුත් අනික් අතින් කල්පනා කර බලන විට කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු ගැන පරීක්ෂා කර බැලීමට නම් ඒ විධියේ විශේෂඥයකු වුවමනා කරන්නේ නැහැ.

මෙම වැය ශීර්ෂය යටතේ කථා කරමින්, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙ මුදල් නාස්තිවීම් රාශියක් තිබෙන බව ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් ප්‍රකාශ කරන්ට යෙදුණා. ඒ වගේම කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා යටතේ තිබෙන සමහර දෙපාර්තමේන්තු දූෂණයෙන් පිරී පවතින බව කියන්ට යෙදුණා; මුදල් කාබාසිනියා කෙරෙන බව කියන්ට යෙදුණා. නොයෙක් කරුණු නියම විධියට නොකෙරෙන බව කියන්ට යෙදුණා. දෙපාර්තමේන්තු ගැන පරීක්ෂා කර බැලීමට පත් කරන කොමිෂන් සභාවකට ඉන්දියාවෙන් විශේෂඥයෙක් වුවමනා නැහැ. මේ රටේම සිටින සුදුසු අය පත් කරන්ට පුළුවන්කම තිබෙනවා. එහෙත් කනගාටුව ඒ. පී. ජයසූරිය මැතිතුමා සෙනෙට් සභාවේදී මේ ප්‍රකාශය කර මාස 8ක් ගතවෙලත් මේ කොමිෂම පත් වී නැති එකයි. කොමිසමක් පත් කළ විගසම සියලු ප්‍රශ්න විසඳන්ට පුළුවන්ය කියා අපි කල්පනා කරන්නෙ නැහැ; නමුත් එවැනි කොමිසමක් පත් කරනව නම් කිසි සැකයක් නැතිව නොයෙක් දේවල් එළිදරව් වෙනව ඇති. ඒ අන්දමට නොයෙක් දේවල් අනාවරණය වීම හේතුකොටගෙන ඒ වාර්තාව පාවිච්චි කරන්ට පුළුවන්, ඒ දෙපාර්තමේන්තුවල වැඩ කටයුතු හොඳ තත්ත්වයට පත් කරන්න; වැරදි කළ අයට පහර දෙන්න; ඒ අය අස් කරන්න; ඒ අයට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්න. අන්න ඒ අන්දමට එවැනි කොමිෂන් සභාවක වාර්තාවක් පාවිච්චි කරන්ට පුළුවනි. ඒ වගේම එවැනි වාර්තා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වක් අනුව රටේ මහජන මතයක් ඇති කරන්ට පුළුවනි. ඒ අන්දමට කල්පනා කර බලායි, අපි කොමිෂමක් අවශ්‍යයයි කියන්නෙ. මා ඇමතිතුමාගෙන් අහන්ට සතුටුයි, තවත් ප්‍රමාද නොවී දැන්වත් ඒ විධියේ කොමිෂමක් පත් කරනවාද කියා, කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා යටතේ පවතින දෙපාර්තමේන්තුවල වැඩ කටයුතු සොයා බැලීමට. රජය වියදම් කරන මුදල්වලින් විශාල කොටසක් එතුමා යටතේ තිබෙන දෙපාර්තමේන්තුවලින් වැය වෙනව. කෝටි 40 ක පමණ මුදලක් ඒවායින් වැය වෙනව. එසේ නම් ඒ වැඩ ගැන වර්ෂයක් පාසා කෙරී තිබෙන දෝෂාරෝපණ ගැන සොයා බලා ඒවා නැති කිරීමට අප්‍රමාදව කොමිෂමක් පත් කරනවාද කියා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා අහන්ට සතුටුයි.

සභාපතිතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයට සම්බන්ධ වන කරුණු කීපයක් ගැන දැන් මා කථා කරන්ට බලාපොරොත්තු වෙනවා. කැලෑ තිබෙන ප්‍රදේශවලින් පෙනී සිටි නොයෙක් මන්ත්‍රීවරුන් කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවේ පවතින දූෂණකම් ගැන කියා සිටියා. කැලෑ ආරක්ෂා කරන්ට සිටින නිලධාරීන් දූෂණයෙන් පිරිලායයි ඔවුන් ප්‍රකාශ කළා. ඒ කැලෑවලින් කපා පිට කරන ලී රාශියක් මොරටුවේ කාර්මිකයන් ගෘහ භාණ්ඩ තනන්ට පාවිච්චි කරනව. විශේෂයෙන් හල්මිල්ල, බුරුත ආදී ලී ඒ සඳහා පාවිච්චි කරනව.

අ. භා. 8.38

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වෙන්න. කථානායකතුමා දැන් මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. மெரில் பெர்ணண்டோ)

(Mr. Meryl Fernando)

එම නිසා මේ කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුව සමග මටත් එක්තරා සම්බන්ධකමක් තිබෙනව. නොයෙක් මන්ත්‍රීතුමන්ලා කියන්ට යෙදුණා, කැලෑවලින් ලී කැපීමට බලපත්‍ර ලබාගත් අය බලපත්‍රවල නියම ප්‍රමාණයට වඩා විශාල වශයෙන් කැලෑ කපා ලී හොරෙන් පිට කරනවාය කියා.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙ කථාව කෙටි කර නවා නම් හොඳයි, අද රාත්‍රි 10 ට මේ වැය ශීර්ෂය පිළිබඳව ඡන්දය ගන්ට බලාපොරොත්තු වෙන නිසා.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. மெரில் பெர்ணண்டோ)

(Mr. Meryl Fernando)

සභාපතිතුමනි, මා ඊ. 10 වන තුරු කථා කරන්නෙ නැහැ.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

තවත් මන්ත්‍රීවරුන් කථා කරන්න ඉන්නව.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. மெரில் பெர்ணண்டோ)

(Mr. Meryl Fernando)

සභාපතිතුමනි, කැලෑවලින් මේ අන්දමට පිට වන ලී මොරටුව වැනි ප්‍රදේශවලට ගෙනෙනව. හොරෙන් පිට වන සමහර ලී කුවිතාන්සි ඇතිව ගෘහ භාණ්ඩ තනන මොරටුවේ මිනිසුන්ට විකුණනව. පොලීසිය කරන්නෙ ඒ කාර්මිකයන් පසුපස්සෙ ගිහින් ඔවුන් අල්ලා ගැනීමයි. ඔවුන් අතේ කුවිතාන්සියක් තිබෙන නිසා ඊට පස්සෙ ඔවුන්ට සිදු වෙනව කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවට ඇවිත් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න. කරුණු ඉදිරිපත් කරලා එක දිනකින් දෙදිනකින් ප්‍රශ්න බේරුම් කර ගන්න බැහැ. එවැන්නක් බේරුම් කර ගන්න දින ගණනාවක් කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවට එන්න සිද්ධ වෙනවා. ඒ විධියට මහජනයා රස්තියාදු කරන්නෙ මන්ද? අල්ලස් ආදිය ගැනීමේ බලාපොරොත්තුව උඩ ඒවායේ වැඩ කරන නිලධාරීන් වැඩ ප්‍රමාද කරන නිසා රස්තියාදු වෙන්න වෙනවා. එක පැත්තකින් තර්ජනය කරනවා නඩු දමනවාය කියල. තවත් පැත්තකින් රස්තියාදු කරනවා අල්ලස් ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන්ම. එවැනි අවස්ථා කීපයක් මා දැක තිබෙනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.]

අ. භා. 8.45

කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවේ ලී ගබඩාවක් මොරටුවෙත් තියෙනවා. එය පටන් ගත්තෙ අවුරුදු 3 කට පමණ කලින්. මොරටුවේ සිටින ගෘහ භාණ්ඩ නිෂ්පාදකයන්ට ඒ මගින් යම් විදියක සේවයක් වන බව මම පිළිගන්නව. නමුත් මොකක්ද අද එහි තිබෙන තත්ත්වය? මාසයකට එක් අයෙකුට දෙන්නෙ රුපියල් පණහක ලී ප්‍රමාණයකුයි. රුපියල් පණහකට ක්‍යුබික් අඩි හයක් විතර ලැබෙනව ඇති. ක්‍යුබික් අඩි හයක් අරගෙන ගිහින් සුළු කාර්මිකයෙක් පවුලක් නඩත්තු කිරීම සඳහා ගෘහ භාණ්ඩ නිපදවන්නෙ කොහොමද? කරන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. ඔවුන්ට සිදු වෙනවා වෙනත් ලී වෙළෙන්දන්ගෙන් ලී ලබා ගන්න. එම ලී වෙළෙන්දන් ළඟ බුරුත ක්‍යුබික් අඩියක මිළ රුපියල් දොළහක්, දහතුනක්, දාහතරක් විතර වෙනව. එක පැත්තකින් කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුවෙ ලී ගබඩාවක් තිබියදී අනික් පැත්තෙන් පුද්ගලික වෙළෙන්දන් හැම දාම බුරුත, හල්මිල්ල ආදිය විකුණගෙන යනව. ඒ ලී හොරෙන් ගෙනෙන ලී නොවෙයි නම් කොහොමද මේ විදියට දිගටම විකුණගෙන යන්නෙ?

යම් ගෘහ භාණ්ඩ තනන්නෙකුට ක්‍යුබික් අඩි සියයක ලී වුවමනා නම්, ඒ සඳහා එම ලී ගබඩාව මගින් කොළඹ මහ කාර්‍යාලයට ඉල්ලුම් පත්‍රයක් එවන්න ඕනැ. ඒකට මාස දෙක තුනක් ගත වෙනව. කීප වරක් කොළඹ මහ කාර්‍යාලයට ඇවිත් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නත් සිදු වෙනව. බොහොම ටික දෙනාටයි, ඒ විධියට ලී ලැබෙන්නෙත්. තත්ත්වය ඔය විදිය නම් අපට පිළිගන්න සිදු වෙලා තියෙනවා ඒ ලී ගබඩාවෙන් නියම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නෙ නැහැ කියල.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சி. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

කොයි අන්දමට ද ලී දෙන්න ඕනැ, ලී ගබඩාවෙන්?

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. மெரில் பெர்ணாண்டோ)
(Mr. Meryl Fernando)

රුපියල් පණහක ලී මාසෙකට දීල කොහොමද කාර්මිකයෙක් වැඩ කරන්නෙ? රුපියල් පණහක ලී කොහෙත්ම ප්‍රමාණවත් නෑ. රුපියල් පණහක ලීවලින් මොන වද හදන්නෙ? හැම කාර්මිකයෙක්ම රුපියල් දාහකට වැඩිය බඩු හදල මාසෙකට විකුණනව. සමහර තැන්වල වැඩ කරන්නෙ තව දෙතුන් දෙනෙකුත් වැඩට යොදවාගෙනයි. දහය පහළොව සේවකයන් සිටින තැනුත් තියෙනව. බලාපොරොත්තු වන ප්‍රමාණයට ලී නොලැබෙනව නම් මේ කටයුත්ත කරන්න අමාරුයි. ගිය වර්ෂයේ කැලෑ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් හල්මිල්ලවල සහ බුරුතවල මිළ වැඩි කෙරුව. ඒ ගැන ප්‍රශ්න කළාම ගරු ඇමතිතුමා කිව්ව, ඒ ලීවල මිළ වැඩි කරන්න අවශ්‍ය වෙලා තියෙන්නෙ ඒවා හොයා ගන්න අමාරු නිසයි කියල. සිදු වෙලා තියෙන්නෙ මොකක්ද?

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා. (තිස්සමහාරාමය)
(திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்ஸ—திஸ்ஸமஹாராம)
(Mr. Lakshman Rajapaksa—Tissamaharama)

I rise to a point of Order. There is no Quorum. We cannot speak to empty benches.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන් කොට ගණපූරණයක් නොමැති වූයෙන් බෙදුම් සීනු ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

අනතුරුව ගණපූරණයක් තුබූයෙන්—

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. மெரில் பெர்ணாண்டோ)
(Mr. Meryl Fernando)

සභාපතිතුමනි, ගිය වර්ෂයේ හල්මිල්ල සහ බුරුත ලීවල මිළ වැඩි කළා. ඒ සමගම හිටපු මුදල් ඇමතිතුමා අලෙවි බද්ද අස් කොට ඒ වෙනුවට පිටරටින් මේ රටට ගෙන්වන බඩු රාශියක තීරු බදු සියයට 20 කින් වැඩි කළා. ඒ නිසා දැන් බුරුමයෙන් ලංකාවට ගෙන්වන තේක්කවල මිළ වැඩි වී තිබෙනවා. කියුබ් අඩියක මිළ රුපියල් 5 කින් වැඩි වී තිබෙනවා. අඩි 10 ක් දිග අගල් 10 ක් හතරැස් තේක්ක කඳක් ගන්නා විට කලින් කියුබ් අඩියකට ගෙවිය යුතු වූයේ රුපියල් 24 යි. නමුත් දැන්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

රුපියල් 32 ක් ගෙවන්න ඕන. ලංකාවේ ගෘහ භාණ්ඩවලින් සියේට 75 ක් පමණ තනන්නේ මොරටුවේයි. ඇඳුම් අල්මාරි, ලියන මේස, ආදී ගෘහ භාණ්ඩවලින් සිය යට 75 ක්ම සාදන්නෙ මොරටුවේයි. ලීවල මිළ එසේ වැඩි වී ඇතත් ඔවුන් සාදන භාණ්ඩවල මිළ නම් වැඩි වී නැහැ. මොරටුවේ තනන ඒ ගෘහ භාණ්ඩ සාප්පුකාරයින්ට විකිණීමට ඔවුන්ට සිද්ධ වෙනවා. සාප්පුකාරයින් ධන පතියන්. ඔවුන් සේරම එකතු වී ඒ බඩුවලට ගෙවන මිළ වැඩි නොකිරීමට කටයුතු කරණවා. මේ නිසා ගෘහ භාණ්ඩ තනන්නවුන් අද වැටී සිටින්නේ කලින් තිබුණු තත්ත්වයට වඩා අමාරු තත්ත්වය කටයි. ඔවුන් තනන භාණ්ඩවලට වැඩි මිළක් ගැනීමට බැරි අතර ලීවල මිළ පමණක් නොවෙයි. වැඩි වී තිබෙන්නේ. පසු ගිය අවුරුදු දෙක තුළ වැඩි වූ තීරු බදු නිසා ඔවුන්ට ඒ භාණ්ඩ සෑදීමට අවශ්‍ය අනික් ද්‍රව්‍ය—ඇණ සරනේරු ආදිය—සඳහාද වැඩි මිළක් ගෙවන්න සිදු වී තිබෙනවා. මේ විධියට ගෘහ භාණ්ඩ තැනී මෙන් ජීවත් වන දහසක් පමණ දෙනා මොරටුවේ සිටිනවා. ගෘහ භාණ්ඩ තනන් නන් හැටියට ලියාපදිංචි වූ 700 දෙනෙක් ඉන්නවා. එ සියලුම දෙනාට අද විශාල පහරක් වැදී තිබෙනවා. ඒ නිසා මම ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, මේ කාරණා ගැන විමසා බලා ඒ අයගේ එදිනෙදා ජීවිත ගෙනයාමට පුළුවන් විධියේ තත්ත්වයක් සලසන්නය කියා.

ධීවර කටයුතු ගැනත් මට ප්‍රශ්නයක් දෙකක් අහන්න තිබෙනවා. ඊයේ ඇමති තුමා කිව්වා අළුත් ක්‍රමයට යන්ත්‍ර සූත්‍ර සවි කරන ලද බෝට්ටු 912 ක් ගැනීමට ණය මුදල් දී තිබෙනවාය කියා. ඒ කියන්නේ කෝටි එකහමාරක පමණ මුදලක් අළුත් බෝට්ටු ගැනීම සඳහා ණය වශයෙන් දී තිබෙනවා. ඒ ණය මුදල් දෙන ලද 912 දෙනාගෙන් කී දෙනෙක් කොටස් ක්‍රමය අනුව නිසියාකාර ණය මුදල් බේරා තිබෙන වාද ? කී දෙනෙකුට බැරි වී තිබෙනවාද ? බේරා තිබෙන අයගෙන් කී දෙනකුට නියම විධියේ ආදායමක් තිබෙනවාද ? කී දෙනකුට නියම විධියේ ආදායමක් නැද්ද ? මේ කරුණු සොයන්නේ නැතිව අද තිබෙන කොටස් ක්‍රමය අනුව ණය බේරන්න කියනවා නම් එය නියම තත්ත්වයට මුහුණ පෑමක් නොවෙයි. බෝට්ටුවක් ගැනීම සඳහා රුපියල් 17,500 ක් ප්‍රමාණ වත් වන්නේ නැහැ. මෙසේ බෝට්ටුවක් ගත් එක් මස් මරන්නෙක් ගැන මම දන්නවා. ඔහුට බෝට්ටුව ගෙන යන්ත්‍ර සවි කර සම්පූර්ණ කටයුතු අවසන් කිරීමට රුපියල් 19,108 ක් වියදම් වුණා. ඒ නිසා ඉතිරි මුදල ඔහුට ණයට ගන්න සිද්ධ වුණා. බෝට්ටුවක් ගත් හැටියේ එය එක වරටම මුහුදට දමන්න බැහැ. බෝට්ටු වේ තමන් හා වැඩ කරන අනික් තුන් දෙනාට ණය මුදල් දීම සිරිතක් වශයෙන් පවතිනවා. එවැනි ප්‍රශ්න ගැන දෙපාර්ත මේන්තුව නිසි විධියට සොයා බලන්නේ නැති නම් ණය දීම ස්ථිර විධියට ක්‍රියාත් මක කරන්න පුළුවන් වන්නේ නැහැ. මා කලින් කී තැනැත්තා ණය මුදල් ගෙන මාස පහක් වෙනවා. නමුත් ඔහු කොටස් මුදල් ගෙවා තිබෙන්නේ එක මාසයක පමණයි. මාස හතරක්ම ගෙවන්නට බැරි වී තිබෙනවා. එයින් වන්නේ ණයකාරයන් වීමයි. ඔය තත්ත්වය නම් තිබෙන්නේ, මේ ණයදීම පමණක් මදි. ඒ ණය දුන්නාට පසුව ඒ බෝට්ටු ලබන අය කුමන දියුණු වක් දකිනවාද, නැද්ද, ඒ අය කොතරම් දුරට සාර්ථක අන්දමින් එය කරනවාද, නැද්ද, මේ ණය මුදල් ගෙවන්නට ඔවුන්ට පුළුවන්ද, බැරිද, කොටස් මුදල් අඩු කළ යුතුද, නැද්ද, යනාදී ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්නේ නැතිව නම් මෙය සාර්ථක කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ නිසා මේ ගැන පරීක්‍ෂා කිරීමට ධීවර දෙපාර්ත මේන්තුවේ නිලධාරීන් දෙතුන් දෙනෙකු ගෙන් යුත් වෙනමම අංශයක් ඇති කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එපමණක් නොවෙයි, ඒ අය උපදෙස් දීමටත් යොදවන්නට ඕනෑ. එසේ නැත්නම් බොහෝ විට ඇංජින්වල ඇතිවන වැරදි නිසා හෝ අකාලයට වැරදි ස්ථානයට පන්න කරන්න යෑම නිසා හෝ ඒ අයට අමාරුකම් ඇතිවෙනවා. අපි දන්නවා අපේ වෙරළේ මස් මරණ අය බොහෝ විට මස්මැරීම සඳහා ත්‍රිකුණාමලය පැත්තට යනවා. නමුත් වැරදි කාලයට ගොස් ඒ අයට නියම මස් මැරීමක් ඇති නූණොත්, ඒ අය ණයකාරයන් වී ආපසු පැමිණෙ නවා. ඒ නිසා ඒ ගැන පරීක්ෂා කර බලා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.]

ඒ අය සමග සාකච්ඡා කර මේ ප්‍රශ්නය ගැන උපදෙස් දීමට වෙනමම අංශයක් ඇති කිරීම අවශ්‍යයි කියා ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා. මේ යන්ත්‍ර සවි කළ බෝට්ටු ගැනීමෙන් පසුව — විශේෂයෙන් බටහිර වෙරළේ ඔරු අයිතිකාරයින් රාශියක් ඔරු වෙනුවට බෝට්ටු ගත්තා — ඒ බෝට්ටු තැබීමට සුදුසු වරායක් ගැන කල්පනා කළ යුතුය කියා මීට පෙරත් මා ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කළා. කොළඹ මෝදර සිට බේරුවල දක්වා ඒ විධියේ වරායක් නැහැ. නමුත් දෙහිවලින් පටන්ගත්තාම දිගටම මස් මරන්නන් ඉන්නවා. මොරටුව පානදුරය, වාද්දුව, නල්ලුරුව ආදී ගම් කීපයකම ඉන්නවා. ඒ අය පරණ තාලේ ඔරු වෙනුවට අලුත් තාලේ බෝට්ටු ගත් විට ඒවා තබන්නේ කොහේද? කුණාටු තිබෙන කාලයක කොළඹ වරායට ඔරුවක් එලෙව්වොත් එතන ආරවුලක් ඇති කර ගෙන තමයි යන්නෙ. තමන් අල්ලා ගන්නා මාළුත් නියම විධියට විකුණා ගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. දෙහිවල එන්න එන්නම බෝට්ටු වැඩි වෙනවා. නමුත් වරායක් සඳහා බේරුවල දක්වාම යන්න වෙනවා. ණය දෙනවිට ඒ ගැන කල්පනා කරන්න ඕනෑ. ජපානයෙන් පැමිණි විශේෂඥයින් වරායවල් කීපයක් ගැන සඳහන් කළා. නමුත් කොළඹත් බේරුවලත් අතර එක වරායක් ගැනවත් සඳහන් කර නැහැ. පානදුරේ ගඟ මුහුදට වැටෙන තැන ඒ විධියේ වරායක් හැටියට සකස් කරන්නට පුළුවන්ද කියා සොයා බලන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. අවුරුද්දේ මාස හතක් අටක් පමණම ඒ මෝයකට වැහිලයි තිබෙන්නෙ. එතන ගල් තිබෙන එකත් බාධාවක්. ඒ නිසා බෝට්ටු ගඟට යන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. නමුත් වැල්ලවත්තේ කර තිබෙනවා වගේ ඉංග්‍රීසියෙන් "බ්‍රයින්" කියන එකක් එතැන බඳින්න පුළුවන් නම් බෝට්ටු නතර කර තබන්නට එය පාවිච්චි කරන්න පුළුවනි.

තවත් විධියකින් මෙය ප්‍රයෝජනවත් වන්න පුළුවනි. මම දන්නවා අත්තිඩියේ වෙල්යායේ වතුර පොම්ප කිරීමට වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව බොහෝ කාලයක සිට උත්සාහයක් දරනවා. නමුත් එයින් නියම ප්‍රතිඵල ලැබී නැහැ. එය සාර්ථක වී නැහැ. අත්තිඩියේ වෙල්යායේ කුඹුරු අක්කර 500 ක් පමණ තණකොළවලින් හා සැල්වීනියාවලින් වැසී වගා කරන්නේ නැතිව තිබෙනවා. පුරාණයේ මේ වෙල්යාය වගා කර නියම ප්‍රයෝජනය ගත් එකක්. පානදුරේ මෝයකට නිතරම ඇර තැබුවොත්, ඒ වතුර පොම්ප කිරීමත් අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ. මේ සම්බන්ධයෙන් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂතුමාටත් කරුණු ඉදිරිපත් කළා. එතුමා එය පිළිගත්තා. ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීම ඉංජිනේරුවන්ට බාර දෙයක්. අපි වගේ අයට ඒවා සම්බන්ධයෙන් නියම තීරණයකට බහින්න බැහැ. ඒ ගැනත් සැලකිලිමත් වන ලෙස ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනවා. ඒ වාගේම හේවාහැට කෝට්ඨාශයේ ධීවර අභ්‍යාස විද්‍යාලයක් ඇති කරන්න යනවාය කියා පසුගිය දිනවල ආරංචියක් තිබුණා. ඒ ආරංචියේ සත්‍යයක් තිබෙනවාද කියලයි මා අහන්නෙ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

මොකවත් නැහැ.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. மெரில் பெர்ணண்டோ)
(Mr. Meryl Fernando)

කිසිම සත්‍යයක් නැත්නම් මා ඒ ගැන බොහොම සතුටු වෙනවා. කෙසේ වෙතත් ඒ විධියේ ආරංචියක් නම් තිබෙනවා. පොල්ගොල්ලේ සමුපකාර අභ්‍යාස විද්‍යාලයක් තිබෙන නිසා ඒ විධියේ එකක් හේවාහැටත් ඇති කරන්ට යනවා වෙන්ට ඇති කියා මා හිතුවා. එය එසේ නොවේ නම් මා සතුටු වෙනවා.

ඔරු අයිතිකාරයින් ඔරු අරගෙන මුහුදට ගිය අවස්ථාවල ඒ ඔරු කැඩුණාම තමුන්නාන්සේ යටතේ තිබෙන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නොව සමාජසේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙනුයි යම් කිසි ආධාරයක් දෙන්නෙ. මාස හතරක් පහක් ප්‍රමාද වීමෙන් පසුව ඒ ආධාර මුදල් ගෙවීම කාලයක් තිස්සෙ කෙරෙන බව පෙන්නුවා. ඕ. ආර්. ඕ. මහත්මයාගෙන් වාර්තාවක්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගෙන්වා ගන්නවා, දිසාපතිතුමා මගින්. ධීවර දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වාර්තාවක් ලැබෙනවා. ඒ වාර්තා දෙකම ලැබුණාමයි යමක් දෙනවා නම් දෙන්නෙ. ආධාරයක් ලැබෙන විට ඔරුව කැඩී මාස 4ක් 5 ක් ගතවෙලා. ඒ අවස්ථාව වන විට දුප්පත් ඔරුකාරයින් ණයට හෝ මුදල් සොයා ගෙන ඔරුව හදාගෙන ඉවරයි. ඒ තරම් කරදරයකට වැටෙන තුරු ප්‍රමාද වී ආධාර යක් ලැබෙනවා නම් එයින් වැඩක් වන්නේ නැහැ.

ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Jayasinghe)
ආධාර දෙන්නෙම නැහැ.

They do not pay.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. மெரில் பெர்ணண்டோ)
(Mr. Meryl Fernando)
ධීවර දෙපාර්තමේන්තුව තමුන්නාන්සේ යටතේ තිබෙන නිසා සමාජසේවා කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා සමග සාකච්ඡා කර යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළ යුතුයි. ආධාර දීම ඉක්මන් කළ යුතුයි. මේවා පහ සුවෙන් කරන්ට පුළුවනි. මෙවැනි දේ වර්ෂයක් පාසා මේ ගරු සභාවේ කියන්ට වුව මනා නැහැ.

කුකුළන් ඇති කිරීම සම්බන්ධයෙන් කොළඹට කිට්ටු ප්‍රදේශවල අවුරුදු කීප යක් තිස්සෙ දියුණුවක් ඇති වී තිබෙනවා. පසුගිය අවුරුද්දේ ඉන්දියාවෙන් ගෙන් වන ලද බිත්තරවලට ගිය වියදම බැලුවාම ඊට කලින් වර්ෂයේ ගිය වියදමට වඩා සෑහෙන ගණනකින් එය අඩු වී තිබෙන බව පෙනෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්නයකුත් මතු කළා මීට කලින්.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන් බොහොම වෙලා කථා කළා. තව හුඟක් වෙලා කථා කරන්ට බලාපොරොත්තු වෙනවද?

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. மெரில் பெர்ணண்டோ)
(Mr. Meryl Fernando)
තවත් මිනිත්තු පහක් පමණයි මට වුව මනා කරන්නෙ. කුකුළන් ඇති කිරීම නගරබදව හෝ කොහේ හෝ ඇති කළාට කමක් නැහැ. මොරටුවේ එක්තරා පුද්ගල යෙක් සතුන් 4,000 ක් පමණ ඇති ගොවි පළක් පටන් අරන් තිබෙනවා. ඔහුගේ අද හස බිත්තර රක්කවා කුකුළු පැටවුන් වික් ණීමයි. 1960 දී එක වසංගතයකින් ඔහුගේ ඒ කුකුළන් 4,000 ම නැතිවෙලා ගියා. වෙනත් තැන්වලත් කුකුළන් විනාශ වී ගියා. ඊට පස්සෙ නැවත වරක් ඔහු කුකු ළන් ඇති කරන්ට පටන් අරන් තියෙ නවා. නැවතත් ඒ විධියේ වසංගතයක් ඇති වී කුකුළු රළම නැති වී යාදෝ කියන බියකින් දැන් ඔහු පසු වෙනවා. මේ ගැන කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් සමග සාකච්ඡා කළා. ඉන්දියාවෙන් වැක් සින් ගෙන්වා ගැනීම ගැනයි කථා කළේ. ගරු ඇමතිතුමා කුකුළන් ඇති කිරීමට ආධාර කරනවාය, ධෛර්‍ය දෙනවාය කියන නිසා ඒ පුද්ගලයා ගරු ඇමතිතුමා හමු වී ඉන්දියාවෙන් රැලිකට් නැමති වැක්සින් ගෙන්වා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියා. බොහොම සුළු මුදලයි වියදම් වෙන්නෙ. ඔහුට ඒ අවසරය ලැබුණේ නැහැ. මොකක්ද හේතුව? කෘෂිකර්ම දෙපාර්ත මේන්තුවෙ නිලධාරීන් කැමති නැහැ ඉන් දියාවෙන් වැක්සින් ගෙන්වනවාට. ඒ අය කල්පනා කරන්නෙ ඉන්දියාවෙන් වැක් සින් ගෙන්වීම ලංකාවේ කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් හදන ඒවා නො පිළිගැනීමක් හැටියටයි. නිලධාරීන්ගේ ඊර්ෂ්‍යාවක් නිසා ඉඩ නොදීම බලවත් වර දක් බවත්, එවැනි මතභේදයක් නිසා ලංකාවට වුවමනා කරන වැක්සින් වර්ග යක් ගෙන්වා ගැනීමට තිබුණු ඉඩකඩ නැති කර දැමීම වඩාත් බරපතළ වැරැද් දක් බවත් පෙන්වා දෙන්ට කැමතියි. දැන් සතුන් 4,000 ක් ඉන්න මේ තැනැත්තා ඒ ගණන 8,000 ක් කරන්ටයි අදහස් කර ගෙන ඉන්නෙ.

ලංකාවේ තිබෙන විශාලම ඉන්කියු බේටර් එක තිබෙන්නෙ මේ තැනැත්තා ළඟයි. මගේ කල්පනාවේ හැටියට බිත්තර 18,000 ක් පමණ මේ යන්ත්‍රයේ රක් වන්න පුළුවන්. [බාධා කිරීමක්] පුද් ගලයා කවරෙක් හෝ වේවා මෙවැනි දෙය කින් සැම දෙනාම ප්‍රයෝජන ලබා ගන් නවා. ඒ හෙයින් මෙවැනි දේ පිළිබඳව පරීක්ෂා කර බලා කටයුතු කළ යුතුය කියා මා ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.]

අ. භා. 9

මට තව එක් කාරණයක් පමණයි මතක් කරන්න තිබෙන්නෙ. මොරටුව කොට්ඨාශයේ ගම්සභා තිබෙනවා. මෙම කොට්ඨාශය කොළඹට සතැපුම් දහයකට නොදුරින් පිහිටා තිබෙන නමුත් ගම්සභා ප්‍රදේශ මෙහි තිබෙනවා. ඒ නිසා ගම් පළල් කිරීමේ නීති යටතේ අක්කර දෙක තුන බැගින් ලබා ගන්නා ඉල්ලුම්පත් ඉදිරිපත් කළ නමුත් මෙය කොළඹ නගරයට ආසන්න ප්‍රදේශයක් නිසා එසේ කරන්න බැරිය කියනවා. සාමාන්‍යයෙන් කුඹල් කර්මාන්තයේ යෙදී තමන්ගේ ජීවිකාව ගෙනයන පිරිසකුයි තෙලවල සහ බොරුපන නමැති ගම් දෙකේ වාසය කරන්නෙ. එලවලු කොටු ආදිය තිබෙන මෙම පළාතේ මේ අයට ගෙයක් දොරක් සාදා ගැනීමට හා ඉඩ කඩ ලබා ගැනීමටයි මේ ඉඩම් ඉල්ලුවේ. නමුත් නගරබද පෙදෙසක් නිසා ඉඩම් දෙන්න බැරි බවයි අපට එවා තිබෙන පිළිතුරේ තිබෙන්නෙ. නමුත් ගරු සභාපතිතුමනි, මා කියන්නෙ මෙයයි. මේ ප්‍රදේශය ගම්සභා ප්‍රදේශයක් වශයෙන් තිබෙන තුරු එම නීති රීති අනුව ක්‍රියා කළ යුතුයි. එසේ නැත්නම් මේ ගම්පළාත්වලට කිසිම දියුණුවක් ලබා ගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ හෙයින් මේ කාරණා ගැනද සැලකිලිමත් වෙන්නය කියා ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. ரி. பி. தென்னகூன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ දීර්ඝ කථාවක් කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. නමුත් මෙවැනි වැදගත් අමාත්‍යාංශයක් යටතේ මගෙන්ද වචන සවල්පයක් ප්‍රකාශවීම මා සතු යුතුකමක්ය කියායි මට හැඟෙන්නෙ. මගේ පළාත ගොවි පළාතක්. ගොවියා දෙවියාය කියායි සාමාන්‍ය වශයෙන් හඳුන්වන්නෙ. එය එසේ නම්, ගොවියා දෙවියා නම්, එම දෙවියන්ගේ සේවකයෙකු වශයෙන් ඔවුන් අද දින විඳින දුක් ගැහට පිළිබඳව කරුණු කීපයක් මේ ගරු සභාවේ නොකීවොත් මා සතු යුතුකමක් පැහැර හැරියා වන බවයි මා කල්පනා කරන්නෙ. ගොවිකම්, ඉඩම්, වාරි මාර්ග, විදුලි බලය සහ ධීවර කර්මාන්තය යනාදී වශයෙන් මේ රටේ ජීවනයට අවශ්‍ය වැඩ කටයුතු ගණනාවක්ම මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන බව අප දන්නවා. මෙතෙක් කල් පැවති මෙම විවාදයේදී දෙපැත්තේම සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරු ඉතා සාරවත්, එමෙන්ම උපදෙස් ලබා ගත හැකි ප්‍රයෝජනවත්, කථා කීපයක් පැවැත් වූ බව අප සැම දෙනාම දන්නවා. එක් කාරණයක් නම් මා පැහැදිළිවම කියන්න කැමතියි. දෙපාර්තමේන්තු තුළ තිබෙන වැරදි පිළිබඳව ගරු මන්ත්‍රීවරු කළ ප්‍රකාශ සියල්ලම පාහේ ඇත්ත බව පිළිගන්න ඕනෑ. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ කාලයේ පටන්ම මේ රටේ තිබුණේ පුද්ගලයින්ට ඕනෑ වැඩ පිළිවෙළවල් සම්පාදනය කිරීමේ පුරුද්දක්. මේක දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ පැවතුණු කාරණයක් නිසා, අර වැරද්ද නිසා මේ වැරද්ද නිසා, මේ ඇමතිතුමා ටික කලක් මේ වැඩය අල්ලා ගෙන තිබෙන නිසා, දැනට දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටින නිලධාරීන් දෙතුන් දෙනෙක් නිසා, මේ ක්‍රමය ඇති වී තිබෙන බව කවුරුවත් කියනවා නම්, අපේ ඉතිහාසය අනුව එය පිළිගන්නට අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ රටේ අවදානම් තත්ත්වයක් ඇති වන විට සියලු දෙනාම නොයෙක් කාරණා ගැන කල්පනා කර තිබෙනවා. එවැනි අවස්ථාවලදී නොයෙක් අනතුරු ඇඟවීම් මේ ගරු සභාවට දන්වන ලදුව, රජය ඒ තත්ත්වයන්ට මුහුණ දෙන්නට කීප වරක් ලෑස්ති වුණා. එහෙත් බොහෝ විට ඒ අවදානම් අවස්ථාවලට ලෑස්ති වුණේ අර වැද්දන් ගෙවල් සදන ක්‍රමයටයි. ගරු සභාපතිතුමනි, වැද්දන් ගෙවල් හදන්නේ කොහොමද? "අද වැස්සොත් වැද්දෝ කියනවා, හැම දම තෙමෙන්ට බැහැ යකෝ, අපි හෙට ගෙයක් හදන්ට ඕනෑ''ය කියා. "උඹ කණු ගෙනෙන්. උඹ අතු මිටි ගෙනෙන්. උඹ වැල් ගෙනෙන්. අපි හෙට ගේ හදනවා. අපි හෙට නොතෙමී සිටිමු'', කියා ඔවුන් කථා වෙනවා. එහෙත් උදේ අව්ව වැටෙනවා. ඊයේ කල්පනා කළ වැඩ වැද්දන්ට මතක් වන්නේ නැහැ. ඔවුන් දඩයමේ යනවා. ඉතින් නැවතත්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

හැන්දැවට වඩිනවා. එතකොට ඔවුන් නැවතත් කථා වෙනවා, "ඊයේ අපි ගෙයක් හදන්ට කතා වුණා නේද" කියා. මේ පිළිවෙළට හැමදාම කථාව පමණයි. ගරු සභාපති තුමනි. මේකට සාක්ෂියක් මට කියන්නට පුලුවනි. මම කුඩා කාලේ, මම ඉස්කෝලේ යන කාලේ, "දිනමිණ" පත්‍රයටත් වඩා උසස් අන්දමින් කවි කොළ සැලකුවා. මේ පත්‍ර කවි කොළ කර්තෘ කෙනෙක් සිටියා වත්තුහාමි කියා. ඔහුගේ කවි කොළයක කවියක් දැන් මට මතක් වෙනවා. 1914 වර්ෂයේ තිබුණු ලෝක යුද්ධයට පසුව වෂී 1919 දී සාගතයක් ඇති වුණා. අන්න ඒ කාලයේ එතුමා ලියන ලද කවියක් තමයි මේ. මේ කවිය මම තමුන්නාන් සේටත් දන්වන්න කැමතියි.

"පොල් ගස් කපලා රබර් සිටෙව්වා
දූ දරුවන්හට කිරි බොන්ටා
දෙල් කොස් කපලා තේ ගස් වැව්වා
ඇට බැද කොළ මැල්ලුම් කන්ටා
වෙල් ගොඩ කරලා තණකොළ වැව්වා
ඉන්නා ගේදෙර වහ ගන්ටා
සල්ලි සොයාලා පෙට්ටි පිරෙව්වා
හාල් හුණ්ඩුවක් නැත ගන්ටා"

අපි ඉතාම උසස් ජාතික වස්තුවක් වශයෙල් කල්පනා කරන තේ, පොල් හා රබර් අවශ්‍ය දෙයක් හැටියට ඒ දවස්වල කල්පනා කළේ නැහැ. ඊට හේතුව, පිට රටවල උදවිය අපේ තේ, රබර් හා පොල් මිළදී නොගත්තොත් අපට ජීවත් වන්නට ක්‍රමයක් නැහැ. ඒ නිසා විදේශීන්ගේ අවශ්‍යතා පිරිමසන ගොවිතැන් කරන්නට ප්‍රථමයෙන් මේ රටට අවශ්‍ය ගොවිතැන් කර සිටිය යුතුය කියා ඉතිහාසය අනුව අපට පෙනී යනවා.

මිරිස් සම්බන්ධයෙන් මම ගරු ඇමති තුමාට වචනයක් කියන්නට කැම තියි. වෂී 1938 දී ගොවිකම් දෙපාතීමේන්තු වේ පළමුවැනි ප්‍රචාරක කවිකයා වශයෙන් මම සේවය කළා. ඒ කාලයේ ඔය පේරා දෙණියේ ගොවිකම් දෙපාතීමේන්තුවට මිරිස් ගැන මම ලියා දුන් දෙයක් ගැන මතකයි. මම එදා ලියා දුන් ඒ කරුණු අදත් ප්‍රයෝජනයි. එදා පැවතුණු තත්ත්ව යට සමානම තත්ත්වයක් තමයි අදත් පවතින්නෙ. මිරිස් සම්බන්ධයෙන් එදා යම් අඩුපාඩුවක් තිබුණාද ඒ අඩුපාඩු අදත් එපරිද්දෙන්ම තිබෙනවා. ඒ අඩුපාඩුකම් වලට එදා සිට අද වනතුරු පිළියම් කළේ නැහැ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

අපි ඒක නැවතත් අච්චු ගහනවා.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(திரு. ரி. பி. தென்னகூன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු සභාපතිතුමනි, 1938 වෂීයේදී ගොවිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රචාරක කවිකයකු වශයෙන් සිංහල දන්වීම් ලියා දුන් කොන්ත්‍රාත්කරුවකු වශයෙන් මා එදා ලියා දුන් වටිනා කවියක් අද තත්ත්වයට කොතරම් ගැලපෙනවාද කියා තමුන්නාන් සේට පැහැදිලි කිරීම සඳහා මම දන් කිය වන්නම්.

අදටත් ඒක ගැළපෙන්නෙ නැද්ද කියා බලන්න :

නොරිස් සන තමුන් වැඩි වැඩියෙන් කැම
පිරිස් සන මැනවි පිට රට මිළ යාම
මිරිස් වවා ගෙන වතු පිට්වල සෑම
පරිස්සම් කරනු ජාතිය සැම දාම

ඒ වගේම ගරු සභාපතිතුමනි, ලූනු ගැනත් මම 1938 දී ඔය ගොවිකම් දෙපාතී මේන්තුවට ප්‍රචාරක පත්‍රිකා ලියා දී තිබෙනවා. ඒ ප්‍රචාරක පත්‍රිකාවල ඇති කවි අත රෙන් එක කවියක් මම මතක් කරන්නට කැමතියි :

රුණු පිහිටි මායා සිහල තුන් රටින්
ආනුභාවයක් ලැබ ගන්න ලෙස තුටින්
ඇනු වවා ගෙන බිම්වල සතර වටින්
පිනු මිළ නවත්වා මොලවන්න මිටින්

ඔය විධියට ගරු සභාපතිතුමනි, මා 1938 දී ගොවිකම් සේවා දෙපාර්තමේන්තු වේ සේවකයකු වශයෙන් වැඩ කරන කාල යේදී මිරිස්වලටත්, ඇනුවලටත් පිටරටට මුදල් යෑම නැවැත්වීමට කවි ලිවූ බව මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ කාලවලත් ඒ දෙපාර්තමේන්තුවල ප්‍රතිගාමී නිල ධාරීන් සිටි නිසා, ඒ උදවිය ඔවුන්ගේ බලය පාවිච්චි කළ නිසා, අප වැනි උදවියට ඒ ස්ථානවල නැවතී රටට සේවයක්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]
කිරීමට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. මාසයෙන් දෙකෙන් ඔය සථානයටත් අ යුබෝවන් කියා මට යන්න සිදු වූ බව කන ගාටුවෙන් වුණත් මේ අවස්ථාවේදි ප්‍රකාශ කරනවා.

අද අප සියලු දෙනාම අමතක කර තිබෙනවා කුරක්කන්. දඹුළු පළාතේ වුණත්, අනුරාධපුර පළාතේ වුණත්, මින්නේරිය, බුත්තල, මොනරාගල ආදි පළාත් වල වුණත්, දැන් කුරක්කන් අමතක කර තිබෙනවා.

ඩබ්ලිව්. ජී. එම්. ඇල්බට් සිල්වා මයා. (මොනරාගල)

(திரு. டப்ளியு. ஜீ. எம். அல்பேட் சில்வா—மொனருகல)

(Mr. W. G. M. Albert Silva—Monaragala)

අපි අමතක කරල නැහැ.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. ரீ. பி. தென்னகூன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ගොවිතැන් කරන ගොවීන්ට ධෛර්‍යය ලැබෙන, ශක්තිය ලැබෙන, ඉතාම උසස් ආහාරයක් හැටියටයි, අපි කවදාවත් කුරක්කන් ගැන දන්නෙ. අපේ ජාතික අවදානම් අවස්ථාවලදී තමයි, අපි ඕවා ගැන කල්පනා කරන්නෙ. ගරු සභාපතිතුමනි, 1939 දී යුද්ධය පටන් ගත්තට පස්සෙ සියලු දෙනාම කුරක්කන් වවන්නට පටන් ගත්තා. උඩරට ප්‍රදේශවල කුරක්කන් පැළ ඉඳවීම අප ඉතා සාර්ථක අන්දමින් ගෙන ගිය බව මට මතකයි. කුරක්කන් වැවීම දියුණු කිරීමට ඉතා විශාල කවි තරඟයක් ඇති කළා, මහනුවර ප්‍රදේශයේ. කුරක්කන් වවන්නේ කොහොමද, එයින් ප්‍රයෝජන ගන්නේ කොහොමද, යන්න ගැනයි ඒ කවි තරඟය ඇති කළේ. සෑම මිදුල්වලම, සෑම පිට්ටනිවලම, සෑම පිළිකණුවලම කුරක්කන් වවලා සියලු දෙනාම කුරක්කන් රොටියක්, කුරක්කන් පිට්ටු ටිකක්, තලප ටිකක්, හදාගෙන කෑමට පුරුදු වුණා ඒ ප්‍රචාරය නිසා. 1941 දී ඇති වූ ඒ කවි තරඟයේදි දිවංගත ගරු බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා අතින් පළමුවැනි ත්‍යාගය දිනා ගැනීමේ වාසනාව මට ලැබුණා. ඒ තෑගි ලැබුණු කවි පෙළෙහි කුරක්කන් ගැන ලියා තිබෙන කවි 2 ක් තමුන්නාන්සේ ඉදිරියෙහි කියවන්ට මම කැමතියි :

සැබවින් මහත් බිම් නැති මුත්
පිළිකන්නේ
ගෙවුයත් මිදුල්වල සැදු සොඳ තෝ
තැන්නේ
සතුටින් කුරක්කන් සිටවුව
හොත් වන්නේ
සැපතින් දිවි රැකුම පමණයි දැන
ගන්නේ

පිදී කුරක්කන් දිසි වන මිදුල් වල
වීදී අතර සිරි වැඩි වෙයි ගෙවල් වල
සැදී දෙපස නරඹන දන නළල් තල
මේ දීපයෙහි මතු යහපත පුළුල් කළ

ගරු සභාපතිතුමනි, මා ගොවීන් ගැනත් කියන්න කැමතියි. නඟුල ගෙන, උදැල්ල ගෙන කුඹුරට බසින මිනිහා මේ රටේ සිටින ඉහළම තත්ත්වයේ මිනිහා සේ සලකන්ට මේ රට පුරුදු වන තුරු මේ රට දියුණු වන්නේ නැති බව දිවංගත ගරු බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා ප්‍රකාශ කළ බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්ට කැමතියි. ඒ නිසා ඇමතිවරුත්, මන්ත්‍රීවරුත් [බාධා කිරීමක්] ඔව්, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරුත් සොල්දර ගෙවල්වල සිටින උසස් නිලධාරීන් ආදී මේ හැම දෙනාම මේ රටේ සිටින උසස්ම මිනිහා ගොවියා බව සලකන්ට පුරුදු විය යුතු බව මේ ගරු සභාවට ප්‍රකාශ කරනවා. අප එසේ පුරුදු වන තුරු වෙන මොන ව්‍යාපාරයක් කළත් මේ රට දියුණු කරන්ට බැරි බව ස්ථිර වශයෙන්ම ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ නිසා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ පුළුවන් අන්දමකින් ගොවි ජනයාට සහනයක්, ගෞරවයක්, නම්බුවක්, ආර්ථික දියුණුවක් සලසා දීමට ක්‍රියා කරන ලෙසයි.

අ. භා. 9.15

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ සැලකිල්ලක් ඇති අකුරැස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය ගැන දීර්ඝ වශයෙන් කතා කළා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

බාලසූරිය මයා.
(திரு. பாலசூரிய)
(Mr. Balasuriya)

ඒක ඉන්දියානු සාගරයට ගලනවා.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(திரு. ரி. பி. தென்னகூன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)

මහවැලි ගඟ රජ රටට හැරවීමේ ව්‍යාපාරය මේ රටේ ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කිරීම සඳහා කළ යුතු කර්තව්‍යයක් බව ප්‍රකාශ කරන්ට කැමතියි. මහනුවර පළාතේ ගංවතුර බිය ඇති වෙද්දී එහි ජනයා දඹුල්ල අනුරාධපුරය පැත්තට යන විට, එහි තිබෙන්නේ මහා නියඟක්. නියඟෙන් ඒ පළාත් විනාශ වෙනවා. එක කාලයේම මහනුවර පැත්තට ගංවතුරත් ඊට ටිකක් එහා දඹුල්ලට නියඟත් ඇති වෙනවා. එම නිසා මහවැලි ගඟ අනුරාධපුරය පැත්තට, රජ රටට හැරවීමෙන් විශාල ප්‍රයෝජනයක් සිදු වන බව කියන්නට කැමතියි. ප්‍රයෝජනයක් වෙන බවට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. එම නිසා කැළේ කපන්ට ගෙන යන කැත්ත සාදා තිබෙන්නේ මොනවායින්දැයි සොයා බලන්ට අපට වුවමනාවක් නැහැ. කැත්ත කැපෙනවා නම් අපට ඕනෑ එපමණයි. කැත්ත සෑදීමට ගන්නා ලද ලෝහ වර්ග ගැන කල්පනා කරන්ට වුවමනාවක් නැහැ. ඒ වගේම මහවැලි ගඟ ව්‍යාපාරය ඇමෙරිකන්කාරයන් විසින් හෝ රුසියන්කාරයන් විසින් හෝ ජර්මන්කාරයන් විසින් හෝ කවුරුන් විසින් හෝ කරනු ලැබුවත් අපට කමක් නැහැ. අපට ඕනෑ එයින් ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්ටයි ; අපට ඕනෑ රජ රට වතුර ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්ටයි ; ගොවිතැන් කිරීම සඳහා වතුර සපයා ගන්ටයි. ඉඩම් නැතත්, ආරෝග්‍යශාලා නැතත්, පාරවල් නැතත්, වෙනත් පහසුකම් නැතත් මේ රටේ ජනයා වතුරේ ආධාරයෙන් මේ රටේ ගොවිතැන් දියුණු කර මේ රටට අවශ්‍ය ආහාර ප්‍රමාණය සපයනවා ඇති. වියලි කලාපය දියුණු නොකර, වියලි කලාපයට ජල පහසුකම් සලස්වා නොදී මේ රට දියුණු කරන්ට බැරි බව ඇමතිතුමා පිළිගෙන තිබෙන නිසා වියලි කලාපයට ජල පහසුකම් ඇති කර දීම සඳහා කටයුතු කරන හැටියට ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

විජේසූරිය මයා.
(திரு. விஜேசூரிய)
(Mr. Wijesuriya)

ගරු සභාපතිතුමනි, ලංකාව ගොවිතැනින් යැපෙන රටක් බව අපි සියලු දෙනාම දන්නා කාරණයක්. එසේ ගොවිතැනින් යැපෙන රටක් ආහාර අතින් ස්වයංපෝෂිත විය යුතුයි. එසේ නැත්නම් ඒක එක අතකින් භයානක තත්ත්වයක් වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. අනික් අතින් එය කනගාටුදායක දෙයක් බව අපි සියලු දෙනාම සලකන්ට ඕනෑ. අද ලංකාවේ වී වපුරන කුඹුරු අක්කර 9,00,000 ක් පමණ තිබෙනව. මේ කුඹුරු අක්කර 9,00,000 න් ලබා ගන්න වී ප්‍රමාණය මේ රටේ ජනතාවට වුවමනා ප්‍රමාණයෙන් සියයට 50 ක නැත්නම් 55 ක ප්‍රමාණයක් බව අපි කවුරුත් දන්නව. අළුත් වැවිලි ක්‍රම අනුව, හොඳ පෝර යොදා ඒ වගේම අස්වැන්න වැඩි වී වර්ග යොදා මේ රට ස්වයංපෝෂිත කර ගැනීමට මේ රටේ සියලු දෙනාම හැකි සැම උත්සාහයක්ම දරන්ට ඕනෑ. විශේෂයෙන් මේ පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමා විශේෂ උනන්දුවකින් කටයුතු කළ යුතු බව මා එතුමාට මතක් කරන්ට ඕනෑ. ජපානයේත්, ඒ වගේම ඉතාලියේත් ගොවීන් මේ රටේ ගොවීන් ලබා ගන්නවා වාගේ හතර පස් ගුණයක අස්වැන්නක් ලබා ගන්න බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා ඇති. අපට ඒ වගේ හතර පස් ගුණයක අස්වැන්නක් වුවමනා නැහැ. යම් විධියකින් අපි අද වගා කරන කුඹුරුවලින් ලැබෙන අස්වැන්න ප්‍රමාණය දෙගුණයක් කර ගත්තොත් අපට කිසි බයක් නැතුව මේ රට ස්වයංපෝෂිත කර ගැනීමට ඉඩ ප්‍රස්ථාවක් ලැබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා මහවැලි ගඟ උතුරට හරවන්ට

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විජේසූරිය මයා.]

යනව. ඒක හොඳ ව්‍යාපාරයක්. නරකය කියා මා කියන්නෙ නැහැ. නමුත් ඒ ව්‍යාපාරය අවසාන කිරීමට අවුරුදු 15 ක් 20 ක් පමණ කාලයක් ගත වනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ. ඒ වගේම ඒ ව්‍යාපාරයට අවශ්‍ය මුදල් සොයා ගැනීමත් අපහසුයි. එපමණ කාලයක් අපට බලා සිටින්න බැරි නිසා මා ඉතා ඕනෑකමින් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනව, ජපන් රටෙනුත්, ඉතාලියෙනුත් උපදෙස් ලබාගෙන වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගන්ට පුළුවන් වී වර්ග තෝරාගෙන හොඳ පෝර දමා අළුත් ක්‍රම අනුව ගොවිතැන් කර මේ රටේ වී වලින් ලැබෙන අස්වැන්න ප්‍රමාණය වැඩි කර ගැනීමට සෑම උත්සාහයක්ම දරන්ට කියා. එසේ කරතොත් මේ භයානක තත්ත්වයෙන් මේ රට මුදා ගැනීමට පුළුවන් වෙනවාට කොහෙත්ම අඩමානයක් නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ ජනගහනය අවුරුද්දකට ලක්ෂ 3 කින් පමණ සීග්‍රයෙන් වැඩි වී ගෙන එනව. මහවැලි ගඟ උතුරට හරවන තුරු අපි බලා සිටියොත් ඒ කටයුත්ත අවසාන වන කාලය වනවිට ජනගහනය තවත් කෝටි 5 කින් පමණ වැඩි වෙනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ. ඒ නිසා මා ඉතා ඕනෑකමින් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනව, මහවැලි ගඟ උතුරට හරවන්ට කටයුතු කරගෙන යන ගමන්ම ජපන් රට ආදි රටවලින් උපදෙස් ලබාගෙන අළුත් ක්‍රම උපයෝගි කරගෙන, හොඳ පෝර යොදා ජපන් රටේ වගේ අස්වැන්න හතර පස් ගුණයක් ලබාගන්ට නැත් නොකර, දැනට ලැබෙන අස්වැන්න ප්‍රමාණය දෙගුණ කර ගන්ට කටයුතු කරන්ටය කියා. ඒ අන්දමට දැනට මේ රටේ ලැබෙන අස්වැන්න ප්‍රමාණය දෙගුණයක් කර ගත්තොත්, මේ රට අද මුහුණ පා සිටින භයානක තත්ත්වයෙන් බේරාගන්ට පුළුවන් වනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ.

පැළවත්තෙ අක්කර දාහක විතර තේ වගා කර ගෙන යනව. එසේම පාතරට තව අක්කර තුන් දාහක විතර ප්‍රමාණයක් ඒ විධියටම වගා කරන්න බලාපොරොත්තු වන බව අපි දන්න කරුණක්. එතුමා ඒ විධියට අළුතින් තේ වගා කරන්න අදහස් කරනවා නම් පාතරටට වඩා ඒ සඳහා සුදුසු වන්නෙ උඩරට ප්‍රදේශය බව කියන්න ඕනෑ. මා මෙසේ කියන්නෙ කරුණු කීපයක් උඩයි. යම් විධියකින් කන්ද උඩරට ප්‍රදේශයේ තේ වගා කළොත් තේ රාත්තලකට මිළ කරන්න පුළුවන් වන්නෙ රුපියල් තුනයි නැතිනම් තුනයි පණහයි. පාතරට වගා කළොත් රාත්තලකට එකයි පණහකට වඩා ලබා ගන්න බැහැ. පාතරට නිපදවන තේවලට අර තරම් තැනක් නැහැ. තේ වතු හිමියන් අද ඉතා අමාරු වෙනුයි, එම තේ වතු පාලනය කරගෙන යන්නෙ. පාතරට නිපදවන තේ වැඩි වශයෙන් යන්නෙ මැද පෙරදිග රටවලටයි. උඩරට ප්‍රදේශවල ආණ්ඩුවේ කැලෑ තිබෙනවා අක්කර දහස් ගණනින්. එම කැළෑවල ලී පවා හොරෙන් කපාගන්න බව අපි දන්නව. එවැනි ඉඩම්වල තේ වගා කරල රටේ ජාතික ධනය ඉතිරි කර ගැනීමට අධාර දෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනව. එසේ කිරීමෙන් ඒ ප්‍රදේශයේ තවත් ප්‍රශ්න විසඳෙනව ඇති.

කන්ද උඩරට ප්‍රදේශයේ සෑම වත්තකම වගේ තියෙනව වගා නොකළ මුඩු ඉඩම්. මුදල් නොදී ඒවායින් සියයට දෙක බැගින් අරගෙන, ඒවායේ සිංහල ජනතාව පදිංචි කරවන්නය කියල මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටියා, 1960 සිට. කන්ද උඩරට ඉන්දියානුන් නිසා පැන නැගී එන භයානක තත්ත්වයෙන් අපේ රට මුදා ගැනීමටද එය හේතු වෙනවා ඇති. මා එසේ කියන්නෙ මගේ කොට්ඨාශයේ පමණක් අද ඉන්දියානුන් එක් ලක්ෂ තිස් එක් දහසක් විතර ඉන්න නිසයි. පහතරට ප්‍රදේශවල තේ නොවවා කන්ද උඩරට ප්‍රදේශවල තේ වගා කරන්න අදහස් කළොත්, අපේ ජනතාව ගොස් එම ප්‍රදේශවල පදිංචි වීමෙන් ඉන්දියානුකාරයන් නිසා පැන නැගී එන භයානක තත්ත්වයෙනුත් එම ප්‍රදේශය බේරා ගන්න

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

පුළුවන් වෙනවා ඇති. නමුත් එහි ජීවත්ව සිටින සිංහල ගැමි ජනතාවගේ සංඛ්‍යාව 42,000 ක් පමණයි. කරුණා කර මේ පර තරය ගැන පොඩ්ඩක් කල්පනා කර බලන්න. ඒ නිසා මම නැවත වරක් ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, පහත රට අක්කර දහස් ගණනක් වැවීම වෙනුවට කඳුකරයේ අක්කර දහස් ගණනක් වවන ලෙස. එයින් මම අදහස් කරන්නේ පහත රට උදවියට අලාභයක් හානියක් කරන්න නොවෙයි. කඳුකරයේ ඒ විධියට තේ වගා කළොත් බොහෝ සිංහල ජනතාව එහි පදිංචි කරවන්න පුළුවන් වෙනවා. එවිට කන්ද උඩරට අර භයානක තත්ත්වයෙන් බේරාගන්න පුළුවන් වෙනවා. ඒ පිළිබඳව ඊට වැඩි යමක් කීමට මම අදහස් කරන්නෙ නැහැ.

අ. භා. 9.30

දැනට අවුරුද්දකට පමණ උඩදී ගරු ඇමතිතුමාට මම සන්දෙශයක් ඉදිරිපත් කළා, නැවත තේ වගා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල සම්බන්ධයෙන්. තේ නැවත වගා කිරීම සඳහා වතු හිමියන්ට අක්කරයට රුපියල් 2,500 ගණනේ ආධාර මුදල් දෙවනවා. දස අවුරුදු සැලැස්ම යටතේ බලාපොරොත්තු වුණා, 1959 සිට අවුරුදු 10 ක් ඇතුළත නැවත තේ වගා කිරීමේ ක්‍රමය අනුව අක්කර 50,000 ක් වගා කරන්න. නමුත් අක්කරයක් නැවත වගා කිරීම සඳහා අඩු වශයෙන් රුපියල් 4,500 ක් වියදම් වෙතත්, ඒ සඳහා ආධාර වශයෙන් ලැබෙන්නෙ රුපියල් 2,500 ක් නිසා, තේ වතු හිමියන් නැවත වගා කිරීමේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක කිරීම සඳහා ඉදිරිපත් වූයේ නැහැ. දැන් අවුරුදු තුනක් ගත වී තිබෙනවා. අද වන විට ඒ ව්‍යාපාරය අනුව තේ අක්කර 15,000 ක් පමණ වගා වී තිබෙන්න ඕන. නමුත් තේ අක්කර 3,800 ගණනක් පමණයි, ඒ ක්‍රමය යටතේ වගා වී ඇත්තෙ. ඒ නිසා මම පාර්ලිමේන්තු තේ උපදේශක සභාවේ සභාපති හැටියට එදා යෝජනා කළා, දෙනු ලබන ආධාරය රුපියල් 3,500 තෙක් වැඩි කර ඉතා ඉක්මණින් නීතියක් පනවා සෑම තේ වත්තක අයිතිකරුවකු විසින්ම අවුරුද්දට සියයට එක බැගින් තේ නැවත වගා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්නය කියා. අවුරුද්දට සියයට එක බැගින් නැවත වගා කළොත් දස අවුරුදු සැලැස්මෙන් බලාපොරොත්තු වූ අක්කර 50,000 වගා කරන්න ඉඩ ප්‍රස්තා ලැබෙනවා. මන්ද? අද අපේ රටේ තිබෙනවා, අක්කර සියයට වැඩි තේ වතු ගණනට වැටෙන තේ අක්කර 5,00,000 කට ටිකක් වැඩිය. ඉන් සියයට එක ගණනේ වැව්වොත් අවුරුද්දකට අක්කර 5,000 ක් වැවෙනවා. දස අවුරුද්දකට අක්කර 50,000 ක් වැවෙනවා. එවිට දස අවුරුදු සැලැස්මෙන් බලාපොරොත්තු වූ ප්‍රමාණය වවා ගැනීමට පුළුවන් වෙනවා. නැවත වගා කිරීමේ ක්‍රමය අනුව වගා කරනු ලබන තේ අක්කරයකින් අවුරුද්දකට තේ රාත්තල් 2,000 වත් 2,500 වත් අතර ප්‍රමාණයක් ලැබෙනවා. එය ජාතික ධනයට ආධාරයක් වෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. ගරු ඇමතිතුමා ඒ සන්දේශය කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කර, 1963 ජනවාරි මාසයේ සිට අක්කරයකට දුන් 1,500 වෙනුවට 3,500 ක් ගෙවන්නට සූදානම් කරගෙන යනවාය කියා මට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. 1963 වන තුරු ඉන්නට ඇති හේතුව කුමක්ද කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් අහනවා. ඉතාම ඉක්මණින් මේ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කළොත්, එය මේ රටේ ජාතික ධනය දියුණුවීමට ආධාරයක් වෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. මේ ප්‍රශ්නය කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කර, වහාම තීරණයක් අර ගෙන, 1963 වන තුරු බලා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විජේසූරිය මයා.]
නොසිට වහාම ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් නැවතත් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

කාලවේලාව හුඟක් ගිය නිසා මීට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. අර පැලවත්ත වැනි රජයේ වැවිලි සංස්ථාව මාර්ගයෙන්—මේ රටේ කරගෙන යන තේ වැවිල්ල—කන්ද උඩ රට ප්‍රදේශයේ ඇති ඒ භයානක තත්ත්වයෙන් මේ රට ගලවා ගන්නා ලෙස අවසාන වශයෙනුත් ඉල්ලා සිටිමින් මගේ වචන සවල්පය අවසාන කරනවා.

එස්. බී. ලේනව මයා. (කැකිරාව)
(*திரு. எஸ். பி. லேனவ—கெக்கிராவ*)
(Mr. S. B. Lenawa—Kekirawa)

ගරු සභාපතිතුමනි, අද ලංකාවට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ ආහාර නිෂ්පාදනය අඩුය කියන ප්‍රශ්නයටයි. මේ සම්බන්ධව වචන සවල්පයක් කථා කිරීමට ඉඩ දීම ගැන පළමු කොටම ගරු සභාපතිතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, ලංකාවේ ආහාර නිෂ්පාදනය ගැන කල්පනා කිරීමේදී කොටස් දෙකකට බෙදිය යුතුව තිබෙනවා. එනම් ශාස්ත්‍රානුකූලව ගොවිතැන් කිරීමත්, සවාභාවිකව ගොවිතැන් කිරීමත් යන දෙකයි. ඇත්ත වශයෙන්ම ශාස්ත්‍රානුකූල ගොවිතැනින් ලංකාවට කොතරම් ප්‍රයෝජනයක් ලැබී තිබෙනවාද, සවාභාවික ගොවිතැනින් කොතරම් ප්‍රයෝජනයක් ලැබී තිබෙනවාද, කියන එක අපි විසින් කල්පනා කළ යුතුව තිබෙනවා. සවාභාවික ගොවිතැනින් වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ලංකාවට ලැබී තිබෙන හැටියටයි මා නම් කල්පනා කරන්නෙ. එසේ වන්නට හේතුව නම්, පසුගිය මහා යුද්ධ කාලයේදී ලක්ෂ දෙකක පමණ වී රජරටින් බෙදා හැරීමට අපට වරප්‍රසාදයක් ලැබුණා. ඒ එය ලැබුණේ යම් යම් ක්‍රමවලින් සුළු වශයෙන් වුවත් සාමාන්‍ය ගොවි ජනතාවට උදව් කිරීම නිසයි. ඇත්ත වශයෙන් කියනවා නම්, මේ ගරු සභාවේ කථා කළ සියලුම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ම පාහේ කියා හිටියේ ශාස්ත්‍රානුකූල ගොවිතැන දියුණු කිරීමෙන් වැඩි අස්වැන්නක් අපට ලබා ගැනීමට පුළුවන්ය කියන එකයි. මමත් වැඩිය බර ඒ අතටයි. නමුත් ගිය සතියේදී අපට ලැබෙන මේ හාල් සලාකය පවා කපන්නට අදහස් කිරීමට සිදු වුණේ මොකද? හාල් පමණක් නොවෙයි, කුකුළන්, හරකුන්, බල්ලන් ආදී සතුන්ට පවා අවශ්‍ය කරන කෑම ද්‍රව්‍ය පවා පිටරටින් ගෙන්වීමට සිදුවී තිබෙන නිසයි, එසේ කරන්නට සිදු වුණේ. යුද්ධ කාලේ වී බුසල් ලක්ෂ දෙකකට වඩා රජයට දෙන්නට අපට පුළුවන් වුණේ ඇත්ත වශයෙන් ම සවාභාවික ධර්මයට අනුකූලව ගොවිතැන් කිරීමට අතිරේකව අමතර ආධාරයක් උපකාරයක් රජයෙන් ගොවියාට ලබා දුන් නිසා බව තමුන්නාන්සේ පිළිගන්නවා ඇති.

රජ රටේ පුරාතනයේ පටන් කෙරෙන දෙයක් තමයි නාවලු ගොවිතැන් කිරීම. නාවලු ගොවිතැන කියන්නෙ මොකක් ද? යම් වැවක් යටතේ තිබෙන ගම්වල වැසියන්ට කුඹුරක් බැගින් තිබෙනවා. ඒ කුඹුරේ ප්‍රමාණයට ඒ වැව ඇතුළේ වී ගොවිතැන් කර ගැනීමට පුරාණයේ පටන් අපට අයිතියක් ලැබී තිබෙනවා. එහෙත් ශාස්ත්‍රානුකූලව ගොවිතැන් කරන්ට ගියාම මේ ගොවිතැන කරගෙන යාමට හැකි වේය යන්න මම පිළිගන්නෙ නැහැ. කාලානුරූපව අපට ඉදිරිපත් වී තිබෙන තත්ත්වය ගැන සලකා බැලිය යුතුයි. කෙසේ වෙතත් තවත් ටික කාලයකටවත් මේ නාවලු ගොවිතැන කරගෙන යාමට සහ අනිකුත් අන්දමේ සුළු සුළු වී ගොවිතැන් කරගෙන යාමටත් අපේ ජනයාට ඉඩ ලැබිය යුතුයි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වී ගොවිතැන නැත්නම් ධාන්‍ය වගාව වැඩි දියුණු කර ගැනීමට තිබෙන නොම්මර එකේ බාධකය නම් රජය මගින් ඉඩම් බෙදීමේ නැත්නම් ඉඩම් බදු දීමේ ප්‍රතිපත්තිය බොහොම නරක අන්දමට ක්‍රියාත්මක වීමයි. ඉතා කනගාටුවෙන් එම කාරණය මතක් කරන්ට ඕනෑ. වී ගොවිතැන සඳහා වුවමනා කරන ඉඩම් ලබා ගැනීමට අවුරුදු දහයක් පහළොවක් වුණත් ගත වන බව කියන්ට පුළුවනි. මා නියෝජනය කරන කැකිරාව ප්‍රදේශයේ මිනිසුන් රජයේ ඉඩම්වල පොල් වගා කර දුන් ගෙඩිත් කඩනවා. එහෙත් ඒ ඉඩම් සඳහා රජයෙන් බදු ඔප්පු ලබා ගැනීමට තවමත් බැරි වී තිබෙනවා. මා කියන කාරණය එයින් තහවුරු වෙනවා නේද? තමන්ගේ හිතේ හැටියට ගොවිතැන් කර ගැනීමට ඉඩම් ලබා ගැනීම අපහසු වෙතොත්, රජයට වැඩි අස්වැන්නක් ලබා දෙන්නෙ කොහොමද? එය නොකළ හැකි දෙයක් බව තමුන්නාන්සේ පිළිගන්නවා ඇති. වැඩි අස්වැන්නක් හෝ වැඩි නිෂ්පාදනයක් හෝ බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් පළමුවෙන්ම කළ යුත්තේ ඉඩම් සම්බන්ධ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කිරීමයි. ඉඩමක් ඉල්ලූ පුද්ගලයාට සුමානයකින් බැරි නම් සුමාන දෙකකින් ඉඩම් ලැබෙනවා නම් මීට වඩා අස්වැන්නක්, නිෂ්පාදනයක්, බලාපොරොත්තු වන්නට පුළුවනි. ගොවිතැන් කරන නැනැත්තාට ඉක්මණින් ඒ සඳහා අවශ්‍ය ඉඩම් ලබා දීමෙන් ඔහු ධෛර්‍යයට පත් වෙනවා පමණක් නොව වෙනත් බාධා මග හරවා ගෙන ඉතිරි වැඩ ටිකත් කළ හැකි වෙනවා. පියා ඉල්ලූ ඉඩම් සමහර විට ලැබෙන්නෙ මුණුපුරාටයි. ඒත් නොලැබෙන විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් තමයි ඇතැම් මුලාදෑනින් අනුගමනය කරන්නෙ. ඒ නිසා නිෂ්පාදනය දුර්වල වීම පුදුමයක් නොවෙයි.

අ. භා. 9.45

1957 දී ඇති වුණු මහා ජල ගැල්ම නිසා ලංකාවේ ලොකු සහ කුඩා වැව් 1,307 ක් කැඩී බිඳී ගියා. ඒවායින් 597 ක් උතුරු-මධ්‍යම පළාතටයි අයිති. කලාවැව සහ හුරුලුවැව වැනි විශාල වැව් හයකුත් කැඩී බිඳී ගියා. අනෙක් ප්‍රදේශවලත් විශාල වැව්, "මේජර් ටැන්ක්ස්", 35 ක් කැඩුණා. එහෙත් දිවංගත බණ්ඩාරනායක අග මැතිතුමාගේ අනුග්‍රහයෙන් අපේ ගරු සී. පී. ද සිල්වා ගොවිකම් ඇමතිතුමා මේ සිය ලුම වැව් අවුරුද්දකින් බැඳ දුන්නා. උන් නච්චිය කියන වැව පමණක් වර්ෂ 1960 දී බැන්දා. කොටින් කියනවා නම්, ලංකාවේ කැඩී බිඳී ගිය වැව් 1,307 ක් වර්ෂ 1961 වර්ෂය වන්නට පළමුවෙන් එතුමා බැඳ දුන්නා. ඇත්ත වශයෙන්ම සිංහල රජ කාලයේවත් මේ තරම් විශාල වැව් සංඛ්‍යාවක් මේ තරම් සුළු කාලයකින් ප්‍රතිසංස්කරණය කර නැහැ. මේ සියල්ලම කළේ අපේ ආහාර නිෂ්පාදනය වැඩි කරන්ටයි. ඒ නිසා අපේ ගරු සී. පී. ද සිල්වා ඇමතිතුමාට මේ ආහාර නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීම සඳහා කිසිම අමාරුවකට මුහුණ පාන්ට වන්නේ නැත කියා අප කල්පනා කරනවා. මේ තරම් විශාල වැව් සංඛ්‍යාවක් අවුරුද්දකින් දෙකකින් ප්‍රතිසංස්කරණය කළා නම් එතුමාට මේ රට ආහාර අතින් ස්වයංපෝෂිත කිරීම එතරම් අපහසු වන්නේ නැහැ.

එසේ වුවත් මම පළමුවෙන් සඳහන් කළ ඉඩම් බෙදා දීමේ හෙවත් බදු දීමේ ක්‍රමය ප්‍රමාද කිරීම නිසා රජරටේ ආහාර නිෂ්පාදනයට විශාල බාධාවක් ඇති වී තිබෙනවා. මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා මේ වැව් බැන්දා වගේම අපේ රටේ ගොවීන් ඉල්ලන මේ ඉඩම් ටිකත් ඒ ගොවීන්ට වුවමනා හැටියට ඉතාම ඉක්මනින් බෙදා දෙන්ටය කියා. එසේ ඉඩම් බෙදා දුන්නොත් රටේ ආහාර නිෂ්පාදනය අපි වැඩි කර දෙන්නම්. අපේ රජරටට වරින් වර විශාල දුර්භික්ෂයක් ඇති වෙනවා. මේ දුර්භික්ෂය ඇති වන්නේ නියග නිසයි. මේ නියගවත් දුර්භික්ෂයවත් නැති කිරීමට කිසිම රජයකට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ නිසා තමයි මහවැලි ගඟ ඒ පැත්තට හරවා දෙන ලෙස අපි බැගෑපත්ව ඉල්ලා සිටින්නේ. මහවැලි ගඟ ඒ පැත්තට හරවා ඒ ප්‍රදේශය මඩ බිමක් කළොත් ඉතා සුළු කාලයකින්ම ඒ ප්‍රදේශයත් දිව්‍ය ලෝකයක් කරන්න අප පොරොන්දු වන බව මම ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි.

ගොවිතැන් කිරීමේ විශේෂ ක්‍රම ඇතත් අද රජරට ගොවියා ගොවිතැන් කරන්නේ ස්වාභාවික ධර්මයට අනුකූලවයි. ශාස්ත්‍රානුකූලව යන්ත්‍රානුසාරයෙන් ගොවිතැන්

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

[ලේනව මයා.]

කරන කාලයකුත් එළඹෙයි. ඒ විධියට ගොවිතැන් කිරීම ඉක්මන් කරවීමට මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ස්වාභාවික ධර්මයට අනුකූලව ගොවිතැන් කිරීමේදී සුළු කර්මාන්තත් අපට වුවමනා කරනවා. එවැනි සුළු කර්මාන්තයක් තමයි කපු කර්මාන්තය. කපු ගොවිතැන් කර මේ රටට වුවමනා කරන රෙදි නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා අපේ රටට යන්ත්‍රෝපකරණ අවශ්‍යයි. 1932 දී ගොවිකම් මුලාදෑනියකු වශයෙන් උතුරු-මධ්‍යම පළාතේ මම කපු වැවීමට පටන් ගත්තා. එවකට කපු පුළුන් මිළ දී ගත්තේ වැල්ලවත්තේ රෙදි මෝල පමණයි. ඒ කාලයේ කපු පුළුන් හොණ්ඩරයක් රුපියල් 9.50 කට, රුපියල් 10 කට රුපියල් 12 කට වඩා වැඩි මිළකට විකුණන්න පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. කෙසේ වුවත් ඒ කාලයේ අපි රුපියල් පහළොස් දාහක, විසි දාහක කපු පුළුන් නිෂ්පාදනය කළා. පුළුන් මිළයට ගත් එකම සමාගමේ ඒ කොන්දේසි අනුවයි, අපට එසේ කපු පුළුන් විකිණීමට සිදු වූයේ. ඒ නිසා ඒ කපු පුළුන් වෙළඳාමින් රජයටවත් ගොවීන්ටවත් ප්‍රයෝජනයක් ලැබුණේ නෑ. එහෙත් අද කපු හොණ්ඩරයක මිළ රජය විසින් රුපියල් 56 කර තිබෙනවා. ගොවිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ විශෙෂ ඕනෑකම නිසා රුපියල් 9.50ට තිබුනු කපු හොන්ඩරයක මිළ අද රුපියල් 56 රුපියල් 57 කර තිබෙනවා. ඒ නිසා ගොවීන්ටත් සෑහෙන මිලක් ලබා ගන්ට අවස්ථාව ලැබී තිබෙනවා. කපු වගා කිරීම පිණිස වුවමනා කරන ආධාර රජයෙන් ලැබෙන්නෙ නැහැ. රජයෙන් සෑහෙන ආධාරයක් ලැබෙනවා නම් මෙම කර්මාන්තය වියලි කලාපයේ දියුණු කරන්න බොහෝම ලෙහෙසියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, කපු වගාව කෙරෙන්නෙ මේ විධියටයි. අපේ රටේ හේන් කොටන්නේ මාස් කන්නයටයි. මේවායේ වපුරනු ලබන්නෙ කුරක්කනුයි, මාස් කන්නයට කුරක්කන් වැපුරුවාඉන් පසුව යලට වපුරන්නේ තලයි. නමුත් එසේ කරන්නෙ මාස් කන්නයට වැපුරු හේනේ නොවෙයි. අනික් හේනකයි තල ගොවි තැන කරන්නෙ. නමුත් මේ කාලය තුළදී කලින් කුරක්කන් වැපුරු හේනෙ කපු වගාව පිළියෙළ කරනවා. මේ අන්දමටයි ගොවිකම් මුලාදෑනියෙකු වශයෙන් කටයුතු කළ කාලෙ සත්පත් යේදී මං වැඩ කළේ. මේ අන්දමට අඩු ගණනේ කපු හොණ්ඩර 4 ක් පමණ ලබා ගන්න පුළුවන්. මේ නිසා මාස් කන්නයේදී කෙටූ හේනෙන් රුපියල් 200ක් පමණ එහි වැඩ කරන අයට සොයා ගන්න පුළුවන්. මෙම ගොවිතැන දියුණු කර ගැනීමට රජයෙන් දිය යුත්තේ සුළු ආධාරයක් පමණයි. මේ අන්දමට කුරක්කන් හේනත් කපු හේනත් දියුණු කර ගන්න අතර, කුඹුරු ගොවිතැන දියුණු කර ගැනීමට ආධාර දීමෙන් ගරු ඇමතිතුමාට පුළුවන් වෙනවා ගොවීන්ට විශාල සේවයක් කරන්න.

මී ළඟට ගරු සභාපතිතුමනි, පැල්වැහැර ගොවිජනපදය ගැනද වචන ස්වල්පයක් කිව යුතුව තිබෙනවා. සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරු මෙම ගොවිපොළටත් දෙස් එල්ල කළා. මෙම ගොවිපොළ තිබෙන්නේ වැඩි වශයෙන්ම නුමුහුන් බීජ වර්ග නිපදවීමටයි. පළමුවන වරට අක්කර 200 ක ප්‍රමාණයක බඩ ඉරිඟු පැළ කළා. කුකුළන්ගෙ කෑම පවා පිටරටින් ගෙන්වන රටක් ලංකාව. නමුත් නිසි ලෙස බඩ ඉරිඟු වවනවා නම් කුකුළන්ට දෙන කෑම පිටරටවලින් ගෙන්වන්න වුවමනා කරන්නෙ නැහැ. තවද මෙහි සෝගම් නොහොත් තිරිඟු, රට කජු, මිරිස් ආදිය වගා කර තිබෙනවා. අක්කරයකින් අටෙන් පංගුවක් වන කුඩා ඉඩම් කැබෙල්ලක බොම්බයි ලූනු වවා තිබෙනවා. මේ සුළු වගාවෙන් බොම්බයි ලූනු රාත්තල් 2,000 ක් ලබා ගන්න පුළුවන් වී තිබෙනවා. වේලුණායින් පසුව අඩු ගණනේ රාත්තල් 1,500 ක් පමණ තිබෙනවා. මේ අන්දමට ගණන් බැලුවාම එක අක්කරයක බොම්බයි ලූනු සිටෙව්වාම එයින් බොම්බයි ලූනු ටොන් පහක් පමණ ලබා ගන්න පුළුවන් බව පෙනී යනවා ඇති. මේ අනුව කල්පනා කර බැලුවාම ලංකාවට වුවමනා කරන බොම්බයි ලූනු ප්‍රමාණය ලංකාවේම ලෙහෙසියෙන් නිපදවා ගන්න පුළුවන්. ඒ නිසා පිටරටින් මෙය ගෙන්වීම තහනම් කර මේ වගාව දියුණු කරන්න කටයුතු සලස්වන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

පැල්වැහැර ගොවිපොළෙන් ලැබෙන ප්‍රතිඵල සාර්ථක නිසා මෙහි නිපදවන බීජ වර්ග ගොවිකම් මුලාදෑනීන්ගේ මාර්ගයෙන් ලංකාවේ සෑම තැනම බෙදා හරින බව මා මේ ගරු සභාවට ප්‍රකාශ කරන්න

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කැමතියි. මට කාල වේලා මදිවීම ගැන මම බොහොම කනගාටු වන බව මම තවත් වරක් කියන්ට කැමතියි. සම්පූර්ණ කථාවෙන් හතරෙන් පංගුවක්වත් මට කරන්ට ලැබුණේ නැහැ. අපි බත් කන මිනිස්සු. බත් වුවමනා නම් වී වගා කරන්ට ඕනැ. වගා කිරීමට සුදුසු වී වර්ගය හැටියට එච්. 4 නමැති වී වර්ගය දැන් ගොවිකම් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නියම කර තිබෙනවා. එයින් හොඳ ප්‍රතිඵල ලැබිල තියෙනවා. කාල වේලා ලැබුණා නම් මට එය සම්පූර්ණයෙන් විස්තර කරන්ට තිබුණා. 1960-61 මාස් කන්නයේදී අක්කරයකින් ලැබුණ අස්වැන්න බුසල් 35.93 යි; 1960-61 යලේදී අක්කරයකින් බුසල් 36.06 යි. නමුත් 1961-62 මාස් කන්නයේදී ලැබී තිබෙනවා, අක්කරයකින් බුසල් 39.77 ක්. මේ අස්වැන්න කිසි කලක ලැබුණේ නැති අස්වැන්නක්. මේ අනුව බලාගෙන යන විට ඒ මාස් කන්නයේදී කෝටි 30 කට වැඩි අස්වැන්නක් ලංකාවට ලැබී තිබෙනවා. මේ අනුව ගොවිතැන දියුණු වුණොත් හාල් සලාකය නොකපා සිටින්ට, අපට බොහොම ඉක්මනටම වී වගාවෙන් වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගන්ට පුළුවන් වෙනවා. මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ එච්. 4 නමැති වී වර්ගය ලංකාවේ සුදුසු ස්ථානවල වගා කර ගැනීමට ප්‍රස්තාව සලසා දෙන ලෙසයි. ගොවි කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලෑස්ති වෙනවා, මෙදා මාස් කන්නයට එච්. 4 නමැති වී වර්ගයෙන් බුසල් ලක්ෂ එකක් ලබා දීමට. මෙයින් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබේවා කියා ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

I move that the Question be now put.

ගරු සමරවීර
(கௌரவ சமரவீர)
(The Hon. Samaraweera)

You cannot do that.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

Why cannot I? You are afraid.

ගරු සමරවීර
(கௌரவ சமரவீர)
(The Hon. Samaraweera)

He must withdraw that, Sir. I had nothing to do with this. Sit down. Who do you think you are?

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.
(திரு. ரோய் ராஜபக்ஸ)
(Mr. Roy Rajapakse)

We must also speak.

ගරු සමරවීර
(கௌரவ சமரவீர)
(The Hon. Samaraweera)

I am prepared to take all of them. You speak for two or three hours and expect Members of the Government not to speak.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Order, please!

ඒ. එච්. සේනානායක මයා. (හිරියාල)
(திரு. ஏ. எச். சேனநாயக்க—ஹிரியால)
(Mr. A. H. Senanayake—Hiriyala)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ ගරු මන්ත්‍රීවරු රාශියක් කථා කළා. සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරු ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාට චෝදනා කළා. මම නම් එතුමාට අපහස වන විධියට වචනයක්වත් කථා කරන්ට බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. මගේ හිරියාල කොට්ඨාශයේ ප්‍රදේශ තුන හතරකම වී නිපදවීමට පුළුවන්කම තිබෙන බව මම එතුමාට මතක් කිරීමට කැමතියි; නමුත් ඒ ගොවිතැන් කිරීමට සුළු අඩුපාඩුවක් තියෙනවා. කරුණා කර ඒ ගැන හිත යොමු කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මගේ දැනීමේ හැටියට ඒ ප්‍රදේශයේ වැව් තුන හතරක්ම තැන් තැන්වලින් කැඩී ගිහින් තියෙනවා. වතුර බිඳක්වත් ඒ වැව්වල නිතර පින්නේ නැහැ. රුපියල් 50,000 ක්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඒ. එච්. සේනානායක මයා.]

වියදම් කළොත් ඒ වැවු 4 සම්පූර්ණයෙන් ප්‍රතිසංස්කරණය කරන්ට ලෙහෙසියෙන්ම පුළුවන් වන බව මම මතක් කරන්ට කැමතියි.

එකල්හි වේලාව අ. භා. 10 වූයෙන්, මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ප්‍රගතිය වාර්තා කරනු පිණිස සභාපති තුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රගතිය වාර්තා කරයි; නැවත රැස්වීම සැප්තැම්බර් 13 වන බ්‍රහස්පතින්දා.

පරිපූරක මුදල: කිරි මණ්ඩලයේ පාඩුව පියවීම

குறைநிரப்புத் தொகை: பாற் சபை நட்ட ஈட்டம்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: RECOUPMENT OF LOSSES BY MILK BOARD

මතු පළ වන යෝජනාව සභා සම්මත විය:

That a supplementary sum not exceeding Rupees One million two hundred and five thousand nine hundred and seventy (Rs. 1,205,970) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon, or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto:—

Schedule

	Rs.
Head 95—Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power. Vote No. 6—Economic Development—Recurrent Expenditure	1,205,970

—[ගරු. සී. පී. ද සිල්වා]

පරිපූරක මුදල: උකුකළ කිරි නිෂ්පාදනාගාරයක් පිහිටුවීම

குறைநிரப்புத் தொகை: கட்டிப்பால் தொழிற்சாலை நிறுவுதல்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: ESTABLISHMENT OF CONDENSED MILK FACTORY

මතු පළ වන යෝජනාව සභා සම්මත විය:

That a supplementary sum not exceeding Rupees Two million seven hundred and eighty-five thousand (Rs. 2,785,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon or any other fund or moneys of, or at the disposal of the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto:—

Schedule

	Rs.
Head 95—Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power. Vote No. 7—Economic Development—Capital Expenditure	2,785,000

—[ගරු. සී. පී. ද සිල්වා]

පරිපූරක මුදල: ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි මණ්ඩලයට ණයක්

குறைநிரப்புத் தொகை: இலங்கை அரசாங்கப் பயிர்ச் செய்கைக் கூட்டுத்தாபனத்துக்குக் கடன்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: LOAN TO CEYLON STATE PLANTATIONS CORPORATION

මතු පළ වන යෝජනාව සභා සම්මත විය:

That a supplementary sum not exceeding Rupees One million two hundred thousand (Rs. 1,200,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1961, and ending on 30th September, 1962, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto:—

Schedule

	Rs.
Head 95—Minister of Agriculture, Land, Irrigation and Power. Vote No. 7—Economic Development—Capital Expenditure	1,200,000

—[ගරු. සී. පී. ද සිල්වා]

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

කල් තැබීම
ஒத்திவைப்பு
ADJOURNMENT

මතු පළ වන යෝජනාව සභා සම්මත විය:
"මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය."—[ගරු. සී. පී. ද සිල්වා]

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව, අ. භා. 10.01ට, 1962 සැප්තැම්බර් 6 වන දින සභාසම්මතිය අනුව, 1962 සැප්තැම්බර් 13 වන බ්‍රහස්පතින් ද පූ. භා. 10 වන තෙක් කල් ගියේ ය.

"சபை இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப்பெறுமாக" .—[கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா.] எனும் பிரேரணை நிறைவேற்றப்பட்டது.

இதன்படி, 1962, செப்டம்பர் 6 ஆம் தேதி நிறைவேற்றப் பெற்ற சபையின் தீர்மானத்துக்கிணங்க, பி. ப. 10.1 மணிக்கு, 1962, செப்டம்பர் 13 ஆம் தேதி வியாழக் கிழமை மு. ப. 10 வரை சபை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

Resolved: "That the House do now adjourn."—[*Hon. C. P. de Silva.*]

Adjourned accordingly at 10.01 P.M. until 10 A.M. on Thursday, September 13, 1962, pursuant to the Resolutions of the House of September 6, 1962.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள்

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

කරමඩ නිවාස යෝජනා ක්‍රමය, උඩුනුවර

கறமட வீடமைப்புத்திட்டம், உடுநுவர

KARAMADA HOUSING SCHEME, UDUNUWARA

11. ටී. බී. ජයසුන්දර මයා. (උඩුනුවර)

(திரு. ரி. பி. ஜயசுந்தர—உடுநுவர)

(Mr. T. B. Jayasundera—Udunuwara)

පළාත් පාලන හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) උඩුනුවර, කරමඩ නිවාස යෝජනා ක්‍රමය කොන්ත්‍රාත් දී ඇත්තේ කාටද? (ආ) එහි වැඩවල අනවශ්‍ය ප්‍රමාදයක් ඇති බව එතුමා දන්නවාද? (ඉ) සාදා නිම කොට ඇති නිවාස සමහරක් දිරාපත් වෙමින් පවත්නා බව එතුමා දන්නවාද? (ඊ) දැනට දී ඇති කොන්ත්‍රාත්තුව අවසන් කොට වෙන කොන්ත්‍රාත්කරුවෙකුට මෙය කොන්ත්‍රාත් දීමට එතුමා කටයුතු කරනවාද?

உள்ளூராட்சி, வீடமைப்பு அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) உடுநுவரவிலுள்ள கறமட வீடமைப்புத்திட்ட வேலைக்கான ஒப்பந்தம் யாருக்கு வழங்கப்பட்டது? (ஆ) கட்டட வேலைகளிற் பெருங் காலதாமதமேற்படுகின்ற தென்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) முடிவடைந்த வீடுகளிற் சில சரிந்து விழுகின்றன வென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஈ) தற்போதைய ஒப்பந்தத்தை முடித்து, இவ் வேலையை வேறொரு ஒப்பந்தக்காரருக்குக் கொடுப்பதற்கு அவர் நடவடிக்கையெடுப்பாரா?

asked the Minister of Local Government and Housing: (a) To whom has the contract of construction of the Karamada housing scheme in Udunuwara been given? (b) Is he aware that there is an undue delay in the construction work? (c) Is he aware that some of the houses that are completed are dilapidating? (b) Will he take action to terminate the present contract and give it to another contractor?

ගරු එම්. සමරවීර (පළාත් පාලනය හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ எம். சமரவீர—உள்ளூராட்சி, வீடமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. M. Samaraweera—Minister of Local Government and Housing)

(අ) මහනුවර සීමාසහිත සමුපකාර කම්කරු සමිතිය, මහනුවර. (ආ) නැත. (ඉ) නැත. (ඊ) නැත.

(அ) கண்டி ஐக்கிய தொழிற் சங்கம், கண்டி, (ஆ) இல்லை, (இ) இல்லை, (ஈ) இல்லை.

(a) Kandy Co-operative Labour Society Ltd., Kandy. (b) No. (c) No. (d) No.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

දායක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. අශෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩකි. පිටපතක් ශත 30යි. තැපෑලෙන් ශත 45යි. මුදල්, කොළඹ ගාලු මුවදොර, මහලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරි වෙත කලින් එවිය යුතුය.

1962

சந்தா பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்; தனிப்பிரதி சதம் 30. தபால்மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

1962

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00) Half rates for 6 months. Each part 30 cents, by post, 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

1962

ලංකාවේ වාලච්චේනයෙහි පිහිටි "ඊස්ටර්න් පේපර් මිල්ස් කෝපරේෂන්" හි නිපදවන ලද කඩදාසිවල ලංකාණ්ඩුවේ මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රාපිතයි

இலங்கை, வாழைச்சேனை ஈஸ்டேர்ண் பேப்பர் மில்ஸ் கோப்பரேஷனால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட காகிதத்தில், இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org